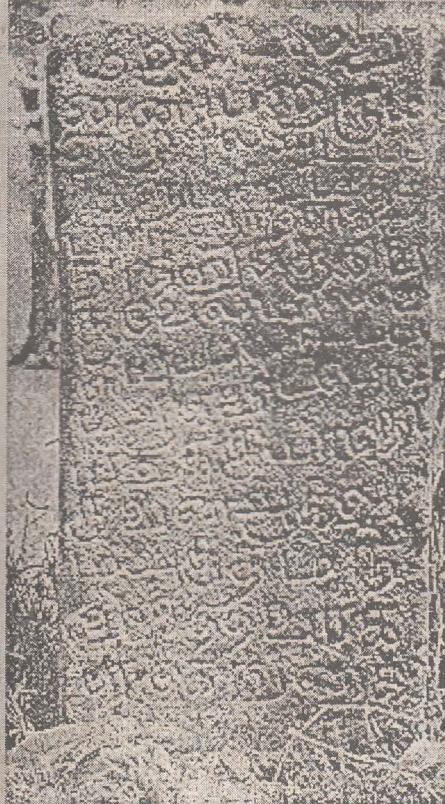
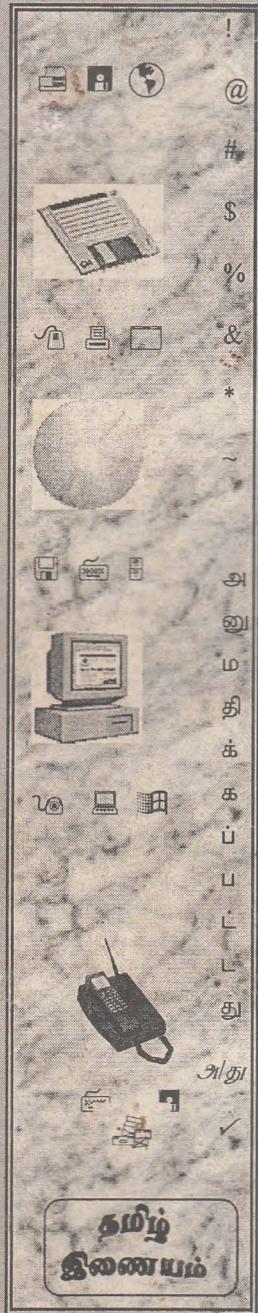

அரசுக்கரும் மொழியாக்ட் தமிழ்

இலங்கை நிலையம், நிலைமைகளும்

(தீர்க்கண) மலையில் வன்னியனாரும், ஏழுபத்தி அடிப்பிரந்தும், கூடித் (தீர்மானிப்பது) பிரானா கோவைநாதனுக்கு, கங்குவேலியில் (வயல்) வெளியும், பல நடைபாடும் ஸ்ரீ (நிவந்தம்) ஆகவிட்டோம். இதற்கு யாதொருவனாகவிலும் அருதம் (தீங்கு) நினைந்தவர்கள் கங்கை கரையில் காராம் பகலைக் கொன்ற பாவும் கொள்ளக் கடவர். கிப்படிக்கு இரண்டு முதன்மையும் தானத் (தாரும்) வரிப்பத்தர்களும்.

கல்வி, பண்பாட்டுவுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சர், வடக்கு-கிழக்கு மாகாணம், திருக்கோணமலை.

அரசுக்கும் மொழியாகத் தமிழ்

கிளங்கை நிறைவேல்யும், நிறைவுறுமைகளும்

ஆய்வரங்கக் கட்டுரைகள் - 1998

கல்வி, பண்பாட்டவுவல்கள், வீளையாட்டுத்துறை அமைச்சர்,
வடக்கு - கிழக்கு மாகாணம்,
தீருகோணமலை.

நூலின் பெயர் : அரசக்கும் மொழியாகத் தமிழ்
இலங்கை நிலையும், நிலைமைகளும்

முதற்பதிப்பு : அக்டோபர் 1999

பிரதிகள் : 1000

உரிமை : கல்வி, பண்பாட்டுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சர்

அச்சும் அனைய்பும்: பநிப்பகத் தினைக்களம்
வடக்கு - கிழக்கு மாகாணம்
நிருக்காணமலை.

தமிழ் மொழி அமுலாக்கல் பற்றி

அயராது சிற்றிப்பவர்க்கும்

உழைப்பவர்க்கும்

വൈറിയിട്ടുതെ

கடந்த சில ஆண்டுகளாக எமது கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத் துறை அமைச்சின் சார்பான பண்பாட்டு அலுவல்களில் பாரிய செயலூக்கம் மிகுந்த மாற்றங்களைப் பலரும் அவதானித்திருப்பர். கருத்தரங்குகள், இசைவிழாக்கள், அவைக்கு ஆற்று கலைகள், நூல்வெளியீடுகள் எனப் பலதரப்பட்ட செயற்பாடுகளும் வடக்கு - கிழக்கு வாழ் தமிழ் பேசும் மக்களின் பண்பாட்டு வளர்ச்சியையும், வடக்கு - கிழக்கில் சிறுபான்மையாக வாழும் மக்களினது பண்பாட்டு வளர்ச்சியையும், கருத்தில் கொண்டவையாக அமைகின்றன. இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கவை தமிழ் மொழிப் பிரயோகம் தொடர்பான ஆய்வரங்குகளும், அவற்றில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கட்டுரைகளின் தொகுப்பு நூல் வெளியீடுகளுமாகும்.

1996இல் நடைபெற்ற தமிழ் இலக்கிய விழாவின் முக்கிய அம்சமாக இடம் பெற்றது ‘தமிழ்மொழிப் பிரயோகம் - கணக்கெடுப்பும் பிரச்சினைகளும்’ எனும் தலைப்பிலான ஆய்வரங்காகும். அதில் இடம் பெற்ற கட்டுரைகளின் தொகுப்பு நூலாக வெளிவந்ததை யாவரும் அறிவர். 1998இன் தமிழ் இலக்கிய விழாவில் இடம் பெற்ற ஆய்வரங்கு ‘நிருவாக மொழியாகத் தமிழ் - இலங்கையின் நிலையும் நிலைமைகளும்’ எனும் தலைப்பிலானது. இதில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கட்டுரைகள், மட்டுமென்றி நிகழ்ந்த கருத்தாடல்களும் இணைந்ததாக இந்நால் தொகுப்பு வெளியிடப்படுகிறது. இவ்வாறான ஆவண்ப்படுத்தல் எமது செயற்பாடுகளை வெளிக்காட்டுவதற்காக மட்டுமானதல்ல. இவ்வாய்வரங்கில் கலந்து கொள்ளாதவர்களையும் ஆய்வுகள் எட்ட வேண்டும் என்பதோடு, எதிர்காலத்தில் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத்தை மையமாகக் கொண்டும் அகில இலங்கை அளவிலும் தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழியாக, நவீன ஆக்க மொழியாக எவ்விதம் வளர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கான எதிர்விளைகளை நோக்கியுமாகும். எனவே இந்நாலின் கருத்துகள் பரவலான வாசிப்புக்கும், மேலும் ஆய்வுக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டு ஆய்வரங்கின் நோக்கங்களை நிறைவு செய்யவும், செயற்பாடுகளுக்குத் தூண்டவும் வேண்டும். அறிஞர்கள், ஆர்வலர்கள் இதைச் செய்வார்களாக.

இந்நாலின் கட்டுரை ஆக்ககர்த்தாக்களான அறிஞர்க்கும், கருத்தாடவிற் பங்கு கொண்டோர்க்கும், ஆய்வரங்கிலிருந்து நூல்வெளியீடுவரை உழைத்த சகலர்க்கும், குறிப்பாக இந்நாலை பதிப்பித்து உதவிய பதிப்பகத் திணைக்களத்தினர்க்கும் எமது நன்றி உரித்தாகட்டும்.

தொடக்கவரை பிரபுவின் வாய்மை என்ற நிலை காலத்திலே ஒரு துற்பக
ஷ்டாலி ஏக்காலியில் பரிசு வீசுவதோடு பிரபுவை வெளியிட்டு அதை
நாக்குவிட்டு விடு, நாக்கு விடுவதை வரவிட்டிருப்பதை வெளியிட்டு வாய்மை
நாக்குவிட்டு விடுவதை பிரபுவுடைய பிரபுவின் வாய்மை என்ற நிலைத்
தூத்துக்குடி விடுவதை விடுவதை வாய்மை என்ற நிலைத் தூத்துக்குடி
விடுவதை விடுவதை விடுவதை வாய்மை என்ற நிலைத் தூத்துக்குடி
தொடக்கவரை

தொடக்கவரை

திரு. சுந்தரம் டிவகலாலா, செயல்ளார், கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், வினாயாட்டுத்துறை அமைச்சர், வ. கி. மா. குத்துப்புத் திறமையுடைய பொறுப்புகளை ஒன்று ஒன்றாக கூட்டுத் தொழிலை முன்வரும் போதுமான நிலையில் இருப்பதை விரிவாக விளையாட்டுத் துறை அமைச்சர், வ. கி. மா. குத்துப்புத் திறமையுடைய பொறுப்புகளை ஒன்று ஒன்றாக கூட்டுத் தொழிலை முன்வரும் போதுமான நிலையில் இருப்பதை விரிவாக விளையாட்டுத் துறை அமைச்சர், வ. கி. மா.

கருத்தரங்கை ஒழுங்குசெய்த அமைச்சின் செயலாளர் என்றமுறையில் சில கருத்துக்களைக் கூற நான் விழைகின்றேன். ஏதோ ஒன்றைக் கிளறவேண்டும் என்று எண்ணினோம். கிளறியும் உள்ளோம். இந்தக் கிளறல் மிக அவசியமானது. எனக்கு அண்மையில் ஏற்பட்ட மிக முக்கியமான சம்பவம் ஒன்றைக்கூறி எனது கருத்தை முன்வைக்க எண்ணுகின்றேன்.

ஆண்டு க்கான புலமைப் பரிசிலுக்கான முன்னோடிப் பரீட்சை ஒன்றினை எமது மாணவர்களுக்காக நடாத்த அமைச்சு திட்டமிட்டு ஜூலை 2ம் திங்கதி தமிழிலும், 5ம் திங்கதி சிங்களத்திலும் பரீட்சை நடாத்தி முடித்தது. அதிலே “உற்சவய” என்று வரவேண்டிய ஒரு சொல் “உற்சாகய” என்று தவறுதலாக எழுதப்பட்டு விட்டது. “வ” என்ற எழுத்து “க” என்று வந்ததைப் பொறுக்காத ஒரு சிங்களம் பேசும் மகன் என்னை நடு இராவில் தொலைபேசி மூலம் நொந்து கொண்டார். உண்மையிலே பெரும்பான்மை இனத்தவர் தம் மொழிமீது கொண்ட பற்றை எடுத்துக் கூறவே இதை நான் கூறுகின்றேன்.

ஆனால் நமது தமிழ்மொழி காலங்காலமாக சுரண்டலுக்கு உட்பட்டு வருவதைக் கண்டும் நாம் பேசாது இருக்கலாமோ? அதற்காகவே இன்று நாம் இந்த ஆய்வை நடாத்த எண்ணினோம்.

அன்மையில் கல்வி அமைச்சர் என்னுடன் பேசிய பொழுது “சிங்கள மொழி பேசுகின்ற பாடசாலைகளில் முடிக்கிடந்த விஞ்ஞான கூடங்களை எல்லாம் திறந்து சேவை செய்கிறாயாமே” என்றார். அதற்கு நான் இவ்வாறு பதிலளித்தேன்.

“சிறுபான்மை மக்களுடைய உள்ளக்கிடக்கைகளை இன்னொரு சிறுபான்மை யினரால்தான் உணரமுடியும். வடக்கு - கிழக்கில் உள்ள சிறுபான்மை மக்களுடைய பிரச்சனைகளை எம்மால் சரியாக உணரமுடிகிறது. அதனால்தான் நாம் சரியாகச் சேவைசெய்கிறோம்” என்று கூறினேன். அவர்களுடைய தேவைகளைச் சரியாகத் தெரிந்து கொண்டு சேவை செய்வதே எமது நோக்கமாகவும் இருக்கின்றது.

தமிழில் நிர்வாகம் செய்வதுபற்றி பல கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. எல்லா அம்சங்களிலும் பெரும்பான்மையான கேள்விகள், கூட்டக் குறிப்புக்கள் ஆங்கிலத் தில்தான் எழுதப்படுகின்றன. அதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. எமது அமைச்சைப் பொறுத்தவரை மத்திய அமைச்சுடன் தமிழில்தான் நாம் தொடர்பு கொள்கிறோம். அம்பாறை தவிர்ந்த கோமரன்கடவெல, கந்தளாய், சேருவில், பதியத்தலாவ, இவ் வாறான பகுதிகளுக்கு கடிதங்களைச் சிங்களத்தில் அனுப்புகின்றோம். எமது உயர்கல்வி அமைச்சு, நாம் தமிழில் அனுப்பிய கடிதத்தினை சிங்களத்தில் அனுப்பும்படி திருப்பியனுப்பியதில்லை. ஆனால் சிங்களத்தில் வருகின்ற கடிதங்கள் பலவற்றை மொழி பெயர்த்து அனுப்பும்படி உயர்கல்வி அமைச்சிற்கு நாம் திருப்பியனுப்பி இருக்கிறோம்.

நிர்வாகத்தில் மிக மிக வேண்டியது எந்த மொழியில் நிர்வாகம் இடம்பெற்றாலும் அது மிகச் சுருக்கமாக இருக்கவேண்டும் என்பதேயாகும். ஒரு வட்டத்தைக் கீறி நடுவில் ஒரு புள்ளி வைத்தால் அது “சேக்குலர்” என்று நிர்வாகம் செய்கின்ற வர்களுக்குத் தெரியும். தமிழில் அனுமதிக்கப்படுகிறது என்பதனை அ/து என்று நான் குறிப்பிட்டு எழுதினால் எனது அமைச்சைச் சேர்ந்த அனைவருக்கும் அது அனுமதிக்கப்படுகிறது என்று தெரியும். நாற்றுக்கணக்கான கோவைகள் எழுதப் படும்போது அதற்கான நேரம் அதிகம் செலவாகும் என்பதால் கோவைகளில் இவ் வாறாக சுருக்கமாகப் பதிவுகளை எழுதவேண்டியதேவை ஏற்படுகிறது. அதற்கு நாம் திட்டவட்டமாக திட்டமிட்டு சில குறியீடுகளைத் தமிழில் பயன் படுத்தலாம்.

இன்னுமொன்றை இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். பொதுமக்கள் பலர்களுக்கு ஆங்கிலத்தில் கடிதம் எழுதினால்தான் பதில் வருமென்று ஆங்கிலத்தில் எழுதுகின்றார்கள். நாமும் எமக்குத் தெரியாத சிங்கள மொழியில்தான் எமது சொந்த அலுவல்கள் சம்பந்தமான கடிதங்களை அனுப்புகின்றோம். எமக்கு இருக்கும் நம்பிக்கை போன்று அப்பாவிப் பொதுமக்களும் நம்பிக்கை கொண்டு இவ்வாறு செயல்படுகின்றனர். யாழ்ப்பாணக் கச்சேரி வாசலில் ஆங்கிலத் தட்டெழுத்துடன் சிலர் இருந்து பொது மக்களுக்கு கடிதங்களை தட்டச்சிற் பொறிக்கிறார்கள். ஆனால் கச்சேரியில் வேலை செய்யும் அனைவரும் தமிழர் என்பதை நாம் ஏற்கவேண்டும். இதில் ஒருவரையொருவர் நாம் குறை கூறிக்கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை. இதுதான் யதார்த்தம். எங்களது மொழியை நிர்வாக மொழியாக வளர்க்க நாம் தவறிவிட்டோம். தமிழ்மொழி பேசுகின்ற அனைவரும் இந்தக் குற்றச்சாட்டை ஏற்கவேண்டும். எங்களது மொழியை அறிவியல் மொழியாக வளர்க்க வேண்டியது எமது கடமையாகும். எல்லோரும் அதற்கு பங்களிப்பு நல்கவேண்டும்.

தமிழில் நிர்வாகம் நடந்தது என்பதற்கு சிலப்பதிகாரம் நல்ல உதாரணமாகும்.

“தமிழ் நிர்வாகம் செய்தது”
“தமிழால் நிர்வாகம் செய்ய முடியும்”

இதை நாம் மறக்கக்கூடாது. விடயதானங்கள் (கண்ணி) மாறிவரும் இன்றைய காலகட்டத்தில் எங்களுடைய குறைபாடுகளை வைத்துக்கொண்டு தமிழில் நிர்வாகம் செய்ய முடியாது என்று கூறுவது எப்படிப் பொருந்தும். ஆகவே இந்நிலை மாறி ஓவ்வொருவரும் சிரத்தையுடன் செயற்பட்டு தமிழில் நிர்வாகத்தை ஆக்கவேண்டும்.

சிறப்புரை மாண்பும் வகுப்புகளை விடுதலை நடவடிக்கை என்று அறியப்படுகிறது.

சிறப்புதை

ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி
தலைமைச் செயலாளர்,
வ. கி. பா.

ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி
தலைமைச் செயலாளர்,
வ. கி. மா.

நாம் மொழியைப் பாதுகாக்க முற்படவேண்டும். சிங்கள மக்கள் தமது மொழி உரிமையைப் பாதுகாப்பது போல் தமிழர்கள் பாதுகாக்க முற்படுவதில்லை. அதற்காக ஏனைய மொழிகளைப் புறக்கணிக்க வேண்டும் என்பது அர்த்தம் அல்ல. ஆங்கிலம் சிங்களம் போன்ற மொழிகளைப் பயன்படுத்துவதோடு தமிழ் மொழிக்கு நாம் எமது நிர்வாகத்தில் கூடிய உரிமையைக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதே எமது கருத்தாகும்.

திட்டமிடலே மொழி வளர்ச்சிக்கு மிக முக்கியம். ஒவ்வொருவரும் இதய சுத்தியுடன் ஒவ்வொரு கலைச் சொற்களை ஆக்கிப் பிறநுடன் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும். இதற்குக் காலநேரம் வேண்டியதில்லை. இன்றே தமிழ் கலைச்சொற்களை ஆக்கும் பணியை நாம் தொடங்கவேண்டும்.

தமிழக அறிஞர்கள் பலர் இங்கு வருகை தந்துள்ள இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தமிழ் நாட்டில் நடை முறைப்படுத்தும் கணனி மயப்படுத்தலையும், நாம் நடைமுறைப்படுத்தும் கணனி மயப்படுத்தலையும் ஆராய்ந்து திட்டமிட்டு செயற்படுத்தும் அவசியத்தை இங்கு முன்வைக்க வேண்டும். இருசாராரும் ஒரே விடயத்தை ஆராயாது சிலவற்றை அல்லது சில தொகுதிகளை இனங்கண்டு திட்டமிடல் அடிப்படையில் பங்கிட்டுச் செய்யின் மொழி விருத்தியை நாம் துரிதமாகப் பெறலாம்.

பேராசிரியர் குரியகுமாரருடைய அலுவலகத்தில் நிலைதகு அபிவிருத்தி சம்பந்தமான சகல விடயங்களையும் ஒன்றாகத் தர்க்க ரீதியாக இனங்கண்டு செயற்படுகிறார்கள். அதனைத் துறைகளாக அதாவது உயிரியல், விலங்கியல் என ஒவ்வொரு பகுதியையும் வகுத்து இன்று நான் செய்து வருகின்றேன். தலைமைச் செயலாளர் என்ற ரீதியில் அன்றி தமிழ்மொழிமீது கொண்ட பற்றின் காரணத்தால் நான் எடுத்திருக்கும் இந்த முயற்சிக்கு பிற்றது பங்களிப்பையும் நான் எதிர்பார்த்து நிற்கின்றேன்.

தமிழ்மொழி தமிழுக்காக அல்ல. தமிழ் மக்களுக்காக. ஆகவே தமிழ் மக்களது பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு நாம் தமிழில் பலவற்றைச் செய்து முடிக்க வேண்டும். ஆனாலும் தட்டச்சுப் பிரச்சினை காரணமாகவும் ஆளனியினர் பிரச்சினை காரணமாகவும் ஏனைய மொழிகளிலும் சில விடயங்களைச் செய்யவேண்டி இருக்கிறது. பல கூட்டங்களையும் பிறமொழிகளில் நடத்தவேண்டி இருக்கிறது. அதற்காக நாம் தமிழ்ப் பற்றறவார்கள் என்று கூறிவிட முடியாது. ஆங்கிலம்தேவை. அதற்காக ஆங்கிலமனோபாவம் இருக்கக் கூடாது. போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் காலப்பகுதியிலும் வளர்ந்து வந்த தமிழ் இன்று மங்கிவிட்டது. அதற்கான காரணத்தை நாம் எப்போதும் சேர்ந்தே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

அரசு கரும் மொழியாகத் தமிழ் இலங்கை நிலையும் நிலைமைகளும்

ଓৰু কেঁচু

கதந்திரத்துக்குப்பின் லிளங்கையில் தமிழ் மொழியின் அரசீயல் அந்தஸ்து வரலாற்று விமர்சனக் குறிப்பு (முன்வரைபு)

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி

1

கருத்தரங்கில் அதிகாரப்பட்டு நிற்கும் வியத்தோடு இணைத்து நோக்கும் பொழுது ‘அரசியல் அந்தல்ஸ்து’ எனும் தொடரின் முக்கியத்துவம்.

- அரசியல் என்பது அதிகார மூலத்தை குறிப்பதாகும்.
 - அந்த அளவில் இந்த விடயத்தை இலங்கையின் அரசு அதிகாரி பின்புலத்தில் வைத்து நோக்க வேண்டியதன் அவசியம்.
 - இந்தக் கருத்தாடல் நடைபெறும் சூழ்மைவின் முக்கியத்துவம்.
 - இலங்கையில் அதிகாரப்பொலாக்கம் பற்றிய வாத விவாதங்கள் நடைபெறும் இன்றைய சூழ்நிலை.
 - அரசு பங்குகளில் தமிழ் மூஸ்லிம் மக்களின் இணைவு மொழிவழியாக கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளமை என்ற கருத்து நிலவுகின்றனம்.

இவ்விடயத்தை இலங்கையில் தமிழ் மொழியின் பயில்வு பற்றிய முறைமையில் விளங்கிக்கொள்ளல்.

- தமிழ் மொழிப் பயில்வின் புவியியற் பரப்பு.
 - வடக்கு - கிழக்கு நிலைமை.
 - மற்றைய மாணவர்களின் நிலைமை.
 - இந்த விடயம் இலங்கையில் இனக்குழுமப் பிரச்சினையின் (Ethnic Problem) அடித்தளமாக அமையும் தன்மை.

三

— தமிழ் ஆசு குழு மொழியாக ஏற்கப்பட்டதை மற்றிய வாலூ—

114

காந்தியர்கள் பொதுது (1948) காஜப்பாடு நிலைமை

- ஆங்கிலம் உத்தியோக மொழி.
 - பொதுமக்கள் அரசுடன் தொடர்பு கொள்ளும் விடயங்களில் சிங்களம், தமிழின் பயன்பாடு.
 - நிர்வாகத்தில்.
 - நீதிக்குறையில்.

சுதந்திர இலங்கையில் ஏற்பட்ட அரசகரும் மொழி ஏற்புப் பற்றிய ஒருகால அட்டவணை.

1956 தனிச் சிங்களச் சட்டம் (Act No. 33 of 1956)

1958 தமிழ் மொழி (விசேட ஏற்பாடுகள்) சட்டம் (Act No. 28 of 1958)

இதனை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான பிரமாணங்கள் 1966 பெப்ரவரி 31ம் திகதி வெளியிடப்பட்டன.

இதற்கான அரசியல் போராட்டங்கள்.

1972 புதிய குடியரசு ஆட்சித்திட்டம்.

முக்கியம்

முந்திய ஆட்சிச் சட்டத்திலிருந்து 29வது பகுதி (சிறுபான்மையினருக்கான உத்தரவாதத்தினை அளித்த பகுதி) அகற்றப்பட்டமை.

1972 ஆட்சிச் சட்டம் அத்தியாயம் 63

அரசு கரும் மொழியாக, சட்டவாக்க மொழியாக, நீதிமன்ற மொழியாக இந்த முன்றாம் அத்தியாயத்தை விரிவாக விளக்கும் நீதி மன்றங்களின் மொழி (விசேட ஏற்பாடுகள்) சட்டம் 1973ல் நிறைவேற்றப்பட்டமை.

1978 ஆட்சிச் சட்டம்.

18ம் உறுப்புரை - தனிச் சிங்களத்தை மீள் உறுதி செய்தமை.

19ம் உறுப்புரை - தமிழையும் ஒரு தேசிய மொழியாகக் கொண்டமை.

இச்சட்டத்தின் கீழ் தமிழ்மொழிப் பிரயோகத்துக்கான பிரச்சினைகள் 1983இல் கலவரம் ஏற்படும்வரை செய்யப்படாதிருந்தமை.

1983 - 1989 வரை தமிழருக்க கட்சிப் பிரதிநிதிகள் பாராளுமன்றத்தில் பங்கு கொண்டிருந்தமை.

1983க்கு பின்னர் இனக்குழுப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு பாராளுமன்றத்துக்கு வெளியே முயற்சிகள் எடுக்கப்படல் (அனைத்து கட்சி மாநாடுகள்)

1988 இன் ஆட்சிச் சட்டத்திட்டத்துக்கான 13ம் 16ம் திருத்தங்கள்

29. 07. 1987 இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தம்

17. 12. 1988 16வது திருத்தம்

தமிழ் ஒரு அரசு கரும (Official) மொழியாகக் கொடுக்கப்பட்டமை.

பகுதி II

போர்டின் கூரிய தீர்மானம் நிலைமை

(1989 டிசம்பர் 20ம் திகதிவரை நிலையான திருத்தங்கள்)

ஆட்சிச் சட்டம்

அத்தியாயம் IV

உறுப்புரை:

18 - அரசு கரும மொழி.

19 - தேசிய மொழிகள்.

20 - பாராளுமன்றத்திலும் உள்ளூர்திகார சபையிலும் தேசிய மொழிகளைப் பயன் படுத்துதல்.

21 - கலவி மொழி.

22 - நிருவாக மொழிகள்.

23 - சட்டவாக்க மொழி.

24 - நீதி மன்றங்களின் மொழிகள்.

25 - பிரதேசத்துக்கான வசதி ஏற்பாடுகள்.

26 - இச் சட்டத்திற்கு முரண்படும் சட்டங்களின் ஏற்புடைமையின்மை.

(இவ்வழுப்புரையின் பிரதி இணைக்கப்பட்டுள்ளது)

(ii) இதனை நிர்வகிப்பதற்கு நிறுவப்பட்ட அரசு கரும மொழி ஆணைக்கும் 1991, அதன் தொழிற்பாடு.

III 1வெது திருத்தம் பற்றிய வீர்சனங்கள்

- உள்ளூராட்சி மன்ற நிலைகளில் இச்சட்டத்தினை நடைமுறைப்படுத்தப் போதிய வசதிகளில்லை.
- மாகாணசபை, பிரதேசசபை, நகரசபை, மாநகரசபை,
- பொதுநிர்வாகத்தில் தமிழ்மொழிப் பிரயோகம் இல்லாமை
- தமிழில் கிராமசேவகர் நியமனங்கள் இல்லை
- நிருவாகக் கோவை தமிழில் இல்லை
- பொலிஸ் நிலையங்களில் தமிழ்

IV கல்வித்துறையில் தமிழ் வழிக் கல்வியின் சீர்குலைவு

- கல்வித்திட்டமிடலில் தமிழ்மொழிப் புறக்கணிப்பு
- தமிழ் பேசும் மக்களின் பண்பாடு புறக்கணிக்கப்படல்
- கல்வி நிர்வாகத்தில் தமிழுக்குப் போதிய இடமின்மை, மாகாண ஆட்சி நிர்வாகத்தில் இதற்கான வசதிகளின்மை.

V

இத்தகைய குழலில் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணசபையின் நிர்வாகம் கிளங்கை முழுவதற்கும் முன்மாதிரியாக ஒரையை வேண்டியதன் அவசியம்.

- 1958 முதலே வடக்கு - கிழக்கு தமிழ்மொழிவழி நிர்வாகத்திற்கான பிரதேசமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளமை.
- இங்கு மேற்கொள்ளப்படும் பரிசார்த்த முயற்சிகளின் முக்கியத்துவம், நியாயமூர்வமான சிக்கல்களை இனங்கண்டறிய உதவும்.
- அரசக்கும் மொழியாகத் தமிழைக் கொள்வதிலுள்ள சிக்கல்களைத் தொகுத்தெடுப்பதற்கு வடக்கு - கிழக்கு நிர்வாகம் ஆற்ற வேண்டிய பணி.

VI

இச்சூழ்நிலையில் மொழித்திட்டமிடுகையின் (Language Planning) முக்கியத்துவம்

குறிப்பாக பல் - பண்பாட்டுச் சூழலில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகள் சன்னாயகப் பகிர்வில் இடம் பெறுவதற்கு, மொழிநிலையில் திட்டமிடுகை (Planning) முக்கியமாகின்றது.

- இலங்கையில் அத்தகைய திட்டமிடுகையில்லாதுள்ளமை (அது கல்விக்குள் கொண்டுவரப்பட வேண்டியதன் அவசியம்)
- இலங்கையின் நிலைமையில் 1956லிருந்து ஏற்பட்ட இனக்குழுமச் சிக்கல்களினால், பெரும்பான்மை மொழியை (சிங்களத்தை)ப் பேசுகின்ற உத்தியோகத்தின் மேலாதிக்கம் ஏற்பட்டுள்ள தன்மை.
- அந்த உத்தியோகத்தர் மேலாதிக்கம் அரசியல் அதிகாரப் பரவலாக்கத்தைத் தடைசெய்யும் முறைமை.

இவை யாவற்றுக்கும் அரசு அதிகார பலம்கொண்ட மொழித்திட்டமிடுகையின் முக்கியத்துவம்.

VII

அரசக்கும் மொழி ஏற்பு வரலாற்றைப் பார்க்கும் பொழுது,
இப்பிரச்சினையை வெறுமனே உத்தியோகத்தர் நிலைப்பட்ட ஒன்றாகக் கொள்ளாமல்,
அரசியல் நிலைப்பட்ட ஒரு பிரச்சினையாகவே கொள்ளப்பட வேண்டியதன் அவசியம்.

இதுபற்றிச் சிந்திக்கும்பொழுது சட்டவாக்கமொன்றின் முக்கியத்துவமும், அண்மைக்காலத்தில் அது தன் செயல்வன்மையை இழந்த முறைமையும் நோக்கல் அவசியமாகின்றது.

(இவ்விடயம் பற்றி உரையாடியுதவிய திருவாளர்கள் சி. சோதிலிங்கம், க. சண்முகலிங்கம்,
எஸ். வில்வரத்தினம், ஏ. ஜூபார் ஆகியோருக்கு நன்றி)

தலைமையுரை

“**தென்னால் கிடைக்கும் நீண்ட வாழ்வை நிறைவேண்டும்.**”

போசிரியர் கா. சிவத்தம்பி

அரசகரும் மொழியாக தமிழ் - இலங்கை நிலையும், நிலைமைகளும் என்பதுதான் கருத்தரங்கின் விடயம். இந்தப் பொதுத் தலைப்பின் கீழ் பல்வேறு உப தலைப்புக்களில் விடயங்கள் எடுத்து ஆராய்யப் பிரிக்கின்றன. அதில் வரலாற்று நீதியான ஒரு முன் மொழியாக, அல்லது முகவரையாக சுதந்திரத்திற்குப் பின் இலங்கையில் தமிழ் மொழியின் அரசியல் அந்தஸ்து என்கின்ற எனது கட்டுரையினுடைய சுருக்கத்தை உங்களுக்குத் தர விரும்புகின்றேன். இது கட்டுரைக் கான முன்வரைபு மாத்திரமே ஆகும். இலங்கையின் நிலையில் நிர்வாக மொழியாக, அல்லது ஆட்சி மொழியாக தமிழைப் பயன்படுத்துகிற பொழுது அது இன்று நேற்று திட்டங்களு வந்த விடயம் அல்ல. இதற்குப்பின்னால் ஒரு நீண்ட வரலாறு உள்ளது. அந்த வரலாறு மிகவும் கருமூரடானது. இது வெறுமேன ஒரு மொழிப்பிரச்சினை மாத்திரமல்ல. இதற்குள்ளே பல்வேறு பிரச்சினைகள் தொக்கு நிற்கின்றன. கருத்தரங்கில் அரசியல் அந்தஸ்து என்று நாம் பேசுகின்றோம்.

இந்த அரசியல் அந்தஸ்து என்கின்றசொல்லில் அரசியல் என்பது ஒரு நாட்டின் அல்லது சம்பந்தப்பட்ட மக்களினுடைய அதிகார மூலத்தைக் குறிக்கும். எனவே அரசியல் ரீதியாக ஒன்றைச் செய்கின்றோம் என்றால், அது ஏதோ ஒரு வகையில் அதிகாரத்தோடு சம்பந்தப்பட்டது. அதிகாரம் இல்லையென்றால் அரசனிலையில் நாம் எதையும் சாதிக்க முடியாது. இந்தப்பின்புலத்தை விளங்கிக்கொள்ளாமல், நாம் தமிழை ஓர் அரசு கரும் மொழியாகப் பார்க்கக் கூடாது. அந்தளவில் இந்த விடயத்தை இலங்கையின் அரசு அதிகார பின்புலத்தில் வைத்து நோக்கவேண்டும். இப்படி நோக்கப்படவேண்டிய காலம் இது ஏனென்றால் அதிகாரப் பரவலாக்கல் என்பது, இந்த நாட்டின் முக்கியமான தேவையென்பதும், பின்போடப்பட முடியாத தேவையென்பதும் இப்பொழுது அரசியல் ரீதியாக உணரப்பட்டுள்ளது. இந்த பின்போடப்பட முடியாத தேவைக்கு அல்லது பிந்தினால் பிரச்சினைகள் மேலும் அதிகரிக்கும் என்கின்ற நிலைமையிலுள்ள இந்தப் பிரச்சினைக்கு எவ்வாறு விடைகாண்பது என்பதுதான் கேள்வி. அதுமாத்திரமல்ல அரசில் பங்குகொள்வதற்கு இந்த மொழி உரிமை தேவைப்படுகின்றது. இது வெறுமனே மொழியிலுள்ள பிரச்சினையல்ல. இரண்டு இலகிதர்கள் எழுதுகின்ற கடிதம் அல்ல. அல்லது அதிலேயுள்ள இலக்கணப் பிழைகளால்.

இந்த நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு தமிழ் மக்னுக்கும் தன்னுடைய மொழியில் அரசு அலுவல்களில் பங்கு கொள்வதற்கான உரிமை இதற்குள் தொக்குநிற்கும். இந்தப் பிரச்சினையை அந்தப் பின்புலத்திலிருந்துதான் பார்க்கவேண்டும். அப்படிப் பார்க்கிறபோதுதான் இந்த வடக்கு - கிழக்கு மாநிலம் இந்த விடயத்தைப்பற்றி மிகவும் உனிப்பாகக் கவனிக்கவேண்டிய ஒரு மாநிலம் என்பது தெரியும். ஏனென்றால் இந்த மொழிப்பிரச்சினை தோன்றிய காலம் தொடக்கம், இந்த மொழிப்பிரச்சினைக்கான தீர்வுகள் பேசப்பட்ட காலமுதல் வடக்கு - கிழக்கில் தமிழ் நிர்வாக மொழியாக இருக்கவேண்டுமென்பது எல்லாக் காலத்திலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஏன்று. ஆனால் அதனை நிர்வாக மொழியாக்குவதற்கு வேண்டிய அடித்தளங்களையோ, அல்லது அதனை விசேடமாக விஞ்ஞான பூர்வமாக ஆராய்வதற்கான ஒரு நிறுவனத்தையோ நாங்கள் இதுவரை நிறுவில்லை.

கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர் மிகவும் நூண்ணிய ஆற்றலுள்ளவர். அவருடைய செயலாளர் இங்கு இருக்கிறார். நான் இருவரையும் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால் குறிப்பாக வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத்தின் சபையானது அரசியல் சம்பந்தப்படாத ஒரு சபையாக இருப்பதன் காரணமாக இந்த விடயம் பற்றிய அரசகரும் மொழியாகத் தமிழை இந்த நாட்டின் ஆட்சித்திட்டத்தில் அரசகரும் மொழிகளில் ஒன்றாகச் சொல்லப்பட வேண்டும். மக்கள் ஒரு சிறுபான்மை மொழியைப் பேசுவார்களேயானால், அந்தப் பிரதேசத்தை இருமொழிப் பிரதேசமாக பிரகடனப்படுத்த வேண்டுமென்பது இப்பொழுதுள்ள சட்டம். ஆனால் இலங்கையில் வடக்குக் கிழக்குத் தவிர்ந்த மற்றைய எந்தப்பிரதேசத்திலும் அந்த மொழிப்பிரதேசமாக இன்னும் பிரகடனப்படுத்தவில்லை. காலஞ் சென்ற சாள்ஸ் அபயசேகர தான் அரசு கருமொழி ஆணைக்குமில்லை தலைவராக இருந்தபோது கேட்ட ஒரேயொரு வேண்டுகோள் அல்லது முக்கியமான வேண்டுகோள் அது. திரு. சாள்ஸ் அபயசேகர அந்த உரிமையைப் பெறாமலே காலமாகவிட்டார். எனவே இங்கு நடக்கின்ற விசயம்தான், இங்கு நடக்கின்ற நடைமுறைதான் மற்ற இடங்களுக்கும் முன்மாதிரியாக இருக்கும் என்கின்றதனை நாங்கள் மறந்துவிடக் கூடாது.

இந்த அரசகருமமொழி வரலாற்றுக்குள் 48க்கு முன்னர் ஆங்கிலம்தான் அரசு உத்தியோக மொழி. ஆனால் சாதாரண தமிழ், மூஸ்லிம், சிங்கள மக்களைப் பொறுத்தமட்டில் அவர்கள் அரசோடு தொடர்பு கொள்வதற்கான சகல விடயங்களும் தமிழிலும், சிங்களத்திலும் விதானமாரோடு, கிராமக்கோடுகளில், உறுதியெழுதுகிறபொழுது, கோட்டிலே, சாட்சி சொல்லுகிறபொழுது, ஒரு ஆஸ்பத் திரிக்குள்ளேபோய் மருந்து வாங்குகிறபோது, ஒரு பாடசாலையில் தன் குழந்தையைச் சேர்க்கின்றபோது, ஒரு பிறப்பை பதிவு செய்கின்றபொழுது, ஒரு இறப்பைப் பதிவு செய்கின்றபோது எல்லாம் தமிழில் சிங்களத்தில் செய்யக்கூடியதாக இருக்கும். ஆனால் இப்பொழுது உள்ள நிலைமையோடு சேர்த்துப் பார்ப்போம்.

இந்தப் பிரச்சினை 1956ம் ஆண்டுமதல் விளங்குகிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரிந்தது. அப்பொழுதுதான் தனிச்சிங்களச் சட்டம் வருகிறது. 1958ல் 28வது சட்டப்படி தமிழ்மொழி விசேட ஏற்பாடுகள் சட்டம் ஒன்று நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆனால் அந்த விசேட ஏற்பாடுகளை எவ்வாறு நடைமுறைப் படுத்துவது என்பதுபற்றிய விதிகள், பிரமாணங்கள் 1966வரை வேறு அரசாங்கங்கள் வந்து வேறு அரசியல் ஒப்பந்தங்கள் செய்யும்வரை அது செய்யப்படாமலே இருந்தது. அவ்வாறு 1966ல் அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டபோதும் கூட அதற்கு எதிரான அரசியல் எதிர்ப்புக்கள் பல இருந்தன. முற்போக்குச் சக்திகள் என்று கருதப்படுவர்கள்கூட 1966ல் அதனை எதிர்த்தார்கள். இதன்பின்னர் 1972ல் புதிய குடியரசுத் திட்டம் வந்தது. இது அந்தச் சட்டத்தை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டது. ஆனால் இது ஒன்று முக்கியமான விடயத்தைச் செய்கின்றது என்னவென்றால், முந்திய சட்டத்தில் இருந்த 29வது உறுப்புரையை அவர்கள் எடுத்துள்ளனர். அந்தச் சட்டத்தின் கீழ் எந்த ஒரு சிறுபான்மையின் குழுவினருக்கும், எந்த ஒரு குறைந்த என்னிக்கையினரான குழுவினருக்கும் எதிரான அவர்கள் நலன்களைப் பாதிக்கின்ற எந்தச் சட்டத்தையும் சட்டமன்றத்தால் இயற்றப்படமுடியாது. அவ்வாறு இயற்றப்பட்ட சட்டங்களையெல்லாம் சுப்ரிம் கோட் மட்டத்தில் விசாரித்தார்கள். அது பின்மை என்றுகூடச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் 1972ம் ஆண்டு வந்த குடியரசுத் திட்டத்தின்கீழ் அந்த 29ம் பிரிவு வாபஸ் பெறப்பட்டது. ஆனால் இது நிர்வாகப் பிரச்சினைகளை அரசியல் பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவித்தது. உடனடியாகவே தோற்றுவித்தது. தோற்றுவித்ததன் காரணமாக நீதி மன்றங்களின் மொழி விசேட ஏற்பாடுகள் சட்டம் என்கின்ற 1973ம் ஆண்டுச் சட்டம் உடனடியாக ஏற்பட வேண்டியதாயிற்று.

நிச்சயமாக வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத்தை மனதிற்கொண்டு, அதன் பின்னர் 1978ம் ஆண்டுச் சட்டம். அதிலே தனிச் சிங்களச் சட்டம் மீண்டும் செய்யப்படுகின்ற அதே வேளையில் தமிழை ஒரு தேசிய மொழியாக்கப்படும். இந்த தேசியமொழி என்பதனுடைய வரைவிலக்கணம் என்பது பற்றி 1983வரை ஏற்றத்தாழ 1989வரை தெளிவுபடுத்தப் படவேயில்லை. 1983ல் இருந்து 1989வரை சில காலங்களில் தமிழ் பேசுகின்ற அல்லது தமிழர்களான பாரானூர்மன்ற உறுப்பினர்கள் பாரானூர்மன்றத்திலே அங்கும் வகிக்காமல் இருந்தார்கள் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத்திலே இருந்து. அதன் காரணமாக பாரானூர்மன்றத்திலேகூட தமிழ் எவ்வாறு பிரயோகிக்கப்படுகிறது என்கின்ற விசயம் தெரியப்படாமல் இருந்தது. அதற்காக ஒரு அமைச்சர் நியமிக்கப்பட்டார். அவரால் அந்தச் சட்டத்தை அந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவர முடியவேயில்லை. இதன்பின்னர்தான் 1988ம் ஆண்டில் இன்னொருவித முக்கியமான மாற்றம் ஏற்படுகின்றது. அது இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தம். அந்த இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தம் 29.07.1988ல் செய்யப்படுகிறது. அந்த ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் இந்த ஆட்சிச் சட்டம், 1978ம் ஆண்டு ஆட்சிச் சட்டம் திருத்தப்படுகிறது. இரண்டு முக்கியமான திருத்தம் ஏற்பட்டன. ஒன்று 13வது திருத்தம், மற்றையது 16வது திருத்தம். இந்த 16வது திருத்தத்திலேதான் மொழியைப்பற்றிப் பேசுகிறார்கள். அங்கு 1948ன் பின் 40 வருடங்களுக்குப் பிறகு தமிழ் ஒரு அரசு கரும் மொழியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் இதன்படி உள்ளதைத்தான் 1979ம் ஆண்டு அந்தத்தேதி வரையிலான திருத்தங்களோடு வந்த ஆட்சித் திட்டத்தில் அந்த யாபில் உறுப்புரை 18 முதல் 25 வரை 'அ' உள்ளவற்றில் காணப்படுகிறது. அதனுடைய நிழற்படத் தொகுதியைத் தந்துள்ளேன்.

இந்த வரலாற்றைப் பார்க்கின்ற பொழுது, சில விடயங்கள் முக்கியமாகின்றன. ஒன்று இந்த ஆட்சித்திட்டத்தில் 13வது திருத்தப்படி எல்லாம் நடைபெறுகிறதா? ஏனென்றால் இந்த 13வது திருத்தத்தின்படித்தான் மாகாணசபைகள் நிறுவப்பட்டன. இந்த மாகாண சபைகளில் அந்தந்தப் பிரதேசத்து மக்கள் தாங்கள் பேசுகின்ற மொழியில் பேசுவேண்டுமென்பது எடுகோள். ஆனால், பல மாகாண சபைகளில் அங்கத்தவர்களுடைய தமிழ்ப் பேசுக்க்களை மொழிபெயர்ப்பதற்கான வசதிகள் இருக்கவில்லை. இதைத் தமிழர்கள் அல்லது முஸ்லிம்களும் வன்மையாக எதிர்தார்கள். தென்மாகாணம், ஊவா, பதுளை போன்ற மலையக மக்கள் உள்ள மாகாணங்கள், வடமேற்கு மாகாணம் போன்ற இடங்களில் புத்தனம், கிலாபம் போன்ற பல இடங்களில் இந்தப்பிரச்சினை வந்தது. இந்த பொது நிர்வாகத்தில் மக்கள் கலந்து கொள்வதற்கு பிரச்சினையாக சில விடயங்கள் நடைபெறுகின்றன. உதாரணமாக, கிராமசேவகர்கள், தமிழ் தெரிந்த கிராமசேவகர்கள் இல்லை. அப்போது தமிழ்தெரிந்த கிராமசேவகர்கள் இல்லை. அப்போது தமிழ்தெரிந்த கிராமசேவகர்கள் இல்லை. அப்போது தமிழ்தெரிந்த கிராமசேவகர்கள் இல்லை.

நிர்வாகக்கோவை அங்கே தமிழில் இல்லை. அதைப்பற்றி விசேஷமாகப் பேசுவார்கள். மற்றையது பொலிஸ் நிலையங்களில் தமிழ், அது தனிப்பட்ட கட்டுரையாக உள்ளது. இவற்றையெல்லாம் ஆராய்வதற்கான அறிவு எனக்கில்லை. பரிசுசயம் எனக்கில்லை. ஆனால் கல்வித்துறை சம்பந்தமான ஒரு பரிசுசயம் எனக்குண்டு. அந்தப் பரிசுசயத்தைக் கொண்டு சொல்லுகின்றேன். கல்வித்துறையில், திட்டமிடல்துறையிலும், கல்வி நிர்வாகத்திலும், தமிழ் இன்று ஏற்ததாழ இல்லாத பயன்படுத்தப்படாத மொழியாகவே காணப்படுகிறது. 1960களில் அப்படியல்ல. ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழ்த்துறை சிங்களத்திற்கும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டபோது இரண்டும் சமநிலையில் வைத்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. அதேயளவு விடயங்கள் இங்கும் செய்யப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது நிலைமை மாறி சிங்களத்திலிருந்து மொழிபெயர்த்துத்தான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அதில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை. ஏனென்றால் சிங்களம் உத்தியோக மொழி. அவ்வாறுதான் இருக்கும் சட்டப்படி. ஆனால் இதற்குள் தமிழ் மக்களினுடைய பங்குகொள்ளும் அனுபவத்தை எவ்வாறு உயர்த்திக் கொள்வது. அல்லது தமிழ் மொழி மாணவர்களினுடைய தேவைகளை எவ்வாறு பூர்த்தி செய்வது என்பது பிரச்சினையாகிறது. இப்படிப் பார்க்கிறபோதுதான் நான் முன்பு சொன்ன 1958 முதலே வடக்கு - கிழக்கு தமிழ்மொழி நிர்வாகத்திற்கான பிரதேசமாக ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டுள்ளமை இங்கு மிக முக்கியமாகிறது. அப்பொழுது அரசுகரும் மொழியாக தமிழழகொள்ளவில் உள்ள சிக்கல்களை மிக நுண்ணியதாக ஆராய் வேண்டிய கடமை இந்த சபைக்கு இந்த மாகாண சபைக்கு இதனுடைய அரசியல் வழிகாட்டல் இல்லாத நிலையில் இதனுடைய பிரதம செயலாளருக்கும், இதனுடைய கல்வி, பண்பாட்டுத்துறைச் செயலாளருக்கும் உண்டு என்று கருதுகிறேன். இந்த வேளையில் இறுதியாக ஒரு வார்த்தை கூற விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரச்சினை 3வது உலக நாடுகள் பல காலனித்துவத்தின் பின்னர் எதிர்நோக்கவேண்டிய, முகங்கொடுக்க வேண்டிய பிரச்சினை. இந்தியா இதனை எதிர்கொண்டுள்ளது. பாகிஸ்தானிலும் இருந்தது. இலங்கையிலும் உள்ளது. அங்கெல்லாம் மொழித்திட்டமிடல் என்கின்ற ஒன்றை ஒரு சாஸ்திரமாகவே வளர்த்தெடுத்து ஒருமொழியிலிருந்து பன்மொழிகளுக்கு அந்த நிர்வாகத்தை எவ்வாறு கொண்டுவருவது என்பது சம்பந்தமாக மிக விசேஷகாக ஆய்வுகள் நடத்தியிருக்கிறார்கள். நான் இங்கு சண்முகவிங்கத்திற்கு நன்றி சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால் இது சம்பந்தமான ஒரு முக்கியமான நாலை வாசிப்பதற்கு அவர் காரணமாக இருந்தார். அப்பொழுது இந்த மொழித் திட்டமிடல் இங்கு நடைபெறுகிறதா? அல்லது நடத்துவதற்கான ஏதாவது முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? தேசியமட்டத்தில் எடுக்கப்பட்டனவா? வடக்கு - கிழக்கு மட்டத்தில் எடுக்கப்பட்டனவா? என்கின்ற கேள்விகளைக் கேட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

நன்றி.

பன்மொழி நிருவாகத்தில் தமிழ்மொழிப் பயன்பாடு (முன்வரைபு)

கலாநிதி. க. குணராசா,
பதிவாளர்,
யாழ் பல்கலைக்கழகம்.

മുൻ്മാര:

உலகநாடுகளின் அன்மைக்கால அரசியற் கருத்தியல் மாற்றங்களுக்கும், நாடுகளின் சர்வதேச எல்லை மாற்றங்களுக்கும் அடிப்படைக் காரணியாகவிருப்பது ஒவ்வொரு மொழி இன் மக்களும் தத்தமது அடையாளங்களைப் பேணுவதற்கு முன் எடுக்கும் போராட்ட முயற்சிகளின் விளைவாகும். பலளின சமக்கத்தைக்கொண்ட நாட்டில் தமது அடையாளங்களைத் தொலைத்துவிடுவோமென்ற அச்சம் அந்த நாட்டின் இனங்களுக்கிடையே சமூக பொருளாதார அரசியல் நடவடிக்கைகளில் ஏற்றுத்தாழ்வான பங்கீட்டின் காரணமாக எழுந்துள்ளது. பேரினத்தின் நலன் பேணுகின்ற ஆட்சி ஏனைய இனமக்களின் உரிமைகளைப் பாதிப்பதால் தனித்து அடையாளம் பேணுகின்ற முயற்சிகள் வலுப்பெற்றுள்ளன.

1. മൊഴി കിൻ അടൈയാൾമ്

இரினத்தினை அடையாளம் காட்டும் குறிகாட்டிகளாக மொழி, கலாசாரம், வரையறுக்கப்பட்ட ஆஸ்திரல் என்பன விளங்குகின்றன. சமயம் இரினத்தினை அடையாளம் காட்டும் கட்டியாக இன்றில்லை. எனவேதான் மொழிநீதியான ஆட்சிப்பிரதேசங்கள் / ஆஸ்திரங்கள் இன்று ழுமிப்பந்தில் உருவாகி வருகின்றன. கதேசியமொழிகளின் நிருவாகப் புலங்களாக அவை விளங்குகின்றன. உலக நாடுகளில் பண்மொழி நிருவாகம் அல்லது கதேசியமொழி நிருவாகம் இரு வகைகளில் நடைமுறைப்படுத்தப் பட்டுள்ளது.

- 1.1 ஒவ்வொருமொழி இனத்துக்குமாகத் தன்னாட்சியிடைய மாநிலங்களை அமைத்து அம்மாநிலங்கள் இணைந்த கூட்டாட்சி அரசையிடைய ஒரு நாட்டை அமைத்தல்.
 - 1.2 ஒவ்வொருமொழி இனத்துக்குமாக இறைமையிடைய தனித்தனி நாடுகளை அமைக்கப் பரந்தநிலப் பரப்பை மொழிவாரியாகப் பிரித்துத் தனிநாடுகள் அமைத்தல்.

பெரிதும் சிறிதமாகவுள்ள மொழி இனங்களுக்கிடையே ஏற்படும் முரண்பாடுகளைத் தீர்ப்பதற்கு இவ்விரு வழிகளே உள்ளன என அரசியலறிஞர்கள் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர். முதலாவதுவழி உருவாகாத போதும் உருவாகிச் சரிவர நடைமுறைப்படுத்தப்பாட போதும் இரண்டாவது வழி மேலோங்கி அரசின் அமைதியைக் குலைத்துவிடும். இரு நாடுகள் இதற்குத்தக்க உதாரணங்களாக விளங்குகின்றன. இந்தியக் குடியரச மொழிவாரி மாநிலங்களின் கூட்டாட்சி அரசமைப்பினைக் கொண்டது. இந்தி, ஆங்கிலம் என்பனவற்றோடு பதினெட்டு அங்கீரிக்கப்பட்ட மொழிகள் நிருவாகத்திலுள்ளன.

ஒவ்வொரு மாநிலங்களும் தத்தமது நிருவாக மொழியாகத் தம்மொழியைக் கொண்டுள்ளன. இந்தியக் கூட்டாட்சி சீரான ஒரு மொழி / இன நிருவாகத்தினைக் கொண்டிருக்கிறது. முன்னைய சோவியத் சமவடைமைக் குடியரசு பதினேழு மொழி இனங்களின் கூட்டாக விளங்கியது. பொருளாதார, சமூக, அரசியல் உரிமைகளின் பேரின் ஆட்சியாளரால் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டபோது அவை தனித்தனி மொழி இன நாடுகளாக உடைந்து போய்விட்டன. இன்னும் சிலநாடுகளை உதாரணங்களாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். யூகோசிலாவியா ஆறுமொழி இன நாடுகளாகவும், செக்கோசிலாவிக்கியா இரண்டு மொழி இன நாடுகளாகவும் பிரிந்து தத்தமது மொழி இந்த தனித்துவத்தினைப் பேணிக்கொண்டுள்ளன.

2. இலங்கை

இலங்கை ஓர் ஏற்றையாட்சி நாடு. ஆனால் ஒரு மொழி ஓர் இன நாடன்று. பெரும்பான்மையினர் மதத்தால் பெள்தராகவும் இனத்தால் சிங்களவராகவும் உள்ளனர். இலங்கையின் நிருவாக நடவடிக்கை களில் சிங்களம் தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மூன்று மொழிகளும் முக்கியம் பெறுகின்றன. 1956ம் ஆண்டு சிங்களம் மட்டுமே ஆட்சிமொழியாகும் என்ற சட்டமூலம் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. 1958ல் தமிழ்மொழிச்சிறப்பு ஏற்பாட்டுச்சட்டம் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேறியது. பின்னர் தொடர்ந்து ஆக்கப்பட்ட புதிய அரசியற்திட்டங்களில் தமிழ் மொழிக்கான இடம் வரையறுக்கப்பட்டது.

- 2.1 சிங்களமும் தமிழும் இந்நாட்டின் ஆட்சி மொழிகள்.
- 2.2 சிங்களமும் தமிழும் இந்நாட்டின் நீதி நிர்வாக மொழிகள்.
- 2.3 இந்நாட்டின் எபாகத்திலும் சிங்களவரோ, தமிழரோ தங்கள் தாய்மொழியில் அரசாங்கத்துடன் கரும மாற்றும் உரிமை.
- 2.4 உயர்கல்வி கற்கும் மாணவர்களுக்கு, அவர்களது தாய்மொழியே போதனாமொழியாக இருக்க வேண்டும்.
- 2.5 உயர்தரக்கல்வி நிலையங்களில் சேர்வதற்கோ அரசாங்க சேவையில் சேர்வதற்கோ தன் தாய்மொழியில் பரிசீலிக்க எடுக்கும் உரிமை.

3. மத்திய, மாகாணசபைகளின் நிருவாக மொழி

இலங்கையின் அரசு நிருவாகத்தில் இன்று எட்டு மாகாணசபைகளும் மத்திய அரசாங்கமும் பங்கேற்றுள்ளன. ஏழு மாகாணசபைகளும் தமது நிருவாக மொழியாகச் சிங்களத்தைப் பயண்படுத்தி வருகின்றன. வடக்கு - கிழக்கு மாகாணசபை தனது நிருவாகமொழியாகத் தமிழழையும், சிங்களத்தையும் கொண்டிருக்கின்றது. மத்திய அரசின் ஆட்சிமொழிகளாகச் சிங்களமும் தமிழும் வரையறுக்கப் பட்டிருக்கின்ற போதிலும் சிங்களமொழி நிருவாகமே மேலோங்கியுள்ளது. எனவே இலங்கையின் நிருவாகத்தில் சிங்கள / தமிழ்மொழி உபயோகத்தில் மூன்று அடிப்படை வகை மாதிரிகளைக் காணலாம். அவை:

- 3.1 மத்திய அரசின் நிருவாகமொழி / மொழிகள்.
- 3.2 ஏழு மாகாணசபைகளின் நிருவாக மொழி.
- 3.3 வடக்கு - கிழக்கு மாகாணசபையின் நிருவாகமொழி.
- 3.4 எமது நாட்டின் மத்திய அரசின் பன்மொழி நிருவாகத்தில் சிங்களமே முதன்மை மொழியாகவுள்ளது. அரசு கரும மொழியாகச் சிங்களமே நடைமுறையில் விளங்கி வருகின்றது. பாராளுமன்ற மொழி, நீதி மன்றங்களின் மொழி, திணைக்களங்களின் மொழி என சிங்களம் இடம்பிடித்திருக்கின்றது. எனினும் இதில் அவதானிக்க வேண்டிய முக்கிய அம்சம் யாதெனில் சட்டங்கள் ஆங்கில மொழியில் ஆக்கப்பட்டு சிங்கள மொழியில் மொழிமாற்றம் செய்யப்படும் நிலை இன்னும் மாறவில்லை யென்பதாகும்.
- 3.4.1 சிங்கள மொழியிலாக்கப்பட்ட சட்டங்கள், ஆவணங்கள், சுற்றுறிக்கைகள் பின்னர் தமிழில் மொழிமாற்றம் செய்யப்படுகின்றன. இதில் இரு விடயங்கள் பிரதிகலங்களாக உள்ளன. அவை:
 - 3.4.1.1 சிங்களமொழியில் வெளிவந்த பின்னரே தமிழில் மொழி மாற்றம் செய்யப்படுவதால் ஏற்படும் காலதாமதம்.
 - 3.4.1.1.1 மொழிமாற்றத்தினால் ஏற்படும் கருத்து மாற்றம், பல்வேறு கட்டங்களில் தமிழில் தவறான வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளன. எதிர் மறையான அந்தத்தையும் அவை தந்துள்ளன.

3.1.2 அரசுக்கும் மொழிச்சட்டத்தைச் சரிவர் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான அரசுயந்திர மில்லை. அரசு கரும்மொழித் தினைக்களாம் முழு வீச்சுடன் இயங்க முடியாதுள்ளது. காரணங்கள்:

3.1.2.1 போதிய தமிழ்ரிவும் சிங்கள அறிவுமுள்ள உத்தியோகத்தர்களும் நிருவாகிகளும் எண்ணிக்கையில் அரிதாகி வருதல்.

3.1.2.2 தமிழ் மக்களின் தொடர்புமொழி, தொடர்ந்தும் ஆங்கிலமாக இருக்கின்றது. தங்களின் தேவை குறித்து மத்திய அரசுடன் தமிழ்மொழி மூலம் தொடர்பு கொண்டால் அவை கவனிக்கப்படாதென்ற அச்சம் அவர்களை ஆங்கிலத்தில் அல்லது சிங்களத்தில் தொடர்பு கொள்ள வைக்கின்றது. அவர்களது அச்சம் நியாயமானதாகவும் உள்ளது. ஏனெனில் தமிழில் எழுதப்பட்ட கடிதங்களைப் புரிந்து நடவடிக்கை எடுக்குமளவிற்கு அரசுயந்திரம் இயங்கவில்லை. தமிழ் பேசும் மக்களே தமிழில் மத்திய அரசுடன் தொடர்பு கொள்ளத் தயங்கு கிறார்கள்.

3.1.3 நீதிமன்ற மொழியாக வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்கள் தவிர்ந்த ஏனைய மாகாணங்களில் சிங்களமேயுள்ளது. வழக்காளி தமிழராகவிருந்தாலும் விசாரணை, பதிவு என்பன சிங்களத்திலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இதற்குக் காரணம் பேரின உணர்வு மட்டுமின்றி, தமிழில் நடாத்த வசதியின்மையுமாகும்.

3.1.4 மாணவர்களது போதனா மொழியாகத் தாய்மொழி இருந்தாலும் தவிர்க்க முடியாத விதத்தில் அண்மையில் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன.

வசதிப்படைத்தோர் ஆங்கில மொழிமூலம் தமிழ்களைகளுக்கு கற்பித்து வருகின்றனர். சர்வதேசப் பாடசாலைகள், சர்வதேசப்பாட்சைகள் என்ன இந்த நாட்டில் மீண்டும் காலாண்றி போடுகின்றன. தாய்மொழி மூலம் பல்கலைக்கழகம் புகுந்த மாணவர்கள் மருத்துவம், பொறியியல், விஞ்ஞானம் ஆகிய பாட நெறிகளை ஆங்கிலம் மூலமே கற்கவேண்டியவர்களாக உள்ளனர். அனைத்துப் பல்கலைக் கழகங்களிலும் தானாகவே ஆங்கில நெறிக்கு உயர்கல்வி மாறிவிட்டது.

3.2 வடக்கு - கிழக்கு தவிர்ந்த ஏனைய மாகாணசபைகளின் நிர்வாகமொழி சிங்களமாகும். சில மாகாணங்களில் தமிழ் பேசும் மக்கள் கணிசமான அளவில் வாழ்ந்தாலும் தமிழ்மொழிப் பயன்பாடு மிக அரிதாகவே உள்ளது. அதற்குக் காரணம்:

3.2.1 நிர்வாக உத்தியோகத்தர்கள் சிங்கள மொழியை மட்டும் தெரிந்தவர்களாயிருத்தல்.

3.2.2 தென்பகுதித் தமிழ்பேசும் மக்களும் மத்திய மலைநாட்டுத் தமிழரும் பெரும்பாலும் சிங்கள மொழி தெரிந்தவர்களாயிருப்பதால் நிர்வாக மொழியில் தமிழ் மொழியின் பயன் பாட்டில் கவனங் செலுத்தாமை.

3.2.3 காலத்திற்குக் காலம் இலங்கையில் நிகழ்ந்தேறிய இனக்கலவரங்களும் அதனைத் தொடர்ந்து தொடரும் யுத்தும் இயல்பாகவே தமிழரையும் தமிழ் மொழிப் பயன்பாட்டையும் ஓரந்தள்ளி விடும் மனப்பான்மையைப் பேரின நிர்வாகிகளிடம் தோற்றுவிக்கிறது.

3.3 வடக்கு - கிழக்கு மாகாணசபையின் நிர்வாக மொழியாகத் தமிழ் கருதப்பட்டாலும் நடைமுறையில் தமிழும் சிங்களமும் உள்ளன. இது வியப்பானதாகவும் தமிழ்உத்தியோகத்தர்களின் பாரப்பட்சமான நிலையைப் பிரதிபலிப்பதாகவும் உள்ளது. வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத்தில் குறிப்பாக கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழ்பேசும் மக்கள் பெரும்பான்மையினராக இருப்பதாலும் சிங்கள மொழி மக்களும் கணிசமானவு இன்றுள்ளனர். எனவே, இவ்வாறான நடவடிக்கை அவசியமாகியுள்ளது. ஆனால், மத்திய அரசு மட்டத்திலும் ஏழு மாகாண சபைகள் மட்டத்திலும் நடாத்தப்பட்டு வருகின்றன. அதேபோல ஒருநிர்வாக மாகாண அலகிலாவது தமிழில் முற்று முழுதாக நடத்துவதில் தவறில்லை. தமிழ் நிர்வாகிகளால் மத்திய மாகாண மட்டங்களில் நடைபெறும் சிங்கள மொழிக் கூட்டங்களைப் புரிந்து கொள்ள முடியுமாயின் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணசபைக் கூட்டங்களைச் சிங்கள நிருவாகிகள் புரிந்து கொள்ள தமிழ் மொழியைக் கற்றுக் கொள்வதில் தப்பில்லை. ஆனால் தமிழில் மட்டும் நடாத்துவதற்கான தடைகளுள்ளன. அவை:

3.3.1 வடக்கு - கிழக்கு மாகாணசபையில் தேர்தல் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்ட மக்கட் பிரதி நிதிகளில்லை. நிருவாகிகள் மூலமே இந்த மாகாணசபை நிருவகிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

3.3.2 தமிழ் நிருவாகிகளுக்குச் சிங்களம் தெரிந்திருப்பதுபோல சிங்கள நிருவாகிகளுக்குத் தமிழ் தெரிந்திருப்பதில்லை.

3.3.3 தமிழ்மக்கள் இன்னமும் தம் தொடர்பு மொழியாக ஆங்கிலத்தையே பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

4. தமிழ் மொழிப் பயன்பாடு:

இன்று நிருவாகத்திலும் வேறுபல துறைகளிலும் தமிழ் மொழியின் பயன்பாடு பின்வரும் விடயங்களில் இடம் பிடித்திருக்கின்றது.

- 4.1 அரசு சட்டவாக்கங்கள், ஆவணங்கள், சுற்றுப்புக்கைகள் முதலானவை தமிழ் மொழியில் மாற்றப் பட்டு வெளிவருகின்றன.
- 4.2 பொது மக்களுக்கான விண்ணப்பப் படிவங்களில் தமிழ் இடம் பிடித்துள்ளது.
- 4.3 அரசு திணைக்களங்கள் / யாக்கங்கள் என்பனவற்றின் பெயர்ப் பலகைகளில் தமிழ் பயன் படுத்தப்படுகின்றது.
- 4.4 அரசு சின்னம், நாணயம், பணத்தாள் என்பனவற்றில் தமிழ் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
- 4.5 தமிழ் மொழிமூலம் கோரப்படும் விண்ணப்பங்களுக்குக் கூடியவரை தமிழ் மொழிமூலம் பதிலளிக்கப்படுகிறது.

5. தமிழ்மொழிப் பயன்பாட்டிற்கான தடைகளும் வைற்றினை நீக்கலும்:

- 5.1 சிங்களப் பேரினவாதிகளுக்கும் தமிழ்பேசும் சிறுபான்மை மக்களுக்குமிடையில் நிலவும் அசுமுக நிலை. இரு தசாப்தங்களாக இனக்கலவரங்களும் போர்ச் சூழலும் ஏற்படுத்தியுள்ள கசப்புநிலை.
- 5.2 மத்திய அரசினதும் மாகாண அரசுகளினதும் சட்டங்களையும் நிருவாகச் சுற்றுப்புக்கைகளையும் மொழி பெயர்க்கும் ஆட்களின் பற்றாக்குறை, சிறப்பாகவும் சரியாகவும் மொழி பெயர்ப்புச் செய்யக்கூடிய ஆளுளிவளம் அவசியம்.
- 5.3 திணைக்களங்களில் தமிழ் மொழிமூலம் கடமையாற்றக்கூடிய எழுதுநரும், தட்டெழுத்தாளரும் போதியளவின்மை. சில பணிமனைகளில் ஒருவரும் இல்லாதிருத்தல்.
- 5.4 பொதுவான நிருவாகக் கலைச்சொல்லாக்கம் இதுவரை ஆக்கப்படவில்லை. திணைக்களங்களுக்குத் திணைக்களம் வெவ்வேறு கலைச்சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. பொதுக் கலைச் சொல்லாக்கம் மிக அவசியம்.
- 5.5 தனித்தமிழில் மொழிபெயர்க்க வேண்டும் என்ற பணிப்பால் / ஆசையால் வழக்கொழிந்த சொற்களைப் பயன்படுத்துகின்றமை. அதனால் தமிழில் வெளிவரும் சுற்றுப்புக்கைகளைப் புரிந்து கொள்ள ஆங்கில அல்லது சிங்களமூலத்தை நாடவேண்டிய நிலை.
- 5.6 சட்டவாக்கங்கள் சுற்றுப்புக்கைகள் என்பன மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட வேண்டியவையே. ஆனால் திணைக்கள வெளியீடுகள், பொது விபரங்கள் முதலியன் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்படவேண்டியதில்லை. அவை தமிழாக்கம் செய்யப்படவேண்டும். இலகுவாகவும் தெளிவாகவும் மக்கள் விளங்கிக்கொள்ளத் தக்க விதத்திலும் தமிழாகப்படவேண்டும்.
- 5.7 தமிழ்மொழிப்பயன்பாட்டில் ஒலிபெயர்ப்பின் முக்கியத்துவம் உணரப்படவில்லை. அறிவியற் சொற்களுக்கான நேரடித் தமிழ் சொற்களைத் தேடி இடும்போது அவை ஏற்றவையாக அமையாது போவதும் வெவ்வேறு அாத்தப்படுவனவாகவும் அமைந்து விடுகின்றன. புதியசொற்களும் உருவாக்கப்படவேண்டும்.
- 5.8 ஒலிபெயர்ப்பிற்குத் தமிழிலுள்ள எழுத்துக்கள் போதுமானவையாகவில்லை. சிங்கள மொழியில் எந்தவொரு பிறமொழி வார்த்தையையும் ஒலிபெயர்க்க முடியும். தமிழ் மொழியில் அது சாத்யமாகவில்லை. புதிய எழுத்துக்கள் அவசியமாக இருக்கின்றன.

முடிவுரை:

பன்மொழி நிருவாகத்தில் தமிழ்மொழியின் பயன்பாடு இன்று வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத்தில் அதிகரித்திருக்கின்றது. ஆனால் முழுநிருவாக நடவடிக்கைகளும் தமிழில் நடை பெறவில்லை. அதற்கான காரண காரியங்களை ஆராய்ந்து தமிழை இலக்கியமொழி என்ற நிலையிலிருந்து உயர்த்தி அதனை ஒரு நிருவாகமொழி, ஒரு அறிவியல் மொழி என்ற மட்டங்களுக்கு உயர்த்த வேண்டிய காலதேவை இன்று வந்துள்ளது.

தமிழ் நிருவாகமொழியாக : மொழிநுண்தீறன்

நிருவாக மொழியின் சீற்பியல்கள்:

நிருவாக மொழியானது, இலக்கிய பத்திரிகை மொழிகளிலிருந்து பெரிதம் வேறுபடுகின்றது. ஏனையில் அது தான் சென்றடைவோருக்குத் தான் கொடுக்கவேண்டிய எண்ணத்தை அச்செட்டாக வெளிப்படுத்த வேண்டும். நிருவாகி எதைக் கருதினாரோ அதையன்றி வேறுதையும் வெளிப்படுத்தக் கூடாது. பிழையான கருத்தையோ, அதோ இதோ என்ற மயக்கத்தையோ விளக்கமின்மையையோ கொடுக்குமாயின் நிருவாகம் சீர்குலையும். அதனால் மொழி நூண்திறன் மிகவும் இன்றியமையாத தொன்றாகும்.

மொழிநுண்மை, தெளிவு, சுருக்கம், செறிவு என்பன நிருவாகமொழிக்கு வேண்டப்படும் ஏனைய அம்சங்களாயினும் மொழிநுண்மை முதற்றரமாக வேண்டப்படுவதொன்று. அதில்லையேல், இதனோடு இக்கட்டுரையின் நோக்கம் இந்நான்கில் மொழிநுண்மையை மாத்திரம் எடுத்தாராய்வதாகும்.

ஒரு நாவலாசிரியன் தன்கற்பனைச் சுதந்திரத்திற்கேற்ப தன் உள்ளுணர்வுகளை வெளிப்படுத்த தமிழ்மொழியைப் பிரயோகிக்கலாம். புதுமைவேண்டுமென்று தமிழ் மொழியைப் பிரயோகிக்கலாம். புதுமைவேண்டுமென்று தமிழ்மொழியின் அமைப்பில் மாற்றம் செய்யலாம். சிறுகதைகளிலும் அப்புதுமைகளைப் புகுத்தலாம். இவற்றிலெல்லாம் மன்வாசனை என்ற பெயரில் அந்தப் பிராந்தியத்தமிழைப் பிரயோகிக்கலாம். ஒரு நாவல் முழுவதுமே மலைநாட்டில் பேசும் மொழியை எழுத்துருவில் கொண்டிருந்தது. சில சமயப்பின்னினையைக் கொண்டு எழுதப்படுவதால், அப்பின்னினி குலவையாத சம்பாஷினைகள் சொற் றொடர்கள் என்பனவற்றைக் கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றில் யாரும் இப்படித்தான் எழுதுவேண்டும் என்று கூறுமுடியாது. நாவல்களும் சிறுகதைகளும் வாசகளில் என்ன தாக்கத்தை உண்டாக்கினாலும் அதனால்வரும் விளைவுகள் நூலாசிரியனைச் சென்றடையும். ஆனால் நிருவாக மொழி இலங்கையிலாயினும், இந்தியாவிலாயினும், கனடாவிலாயினும், அவஸ்திரேலியாவிலாயினும் அது தான் கருதிய அதே கருத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் நிருவாகம் தலைக்கூரும்.

கவிதை என்பதற்கு ஒருபுலவன் (Robert Frost) ஒரு வரைவிலக்கனம் கொடுத்தான். கவிதையின் பொருளை வசன நடையில் எழுதும்போது, கவிதை கொடுத்த எதை வசனம் இழந்துள்ளதோ அதுதான் கவிதை.

Poetry was what got left behind translation, which suggest a criterion of almost self life refinement: when in doublet translate whatever comes through is prose, the remainder is poetry;

Robert frost: 86 Encydo 23:86

ஏழை என்றொரு தமிழ்ச்சொல் இருக்கின்றது. கம்பன் அதைப் பல்வேறு இடங்களில் பிரயோகிக்கிறான்.

“பாழி சால் இரண்ணியன் புதல்வன் பண்பென
ஏழை நீ என்பெரும் செல்வம் எய்திப்பின்
வாழவோ கருத்து”

“அந்த நெடுஞ்சொல் அவ்வேழை கேட்டு”

“எழுமை வேடன் இறந்திலனென்றெனை ஏசாரோ.”

ஏழை, வறியவன். இந்த வறியவன் என்ற சொல்லை மூன்று இடங்களிலும் பிரயோகிக்கும்போது வெவ்வேறு கருத்துக்கள் தொனிக்கின்றன. ஓவ்வொரு பிரயோகத்திலும் வறியவன் என்ற சொற்கருத்தைப் புகுத்தி வசனமாக்கும்போது கவிதையிற் பிறந்த எந்தத் தொனிப்பொருளை இழந்தோமோ அதுதான் கவிதை. இதனை விரிக்காது இவ்வளவில் விடுகின்றேன். பிரயோகிக்கப்பட்ட சொற்கருக்குள்ளே கருத்துக் கட்டுப்பாடுடையது நிருவாகமொழி. பிரயோகிக்கப்பட்ட சொற்களைக் கடந்து வேறு தாக்கங்களை உண்டாக்குவது கவிதை. இந்த வேறுபாட்டை நன்றாகப் புரிந்துகொள்வேண்டும். நியுற்றுனின் மூன்று இயக்கவியல் விதிகளும் கொடுக்கப்பட்ட சொற்பிரயோகத்தினால் விளங்குவது. அப்படித்தான் நிருவாக மொழியும்.

கட்டளைகள், விளம்பரங்கள், பொதுமக்களுக்கு விடுக்கும் அறிவுறுத்தல்கள், பெயர்ப் பலகைகள், விளம்பரப்பலகைகள், நிரப்பவேண்டிய படிவங்கள் பத்திரிகைகளுக்கு விடுக்கும் கூற்றுகள், வாணைவிப் பிரசங்கங்கள், ஆவணங்கள், நீதித் தீர்வைகள், தூரட்சிகள், மறுமொழிகள், சட்டவாதங்கள், அறிக்கைகள், கற்று நிருபங்கள் இத்தியாதி இத்தியாதி யாவும் நிருவாக மொழியில் வரையப்படவேண்டும். அவை அச்சொட்டாக எவற்றை எடுத்தியம்ப் எழுந்தனவோ, அவற்றையல்லாது வேறேவற்றையும் சொல்லக் கூடாது.

இதுவே நிருவாக மொழியின் மிகமிக அத்தியாவசியமான சிறப்பியல்பு இதற்கு நிருவாகிக்கு மொழி நுண்திறன் அமையவேண்டும்.

நிருவாகமொழி நுண்திறனும் மொழிபெயர்ப்பும்:

இன்றைய சூழ்நிலையில், நிருவாகம் மொழிபெயர்ப்பாகவே அமைவதாகக் காணப்படுகிறது. ஒன்றில் சீங்களத்திலிருந்து மொழி பெயர்க்கப்படுகிறது அல்லது ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது அல்லது ஆங்கிலத்திலிருந்து சிங்களத்துக்கூடாகத் தமிழுக்கு வருகிறது. தமிழிலேயே நினைத்து எழுதும் நிருவாகப் பத்திரங்கள் இருக்கக்கூடும். அவை சிலவென்றே தோன்றுகின்றன.

ஒன்றிலிருந்து ஒன்றுக்கு மொழிபெயர்க்கும் போது, பாரதாரமான திரிபுகள் ஏற்படுகின்றன. இதற்குக் காரணம் மொழித்தலையீடாகும் (Language Interference). ஆங்கில மொழியைக் கற்றவர் களுக்கு பிரித்தானியா விட்டுப்போன சில மரபான வார்ப்புகள் (Frames) உள்ளன. அவற்றில் தங்களை இறுகப்பினித்துக் கொண்டே நிருவாக ஆங்கிலம் எழுதுகிறார்கள். அவற்றிலிருந்து விடுபட்டு சுயமாக ஆக்குவது அற்பமாகவே காணப்படுகிறது. வார்த்தமானிப் பிரசரங்கள் கேள்விப்பத்திறங்கள், அரசாங்க ஏல் விற்பனைகள், அனுமதிகள், தீர்வைகள் இத்தியாதி யாவும் ஆங்கில வார்ப்புக்களுக்குள்ளேயே இறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆங்கில மொழியின் கட்டமைப்புக்குள்ளேயே எழுதுதற்கேற்ற தமிழ்ச் சொற்களைத் தேடுகிறார்கள். அவ்வாறே சிங்கள வாக்கியக் கட்டமைப்பில் தமிழ்மொழியைத் தேடுகிறார்கள். நிருவாக மொழி தமிழாக வருவதற்கு இதுதான் மகா சங்கடத்தை வருவிக்கின்றது.. இதை மொழியியலாளர் மொழித்தலையீடு (Language Interference) என்பார்கள்.

ஆசிரிய கலாசாலை உள்வியல் வினாத்தாளில் ஒரு வினா பின்வருமாறு தமிழில் அமைந்திருந்தது. குமரப்பருவத்தினரின் தகைப்புகளும் விகாரங்களும் யாவை? பயிற்சி ஆசிரியர்கள் முகட்டைப் பார்த்துச் சிந்திக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள். அதன் ஆங்கில வடிவம் பின்வருமாறு அமைந்திருந்தது. what are the stresses and strains of adolescents. மொழிபெயர்த்தவர், கலைச்சொற்களைப் புரட்டியிருக்கிறார். பொதிகப் பகுதியில் பொருப்பண்பு குறிக்கும் பகுதியில் Stress - தகைப்பு, Strain - விகாரம் என்றிருந்தது. உடனே குமரப் பருவத்தினரின் தகைப்புகளும் விகாரங்களும் யாவை என்று வினாவை மொழிபெயர்த்துவிட்டார். ஆனால் நினைத்தது வேறு, எழுதியது வேறாயிற்று.

மொழியியலில் ஒவ்வொரு மொழிக்கும் தனியான வாக்கியக் கட்டமைப்புகளும் சிற்பான வினையமைவுகளும், உச்சரிப்பு வேறுபாடுகளும் உள்ளன. உச்சரிப்பு வேறுபாட்டை விடுவோம். ஆங்கில மொழிக்கும் தமிழுக்கும் வினையமைப்பிலும் வேற்றுமையமைப்பிலும் கருத்தைச் சொல்லும் விதத்திலும் எவ்வளவோ வேறுபாடுண்டு. முக்கியமானது வினைவடிவங்களில் ஏற்படும் அமைப்பு பேதம்.

முதலாவது தமிழின் வினையுருவம், வினைநிகழ்வு, வினைநிகழ்த்தியவர் என்பவற்றிற்குரிய எல்லா விவரங்களையும் ஒருவடிவத்திற் கொண்டுள்ளது. உதாரணமாக உண்பான் என்றால் உண்ணென்றும் வினை, எதிர்காலம், ஆன், ஒருமை என்பன யாவும் நான்கெழுத்துக் கொண்ட ஒரே வடிவத்தில் அமைந்துள்ளன. அதற்குச் சமமான will eat என்ற வினைவடிவம் இரண்டு சொற்களைக் கொண்டது. ஆனா, பெண்ணா என்ற வடிவத்துக்கு He did not eat என்று நான்கு சொற்கள் வெவ்வேறாக அமைகின்றன. அதை வினாவாக்கினால், உண்டானா என்பது Did he eat? என வினைச்சொல் பினகப்பட்டு நடுவே he என்பது நிற்கிறது. ஒரே வடிவத்தால் வினாவைப் பெற்ற தமிழ்க் குழந்தைக்கோ, வாலிப்பகளுக்கோ இது பெரிய கட்டமைப்பு வேறுபாடு. அன்றியும் தமிழில் வேற்றுமையுருபு பெயருக்குப் பின்னே ஒட்டப்படும். ஆங்கிலத்துக்கோ பெயருக்கு முன்னே தனிச்சொல்லாக நிற்கும் அவை Preposition முன்னே நிற்பவை. தமிழுக்கோ அவை பின்னே நிற்பவை Past Position. இவ்வாறாக வினை, வேற்றுமை இரண்டிலும் கலக்கமுண்டு.

He has taken his share, என்று ஒருவர் சொல்லும் போது மற்றவர் "has he" என்பர். வினைச்சொல், துணைவினைச்சொல் மாத்திரம் நின்று வினாவாகிறது. வைத்திருக்கிறான் அவன் என்று அதனை மொழிபெயர்த்தால் எவ்வளவு கருத்துப் பேதம்.

மிகப்பிரதானமாக ஒரு கருத்தை ஒரு மொழியிற் சொல்லும்போது அதைச் சொல்லும் விதம் வேறு; இன்னொரு மொழியில் அதே கருத்தைச் சொல்லும் விதமும் வேறு. ஐப்பானிய மொழியில் ஐந்து மணிக்கு என்பதை மணிக்கூட்டுக் கம்பி ஐந்தில் வரும்போது என்பார்களாம். next week we are moving என்றால் கருத்தென்ன? அடுத்த கிழமை வீடு மாறுகிறோம் என்பதுதான் Move over darling என்றொரு பாட்டு. Move over என்றால் கருத்தென்ன?

ஒரு ஆங்கில வசனத்தின் ஒவ்வொரு சொல்லும்போது அதைச் சொல்லும் விதம் வேறு; தமிழ்ப் பதங்களைப் போடலாம். தமிழ்வசனம் முழுவதையும் வாசித்தால் என்ன சொல்லப்படுகிறது என்றே விளங்காது. ஏனெனில் ஆங்கில வசனக்கட்டமைப்பினால் அதற்குரிய கருத்து இறுக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தக் கருத்தைக்கற தமிழ்வசனத்தில் கட்டமைப்பு மாறும். இதனை நன்றாக உணர வேண்டும்.

நிருவாக மொழியாகத் தமிழூப் பிரயோகிப்பவர்கள், ஆங்கிலக்கட்டமைப்பிலிருந்து விடுபட்டு சொல்லவேண்டிய கருத்தை அச்சொட்டாகத் தமிழிற் சொல்லவேண்டும். வசனக் கட்டமைப்பு மாறும். ஆனால் கருத்து அச்சொட்டாக அமையும்.

ஓர் முராய்ச்சி:

பெயர்ப்பலகைகள், விளம்பரங்கள், பத்திரிகைப்பந்தித் தலையங்கள், தேர்வுவினாக்கள், சுவர் விளக்கங்கள் இப்படியாக பல்வேறு நிருவாக வாக்கியங்களிலிருந்தும் தெரிந்து ஒரு தொகுதி ஆக்கப்பட்டது. இந்தத் தொகுதியில் சில பூரணவசனங்கள், சில சொற்றொடர்கள். இதை வாசித்து அதிலுள்ள கருத்தைக் கூறுமாறு, எழுமாற்றாகத் தெரிந்தெடுத்த ஜந்நாறு பேர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டது. ஜந்நாறு

பேர்களும் எழுமாற்றாக எடுக்கப்பட்டவர்கள். ஒவ்வொருவரையும் நேர்முகமாகச் சந்தித்து அவை ஒவ்வொன்றையும் வாசிக்கக் கொடுத்து, அவர்கள் விளங்கிக் கொண்டது யாது என்று விளாவப்பட்டது. அவர்களுடைய விளக்கங்கள் பிரதான 4 வகைக்குள் அடங்கின.

1. சரியாக விளங்கவில்லை
2. கூறியது பிழையான விளக்கம்
3. இதுவாய்த்தான் இருக்க வேண்டும்
4. கூறியது சரியாக அமைந்தது (கருதியவர் நினைத்தது)

இந்த நான்குவகைப் பதிலியக்கங்களையும் நான்கு கூடுகளுக்குள் ஒவ்வொன்றுக்கும் உரிய மீடிருள்களுடன் பதியப்பட்டது. கை.வர்க்கம் Chi. squared என்னும் கணித முறையால் வேறுபாடு எழுமானமாக வந்ததோ அல்லதோ எனக் கணிக்கப்பட்டது. வேறுபாடு எழுமானமாக அமைந்ததன்று என்னும் முடிவு வந்தது. வாக்கியதொகுதி பின்னினைப்பாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தரவு: 1

1	2	3	4	Total
50	252	145	53	500

Chi. squared & 218.704 ; 3df.001க்கு கருத்துடையது.

முடிவுகள்: கூடுகளுக்கு வேறுபாடு செய்யப்பட்டது என்று கூறியிருப்பது முடிவுகள் பகுப்பாய்விலிருந்து பின்வரும் முடிவுகள் பெறப்பட்டன.

1. வாக்கியத்திலோ சொற்றொடர்வேலோவுள்ள மொழியினால் வெளிப்படுத்த முயன்ற கருத்துக்களை அவ்வாறே விளங்கிக் கொண்டோர்தொகை அற்பட்.
2. மொழி விளங்காவிடத்து, சந்தர்ப்பத்தை வைத்துக்கொண்டு இப்படித்தான் இருக்கலாம் என்று ஊகித்தவர்கள் தொகை அதிகம்.
3. மொழி விளங்காவிடத்து விளங்கவில்லை என்று வெளிப்படையாகக் கூறியவர்கள் சிறிய தொகையினர்.
4. மொழியையும், சந்தர்ப்பத்தையும் விட்டு உலக நடவடிக்கைக்கு அமையக் கருத்தை ஏற்றியவர்கள்.

இதனால் மொழி விளங்காதவிடத்து ஏதோ வகையில் கொடுக்கப்பட்டதை விளங்க முயற்சிக் கிறார்கள் என்பது பெறப்படுகின்றது.

மொழி விளங்காமைக்கு அதன் நுண்திறமைக்குறைவே காரணம். உதாரணத்திற்கு சிலவற்றை உங்களுக்கு வாசித்துக் காட்டுகின்றேன்.

மொழி நுண்திறமை வரச்செய்ய வேண்டியது

பிழையான விளக்கங்களை ஆராய்ந்தபோது அவை நான்கு பெரும் பிரிவுக்குள் அடங்கின.

1. அடைமொழியையும் அது விசேஷிக்கும் சொல்லையும் மிகத்தாரத்திற்கு ஏற்ற குறியீடின்றி பிரித்தமைத்தல்.
2. புனர்ச்சியினால் வரும் கருத்து வேறுபாட்டை உணராமல் வாக்கியமமைத்தல்.
3. கருத்துமயக்கம் ஏற்படுமிடத்து தொகைச் சொற்களை (compound) விரித்துச் சொல்லாமை.
4. சொற்களின் கருத்துப்பரப்புகளை நுட்பமாக வரையறுத்துப் பிரயோகியாமை.
1. அடை மொழியையும், அது விசேஷிக்கும் சொல்லையும் மிகத்தாரத்திற்கு ஏற்ற குறியீடின்றிப் பிரித்தமைத்தல்.

கூட்டுறவாளர்களால் நடாத்தப்படும் விமானத்தாக்குதலுக்கு எதிரான கண்டனப் பேரணி.

விமானத்தாக்குதலுக்கு எதிராகக் கூட்டுறவாளர்களால் நடாத்தப்படும் கண்டனப் பேரணி.

பாவித்த பெண்களின் சைக்கிள்கள் தேவை
பெண்களின் பாவித்த சைக்கிள்கள் தேவை

கொழும்பில் எஞ்சினியருக்குப் படித்த பெண் தேவை
படித்த பெண் கொழும்பில் எஞ்சினியருக்குத் தேவை

2. புணர்ச்சியினால் வரும் கருத்து வேறுபாட்டையுனராது வாக்கியமமைத்தல்.

தமிழில் வடமொழியைப் போலல்லாமல், புனர்ச்சி கருத்து வேறுபாட்டைப் பிரித்தறியவுள்ளது. வடமொழியில் புனர்ச்சி ஒலிப்புனர்ச்சி, தமிழில் புனர்ச்சி கருத்துப் புனர்ச்சி.

வடமாழியில்:

द्वादृ + पुणः = द्वापुणा
 लोक + वैष्णवो = लोक्वैष्णवो
 श्रीवर्षभू + ग... = गवर्षाभू
 कुम्हः + गव... = कुगवत्तव

இன்ன ஒவிக்குப்பின்னே இன்ன ஒவிவந்தால் இப்படிப் புணர்த்தி எழுதவேண்டும் என்ற விதிகளின்படி புணர்த்தி எழுதப்படும். அதனால் கருத்து மாற்றமில்லை. ஆனால் தமிழ்லோ கருத்து மாற்றத்திற்கேற்றவாறு புணர்ச்சி அமையும். இதனை நன்றாக உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். தமிழில் கருத்து வேறுபாடு புணர்ச்சியினால் அமையும்.

தொகைச் சொற்களை மயக்கமேற்படுமிடத்து விரித்துச் சொல்லல்.

கால்நடை வைத்தியர் மிருகங்களின் வைத்தியர் என்று வரவேண்டுமாயின் கால்நடைகளின் வைத்தியர் அல்லது கால்நடைகளுக்கு வைத்தியர் என்று வரவேண்டும்.

தந்தை சுட்டுக்கொலை, தந்தையைச் சுட்டுக் கொலை.

4. சொற்களின் கருத்துப் பரப்புக்களை நூட்பமாக வரையறுத்துப் பிரயோகித்தல்

ஆம் என்ற இடைச்சொல் வினைவடிவங்களின் இறுதியில் பல கருத்துமாற்றங்களைக் கொடுக்கும்.

1. நாளைக்கு மழை பெய்யலாம் - நிகழ்தகவு, சாத்தியக்கூறு
2. நீர் அறைக்கு வெளியே போகலாம் - கட்டளை
3. நோயாளி சிறிது எழும்பி நடக்கலாம் - வல்லமை (Capability)
4. இராசமலை போகலாம், ரோஜாப்பூ வாங்கலாம் கொண்டையிலே குடலாம், கூடி நடக்கலாம் (ஆசை - விருப்பம்)
5. பொங்கலன்று வருவாராம்
தீ பரவட்டும் - சபிப்பு
செல்வம் பெருக்ட்டும் - வாழ்த்து வியங்கோள்வடிவம்

அவ்வாறே படு, கொள், இரு, முதலியன துணைவினைகள். முதல் வினையின் பொருளை நூண்ணியதாக்கும்.

அடித்துக்கொண்டான், செய்திருந்தான், தெரியாது சித்திரம் போல் நின்றிட்டான், புகையிரதங்கள் அடிப்பட்டன, இழுப்பட்டன.

இடைச்சொற்களின் தகுந்த பிரயோகத்தால் கருத்து நூண்மையைப் பெறலாம்.

ஏ - இடைச்சொல்

பணம் கொண்டே வரவேண்டும்
பணம் கொண்டு வரவே வேண்டும்
பணம் கொண்டு வர வேண்டும்
நான் வயியவன் என்பது சொல்லியே தெரிய வேண்டும்
நானேன் காசெடுத்தது, நீயே எனக்கு சொல்வது.
இவனுக்கு இரவே பகலே என்ற பேதமில்லை.
வானே, நிலவே, வளியே, ஒளியே, புனலே என்றித்திறத்தன.
வேலை பெற்றுத் தருவதாகச் சொன்னிரே.

உ + ம்

அதிகாரிகளைச் சந்தித்து நேர்முகமாகவும் பதியலாம்

போனவர் திரும்பி வரவும்கூடும்.

போனவர் திரும்பியும் வரக்கூடும்.

போனவரும் திரும்பி வரக்கூடும்.

இவ்வாறு கருத்தினை நூண்ணியதாக ஓ, என, என்று இடைச்சொற்களையும் பிரயோகிக்கலாம்.

தமிழில் நீர்வாக மொழியின் தொடர்ச்சி மூஸ்கில் ஆட்சியால் வீழுந்தது

நீர்வாக மொழியாக, தமிழ் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்திலும் அதற்கு முன்பும் இருந்தது. அவற்றின் வடிவங்களை ஏடுகளிலும், செப்பேடுகளிலும், கற்சாதனங்களிலும், பட்டயங்களிலும் காணலாம்.

இறுதியாகக் கண்டியரசன் ஆங்கிலேயருடன் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தம் தமிழிலேயே இருந்ததை நிவரேலியாவில் புராதன சுவடிச்சாலையில் இக் கட்டுரையாளர் கண்டார். அதில் முதற் கையெழுத்தை இராமன் என்பவன் தமிழிலேயே இட்டிருக்கிறான். பதவியாவிலே கண்டெடுக்கப்பட்ட சாசனம் தண்டநாயகன் என்பவனின் நீர்வாகம் தமிழிலே இருந்ததென்பதைக் காட்டுகிறது. பரராச செகராச மன்னர்களின் நீர்வாகம் தமிழில் எவ்வாறிருந்ததென்பதை யாழ்ப்பாண சித்திர நால்களில் காணலாம். அக்காலத்தில் எழுந்த வானியல் நால்களின் மொழிநுண்மையால் இன்றும் அந்த வானியல் கணிதங்களை மீட்டுப் பெறலாம். பரக்தம், சர்சோத்திமாலை. செகராச சேகரமாலை என்னும் நால்களில் மொழிநுண்மை இருந்தவற்றை வேறொரு சந்தர்ப்பத்தில் விரிக்கலாம். பழைய கோப்புகள், உறுதிகள், ஒப்பந்தங்கள் இவற்றிலிருந்து நீதி நீர்வாகிகள் அச்சொட்டாகக் கருத்துக்களைக் கொடுக்கும் வாக்கிய வடிவங்களையும், சொற்றொடர்களையும், சொற்களையும் இன்று பெற்றுப் பிரயோகிக்கலாம். கட்டுரையாளர் தம் மனத்துவரும் சிலவற்றை எழுமாறாக இங்கு கொடுக்கிறார்.

துரட்சி, மறுமொழி அணைதல், சாதனங்கள், அளப்பனவுகாரர், கடன்முறி, ஒற்றி, ஈடு, படி (Copy), படியோலை, மூலவோலை (Original), ஆவணம், தீர்வை, விண்ணப்பம், வேண்டுகோள், முறையிடு, தண்டக்கள், ஆணை, அழைப்பாணை, சேவகன், வரி, இறை, ஆயம், களஞ்சியம், சாட்டுதல், நன்கொடை, தேட்டம் கோல், தேடுதல் (Search), புறநீங்கல், தள்ளுதல் சீட்டு.

முடிவு:

தமிழ் வலுவுள்ள மொழி, கருத்து நுண்டிறங்களை வேறுபடுத்த ஏற்றதோர் மொழி. இதில் ஒருவர் கயமாகவே சிந்தித்து எழுதினால் நிர்வாகம் இனிதே நடைபெறும். மொழிபெயர்ப்புக்குள் முடக்கினால் சிக்கல் ஏற்படும்.

பின்னிணைப்பு:

1. பாதிரிக் கட்டை வைக்கவும்.
2. பட்டம் செய்து கொடுக்குமிடம்.
3. ஆண்கள் மருந்து கட்டுமிடம்.
4. கால்நடை வைத்தியர்.
5. இலங்கை சர்வகாலாலை.
6. நலன்புரிச் சங்கம்.
7. ஆயுதபாணிகள் கொழும்புக்குள் பிரவேசிக்கலாம்.
8. தண்ணீர் தாங்கி உண்ணாவிரதம்.
9. கூட்டுறவாளர்களால் நடாத்தப்படும் குண்டுவீச்சுக்கெதிரான பேரணி.
10. தந்தை குத்திக்கொலை.
11. கொடிகாமத்தில் இருயுவதிகள் குத்திக்கொலை.
12. பிரகாசமான ஒரு தோல்வி.
13. பாவித்த பெண்களின் சைக்கிள்கள் தேவை.
14. கொழும்பில் எஞ்சினியருக்குப் படித்த பெண் தேவை.
15. வியாழன் சனி ஆகிய நாட்களில் காலையில் வெளிநோயாளர்களுக்கு மருந்து கொடுக்கப்பட மாட்டாது.
16. காலஞ்சென்ற கந்தையா சின்னம்மாவுக்குரியது.
17. அவை பெயருமாகாது, வினையுமாகாது, அவற்றின் வேறுமாகாது. இதை நிகரனவாய் நிற்றலின் இடைச்சொல் எனப்பட்டன. (தமிழ் 11 பக். 12 - நான்காம் பதிப்பு 1991)
18. கால்நடை வைத்தியர்.
19. அளவையாளர்.

20. பின்வரும் செற்களுக்கு ஒத்தகருத்துடைய சொற்கள் கூறுங்கள்.

1. கழிகள்
 2. அதிபதி
 3. சமுத்திரம்
 4. அடையாளம்
 5. உத்தரவிட்டார்
 6. சனமானம்
 7. சுவைத்தார்
 8. சாமர்த்தியம்
 9. கிளம்பினான்
 10. பரிகசித்தார்கள் (தமிழ் 6 ம் வகுப்பு 13ம் பதிப்பு 1997 15ம் பக்கம்)

 21. மேற்குறிப்பிட்ட வழக்கில் எனக்கு வழங்கப்பட்ட தத்துவங்களின்படி மேற்குறிப்பிட்ட குற்றவாளியிட மிருந்து அறவிட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென முறைப்பாட்டுத்தாபனம் மேற்படி வழக்கின் தீர்ப்புப் பிரகாரம் ரூபா 421875 முதலையும், அதற்காக 1998 - 04 - 26 தொடக்கம் குறிப்பிட்ட வட்டியையும் குற்றவாளி முறைப்பாட்டுக்காரருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென கட்டளை பிறப்பித்துத் தீர்ப்பு வழங்கப் பட்டது.
- இதில் தீர்ப்பு வழங்கியவர் யார்?

1. அறிமுகம்

1.1 காலனித்துவ காலத்திற்கு முன்னர் தமிழ்

அம்மா அம்மா நான் காலிக்குப் போகிறேன்
என் மகனே நீ காலிக்குப் போகிறாய்?
இரண்டு மொழிகள் கற்க
எந்த மொழிகள்?
தமிழ் சிங்களம்

இது இலங்கையில் இனங்களுக்கிடையேயான முறைகள் நிலை, விரிசல் ஆரம்பிக்க முன்னர் நடைமுறையில் இருந்த சிங்களத்திலான ஒரு குழந்தைகள் பாடல் எனக் கூறப்படுகிறது.

கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டிற்கும் முதலாம் நூற்றாண்டிற்கும் இடையே அனுராதபுரத்தில் தமிழ் குடியிருப்பாளர்களின் பெயர்கள் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டு இருந்ததாகப் போராசிரியர் எஸ். பரணவிதான் தனது ‘அனுராதபுரத்து தமிழ் குடியிருப்பாளர் கல்வெட்டு’ எனும் கட்டுரையில் கூறுகிறார். (பார்க்க: ரோயல் ஏசியாடிக் கழகம் - இலங்கைக்கிளை - 35ம் பாகம், 93ம் பிரிவு, பக்கங்கள் 55, 56)

‘லங்காதிலக்க’ கல்வெட்டுகளில் தீவிகளமும் தமிழும் 4ம் புவனேகபாரு, 3ம் விக்கிரமபாரு ஆகிய அரசர்களின் ஆணையின் பெயரில் பொறிக்கப்பட்டு பெளத்த இந்து ஆலயங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட மானியத்தை இயம்பி நிற்கின்றன. (எஸ். பரணவிதான - ‘லங்காதிலக்க கல்வெட்டுகள்’ - இலங்கைப் பல்கலைக்கழக ஆய்வு - 18ம் பாகம், 1960, பக்கங்கள் 1-44)

காலியில் 15ம் நூற்றாண்டைச் சீன மன்னன் ஒருவரினால் ஆடைணியிடப்பட்ட சீன, பாரசீக, தமிழ் கல்வெட்டுக்கள் தெனவரைநாயனார், தெனவரை ஆழ்வார் பெயர்களைக் கொண்டு சிவன், விஞ்ணு கோயில்களுக்கு கொடுத்த நன்கொடைகளைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறது. (பேரா. எஸ். பரணவிதான, 'காலி முழுமொழிக் கல்வெட்டு' - எபிகிராபியா செல்லிக்கா - பாகம் 3)

பேராசிரியர் ஏ. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் தமது 'புராண இலங்கையில் தமிழ் மொழியின் செல்வாக்கு - முழுபகுதி சார்ந்த பிராமி பொறிப்புகள்' என்ற தமிழ் ஆய்வு சஞ்சிகை, சென்னை இல: 16, மார்க்கு 1979 - பக்கங்கள் 63-77, இல: 17 ஆனி, 1980 பக்கங்கள் 6-19ல் மொழியியல் துறையிலும் தமிழின் செல்வாக்கை மிக நுட்பமாக விளக்கியுள்ளார்.

1.2 காலனித்துவ ஆட்சிக்காலத்தில் தமிழின் நிலை:

காலனித்துவ காலத்து அரசாங்கங்களில் ஏனைய குறைகள் இருந்த போதிலும் இலங்கையின் இரு மொழிகளான தாரிமுக்கும் சிங்களத்துக்கும் இடையே வேற்றுமை எதுவும் காட்டப்பட வில்லை என்பதுடன் அவரவரின் மொழியிலேயே அரசாங்கத்துடன் தொடர்பு கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தது. அத்தோடு எப்படி முன்னைய அரசர்கள் மக்களின் மொழிகளில் கல்வெட்டுப் பொறிப் புகளை செய்வித்தார்களோ அதேபோல ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிலான உள்நாட்டவர் ஆங்கிலத்தில் தேர்ச்சி பெறும்பட்டும் வர்த்தமானி போன்றவற்றை ஆங்கிலம், சிங்களம், தமிழ் ஆகிய மூன்று மொழிகளிலுமே அச்சிட்டனர் என்பதற்கான ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன.

எ-டி:

1878ம் ஆண்டு திசெம்பர் மாதம் 20ந் திகதியில் 1445ம் இலக்க அரச வர்த்தமானியில் மாத்தறை க்காதார சபையின் உடப் விதிகள் தமிழிலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதே வர்த்தமானியில் அனுராத புரத்தில் காணி விற்பனை பற்றிய அறிவித்தல் தமிழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது:

1883ம் ஆண்டு திசெம்பர் மாதம் 14ந் திகதியிட்ட 1705ம் இலக்க அரச வர்த்தமானியில் குருநாகல் மாவட்ட கட்டுக்கம்பொல கோரளைக்கான சிங்கள மொழியில் செயல்படவல்ல நொத்தாரிசாக நியமிக்கப்பட்ட W. J. மென்டில் என்பவர் தமிழிலும் அறிவித்தல் வெளியிடப்பட்டுள்ளார்.

அதே ஆண்டின் செப்ரேம்பர் மாதம் 10ந் திகதியிட்ட 1637ம் இலக்க வர்த்தமானியில் காவி, மாத்தளை கச்சேரிகள் காணிக்கு உரிமை கோரல் பற்றிய அறிவித்தல்களைத் தமிழ், சிங்களம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

இங்கு காலி நீதிமன்றத்தின் சக்கிறத்தார் எப். எப். டி. லெப்ப்ரோய் 1883ம் ஆண்டு வெளியிட்ட கோட்டுக் கட்டளை காணற்பாலது.

"இல: க எ ரு

கடனிறுக்க வகையில்லாத மத்துக்கமையில் இருக்கும் லமாளவாசெய் டொன்மத்தெக்கூ டி சில்வாவின் காரணத்தின் பேரால்;

அதற்கு ம் ஆண்டின் எ் ம இலக்கக் கட்டளைச் சட்டத்தின்படி மத்துக்மயில் இருக்கும் லமாளவாசெய்டொன் மத்தெக்கூ டி சில்வா கடனிறுக்க வகையில்லாதவரென்ற ஒரு வெளியிருங்கப் பத்திரம் அத்தோடு தனது ஆதனத்தைக் கொண்டு தான் கடனிறுக்க வகையில்லாதவராக மறுப்பைப் பற்றி லமாளவாசெய்டொன் மத்தெக்கூ டி சில்வா ஒரு விண்ணப் பத்திரமும் கொடுத்திருப்பதாலும், இவர் கடனுக்காக சொல்லப்பட்ட கோடு அப்படியே, அவர் கடனிறுக்க வகையில்லாதவரை நிருபித்தபின் வரவுபாடுகளுக்கேற்பச் சொல்லப்பட்ட கடனிறுக்க வகையில்லாதவர் வெளிப் பட்டு அதற்கேற்ப நடக்கவுஞ் சொல்லப்பட்ட கட்டளைச் சட்டத்தில் காட்டியிருக்கின்ற மறுநடவடிக்கை களைச் செயற்படுத்துகிறதற்காக கோடு பிரசித்தமாக இரண்டுமுறை அதாகிறது தஅஅ ம் ஆண்டு மார்க்கி மாதம் உகந் திகதியும், தஅஅது ம் ஆண்டு தை மாதம் ருந்ந் திகதியும் கட்டப்படுமென்பதை கடன் கொடுத்தவர்களித்தாலறந்து கொள்ளவும்.

காலியில் தஅஅ கார்த்திகை மீ க உ "கோட்டுக் கட்டளைக்கு, எப்.எப்.டி. லெப்ப்ரோய் சக்கிறத்தார்"

நாடு முழுவதும் பிரித்தானிய ஆட்சிக்காலத்தில் தமிழ்மொழி நீதி நிர்வாகத்தில், நீதி மன்றங்களில், ஆவணங்களில் பிரயோகிக்கப்பட்டதை இத்தால் அறியக்கிடக்கிறது. உள்நாட்டு மொழிகளான தமிழ், சிங்களம் ஆகிய இரு மொழிகளுக்கிடையேயும் எவ்வித வேறுபாடும் காட்டப்படாதது மாத்திரமல்லாமல் தமிழ், சிங்களத்தோடு சமமான அந்தஸ்தை அனுபவித்து சிங்களத்தோடு தமிழும் உத்தியோகபூர்வமாக உபயோகப்படுதல் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டது.

1.3 அரசு சபையில் (State Council) ஆங்கிலத்திலேயே கருமங்கள் ஆற்றப்பெற்றன. சிங்களத்தையும், தமிழையும் உத்தியோக மொழிகளாக்கும் பிரேரணைக்கான அறிவித்தலை அரசு சபையின் மாத்தறைப் பிரதிநிதியான பரந்தமனம் படைத்தவரான திரு. G. K. W. பெரோரா அவர்கள் 1932ம் ஆண்டு ஆடி மாதம் 5ந் திகதி பின்வருமாறு கொடுத்தார்.

1. எதிர் காலத்தில் சிவில் இலிகிதர் சேவைக்கு சிங்களம் அல்லது தமிழ் மொழியில் உயர் தரத்தினை அடையாத எந்தவொரு நபரும் நியமிக்கப்படக்கூடாது.
2. சிவில் இலிகிதர் சேவையிலுள்ள எந்தவொரு அதிகாரியும் சிங்களம் அல்லது தமிழில் தேர்ச்சி காட்டுவதற்காக உள்ளவராகவிருந்தால்நிற்க பதவியுயர்வு கொடுக்கப்படலாகாது.
3. உயர் கிரிமினல் நீதிமன்றத்தில் பொலிஸ் நீதவானாக சிங்களத்திலும் தமிழிலும் நடவடிக்கை மாது மிகக்களை நடாத்தி புதிவு செய்யக்கூடிய தகைமை பெற்றிராத எந்தவொரு நபரும் நியமிக்கப் படக் கூடாது.
4. வழக்கறிஞர்கள் கிரிமினல் விசாரணைகளை சிங்களத்திலும், தமிழிலும் நடாத்த அனுமதிக்கப் படல் வேண்டும்.

துரத்திட்டவசமாக 1935ம் ஆண்டில் அரசுசபை கலைக்கப்பட்டதால் சமமாக, நியாயபூர்வமான அளவில் நாட்டின் இரு மொழிகளும் உபயோகப்படுத்தக் கூடியதாக அறிவித்தல் கொடுக்கப்பட்டிருந்த இந்தப் பிரேரணை விவாதிக்கப்படாமலே மடிந்தது. (அரசுசபை ஹன்சார்ட் - 5 ஆடி 1932 - பக்கம் 1641)

1956ம் ஆண்டில் திரு. S. W. R. D. பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தைக் கொண்டுவர முன்னரே, 1943ம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 22ந் திகதி திரு. J. R. ஜயவர்த்தன அவர்களும் அவருக்குப்பின் திரு லலித் அதுலத்முதலி அவர்களும் அவர்களுடன் சேர்ந்தும் தமிழர்க்கிழமூத்த பல தீர்மைகளின் முன்னோடியாக ஒரு பிரேரணையை முன்மொழிந்தார். ஆனால் தன் பிரேரணையின் தொனிக்கு முரணாக “தமிழும்” உபயோகிக்கப்படலாம் என்றும் பின்னர் தமிழர்கள் விரும்பின் தமிழும் சிங்கள மொழியுடன் சம அந்தஸ்துப் பெறலாம் என்றும் 1944ம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் 24ந் திகதி நடைபெற்ற விவாதத்தின்போது கூறினார்.

அவரின் பிரேரணை, சிங்களத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டுக்குள் இலங்கையின் உத்தியோகபூர்வ மொழியாக ஆக்கும் நோக்குடன் பின்வருமாறு அமைந்திருந்தது.

- (அ) சிங்களம் எல்லாப் பாடசாலைகளிலும் போதனா மொழியாக அமைதல் வேண்டும்.
- (ஆ) எல்லாப் பொதுப் பாட்சைகளிலும் சிங்களம் ஒரு கட்டாய பாடமாக இருத்தல் வேண்டும்.
- (இ) அரசு சபையின் நடவடிக்கைகள் சிங்களத்திலும் நடைபெற அனுமதிக்கும் சட்டவாக்கம் கொண்டுவரப்படவேண்டும்.
- (ஈ) நூல்களைத் தெரிவி செய்யும் முக்கியமாக பிறமொழி நூல்களை சிங்களத்திற்கு மொழி பெயர்க்கவும் ஒரு ஆணைக்குழுவொன்றினை நியமித்தல் வேண்டும்.
- (ஊ) ஆங்கிலத்திலிருந்து சிங்களத்திற்கு மொழிபெயர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளைப் பற்றி அறிவிப் பதற்கும் ஆணைக்குழு நியமிக்கப்படவேண்டும்.

ஆனால் முன்னர் கூறியவாறு அவர் விவாதத்தின்போது ஒரு பிழையினைக் களையும் மாற்றுக் கருத்தை வெளியிட்டார்.

“..... நான் தமிழையும் சேர்க்கும் எனது ஆவல் பற்றி சிறிது கூற விரும்புகிறேன். நான் எப்பொழுதும் தமிழ், தமிழ்பேசும் மாகாணங்களில் உத்தியோகபூர்வ மொழியாகவும் உபயோகிக்கப்படவேண்டும் என விரும்புவன்” என்றார். 40 மில்லியனுக்கும் அதிகமானோரால் உபயோகிக்கப்படும் தமிழ்மொழி, இலக்கியம் கலாசாரத்தினால் சிங்களத்தின் எதிர்காலம் பாதிக்கப்படும் என்று கருதினாலும், பின்னர்.

“..... தமிழர்களின் விருப்பம் தமிழும் சிங்களத்தோடு சம அந்தஸ்து பெறவேண்டுமெனில் நாம் அதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன் இந்தச் சபை ஆங்கிலத்தை இந்நாட்டின் உத்தியோகமொழி என்ற ஸ்தானத்திலிருந்தும் நீக்கி எமது

மக்களின் பழைய வாய்ந்த மொழிகளான சிங்களத்தையும், தமிழையும் இலங்கையின் உத்தியோக மொழிகளாக்க வேண்டும்” எனக் கூறினார்.

இதற்கேற்ப திருகோணமலை - மட்டக்களப்பு பிரதிநிதி திரு. வி. நல்லையா, சிங்களத்தையும், தமிழையும் நாட்டின் உத்தியோக மொழிகளாக்கும் பிரேரணைத் திருத்தத்தைச் சபைக்குச் சமர்ப்பித்தார்.

இதனை கம்பளைப் பிரதிநிதி திரு. R. S. S. குணவர்த்தன வழிமொழிந்தார்.

“..... நிலைமையைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும்போது ஒரு மொழி மட்டும் உத்தியோக மொழியாக்கப்படுதல் முடியாதது. சிங்களம் சிபாரிசிக்கப்பட்ட உடன் தமிழ் மொழியைப் பேசும் நல்ல தமிழ் மக்கள் யாவரும், நியாயபூர்வமாக, தங்களுடைய மொழி பின்தள்ளப்பட்டு கவனிக்கப்படாது விடப்பட்டது எனக் கருதுவார்கள். இரு மொழிகளைப்பேசும் இரு இனங்கள் இருக்கும் மட்டும் இரு மொழிகளும் உத்தியோக மொழிகளாக அங்கீரிக்கப்பட வேண்டும். இதுவே எமது இடரைக் கணையும் வழி” என்று அவர் எடுத்தியம்பினார்.

பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் வாக்கெடுப்பில் பங்கெடுக்காமல் இருக்க 2/3 பெரும்பான்மை வாக்குகளால் இருமொழிக் கொள்கையை அமுல்படுத்தும் நோக்குடன் ஒரு தேர்வுக்குழு நியமிக்கப்பட வேண்டும். இக்குழு ஆங்கிலத்திலிருந்து சிங்களத்தையும், தமிழையும் நாட்டின் ஆட்சிமொழிகளாக எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகளைச் சிபாரிசு செய்ய வேண்டும், என உதவித் தலைவர் வழிமொழிந்தார். இக்குழுவில்:

- 1) சட்டச் செயலாளர்,
- 2) கெளவ C. W. W. கன்னங்கரா,
- 3) திரு. T. B. ஜாயா,
- 4) திரு. J. R. ஜயவர்த்தன,
- 5) திரு. S. நடேசன்,
- 6) திரு. A. இரத்நாயக்க,

ஆகியோர் நியமிக்கப்பட்டனர்.

இந்தக்குழு 1957ம் ஆண்டு ஐனவரி மாதம் 1ம் திகதியை சிங்களம், தமிழ் ஆகிய மொழிகள் இலங்கையின் உத்தியோகபூர்வ மொழிகளாக்கப்படும் எல்லைக் காலமாக நிர்ணயித்தது. ஆனால் 1947ன் முடிவில் நடைபெறவிருந்த பாராஞ்மன்றத் தேர்தலுக்காக அரசசபை கலைக்கப்பட்டது.

1.4 1954ம் ஆண்டில் சேர் ஜோன் கொத்தலாவலையின் யாழ்ப்பானப் பயணத்தின்போது கொடுக்கப் பட்ட “சிங்களமும் தமிழும் இலங்கையின் உத்தியோகபூர்வ மொழிகளாக இருக்கும்” எனும் வாக்குறுதியில் பின்னடைவுகள் ஏற்படலாம் என்ற நோக்கமெழு, 1955ம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் 19ந் திகதி, கலாநிதி என். எம். பெரேரா, (அப்பொழுது ரூவன்வெல் - பாராஞ்மன்ற உறுப்பினர்) சிங்களமும் தமிழும் சம அந்தஸ்துடன் நாட்டின் அரசுகரும் மொழிகளாகத் திகழுவேண்டும் எனும் தனிநபர் பிரேரணையைப் பிரேரித்தார். எட்மன்ட் சமரக்கொடி (பா.உ) வழிமொழிந்தார்.

S. W. R. D. பண்டாரநாயக்க அவர்கள் இதனை முற்றாக எதிர்த்து “தமிழை” பிரேரணையிலிருந்தும் நீக்கவும், சிங்களம் மட்டுமே அரசு கரும் மொழியாக இருக்கவும் திருத்தப் பிரேரணையைக் கொண்டு வந்தார். அதற்கேற்ப சபாநாயகர் திருத்தப் பிரேரணையை வாசிக்க, W. தகநாயக்க, ‘சிங்களம் மட்டும்’ கொள்கையை நோக்கிய இத்திருத்தப் பிரேரணையை வழிமொழிந்தார்.

எனினும் தனிநபர் பிரேரணையாகக் கொண்டு வரப்பட்ட இப்பிரேரணையின் மீதான விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டு, பின்னர் பாராஞ்மன்றம் கலைக்கப்பட்டதால் விவாதம் பின்னர் நடத்தப் பெறவில்லை.

1932, 1944, 1946, 1955 எனப்பல தடவையும் சமமான பல்லின மக்கள் வாழும் நாடாக நம் நாட்டை மாற்றும் முயற்சி விடுவித்துக்களால் முறியடிக்கப்பட்டது.

1.5 அரசியல் இலாபத்துக்காக, S. W. R. D. பண்டாரநாயக்க அவர்கள் 1956ம் ஆண்டு ஐன் மாதம் 5ந் திகதி கொண்டு வந்த “சிங்களம் மட்டும்” சட்ட வரைவு பின்வருமாறு கூறுகிறது.

“சிங்களமொழி இலங்கையின் ஒரே அரசு கரும் மொழியாகவிருக்கும்”

ஆனால், பொறுப்பான அமைச்சு, சிங்கள மொழியை உத்தியோகபூர்வ கருமங்களுக்கு செயல் படுத்த இந்தச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தவுடன் முடியாவிட்டால், அப்பொழுது நடைமுறையிலிருக்கும் மொழியோ மொழிகளோ, தேவையான மாற்றங்கள் 31. 12. 1960ம் ஆண்டுக்குள் செய்யப்படும்வரை தொடரலாம்.

இந்த விவாதத்தின்போது, வெள்ளவத்தை கல்கிசை பாரானுமன்ற உறுப்பினர், கலாநிதி கொல்லின் ஆர். டி. சில்வா “கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் நம்புகிறேன் சம அந்தஸ்து, எமது நாட்டின் சுதந்திரத்திற்கும், ஒற்றுமைக்கும் தேவையான பாதை. இல்லையெனில் இரு சிறிய இரத்தம் பீற்கும் தேசங்கள் ஒரு சிறிய தேசத்திலிருந்து தோன்றும்.....”. “இருமொழிகள் ஒரு நாடு இல்லையேல் ஒரு மொழி இரு நாடுகள்” என்ற தற்பொழுது பிரபல்யம் வாய்ந்த உரையினை ஆற்றினார்.

வவுனியாவின் பிரதிநிதி, C. சுந்தரவிங்கம் அவர்கள், “பிரதமர் அவர்களே எனது வேலை பாரானுமன்றத்திற்கு வெளியிலிருக்கிறது எனக் கருதுகிறேன். நீதிக்கான, நேர்மைக்கான இந்த யுத்தம் எப்படி நடாத்தப்படவேண்டும் எனவும் தீர்மானிப்பேன். நீங்கள் ஒன்றுபட்ட ஒரு இலங்கையை எதிர்பார்க்கிறீர்கள். ஆனால் பயப்படாதீர்கள், நான் உங்களுக்கு நிச்சயமாகக் கூறுகிறேன் ஆண்டவன் அருஞ்சுடன் உங்களுக்கு பிரிவுபட்ட இலங்கை ஒன்று கிடைக்கும்” என்றார்.

2. 1978ம் ஆண்டின் ஜனநாயக சோசலிச் லிலங்கைக் குடியரசின் அரசியலமைப்பு

2.1 அரசகரும் மொழி

பிரிவு 18: மேற்படி அரசியலமைப்பில், ‘இலங்கையின் அரசகருமமொழி சிங்களமாயிருக்கும்’ எனக் கூறப்படுகிறது.

பண்டாரநாயக்காவின் காலத்திலுதித்த ஒரு மொழிக்கொள்கை ஜயவர்த்தனவின் காலத்தில் மீண்டுமொருமுறை நிச்சயமாகப்பட்டது. இவ்விரு தலைவர்கள், அவர்கள் தோற்றுவித்த கட்சிகளுக்கிடையே பலவிடங்களிலும் சிறுபான்மையினரைப் பொறுத்த அளவில் வித்தியாசங்கள் அதிகமில்லையென்பதுமட்டுமல்லாமல் சிறுபான்மையினருக்கு இரண்டில் ஒரு கட்சி ஏதாவது நன்மை செய்யவிழையும் போது ஆட்சியிலில்லாத மற்றைய கட்சி யுத்தசன்னத்தராய் எழுந்து எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பது நாம் அறிந்ததே.

அவ்வரசியலமைப்பின் 24 (1) பிரிவு நீதிமன்றங்களின் மொழிபற்றிக் கூறுகிறது.

24 (1) இலங்கை அனைத்திலும் அரசகரும் மொழியே நீதிமன்றங்களின் மொழியாகவிருக்கும். அதற்குமைய அவற்றின் பதிவேடுகள், நடவடிக்கைகள் யாவும் அரசகரும் மொழியிலேயே இருக்கும்.

ஆனால், வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் முதல் நியாயாதிக்கம் செலுத்தும் நீதிமன்றங்களில் தமிழும் ஆட்சிமொழியாகவிருப்பதுடன் பதிவேடுகள், நடவடிக்கைகள் தமிழ் மொழியிலிருக்கும். இந்த நீதிமன்றங்களிலிருந்து மேன்முறையீடு செய்யப்படும்போது, மேன்முறையீட்டைக் கேட்கும் நீதிமன்றத்தின் பாவனைக்காக இரு தேசிய மொழிகளிலும் ஆவணங்கள் தயாரிக்கப்படல் வேண்டும். மேலும்:

(அ) நீதி விடயத்துக்குப் பொறுப்பான அமைச்சர், அமைச்சர் குழாத்தின் கூட்டிசைவுடன், அங்குள்ள எந்தவொரு நீதிமன்றத்திலும் பதிவேடுகள் வைத்திருத்தலும், நடவடிக்கைகள் நடாத்தப்படுவதும் ஆட்சிமொழியில் இருக்கவேண்டுமென்ப பணிக்கலாம்.

(ஆ) அத்தோடு, அந்த நீதிமன்றத்தின் குறிப்பிட்ட நடவடிக்கையின் பதிவு எதுவும் நீதிபதியினால் அல்லது திறத்தவர், விண்ணப்பதாரர், சட்டபூர்வமாக அத்தகு திறத்தவர் விண்ணப்பதாரரை பிரதிநிதிப்படுத்தும் ஒருவரினால் அவருக்கு தமிழ் மொழியில் பரிச்சயம் இல்லாதபடச்சத்தில் கோரும்போது ஆட்சிமொழியில் அப்பதிவு வைக்கப்படல் அல்லது நடவடிக்கை நடாத்தப்படல் வேண்டும்.

(2) ஏதாவதொரு திறத்தவர் அல்லது விண்ணப்பதாரர் அல்லது அத்தகு நபரை பிரதிநிதிப்படுத்த சட்டபூர்வமாக உரிமையுள்ளவர் எந்தவொரு தேசிய மொழியிலும் நடவடிக்கைகளைத் தொடங்க, நீதிமன்றுக்கு துரட்சி ஏனைய ஆவணங்களைச் சமர்ப்பிக்க, நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளில் பங்குபெற முடியும்.

(3) எந்தவொரு நீத்வான், ஜூர், திறத்தார், விண்ணப்பதாரர் அல்லது அவர்களை பிரதிநிதிப்படுத்த சட்டபூர்வமாக உரிமையுள்ளவர், நீதிமன்றத்தில் உபயோகிக்கப்படும் மொழியில் பரிச்சயமற்றவராயின் மன்றில் நடைபெறும் விடயங்களை அறிவதற்கும், பங்குபற்று வதற்கும் பொருத்தமான தேசியமொழிக்கு அரசினால் பேச்க மொழிபெயர்ப்பு, மொழி பெயர்ப்பு பெறும் அருகதையுடையவராவர். அத்தோடு எந்தவொரு தேசிய மொழியிலும் பதிவேட்டின் பகுதியையோ அல்லது அதன் மொழிபெயர்ப்பையோ, பொருத்தமானதாக சட்டபூர்வமாகப் பெறும் உரித்துடையவராவர்.

(4) நீதித்துறைக்குப் பொறுப்பான அமைச்சர், அமைச்சர் குழாமின் ஒத்திசைவுடன், தேசிய மொழியல்லாத வேறொரு மொழியை பதிவேடுகள், நடவடிக்கைகள் சம்பந்தமாக நீதிமன்றில் பயன்படுத்த அறிவுறுத்தலை வழங்கலாம். ஒவ்வொரு நீதிபதியும் அவ்வாறான அறிவுறுத்தலைப் பேணவேண்டிய கடப்பாடுடையவராவார்.

(5) இந்தப்பிரிவில் “நீதிமன்றம்” என்பது, எந்தவொரு நீதிமன்றம், நீதிபரிபாலனத்தின் கீழ் வரும் நியாயசபைகள், கைத்தொழில், பிற பின்க்குகளில் நீதிகானும், இனக்கிவைக்கும்

சபைகள் நீதிபதியிலான அல்லது அதோடு சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களில் அல்லது துறை களைச் சார்ந்த இணக்கசபைகள், பினக்குக்களைத் தீர்க்கும் சபைகள் ஆகியவற்றையும் உள்ளடக்கும்.

“நீதிபதி”, தலைவர், அவைத்தலைவர், தலைமை தாங்கும் அதிகாரி ஆகிய யாவரையும் உள்ளடக்கும்.

“பதிவேடு”, முறைப்பாடுகள், தூர்ட்சிகள், தீர்ப்பு, கட்டளை ஏனைய நீதி சட்ட நிறைவேற்றும் சார்ந்த யாவற்றையும் குறிக்கும்.

2.2 மேலே குறிப்பிட்ட ஆட்சிமொழிபற்றிய 18ம் பிரிவு, 13ம் திருத்தச்சட்டத்தின் 2ம் பிரிவு உபரிவு (2)ன் படி, “தமிழும் ஒரு ஆட்சி மொழியாகும்” எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. 16ம் திருத்தச்சட்டத்தின்படி “நீதிமன்றமொழி” பற்றிய மேற்படி மூலச்சட்டத்தின் 24ம் பிரிவு கீழ் காணும் வண்ணம் மாற்றி அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

சிங்களமும் தமிழும் இலங்கை முழுவதும் நீதிமன்ற மொழிகளாகும். அத்தோடு சிங்களம் தமிழ் நிர்வாக மொழியாகவில்லாத எல்லாப் பிரதேசங்களிலும் அமைந்த நீதிமன்றங்களின் மொழியாக அமைப்படுத்தப்படவேண்டும். பதிவேடுகளும், நடவடிக்கைகளும் நீதிமன்ற மொழியிலமைதல் வேண்டும்.

எந்தவொரு நீதிமன்றத்திலிருந்தும் மேன்முறையீடு செய்யப்படும்போது, அந்த நீதிமன்றத்தின் மொழி மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தின் மொழியிலிருந்தும் வேறுபட்டதெனில் அம்மொழியில் ஆவணங்கள் தயாரிக்கப்படல் வேண்டும்.

ஆனால் நீதித்துறைக்குப் பொறுப்பான அமைச்சர், அமைச்சர் குழாத்தின் ஒத்திசைவடன் நீதிமன்ற மொழியல்லாத இன்னொரு மொழியிலும் நீதிமன்ற ஆவணங்கள் நடவடிக்கைகள் ஆகியன வைத்திருக்கப்படல் வேண்டுமென அறிவுறுத்தலாம்.

மேற்கூறிய மாற்றங்களை நோக்கும்போது 18ம் பிரிவு இலங்கையின் அரசக்கரும் மொழி சிங்கள மாயிருக்கும் தமிழும் ஒரு அரசக்கரும் மொழியாகும் என்றாகிறது. இது முரண்பாடான முறையில் கூறப்பட்டுள்ளது. முன்னைய சட்டம் நீக்கப்பட்டு, “இலங்கையின் அரசக்கரும் மொழியாக சிங்களமும் தமிழும் இருக்கும்” எனக் கூறப்படவேண்டும். 1997ம் ஆண்டின் அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தத்துக்கான அரசாங்க ஆலோசனைகளில், அத்தியாயம் 4, 32ம் பிரிவில், “குடியரசின் அரசக்கரும் மொழிகள் சிங்களமும் தமிழும் ஆதல் வேண்டும்” எனச் சரியாகக் கூறப்பட்டுள்ளமை கட்டிக் காட்டப்படவேண்டும். மேற்படி நீதிமன்ற மொழிகள் சம்பந்தமான சட்டங்களின் திருத்தத்தில் “சிங்களமும் தமிழும் இலங்கை முழுவதும் நீதிமன்ற மொழிகளாகும்” எனக் கூறிய கையோடு “அத்தோடு சிங்களம் தமிழ் நிர்வாகமொழி யாகவில்லாத எல்லாப் பிரதேசங்களிலும் அமைந்த நீதிமன்றங்களின்மொழியாக அமுல்நடத்தப்பட வேண்டும். பதிவேடுகளும் நடவடிக்கைகளும் நீதிமன்ற மொழியிலமைதல் வேண்டும்” எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு கையால் கொடுத்து மறுகையால் ஏடுப்பதற்கொப்பானது.

புதிய ஆலோசனைகளில் நீதிமன்றங்களின் மொழிபற்றிக்கூறும் 41ம் பிரிவில், “சிங்களம், தமிழ் ஆகிய மொழிகள் நீதிமன்றங்களின் மொழிகளாக இலங்கைக்குடியரசு எங்ஙனம் இருத்தல், வேண்டும்” என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால் 42ம் பிரிவு பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ளவைகளையே தனிப்பிரிவின் கீழ் கூறுவதாய்மைகிறது. இது ஏற்படுத்தயதன்று மட்டுமல்லாது தமிழ்மொழி பேசுவோருக்கு பயனுமற்றது.

இப்பிரிவு, மூன்றாவது நாள் நேரம் தொடர்பாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

“சிங்களம், தமிழ் ஆகிய மொழிகள் இலங்கைக் குடியரசின் நீதிமன்ற மொழிகளாயமைதல் வேண்டும். இம்மொழிகள் குடியரசின் நீதிமன்றங்கள் யாவற்றிலும் பதிவேட்டு மொழியாகவும், நடவடிக்கை மொழியாகவும் பயன்படுத்தப்படல் வேண்டும்” எனவழைதல் வேண்டும். அப்படி அமைந்தாலன்றி, இலங்கையில் தமிழகுக்குச் சிங்களத்தோடு இப்பொழுது அதேயாவு உரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளது என்று கூறுவதில் அர்த்தமில்லை. கொழும்பு போன்ற கணிசமான அளவில் தமிழ்பேசுகவோர் வாழும் இடங்களிலும் இப்பொழுதுள்ள ஏற்பாடிடின்படி தமிழ்மொழி பதிவேட்டுமொழியாகவே, நடவடிக்கை மொழியாகவோ பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. வழக்காளி, எதிராளி இரு திறத்தாரின் சட்டத்தரணிகள் யாவரும் தமிழ்மொழி பேசுகவோராயமைந்தாலும்கூட.

பேச்குமாறிபெயர்ப்பும், மொழிபெயர்ப்பும்கூட நடைமுறைப் பிரச்சனைகளாக கூறப்பட்டு, அதாவது மொழிபெயர்ப்பாளர் பற்றாக்குறை போன்ற காரணங்களைக் காட்டி சிரியாகப் பின்பற்றப்படுவதில்லை. பல வேளைகளிலும் கட்சிக்காரர் செலவிலோயே இவற்றைச் செய்யவேண்டிய நிலையுள்ளது.

அரசியலமைப்பின் 24 (3)ம் பிரிவைச் சுட்டிக்காட்டி, கொழும்பு நீதிமன்றத்தில் இரு திறத்தாரும் தமிழ்மொழி பேசுவர்களாகவும், சட்டத்தரணிகளும் தமிழ் மொழி பேசுவர்களாகவும் இருந்த வழக்கொண்டில். இரு திறத்தாரின் சட்டத்தரணிகளும் கூட்டாக எழுத்தில் அரசுசெலவில் நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளின் பிரதிகள் தமிழில் தரப்படவேண்டும் என விடுத்த கோரிக்கை நீதிமன்றத்தில் விடயத்துக்குத் தொடர்பான அவையின் கோபக்கைக் கிளரியகற்கு மேல் எதுவிகத்திலும் பலனளிக்கவில்லை.

16ம் திருத்தச் சட்டத்தின் 22 (1)ம் பிரிவின் கீழ்கள் புறவுரையைப் பயன்படுத்தி கணிசமான அளவு வேற்றுமொழியைப் பேசுவார்கள் வதியும் உதவி அரசு அதிபர்கள் பிரிவில் அந்த வேற்றுமொழி யையும் நிர்வாகமொழியாக பிரகடனப்படுத்த ஜனாதிபதிக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரம் எங்கெனினும் பயன்படுத்தப்படவில்லை. அப்படிச் செய்திருப்பின் கொழும்பு, சிலாபம், புத்தளம், ஹட்டன், நுவரேலியா போன்ற பல இடங்களிலும் தமிழ்மொழியும் நிர்வாகமொழியாக அமைவதன் வழியாக நீதிமன்ற பதிவேடுகள், நடவடிக்கை மொழியாகவும் இப்போதுள்ள ஏற்பாட்டின் கீழேயே செயல்படுத்தப் பட்டிருக்கலாம். அப்படிச் செய்யப்படாதது அப்படிச் செயல்படுத்துவதிலுள்ள நாட்டமின்மையையே காட்டுகின்றது.

திருக்கோணமலை போன்ற பிரதேசங்களிலுள்ள நீதிமன்றங்களுக்கு குறைந்தஅளவில் சிங்கள மொழிபேசும் கட்சிக்காரர்கள் இருந்தாலும் அவர்கள் மொழியில் பதிவேடுகள் முதலியவற்றைப் பேண நிறைந்த அளவிலான அம்மொழி அலுவலர்கள் அனுப்பப்படும் அதேவேளையில் மேற்படி ஏற்பாடுகளின் புறவுரையின் கீழ் அத்தகு பலனை சிங்களப் பிரதேசங்களில் தமிழ் பேசும் கட்சிக்காரர் பெறத் தேவையான தமிழ்மொழியில் பரிச்சயமுள்ள அலுவலர்கள் நியமிக்கப்படுவதில்லை. இதுவும் அரசாங்கத்தின் அதற்கான நாட்டமின்மையையே காட்டுகின்றது.

திருக்கோணமலை போன்ற பிரதேசங்களில் நீதிமன்றங்களில் பதிவேடுகள், நடவடிக்கைகள் முதலியன தமிழில் நடைபெற்றாலும், நீதவான் உயர் நீதிமன்றங்களில் பொலிசாரினால் சமர்ப்பிக்கப்படும் குற்றப்பத்திரிகைகள். முதலமுறைப்பாட்டு சாட்சிகளின் கூற்று ஆகிய யாவும் அரசியலமைப்புக்கும், கிரிமினல் நடவடிக்கைச் சட்டத்துக்கும் முரணாக சிங்களத்திலேயே சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.

பொலிஸ் நிலையங்களில் இவை தமிழில் பதியப்பட வசதிகள் இருந்தும் விடாப்பிடியாக அவை பயன்படுத்தப் படுவதில்லை. இதுபற்றி பிற்பொருவர் கட்டுரை சமர்ப்பிக்கவிருப்பதால் இவ்விடயம் இங்கு மேலும் பரிசீலிக்கப்படவில்லை.

முடிவரை:

வசதியிருந்தும், அரசாங்கத்தின் நாட்டமின்மையே நீதிமன்றங்களில் தமிழ் உரிய இடத்தைப் பெறாததற்குக் காரணமாயமைகிறது எனக் கூறலாம். அதற்கான முயற்சியும் எவ்விதத்திலும் எடுக்கப் படுவதாகத் தெரியவில்லை.

தமிழ் தட்டச்சு, தட்டடெழுத்தாளர், மொழிபெயர்ப்பாளர் ஆகியோர் இல்லாதகுறை பன்னெடுங்கால மாக காரணமாகக் காட்டப்பட்டுவருகின்றது. இக்குறை விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்திலும் கணனித்துறை முன்னேற்றத்திலும் மிக உயர்ந்து விட்ட இக்காலத்திலும் பொருத்தமான காரணமாகக் கொள்ளக்கூடியதன்று.

இந்தியாவில் கூட, இப்பொழுது Xerox Mody நிறுவனத்தினர் கணனி அமைப்பின் உதவியுடன் ஆங்கில ஆவணங்களை நேரடியாக வழிநிதியில் மொழிபெயர்த்து பிரதியைத் தரக்கூடிய * இயந்திரங்களைத் தயாரிக்கத் தொடங்கியுள்ளார்கள். விரைவில் ஏனைய தேசியமொழிகளுக்கும் இதனை விரிவுபடுத்த உள்ளார்கள். தமிழ்மொழி அமுலாக்கலைச் செயல்படுத்தும் அரசியல் உறுதி, அதற்கென கணடா, நோர்வே போன்ற நாடுகள் கொடுக்கும் நிதியினை ஒழுங்காகப் பயன்படுத்தும் திறனுடனும், யுத்தம் போன்ற முடிவில்லாத அநாவசியச் செலவுகளில் விரயமாகும் பணத்தில் ஒரு சிறுபங்கையாவது இதுபோன்ற அத்தயாவசியமான தமிழ்மொழி பேசுவோரின் அபிலாசைகளைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் செலவு செய்தால், இலங்கைக் குடியரசின் நீதிமன்றங்களில் தமிழ்மொழி எங்கணும் தங்குதடையின்றி நீதிமன்றமொழியாக உபயோகப்படுத்தப்படலாம்.

(* ஒளி அச்சுப் பிரதி)

ஒசாத்துணை:

1. Namasvayam, 'The Legislatures of Ceylon' - 1951
2. A. Theva Rajan, 'Tamil As Official Language' - 1995
3. The Constitution of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka - 1978 (As Amended)
4. Government's Proposals for Constitutional Reforms - 1997

தகவல் தொடர்பாடலில் தமிழ்

பேராசிரியர். இரா. சிவச்சந்திரன், கிழக்கு பல்கலைக்கழகம்.

அரசுக்கரும் மொழியாகத் தமிழ் இலங்கை நிலையும், நிலைமைகளும் என்ற பொதுத்தலைப்பில் தகவல் தொடர் பாடவில் தமிழ்மொழிப் பிரயோகம் என்னும் துணைத் தலைப்பினுள் பின்வரும் துறைகள் ஆய்வுக்கு உட்பட வேண்டியனவாக அமைகின்றன.

- 1) அஞ்சல் சேவகள், அதாவது தபால் சேவகள்.
 - 2) தொலைத் தொடர்பாடல் சேவகள்.
 - 3) வெகுசனத் தொடர்பு சாதனங்கள் ஊடான் சேவகள்.

என்பனவே அவையாகும். மேற்படி சேவைகள் தகவல்களை பரிவர்த்தனை செய்யவை. இலங்கையில் சிறுபான்மையானோர் பேசும் தமிழ்மொழியினை பிரயோகிப்பதில் மேற்படி சேவைகள் என்ன நிலையில் நிலைமைகளில் இருந்தன, இருக்கின்றன, இருக்கவேண்டும் என்பதை இவ் ஆய்வு ஒரளவு பரிசீலனை செய்ய முயல்கின்றது. மேற்படி ஆய்வுக்குரிய தகவல்கள் வெளியிடப்பட்டதும், கள் ஆய்வின் மூலம் பெறப்பட்டதுமான தரவுகளைப் பயன்படுத்தியே சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஆய்வுக்குரிய தலைப்பு ஆய்வாளருக்கு சிறிது காலதாமதமாக கிடைத்தாலும், தரவுகள் பெறுவதில் வகை மாதிரிகள் பெற வேண்டியதேவை இருந்தும் காலம் போதாமையினால் எழுமாற்று மாதிரியில் பேட்டிகள் மூலம் தகவல்கள் பெறப்பட்டமையினாலும் ஒரளவுக்கு. திருப்தியான ஆய்வை உங்கள் முன் வைக்க முடியும் என்று நம்புகிறேன்.

முதலாவதாக, மனித இனம் தோன்றி ஒரு இனக்குழுவினராக வாழ்த்தலைப்பட்ட காலம் முதலாக தகவல் பரிவர்த்தனை அக்குழுவிடமே ஏதோ வழிகளில் இடம்பெற்றே வந்துள்ளன. சைகையாக, சத்தமாக, வரைவாக இவை ஆரம்பத்தில் இடம்பெற்றிருக்க வேண்டும். பின்னர் சத்தம் பேச்சு மொழியாகவும், குறியீடு எழுத்தாகவும் வடிவமைந்தது என்னாம். ஒருவரின் தகவல் இன்னொருவருக்கு அல்லது குழுவினருக்கு பரிவர்த்தனை ஆகும் பொழுது, பின்வரும் செயற்பாடுகள் இடம்பெறுகின்றன. முதலாவதாக தகவல். அதன் பின்னர் ஊடகம். அதன் பின்னர் பெறுதல். அதன் பின்னர் செயல்படுதல். இந்த வரிசையிலே ஊடகம் என்பது தொழில்நுட்ப விருத்தியால் மனித அறிவு விருத்தியால் அடிக்கடி மாறுகின்றது. இதனால் தொடர்பாடல் முறைமையும் மாற்றம் அடைந்து வருகின்றன.

மனிதனை சமுகமாக மாற்றுவதற்கு தகவல் தொடர்பாடற் செயற்பாடு, பிரதான காரணியாக அமைந்துதென்னாலும். மனித பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் அதன் பங்களிப்பு மக்கத்தானது. மனித அறிவு வளர்ச்சிக்கும் அறிவிப் பராவலுக்கும் தகவல் பரிவர்த்தனை அடிப்படையாக அமைந்தது. தகவல் தொடர்பாடல் இன்று புவிக்கோள் கிராமம் ஆக உலகத்தை மாற்றியள்ளது. ‘உங்கள் கையில் உலகம்’ என்ற செல்ரைல் விளம்பரம் தகவற் தொடர்பாடவின் துரித வளர்ச்சியை சுட்டுவதற்குப் போதுமானது. இதன் வளர்ச்சி எந்த நாட்டினது தேசிய இனக்குழுவினதும் அபிவிருத்திக்கு இன்றியமையாத அடிப்படை

யாகும். தமிழ் பேசும் மக்களது சமூக பொருளாதார பண்பாட்டு அரசியல் வளர்ச்சிக்கும் அபிவிருத்திக்கும் அம்க்களது கெளரவ இருப்பிற்கும் ஆனாலும் பேணுகைக்கும் தகவல் தொடர்பாடலில் தமிழ்மொழிப் பிரயோகம் இன்றியமையாத அம்சமாகும்.

இலங்கையில் தகவற் தொடர்பாடலில் தமிழ்மொழிப் பிரயோக நிலையும் நிலைமைகளையும் பற்றி நோக்குவதற்கு இலங்கையில் தமிழ் பேசும் மக்களது தெளிவு முதற்கண் அவசியமாகும். ஏனென்றால் இங்கே நாங்கள் அதை முக்கியமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதை இந்த முறைமை கானுகின்றது. ஆனால் பொதுவாக நாங்கள் இங்கு குடித்தொகை புள்ளிவிபரங்களை கையாளுகின்றோம். இதிலே அந்த விஞ்ஞான பூர்வமான விபரங்கள் கையாளப்பட்டுள்ளன. இதுவே எங்கெங்கு எந்தளவிற்கு தமிழ் மொழிப் பிரயோகம் அவசியம் என்பதை கோடிட்டுக்காட்டும். இலங்கையில் தமிழ் பேசும் மக்கள், இலங்கைத் தமிழர், இந்தியத் தமிழர், இலங்கைச் சோனகர், இந்தியச் சோனகர் என நான்காக வகைப் படுத்தப்படுகின்றன. நான் இதை வகைப்படுத்தவில்லை. இந்த வகுப்பு முறை 1911ம் ஆண்டிலிருந்து இலங்கை குடிப்பள்ளி விபரவியல் அறிக்கைகளிலே எடுத்தாலப்பட்டு வருகின்றன. நாடளாவிய ரீதியில் இறுதியாகப் பெறப்பட்ட குடித்தொகைக் கணிப்பு 1981ம் ஆண்டில் பெறப்பட்டது.

இத்தரவுகளின்படி மொத்தத் தமிழ் பேசும் மக்களில் 55.6% வீதத்தினர் வடகீழ் மாகாணத்திலும், 23.8% வீதத்தினர் மலைநாட்டு பகுதியாகிய மத்திய ஊவா மாகாணங்களிலும், 11.5% வீதத்தினர் தலைநகர் அமைந்திருக்கும் மேல் மாகாணத்திலும், ஏனைய 9.1% வீதத்தினர் ஏனைய நான்கு மாகாணங்களிலும் பரந்துள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது. தமிழ்பேசும் மக்கள் பெரும்பான்மையாகவும் செறிவாகவும் வாழும் பகுதிகள் வடகீழ் மாகாண விவசாயப் பிரதேசங்களாகவும், மலைநாட்டில் பெருந் தோட்டப் பகுதிகளாகவும் காணப்படுகின்றன. இந்தியத் தமிழரில் 63.1% வீதத்தினர் மலைநாட்டு பகுதியாகிய மத்திய ஊவா மாகாணத்தில் சிங்காவர்களுடன் இணைந்து வாழ்கின்றனர். இலங்கைத் தமிழர்களில் 65.1% வீதத்தினர் வடகீழ் மாகாணத்தில் தனிப்பெரும்பான்மையினராக வாழ்கின்றனர். அம்பாறை மாவட்டத்தில் முஸ்லீம்கள் 41.6% வீதத்தினராகவும், திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் 33% வீதத்தினராகவும் காணப்படுகின்றனர். நாடளாவிய ரீதியில் பெரும்பான்மை சிங்கள மக்கள் மத்தியில் நகர்ப்புறம் சார்ந்தும் சில குறிச்சிகளில் செறிந்தும் முஸ்லீம் மக்கள் தம் தனித்துவத்தைப் பேணி தமிழ் பேசி வாழ்கின்றமை குறிப்பிடக்கூடிய அம்சமாகும். மேற்படி 1981ம் ஆண்டின் தரவுகள் 17 வருட காலம் கடந்து இன்று பெருமாற்றத்திற்குள்ளாகி இருக்கும் என்பது தெளிவு. உள்நாட்டுப் போர் அனர்த்தங்களின் விளைவாக தமிழ் மக்களில் பெரும்பாலானோர் சர்வதேச, உள்ளூர் இடம் பெயர்வுகளுக்கு உட்பட்டு உள்ளனர். முஸ்லீம் மக்களும் இடம்பெயர்க்கப்பட்டுள்ளனர்.

இன்றைய நிலையும் நிலைமைகளும் பற்றிக் கவனம் கொள்கையில் தமிழ் பேசும் மக்களின் குடிப்பரம்பல் ஒழுங்கில் பெரும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இவைபற்றி முறையான கணிப்பீடுகள் இன்மையால் உத்தேச மதிப்பீடுகளே முன்வைக்க வேண்டியார்களுது. உத்தேச கணிப்பீட்டின் படி இன்று வடகீழ் மாகாணத்தில் மொத்த தமிழ் பேசும் மக்களில் 40% வீதத்தினரே வாழ்வதாக கொள்ள வேண்டும். இந்த மீதி 60% வீதத்தினரும் பெரும்பான்மை சிங்கள மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களிலேயே வாழுகின்றனர். தலைநகர் அமைந்துள்ள மேல் மாகாணத்தில் தமிழ்பேசும் மக்கள் 20 - 25 வீதத்தினர் தற்பொழுது வாழ்வதாக கணிப்பிடப்படுகிறது. (முன்பு இது 9% வீதமாக இருந்தது) எனவே இந்தத் தரவுகளை நாங்கள் பயன்படுத்துகின்றபோது வடகீழ் மாகாணத்தை தனியே திருப்தி செய்தால் போதாது என்பது பெறப்பட வேண்டிய உண்மையாகும். பொதுவாக வடகீழ் மாகாணமே தமிழ் பேசும் மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் பிரதேசம் என்றும், அப்பிரதேசத்தில் தமிழ்மொழி நிர்வாக மொழியாக அமைந்துவிட்டால், தமிழ்மொழிப் பிரயோகம் தொடர்பான சிக்கல்களும் தீந்துவிடும் என்ற கருத்து தவறானது என மேற்படி தமிழ்பேசும் மக்களது பரம்பல் பற்றிய தகவல்களின் எடுத்துக் காட்டு. எனவே தகவல் தொடர்பாடலில் தமிழ்மொழிப் பிரயோகம் இலங்கைத் தீவு முழுமைக்கும் உரிய வகையில் அமைந்தால்தான் அதனால் பயன் உண்டு.

1987ல் இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தத்தின்படி மாகாண மட்டத்தில் அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்பட்ட நிலையிலே தற்போது மத்திய அரசு சில துறைகளையும், மாகாண அரசு சில துறைகளையும் கையாளும் அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளன. மாகாண அரசிடம் பெருமளவு அதிகாரங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப் படவில்லை என்ற குறைகள் முன்வைக்கப்படும் அதே நேரத்தில் சில துறைகளின் அதிகாரங்கள் மாகாண அரசிற்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளன. சுகாதாரம், கல்வி, சமூக சேவைகள், மாவட்ட நிர்வாகம், வீதி அமைப்பு ஆகிய அதிகாரங்கள் மாகாண அமைச்சுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. கட்டுரை ஆராயும் அஞ்சில், தொலைத் தொடர்புட்டல், வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனத்துறை என்பன மத்திய அரசின் நேரடி நிருவாகத்தின்கீழ் வருகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 1987ல் அமுலாக்கப்பட்ட இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் அரசியல் யாப்பின் 13வது திருத்தத்தில் சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகள் அரசு கரும மொழிகள் என கூறப்பட்டுள்ளது. பின் இது சிறிது மாற்றத்திற்குள்பட்டு 18.92 குறிசரத்தில், தமிழ் அவ்வாறே இருக்க ஆங்கிலம் தொடர்புமொழியாக அமையுமெனக் கூறப்பட்டது. 1988ம் ஆண்டு 16வது திருத்தம் வடகீழ் மாகாணம் தவிர்ந்த ஏனைய மாகாணங்களில் சிங்களம் நிர்வாக மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றது. மேலும் பிரதேச மொழி தெரியாத ஒருவர், வேண்டின் அவரது மொழியில் அல்லது ஆங்கிலத்தில் மொழியெயர்ப்பு வழங்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்தப்பட்டது.

அஞ்சல் தொடர்பூட்டல் வெகுசனத் தொடர்புசாதன அமைச்சு மத்திய அரசின் நேரடி நிர்வாகத் தில் வருவதாலும், பெரும்பாலான மாகாணங்களில் நிர்வாகமொழியாக சிங்களமே அமைந்திருப்பதாலும், மேற்படி அமைச்சு சார்ந்த துறை நடவடிக்கைகளில் சிங்களமொழி மேலாதிக்கம் செலுத்துவதை பொதுவாக அவதானிக்க முடிகின்றது. வடகீழ் மாகாணசபை அது ஆயும்பித்த காலம்முதல் இன்றுவரை மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளின் அதிகாரங்களின்கீழ் வராமையால் மறைமுகமாக மத்திய அரசினால் நியமித்த ஆளுனராலேயே நிர்வாகிக்கப்படுகிறது. அதனால் வடகீழ் மாகாணத்திலும் தமிழ் மொழி நிர்வாக மொழியாக பிரயோகிக்க வேண்டும் என்ற அழுத்தமும், கொள்கை உறுதிப்பாடும் வலுவானதாக அமையமுடியாத நிலைமைகள் உள்ளன. இப்பொதுப்பட்ட தன்மைகள் தமிழ்மொழிப் பிரயோகம் என்ற அம்சத்திலும் பிரதிபலிக்கவே செய்யும். இவற்றில் மேலும் தெளிவு பெறுவதற்கு தகவல் தொடர்பாடலில் வரும் துறைகள் ஒவ்வொன்றையும் தனித் தனியே நோக்குதல் வேண்டும். இவ்வகையில் அஞ்சல் சேவைகள், தொடர்பூட்டல் சேவைகள், வெகுசனத் தொடர்பு சாதனங்களின் சேவைகள் எனவெற்ற தமிழ்மொழிப் பிரயோகத்தின் நிலையும் நிலைமைகளையும் கவனம் கொள்கையில் எல்லாத் துறைகளுக்கும் பொதுவான பிரச்சினைகளையும் சில துறைகளுக்குரிய தனித்துவமான சில பிரச்சினைகளையும் இனங்காண முடிகிறது. முதலாவதாக அஞ்சல் பணிகள். காலனித்துவ ஆட்சிக்கு முன்னர் இலக்கியங்கள் பேசும் மரபு முறைகள் மூலமே தகவல் தொடர்பாடல்கள் குதேச மொழிகளில் எப்பிரச்சினைகளும் இன்றி இடம்பெற்று வந்துள்ளன.

அஞ்சல் பணிகளின் தற்போதைய அமைப்பு முறை 1815ல் கொழும்பு, காலி, மாத்தறை, மன்னார், திருக்கோணமலை ஆகிய பிரதேசங்களில் ஆறு அஞ்சல் நிலையங்கள் திறந்து வைக்கப் பட்டதோடு ஆரம்பமாயின. அக்காலத்தில் இலங்கைத்தீவின் அஞ்சல் பணிகளுக்கான இட அமர்வத் தேர்வில் மூன்று இடங்கள் தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் அமைந்தமை அப்பிரதேசத்திற்கும் அங்கு வாழ்ந்த மக்களுக்கும் அக்கால அரசு முக்கியத்துவம் அளித்தேன்பதை காட்டுவதாக அமைகின்றது. அஞ்சல் பணிகளில் இன்னைய நிலைமைகளையும் நிலைகளையும் நோக்கும்போது 1997ல் ஆண்டு கருத்தின்படி நாட்டில் 584 முதன்மை அஞ்சல் அலுவலகங்களும், 3500 துணை அஞ்சல் அலுவலகங்களும், 210 தனியார் முகவர் அஞ்சல் அலுவலகங்களும் உட்பட 4294 அஞ்சல் அலுவலகங்கள் உள்ளன. இதன்படி 15.5 கி.மீ. பரப்பளவிற்கு ஒரு அஞ்சல் அலுவலகம் என்ற ரீதியில் சேவை விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது. மொத்தம் குடித்தொகை அழிப்படையில் 4339 பேர்க்கு ஒரு அஞ்சல் அலுவலகம் என்ற ரீதியில் அஞ்சல் பணிகள் அமைந்துள்ளன. மேற்படி தரவுகள் அஞ்சல் அலுவலகமும் அதன் பணிகளும் மக்களிடையே மிக இறுக்கமாக இணைந்துள்ளமையைக் காட்டுவனவாகும். இந்த நாளிலே வேறு எந்த நிறுவனங்களும் (இலங்கையில்) மக்களிடையே மிக நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டதாக இல்லை. 15 கி.மீ. இற்கு ஒரு அஞ்சல் அலுவலகம் இறுக்கிறது. அந்த நிறுவனங்கள் ஊடாக மக்கள் பல சேவைகளைப் பெறுகின் றார்கள். அது மிக முக்கியமாக அமைகிறதென்பதை சுட்டிக்காட்டத்தான் இந்த தரவுகள் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன. அஞ்சல் அலுவலகங்களினால் ஏற்கப்படும் பணிகளை நாம் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம். உதாரணமாக நாங்கள் அஞ்சல் அலுவலகங்களிலே தபால், தந்தி தொடர்பான விடயங்கள் மாத்திரம் தான் நடப்பதாக பொதுவாகக் கொள்வோம். ஆனால் பல விஷயங்கள் அதனுள்ளோ நடைபெறுகின்றன. முதலாவதாக அஞ்சல் முறைகள். அதாவது அஞ்சல்கள் ஏற்றுக்கொள்ளல். விநியோகித்தல், அதனுள்ள உள்ளுர் அஞ்சல் வெளிநாட்டு அஞ்சல், உள்ளுர் பொதிகள், வெளிநாட்டுப் பொதிகள், கடுகதி அஞ்சல், விரைவு அஞ்சல், தொலைநகலித் தகவல்கள் என்பன அடங்கும்.

இரண்டாவதாக காசுக் கட்டளைகள், தபாற் கட்டளை வழங்குதல், அஞ்சல் அலுவலக சேமிப்பு புத்தகங்கள் வழங்குதல். அஞ்சல் அட்டையான அட்டைகளை வழங்குதல். அது முக்கியமானது. மற்றது மூன்றாவதாக முகவர் சேவைகள். அதாவது இந்த முகவர் சேவைகள் இரண்டு வகைப்படும். ஒன்று கொழிவிடம் பெற்றுக்கொண்டு முகவர் சேவை ஆற்றுவது. மற்றது இலவசமாக முகவர் சேவை ஆற்றுவது. அதாவது அஞ்சலகங்கள். முகவர் சேவையிலே கழிவிடம் பெறும் சேவைகளாக வாணோவி தொலைக் காட்சிப் பெட்டிக்காட்டுக்கான உரிமைச் சான்றிதழ் வழங்குதல். தேசிய வங்கிக்கான சேவையை வழங்குதல். நீர் மின்சாரக் கட்டணங்களை அறவிடுதல். சில அலுவலகங்களில் பயணக் கடவுச் சீட்டுக்களை பெற்றுக் கொடுத்தல். (பொதுவாக நாங்கள் கொழும்பிலோதான் எடுப்போம். ஆனால் தபால் கந்தோரிலேயே எடுக்கக்கூடிய வசதிகள் இருக்கிறது). நாங்காவதாக முகவர் சேவைகள். இது இலவசமாகச் செயல் படுவது. அது ஓய்வுதியம் வழங்குதல். காசநோய், புற்றுநோய்களுக்கான அரசு உதவிப் பணங்கள் வழங்குதல், மிகக் வறியோர்களுக்கான உதவிப் பணம் வழங்குதல். விவசாயம், மீனவர்களுக்கான ஓய்வுதியம் வழங்குதல் (முக்கியமாக ஓய்வுதியத்தை பெறுவதற்கு கிராம மக்கள் அஞ்சல் அலுவலகத்தை நாடுகின்றார்கள். ஏனென்றால் ஓய்வுதியம் பெறுகின்ற சாதாரண மக்கள், 60 வீதமானோர் வெளி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்) அடுத்ததாக தற்பொழுது சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது வாகனப் போக்கு வரத்தில் உடன் அபராதக் கட்டணத்தை பெறுவதும், பற்றுக்கீட்டு வழங்கலும். உதாரணமாக: நீங்கள் வாகனத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கின்றீர்கள். கூடுதலான வேகம் என்றால் அவர்கள் காரை மறித்து குற்றமடிப்பார்கள். உடனடியாக நீங்கள் அஞ்சல் அலுவலகத்திற்குச் சென்று பணத்தைக் கட்டி அந்த பற்றுக்கீட்டைக் கொடுத்தால்தான் நீங்கள் திரும்ப வைசென்சை பெற்றுக் கொள்ளலாம். ஒரு தமிழர் ஒரு சிங்கள அஞ்சல் அலுவலகத்திற்கு சென்று இதைச் செய்வது சரியான கஷ்டமானது. இதை பலரிடம் அனுபவ பூர்வமாக நான் பெறக்கூடியதாக இருந்தது.

மேற்படி பெருமளவு சேவைகள் வழங்குதல் முலம் அஞ்சல் அலுவலகம் ஒன்று நீண்டகால மாகவே வேறு எந்த அரசு நிறுவனங்களையும்விட மக்களுடன் நெருக்கமாக இணைந்துள்ள நிறுவனமாக உள்ளது. சேவைகளைப்பெற மக்கள் தமக்கு தெரிந்த மொழியினை பயன்படுத்துவதை அரசு பேணவேண்டிய அடிப்படை உரிமையாக அமைகிறது. வடகீழ் மாகாணம் தவிர ஏனைய மாகாணங்களில் மேற்படி சேவையை தமிழ் பேசும் மக்கள் பெறுவதில் பல இடையூறுகள் உள்ளன. ஏற்கனவே விபரித்த

இத்துறை மத்திய அரசின் நேரடி நிர்வாகத்தின்கீழ் வருதல், வடகீழ் மாகாணம் தவிர்ந்த ஏனைய மாகாணங்களில் அஞ்சல் அதிபர்கள் அலுவலகத்தில் பணியாற்றும் ஏனைய உத்தியோகத்தர்கள் அஞ்சல் விளையாக ஊழியர்கள் எனபோரில் 90 வீதத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் சிங்களவர்களாக உள்ளனர். இவர்களில் மிகப் பெரும்பான்மையானவர்கள் தமிழ் மொழியைப் பேசவோ அதனை வாசித்துப் புரிந்து கொள்ளவோ முடியாத நிலையில் உள்ளனர். மேலே விபரித்த அஞ்சலக சேவைகளை இதனாலேயே தென்பகுதியில் வாழும் தமிழ் மக்கள் நிறைவாகப் பெற்றுக்கொள்வதில்லை.

“முக்கியமாக மேற்படி சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குரிய படிவங்கள் தமிழ் மொழியில் இருப்பதில்லை. சில படிவங்கள் தமிழ் மொழியில் இருப்பினும் தமிழ் மொழியில் அவற்றை நிரப்பினால் சிங்களப் பணியாளர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலை காணப்படுகிறது. எனவே தமிழ் படிவங்களை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. தமிழர்களில் ஓரளவு உயர்மட்டத்தின் அஞ்சல் சேவை படிவங்களை ஆங்கிலத்திலே நிரப்புகின்றனர். இதுகூட சில அஞ்சல் அலுவலகங்களில் புரிந்துகொள்ளப் படுவதில்லை. இளைய தலைமுறையினர் குறிப்பாக க.பொ.த. (சா/த) பரிட்சை எழுதும் மாணவர்கள் அஞ்சல் அடையாள அட்டைகளைப் பெறவேண்டிய அவசியம் உள்ளது. இலங்கையின் வடகீழ் மாகாணங்களைத் தவிர்ந்த பகுதிகளில் வாழும் தமிழர்கள் இன்றைய நிலையில் தமிழ்மொழியைப் பயன்படுத்தி இதனை பெற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையில் உள்ளனர். சிங்களம் அல்லது ஆங்கில எழுத்துள்ள படிவங்களையே பயன்படுத்த வேண்டும்.

பெரும்பாலும் அடையாள அட்டைகள் தனிச்சிங்கள் மொழியிலேயே வழங்கப்படுகின்றன. குறிப்பிடத்தக்க பெரும்பான்மையாக தமிழர் வாழும் மலையகப் பகுதிகளில் மாத்திரமன்றி, முஸலீம்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் பகுதிகளில்கூட இந்த நிலைமையே காணப்படுகின்றது. சிங்களத்துடன் தமிழும் அரசகரும மொழியென அரசியல் யாப்பு குறிப்பிடுகின்ற போதிலும் நடைமுறையில் சிங்கள மொழியே வடகீழ் மாகாணம் தவிர்ந்த ஏனைய பகுதிகளில் நிர்வாக மொழியாக விளக்கி வருவதை மேற்படி அனுபவங்கள் தமிழ் மக்களுக்கு அன்றாடம் உணர்த்தி வருகின்றன.

வடகீழ் மாகாணங்களில் போர்ச்சுமல் நிலவுவதைக் காரணம் காட்டி பல அஞ்சல் அலுவலகங்கள் மூடப்பட்டுள்ளன. பற்றாக்குறை ஊழியர்களுடன் சில இயங்கி வருகின்றன. அஞ்சல் அலுவலக நியமனமோ ஊழியர் நியமனமோ குறிப்பிடும் படியாக இந்த வருடம் இடம்பெறவில்லை. தென்பகுதி அஞ்சல் அலுவலகங்களில் தமிழ் ஊழியர்கள் பல்வேறு காரணங்களுக்காக முக்கியமாக பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காக (சிலநேரம் பொதிகளை தமிழர் ஒருவர் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தால் ஆபத்து என்று சொல்லி வேண்டுவதில்லை. - பொதுவாக அந்த நிலைமைகள் இங்கு காணப்படுகின்றன.) புதிதாக நியமிக்கப்படுவதில்லை. ஏலவே மேற்படி துறைகளில் உயர்பதவி வகிக்கும் தமிழ் பணியாளர்களும் ஒய்வுபெற்றுச் செல்லும்போது அவ்விடத்தில் தமிழ் பேசும் ஊழியர்கள் நியமிக்கப்படுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இல்லை. உதாரணமாக:- தபால் தந்தி நிலையத்திலே மிக உயர்ந்த பதவியினை வகித்த திரு. வோகேஸ்வரன் அவர்கள், திரு. மகாலிங்கம் போன்றவர்கள் போன்றன் பிறகு அந்த உயர் பதவிகளுக்கு வரக்கூடிய எந்த இளம் சந்ததியினரும் இல்லை. அதோடு தமிழ் உத்தியோகத்தின் தலைமுறை போய்விடும் என்று. அவர்கள் சொல்கிறார்கள் அஞ்சலகத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளல், விநியோகித்தல் எனும் முக்கிய தகவல் தொடர்பாடல் பணியிலும் தமிழ்மொழிப் பிரயோகம் குறைவே.

தமிழில் முகவரி எழுதினால் அவ்வஞ்சல் உரியவருக்கு சென்றடையாது என்ற அச்சத்தில் பெரும்பாலான தமிழர்கள் தமிழில் முகவரியை இடுவதில்லை. வடகீழ் மாகாணத்தில் தமிழில் முகவரி எழுதும் பழக்கம் கிராம மட்டத்தில் உள்ளு. நகரம் சார்ந்தோரில் பெரும்பாலானோர்கள் அரச நிறுவனங்கள் பல்கலைக்கழகங்கள் உள்ளிட்ட பிரபல கல்வி நிறுவனங்கள் அனைத்தும் இன்றுவரை பெருமளவிற்கு ஆங்கிலமொழியிலேயே அஞ்சல் தொடர்புகளுக்கு பயன்படுத்தி வருபவையாக உள்ளன. இன்றைய நிலையில் 100 வீதம் தமிழ் தொழி பேசும் விரிவுறையாளர்கள், பணியாளர்கள், மாணவர்களைக்கொண்ட யாழ் பல்கலைக் கழகத்திலும், கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்திலும் தொடர்பு மொழியாக ஆங்கிலமே பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இதற்குச் சில காரணங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

நிர்வாக மொழியாக தமிழைப் பயன்படுத்தவது கடினம். தமிழ் சுருக்கெழுத்தாளர்களும், தட்டெழுத்தாளர்களும் போதியளவு இல்லை. தட்டெழுத்து இயந்திரமும் பற்றாக்குறையாக உள்ளது என்பன போன்ற காரணங்கள் கூறப்பட்டாலும் முக்கிய காரணம் தமிழ்மொழியைப் பயன்படுத்தவது தாழ்வானதென்ற எண்ணம் மேலாங்கி இருப்பதாகத் தெரிகிறது. சிங்கள ஆட்சியாளர்களை திருப்திப்படுத்தும் வண்ணமும் நிர்வாக நடவடிக்கைகளில் ஆங்கிலத்தை பயன்படுத்துவதன் மூலம் நிர்வகிக்கப்படுவோரிடம் ஒர் அச்ச உணர்வை ஏற்படுத்தலாம் என்ற எண்ணமும், நிர்வாகத்திலுள்ள முத்த தலைமுறையினரிடம் மேலாங்கி இருப்பதாக தெரிகிறது. இளைய தலைமுறையினரிடம் தமிழ்மொழிப் பிரயோகம் பற்றிய விருப்பு இருந்தபோதிலும் தாழ்வு மனப்பான்மை காரணமாக மேற்படி விருப்பை கொள்கைவடிவில் முன்வைக்க அஞ்சகின்றனர்.

நேற்று மதிப்பிற்குரிய திரு. சன்முகவிங்கம் அவர்கள் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டிருந்தார். முத்த தலைமுறையினரின் பிரச்சினை வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத்தில் இல்லை என்று. உண்மை அதுவாக இருப்பதாக தெரியவில்லை. நான் ஆய்வு செய்தபோது பல இடங்களிலே இந்தப் பிரச்சினையை இளைய

தலைமுறையினர்கள் நேரடியாகக் கூறினார்கள். எனவே நாங்கள் திரு. சண்முகலிங்கம் அவர்கள் கூறியதை ஒரு கருதுகோளாகக் கொண்டு மேற்படி ஆய்வுகளை செய்துதான் இந்த முடிவுக்கு வரலாம். ஆனால் அவர் கூறிய மாதிரி 100% இந்தப் பிரச்சினை இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. உண்மையில் முத்த தலைமுறையினர் ஆங்கிலத்தை தொடர்ந்து பேணுவதற்கு விரும்புகின்றார்கள். இதை நாங்கள் ஒரு கருதுகோளாகக் கொண்டு மேற்படி ஆய்வுகளைச் செய்யலாம் என நான் நினைக்கின்றேன். திரு. சண்முகலிங்கம் அவர்களிடம் நான் அதைப்பற்றிக் கைத்திருக்கின்றேன். ஏனென்றால் இந்த விஷயங்கள் இதில் மாத்தரமல்ல. அதாவது வடக்குக் - கிழக்கிலே மாத்திரம் நடக்கின்ற பிரச்சினை அல்ல. இவை முழுத்தமிழ் மக்களுக்கும் உள்ள பிரச்சினையாகும். இலங்கை முழுவதும் நடக்கின்ற பிரச்சினை. எனவே இதைப்பற்றி வடிவாக ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அதற்கான காரணங்கள் பெறப்பட வேண்டும். அதற்குப் பிறகுதான் நாங்கள் தமிழ்மொழி அமுலாக்கத்திற்கு அது சாத்தியமாகும். ஏனென்றால் முத்த தலைமுறையினரும் அதிகாரத்தில் பெரிய பதவிகளில் விரும்பவர்களும் உண்மையாக இதை விரும்பவேண்டும். விரும்பவைக்க வேண்டும். அவர்கள் ஏன் விரும்பவில்லையென்று தெரியாது. ஆனால் ஏன் விரும்பவில்லை என்று கேட்டுத் தெரிந்து, அதற்கான நியாயங்களை முன்வைத்தால், அந்த அமுலாக்கலை நாங்கள் கொண்டுவரலாம் என நம்புகின்றேன்.

தொலைத் தொடர்புட்டல்:

1853ஆம் ஆண்டு கிரகம்பெல் தொலைபேசியைக் கண்டுபிடித்த 5 வருடங்களுக்குள்ளேயே மிக விரைவாக தொலைபேசிச் சேவை ஆரம்பமாகியது. இங்கு தொடர்புட்டல் பணிகள் ஆரம்பமாகின. இலங்கையின் முதலாவது தொலைபேசி 1880ல் தனியார் கம்பனி ஒன்றினால் நிறுவப்பட்டது. 1896ல் கொலனித்தவ அரசு தொலைபேசித் தொடர்பாடல்களை தனது பொறுப்பில் எடுத்துக்கொண்டது. 1939ல் 25 இணைப்புக்களை உள்ளடக்கிய தன்னியக்கத் தொலைபேசித் தொடர்பாடல் நிறுவனம் இரத்தினபுரி மாவட்டத்தில் நிறுவப்பட்டது.

1949இல் காலியிலும் கண்டியிலும் தன்னியக்கத் தொலைபேசித் தொடர்பாடல் நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டன. 1951இல் இப்பணிகள் அரசினால் பொறுப்பேற்கப்பட்டன. 1963இல் ரெலக்ஸ் பணிகள் இங்கே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. 1976இல் தொலைபேசிச் சேவை தரைக்கோள் செய்திகளுடன் இணைக்கப்பட்டன. அண்மைக்காலம் வரை இத்துறை உருவாக்கம் மந்தமாகவே காணப்பட்டதைக்கு நீண்டகாலமாக அபிவிருத்தித் திட்டம் இல்லாது இருந்தமையே காரணமாகும். இதனை உணர்ந்த அரசாங்கம் 1980இல் அஞ்சல் சேவைகளையும், தொலைபேசிச் சேவைகளையும் தனித்தனியே பிரித்து பெரிய திணைக்களாக செயற்பட வைத்தது. 1991இல் தொலைபேசிச் சேவைகள் தனியார் துறைக்கு திறந்து விடப்பட்டதைத் தொடர்ந்து இலங்கையின் வரலாற்றில் இச்சேவைகள் வேகமாக பரவலாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

மேலும் 1997இல் இலங்கை ரெவிகோம் நிறுவனத்தின் 35% பங்குகள் ஜப்பான் என். ஐ. டி. கம்பனிக்கு விற்பனை செய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்து ரெவிகோம் சேவையும் தனியார் மயமாக்கலை நோக்கி செல்கின்றது. இன்றைய நிலையில் தொலைபேசித்துறை சார்ந்த 22 தனியார் துறை முதலீடாளர்களுக்கு உரிமங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 1997 இறுதிவரை 4 தனியார் செலுார் இடம்பெயர் தொலைபேசி நிறுவனங்களும் (அதாவது செல்ரெல்....) கம்பியில்லா தொலைபேசி வழங்குவதற்காக இரு தனியார் கம்பனிகளும், சன்ரெல், செல்ரெல் போன்றனவும், இலங்கையில் அங்கீராம் பெற்றுள்ளன. அரசின் கொள்கைகளீர்யான மாற்றங்களால் அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளுக்கு இணையாக தொலைபேசிச் சேவையில் இலங்கை மிக விரைவில் துரிதமாக வளர்ச்சி பெறக்கூடிய போக்குகள் தென்படுகின்றன. இலங்கை அஞ்சல் அலுவலக சேவைகளில் ஒன்றாக விளங்கிய தொலைபேசிச் சேவை, தந்தி, தந்திக் காசக் கட்டளைகள் விரைவாக அனுப்புகின்ற செயற்பாட்டை வழங்கியதன் மூலம் மக்களுக்கு அளிப்பிய சேவைகளை நீண்டகாலமாக வழங்கி வந்துள்ளது. தந்தி ஊடான தகவல் தொடர்பாடலை நீண்டகாலமாகவே மக்கள் பயன்படுத்தி வருகின்றார்கள்.

வட-கீழ் மாகாணம் தவிர்ந்த ஏனைய பகுதிகளில் தந்திச் செய்திகளை அனுப்புவதில் தமிழ்மொழியில் பிரயோகம் சிக்கல் நிறைந்ததாகவே அன்று தொட்டு இன்றுவரை உள்ளது. தமிழ்மொழியிலான தந்திச் செய்திகளை இலங்கையில் தென்பகுதி அஞ்சல் அலுவலகங்களில் ஏற்றுக்கொள்வதீல்லை. மேற்படி அஞ்சல் அலுவலகங்களில் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளது போல தமிழ்மொழியைப் புரிந்துகொள்ள முடியாத பணியாளர்கள் உள்ளமையே இதற்கான பிரதான காரணம் ஆகும். தமிழ்உச்சரிப்பை ஆங்கில மொழியில் அல்லது சிங்கள மொழியில் எழுதி தந்தித் தகவல்களை அனுப்புவதற்கு இவர்கள் மறுப்பதில்லை. அதாவது அவன் இறந்து விட்டான் என்பதை அப்படியே ஆங்கிலத்தில் எழுத வேண்டும். அப்படி எழுதிக் கொடுத்தால் அவர்கள் அடிப்பார்கள் ஏ.ஜ.வி. என்று, அந்த மொழியை, ஆங்கிலவடிவ கடிதத்தைப் பயன்படுத்தி தமிழ்மொழியை தந்திமூலம் பயன்படுத்துவதற்கு சிங்கள பகுதிகளிலே அமைதி உண்டு. அதாவது அதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள்.

மேலே விபரித்தவாறு அஞ்சல் பணிகளுக்கும் அலுவலகத்தினாடான தொலைத் தொடர்புட்டல் பணிகளுக்கும் தொலைபேசி இணைப்பு வலையின்னின் தூரித் வளர்ச்சி தேவையற்றுப்போகும் நிலை. அல்லது முக்கியம் குறைந்துவிடும் நிலை தற்பொழுது இருந்துள்ளது. அதாவது இந்த தந்தி என்ற தொடர்புட்டல் சேவைகள் இந்த ரெவிபோன் இணைப்பை கணக்க பெறுவதால் தேவையற்ற நிலையை அல்லது முக்கியம் குறைந்துபோகின்ற நிலையை இப்பொழுது பெற்று வருகின்றன. ஆன்டொன்றுக்கு

ஆங்கிலான அஞ்சலின் எண்ணிக்கை 1948இல் 24 இல் இருந்து 1972இல் 44ஆக அதிகரித்து 1996இல் 29ஆகக் குறைந்தமைக்கு மேற்படி தொலைபேசி வசதிகள் இருந்தமையே காரணமாகும். தொலைபேசி ஒன்றிற்கான மக்களின் தொகை 1980இல் 246இல் இருந்து 1996இல் 72ஆக வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது. தொலைபேசித் துறையில் ஏற்பட்ட தனியார்மயப் போட்டியினால் நகர்வோர் இப்போது அதுக் நன்மைகளைப் பெறுகின்றார்கள். விரைவாக தொலைபேசி இணைப்புக்கள் கிடைப்பதும், அவற்றின் விலைகள் வீழ்ச்சியடைந்திருப்பதும், பெருந்தொகையானோர் தொலைபேசி வசதிகளைப்பெற வழிவகுத்துள்ளது. மேற்படி வளர்ச்சியானது அஞ்சலக்ப் பணிகளின் முக்கியத்துவத்தை பெருமளவு குறைத்துவிடுகிறது. நகர்ப்புறம் சார்ந்த பிரதேசங்களின் மக்களின் தேவைகளையே இது பெருமளவு பூர்த்தி செய்யுமென கூறினாலும், கிராம மட்டங்களிலே நகர்ப்புறம் சாராத வசதி குறைந்த மக்கள் பயன்படுத்தக்கூடிய வகையிலும், தொலைபேசிப் பணிகளை தனியார் தொலைபேசி நிறுவனங்கள் பூர்த்திசெய்து வருகின்றன. இவை பெருமளவு இலங்கை பூராகவும் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றன.

மேற்படி நிறுவனங்கள் தற்போது தொலைநகல் (பக்ஸ்) சேவை இணைப்புக்களை அதிகரித்து வருகின்றன. அரச நிறுவனங்கள், அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களும் இச்சேவைகளை விரிவு படுத்தி வருகின்றன. தொலைநகல் சேவை, தொலைபேசி சேவை போன்ற தகவல் தருபவரையும் நேரடியாக இணைப்பதால், மொழிப் பிரயோகம் தொடர்பான சிக்கல்கள் இங்கு பெருமளவு நிகழ்வதில்லை. உதாரணமாக தொலைநகரி வந்த பிறகு அந்த ஊடகம் மாற்றப்பட்ட பின்பு எங்களுக்கு அந்த மொழி முக்கியமாகத் தெரிவதில்லை. ஏனென்றால் எந்த மொழியிலே நாங்கள் பக்ஸ்கைப் பெறுகின்றோமோ அந்த மொழியிலேயே உரியடித்ததைச் சென்றடையும். அப்போது தகவல் கொடுப்பவரும் தகவல் பெறுவவரும் நேரடியாக அந்தத் தொழில்நுட்ப ஊடகம் வழி தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றார்கள். ஆகவே உடைந்துபோகின்றன. அது தேவையற்ற நிலையில் வருகிறது.

மேலும் தொலைபேசியை கண்ணியுடன் இணைத்துப் பெறப்படுகின்ற ஈமெயில் இன்றெந்த, வெப் போன்ற தகவல் தொடர்பு நுட்பங்கள் இன்று துரித வேகத்தில் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றன. இவற்றின் விளைவாக நவீன தொழில்நுட்ப சாதனங்கள் தகவல் பரிமாற்றத்திற்காக பயன்படுத்தும் மொழி உலகப் பொதுமொழியாக வளர்ந்து வருகின்றது. 21ஆம் நூற்றாண்டு தகவல் பரிமாற்ற மொழியாக அது விளங்குமெனலாம்.

மேலே விபரிக்கப்பட்டவாறு தகவல் தொடர்பாடலுக்கு தமிழ்மொழிப் பிரயோகம் என்பதெல்லாம் இந்நவீன தகவல் தொடர்பு ஊடகங்களின் வளர்ச்சியால் தேவையற்ற ஒன்றாக மாறி வருகின்றது. நாம் இதுவரை தீர்க்கத் தவறிய மேற்படி பிரச்சினையை வேறு ஒரு பரிமாணத்தில், அதாவது எதிர்பாராத வகையில் இந்த தொழில்நுட்ப சாதனங்கள் தீர்த்து வைக்கின்றன. உதாரணமாக நாங்கள் பொதுவாக இப்பொழுது பேசிக்கொண்டிருக்கின்றோம், இதை எவ்வாறு தீர்ப்பது, என இந்த பிரச்சினையை முன் வைக்கின்றோம், நாங்கள் எவ்வாறு தீர்க்கவேண்டும் என்ற ஒரு ஆலோசனையைப் பெறுவதற்கு. இவையெல்லாவற்றையும் கடந்து இந்த தொழில்நுட்ப சாதனங்களே எங்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்த்துவிடும். அதாவது மொழி தேவையில்லை. பக்ஸ் போன்றவற்றிற்கு மொழி தேவையில்லை. ரெவிபோன் நேரடியாக இணைப்பதற்கு தகவல் கொடுப்பவரும், பெறுபவரும் தெரிந்த மொழிதான் வேண்டும். இடையில் ஒரு ஆள் தேவையில்லை. ஆகவே இந்த தொழில்நுட்ப சாதனங்களின் வளர்ச்சி, நாங்கள் எதிர்பார்க்காதபடி இந்தப் பிரச்சினையை தீர்க்கின்றது என்றுதான் சொல்லவருகின்றேன். அந்த வகையிலே இது வேகமாக பெருகப் பெருக அந்தப் பிரச்சினை தானாகவே தீர்ந்தாகவேண்டிய நிலை இந்தத் துறையில் மட்டும் வந்துகொண்டிருக்கின்றது.

வெகுசனத் தொடர்பு சாதனம்:

இதனுள் வாணோலி, தொலைக்காட்சி, செய்திப் பத்திரிகைகள் முதலியன குறிப்பிட்டு ஆராயத் தக்கன. விரிவங்கி இவை சுருக்கமாகவே நோக்கப்படுகின்றன. வாணோலி செய்திப் பத்திரிகை என்பனவற்றின் தகவல் தொடர்பாடலில் தமிழ்மொழிப் பிரயோகம் ஆனது ஏலவே விபரிக்கப்பட்ட துறைகளுடன் ஒப்பிடுகையில் ஒரளவு திருப்திகரமானதாக அமைந்திருப்பினும் சிங்கள ஆங்கிலமொழி சேவைகளுடன் ஒப்பிடுகையில் குறைந்த நிலையிலேயே உள்ளன. அண்மைக்கால தகவல் பரிமாற்ற ஊடகத்தில் இவற்றின் பங்கு முக்கியமானதாக அமைவதோடு, பொது மக்களிடையே சக்திவாய்ந்த தகவல் தொடர்பாடல் ஊடகமாகவும் இவை வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றன. சாதனங்களுடன் இணைந்த தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியானது 21ஆம் நூற்றாண்டிலே இதுவே தகவல் தொடர்பாடலின் முதல் நிலையை எய்தும் என்பதை கோடிட்டுக் காட்டுகின்றது. இலங்கையில் 1996இல் கணக்கெடுப்பிடி 7 பேருக்கு ஒரு வாணோலியும் 11 பேருக்கு ஒரு தொலைக்காட்சியும் உண்டு. இன்னொரு வகையில் ஒரு குடும்பத்திற்கு ஒரு வாணோலியும் இரு குடும்பத்திற்கு ஒரு தொலைக்காட்சிப் பெட்டியும் என்ற நிலை இலங்கையில் காணப்படுகிறது. இது ஒரு அபிவிருத்தியடைந்த நிலை. இது கூடிய தகவல்களை மக்களுக்கு வழங்குவதற்குரிய மிகப்பெரிய ஒரு சக்தி வாய்ந்த சாதனமாக மாறுவதை சுடிக்காட்டுவதாக உள்ளது. இலங்கையில் 1925இல் வாணோலி ஒலிபரப்பு முதல் முதலில் ஆங்கிலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1931இல் சிங்கள தமிழ் ஒலிபரப்புகள் ஆரம்பமாயின. அஞ்சல் தொலைபேசி தீணக்களத்தினுள் இச்சேவையும் இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பொதுப் பெயர்ப் பலகைகளில் தமிழ்

திரு. எஸ். தவராசா,
உதவிப் பிரதேச செயலாளர்,
நிறுத்தங்களை முன்வடிவிடுவதற்குப் ப்ரத்திரோஷம்

1. பொதுப் பெயர்ப் பலகைகளின் அவசியம்:

பொதுமக்கள் யாவரும் குறிப்பிட்ட இடத்தை / நிலையத்தை / பிரதேசத்தை தேவையேற்படும் போது இலகுவில் அடையாளம் காண்பதற்காக பொதுவான இடங்களில் பொதுப் பெயர்ப் பலகை அவசியமாகின்றது.

சங்ககாலத்துக்கு முன்பிருந்தே பொதுவான இடங்களில் கல்வெட்டுக்கள், சாசனங்கள், கழற்றாண்கள் இடப்படும் வழக்கமிருந்ததற்கான சான்றுகள் உள். அக்கால ஆட்சியாளர்கள் பொது இடங்களைக் குறிப்பதற்கும், தங்களது தீர்வீரச் செயல்களைத் தெரியப்படுத்தவும், போர் வீரர்களது வீரச் செயலைக் கூறவுமெனப் பல்வேறு தேவைகளுக்காக இத்தகைய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டனர். அவர்களது நோக்கம் பொதுமக்களுக்கு வழிகாட்டுதல் மட்டுமன்றி, தமது சாதனங்களைப் பறைசாற்றுவதும், பதிவு செய்வதுமாகும்.

பொது என்பதற்கு சாதாரணமானது, எல்லோருக்கும் பொதுவானது, எவ்வரையும் நிராகரிக்காதது, அனைத்தையும் உள்ளடக்கியது எனப்பல அர்த்தம் கொள்ள முடியும்.

எனவே, ஒரு பொதுப் பெயர்ப்பலகை குறிப்பிட்ட சமூகம் / குழு மாத்திரம் விளங்கிக் கொள்ளக் கூடிய தன்மையிலன்றி அப்பிரதேசம் / நாடு சார்ந்த அனைவரும் விளங்கிக்கொள்ளக் கூடியதாக அமைவது அவசியமாகும்.

2. பொதுப் பெயர்ப்பலகைகளில் மொழிப் பிரயோகம்:

மொழி ஒரு தொடர்பாடல் ஊடகம் மட்டுமன்றி, ஒரு சமூகத்தின் / குழுமத்தின் இனரீதியான தனித்துவத்தைப் பேணுவதுடன் அவ்வினத்தின் தேசியம், சுயநிர்ணய உரிமை என்பவற்றை அங்கீகரிப்பதற்குமான முக்கிய மூலமாகவுள்ளது.

பல்லின, பலமொழி பேசுகின்ற மக்கள் வாழ்கின்ற ஒரு நாட்டிலே பெருவான இடங்களில் வைக்கப்படுகின்ற பொதுப் பெயர்ப் பலகையொன்றில் அந்நாட்டில் வழக்கிலிருக்கின்ற அல்லது அனைத்து மக்களும் விளங்கக்கூடிய வகையில் மொழிப்பிரயோகம் செய்யப்படுவதே பொதுப் பெயர்ப்பலகை இடப்படுவதன் அர்த்தத்தைப் பேணுவதுடன், அனைத்து மக்களது தொடர்பாடலையும் இலகுபடுத்தி அவர்களது தேசியத்தை, சுயநிர்ணய உரிமையை மதிக்கின்ற செயலாகவும் அமையும். இலங்கையைப் பொறுத்தவரை தமிழ், சிங்களம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் ஏதோவொரு மொழியை விளங்கக்கூடிய வகையில் அனைவரும் இருப்பதனால் பொதுப் பெயர்ப்பலகையிலில்லீவிரு மொழியும் இருப்பது அவசியமானது. அதேவேளை தமிழையும், சிங்களத்தையும் விளங்கிக் கொள்ளமுடியாத மிகச் சிறுமான்மையினர் பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

3. பொதுப் பெயர்ப் பலகை இடப்படுகின்ற கிடங்கள்:

பொதுமக்கள் நாளாந்தம் பயன்படுத்துகின்ற இடங்களிலும், பொதுமக்கள் சந்தர்ப்பம் ஒழுபடும் போது பயன்படுத்தும் இடங்களிலும், தெரிந்துவைத்திருக்க வேண்டிய இடங்களிலும் பொதுப் பெயர்ப் பலகை இடப்பட வேண்டும்.

எமது நாட்டைப் பொறுத்தவரை பின்வரும் இடங்களில் பொதுப் பெயர்ப்பலகைகள் வைக்கப்பட வேண்டும்.

01. மத்திய / மாகாண அமைச்சக்களின் அலுவலகங்கள்.
02. மத்திய / மாகாண அரசாங்கத் திணைக்களங்கள்.
03. பொது வைத்தியசாலைகள்.
04. பொதுச் சேவை நிலையங்கள்.
05. உள்ளுராட்சி அலுவலகங்கள்.
06. கல்வி, உயர்கல்வி நிறுவனங்கள்.
07. அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள்.
08. தொழிற்சாலைகள்.
09. வீதிகள் / இடங்கள் / ஊர்கள்.
10. தனியார் வர்த்தக ஸ்தாபனங்கள்.
11. ஏனைய நிறுவனங்கள் - பொது நாலகங்கள், விளையாட்டு மைதானங்கள் போன்றவை.

இத்தகைய பெயர்ப் பலகைகள்:

1. தனிச் சிங்கள மொழியில்.
2. தனித் தமிழ் மொழியில்.
3. தனி ஆங்கில மொழியில்.
4. சிங்கள மொழியிலும், தமிழ் மொழியிலும்.
5. சிங்கள மொழியிலும், ஆங்கில மொழியிலும்.
6. தமிழ் மொழியிலும், ஆங்கில மொழியிலும்.
7. சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மூம்மொழிகளிலும் இடப்படுவதனை அவதானிக்கலாம்.

4. விலங்கையின் சுதேச மொழிகள்:

இலங்கையில் சிங்கள மொழியையும், தமிழ் மொழியையும் சுதேச மொழிகளாகக் கொள்ள முடியும். நாட்டில் வாழ்கின்ற மொத்தச் சனத்தொகையில் தமிழை மாத்திரம் விளங்கக்கூடிய தமிழர்களும், சிங்களத்தை மாத்திரம் விளங்கக்கூடிய சிங்கள இனத்தவர்களுமே ஒப்பீட்டு ரீதியில் அதிகமாகவுள்ளனர்.

சிங்கள மொழியை விளங்கிக் கொள்ளக்கூடிய தமிழ் இன மக்களது தொகையும், தமிழ் மொழியை விளங்கிக் கொள்ளக்கூடிய சிங்கள இன மக்களது தொகையும் மிகக் குறைவே.

எனவே, சிங்களம், தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளும் சமமாக பிரயோகிக்கப்படுவது அவசியமாகும். ஆனால் இன்றுள்ள நிலையில் அவ்வாறான பிரயோகம் இடம் பெறுகிறதா என்பதும், அவ்வாறான நடை முறைப்படுத்துவதுக்கு எத்தகைய முயற்சிகள் எடுக்கப்படுகின்றன என்பதும் கவனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டியதே.

5. விலங்கையின் சுயமொழி இறைமை பாதிப்பும், சுதேசீகளின் வழிப்புணர்வும்:

ஆங்கிலேயர் வருகைக்குப் பின் குறிப்பாக கோல்புறாக் கமறன் ஆணைக்குமுளின் சிபார்சுடனான ஆட்சி நடைமுறைக்கு வந்ததும் இலங்கையின் சுய மொழிகளன சிங்களம், தமிழ் ஆகியவற்றின் இறைமை பாதிப்படைகின்றது.

இவர்களது ஆட்சியில் அரசு நிருவாக மொழியாக ஆங்கிலம் கொண்டுவரப்பட்டதுடன், சுதேச மொழிகளது பயன்பாடு நிருவாகத்துக்கு அப்பாறப்பட்டதாக புறக்கணிக்கப்படுகின்றது.

இவர்களது ஆட்சியில் அரசு நிருவாக மொழியாக ஆங்கிலம் கொண்டுவரப்பட்டதுடன், சுதேச மொழிகளது பயன்பாடு நிருவாகத்துக்கு அப்பாறப்பட்டதாக புறக்கணிக்கப் படுகின்றது.

பொது இடங்களிலான பெயர்ப் பலகைகள் ஆங்கில மொழியில் இடப்பட்டதுடன், இடங்களுக்கான பெயர்க்குட்டல் ஆங்கில மொழியிலேயே இடம் பெற்றன. உதாரணமாக: TORINGTON PLACE, NELSON PLACE (இவ்வாறு இடப்பட்ட இடங்களுக்கான பெயர்கள் தற்போது சிங்கள மாழியில் மாறிக் கொண்டு வருகின்றன. உதாரணமாக: கொழும்பு ஏழில் உள்ள TORINGTON PLACE தற்போது மலலசேகர மாவத்தை என மாற்றப்பட்டுள்ளது.)

சுயமொழியின் இறைமை பாதிக்கப்பட்டமை இலங்கைச் சுதேசிகள் மத்தியில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்திற்று. குறிப்பாக சிங்கள மக்கள் அரசியல்வாதிகள் இது தொடர்பாக அக்கறையும் கரிசனையும் காட்டத் தொடங்கினர். 1932ல் தமிழும், சிங்களமும் ஆட்சி மொழியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென சட்டசபை அங்கத்தவர் திரு. ஜி. கே. பிள்ளை, பெரேரா பிரேரணை முன்னறிவிப்புச் செய்தார். ஆனால் இப்பிரேரணை ஏற்றுக்கொள்ளப் படவில்லை. 1943ல் இலங்கைச் சட்டசபையின் அங்கத்தவரான திரு. ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தன அவர்களால் இலங்கையில் கல்வி, மொழியாகவும், உத்தியோக மொழியாகவும் சிங்கள மொழி அமையவேண்டும் எனும் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டது.

சட்டசபைக்கான மட்டக்களப்பு உறுப்பினரான திரு. வி. நல்லையா சிங்களமும், தமிழும் நாட்டின் அரசகரும் மொழியாக வேண்டும் எனும் திருத்தம் கொண்டு வந்தார். ஜனாப். ரி. வி. ஜாயா, திரு. ஆர். எஸ். குணவர்த்தனா, திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் போன்றோர்களும் இதே கருத்தை முன்வைத்தனர். ஆனால் சிங்கள பேரினவாதம் இதற்கு இடமளிக்கவில்லை. 1956ல் நடைபெற்ற தேர்தலில் போட்டியிடு வதற்காக திரு. எஸ். பிள்ளை ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் 1943ஆம் ஆண்டு தீர்மானத்துக்கு மேலும் அழுத்தம் கொடுத்தார். “என்னை பிரதமாரக்கினை சிங்கள மொழியை தேசிய மொழியாகவும், பெளத்த மத்தை தேசிய மத்மாகவும் பிரகடனப் படுத்துவேன்” எனும் கோடித்தை முன்னெடுத்தார். வெற்றி பெற்றார்.

1956ல் இத்தீர்மானம் இலங்கை பாராஞ்மன்றத்தில் அங்கீகிக்கப்பட்டு, சட்டமாக்கப்பட்டு இலங்கை சுதேசிய தனிமொழியாக சிங்களமொழி கொண்டுவரப்பட்டது.

6. தமிழ்மொழி புரக்கணிப்பும், அதன் சட்ட அந்தஸ்தும்:

அங்கிலேயர் வருகையினால் இலங்கைச் சுதேசிய மொழிகளான சிங்களம், தமிழ் ஆகியவற்றின் இறைமை பாதிப்படைகின்றது. இதனால் ஏற்பட விழிப்புணர்வு தனிச்சிங்களச் சட்டத்தை உருவாக்கத் தமிழ்மொழி மேலும் புரக்கணிக்கப்பட்டது. இந்நிலைமை தமிழ்மொழியின் இறைமைக்கு மாத்திரமன்றி, தமிழ்பேசும் மக்களது இறைமைக்கும் அச்சுறுத்தலாக அமைந்தது.

தனிச்சிங்களச் சட்டம் அமுலக்கு வந்ததும் அரசாங்கம் ஏற்கனவே மோட்டார் வாகனங்களுக்கு பதிவு இலக்கம் வழங்கப்படும்போது குறிக்கப்படும் ஆங்கில எழுத்துக்களை நீக்கி, பதிலாக சிங்கள எழுத்தைப் பிரயோகிக்கத் தொடங்கினர். இந்த நிலைமை தமிழ்மக்கள், அரசியல்வாதிகள் மத்தியில் வெறுப்புணர்வை உண்டுபண்ண, வடக்கு - கிழக்கிலுள்ள பொதுப் பெயர்ப்பலகைகளிலுள்ள சிங்கள எழுத்துக்களுக்கு தார்பூசம் இயக்கமொன்றை தமிழ்க்கட்சி தொடங்கியது. பதிலாக, ஏனைய பகுதிகளில் தமிழ் மொழிக்கு சிங்கள இனக்குழுக்கள் தார்பூச அது ஒரு இனப்பிரச்சினையையே தோற்று வித்தது. இக்கட்டத்தில் அரசாங்கம் அவசர்காலச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தது, இந்நிலைமையைத் தடுத்தது.

அதேபோல், 1970களில் இலங்கை போக்குவரத்துச் சபைக்குச் சொந்தமான பஸ்வண்டி பொதுப் பலகையை இ.போ.ச. நிர்வாகம் மூன்று மொழிகளிலும் சமமாக எழுதியது. இக்காலத்தில் போக்குவரத்து அமைச்சராக இருந்த லெஸ்லி குணவர்த்தனா அவர்கள் அதனை மாற்றி, சிங்கள மொழியில் எழுதப்படும் அளவில் மூன்றிலொரு பகுதி அளவிலேயே தமிழும், ஆங்கிலமும் பிரயோகிக்கப்பட வேண்டும் எனக் கட்டளையிட்டார்.

இ.போ.ச நிர்வாகம் அமைச்சரின் கட்டளையை அமுலபடுத்தியது. இன்றும் கூட இந்த நிலைமையை அவதானிக்கலாம்.

இத்தகைய நிலைமை (1) 1978ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்பின் பிரகாரமும் (2) 1987ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு 13வது திருத்தச் சட்டத்தின் பிரகாரமும், (3) 1989ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு 16வது திருத்தத்தின் பிரகாரமும் ஓரளவு மாற்றமடைந்து தமிழ்மொழி உத்தியோக மொழியாகவும், தேசிய மொழியாகவும் சட்ட அங்கீகாரம் பெற்றது.

இதன் பின்னர் இலங்கை அரசாங்கம் விரும்பியோ, விரும்பாமலோ தனது நிர்வாகத்தில் தமிழ் மொழிப் பிரயோகத்தை அமுலபடுத்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுகின்றது.

தமிழ்மொழி அமுலாக்கல் அமைச்ச என்று தனியான ஒரு அமைச்ச உருவாக்கப்பட்டது. (தற்போது கலைக்கப்பட்டுவிட்டது.) அரசகரும் மொழித் திணைக்களத்திற்கு அதிகையை அதிகாரம் மொழி அமுலபடுத்தவில் வழங்கப்பட்டது. அரசாங்கத் திணைக்களங்களிலும், ஏனைய நிறுவனங்களிலும் தமிழ்மொழி நிர்வாகத்தை உறுதிசெய்ய அரசினால் காலத்துக்குக் காலம் அரசாங்கச் சுற்றறிக்கைகள், வழிகாட்டல்கள், கட்டளைகள் அனுப்பப்படுகின்றன.

அரசாங்கச் சுற்றறிக்கை ஒன்றின் பிரகாரம் பொதுமக்கள் எந்த மொழியில் வேண்டுதல்களை அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு விண்ணப்பத்தை / முறையீடுகளைச் செய்கின்றார்களோ, அதே மொழியில் அதிகாரி பதிலளிக்க வேண்டும் என வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

மேலும், ஒரு சுற்றுறிக்கை உத்தியோக மொழிகளை அமுல்படுத்துவது தொடர்பாக சிங்களப் பகுதிகளிலுள்ள அரசாங்க அலுவலகங்களில் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளர்களையும் தட்டச்சு இயந்திரங்களையும் வைத்திருக்க வேண்டுமென வலியுறுத்தியுள்ளது.

(ஆனால் தமிழ்ப் பொதுமக்களிடம் அல்லது அரசாங்க திணைக்கள் உத்தியோகத்தர் / அதிகாரி களிடமிருந்து தமிழ்மொழி மூலம் செய்யப்படும் முறையிட்டுக்கு / வேண்டுகோளுக்கு எவ்வளவு தூரம் தமிழ் மொழியில் பதிலளிக்கப்படுகின்றது என்பதும், வடக்கு கிழக்கிலேயே குறிப்பாக இராணுவ, பொலிஸ் நிலையங்களில் எவ்வளவு தூரம் தமிழ்மொழி மூலமான முறையீடுகள், வேண்டுதல்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப் படுகின்றன என்பதும் இங்கு கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.)

அரசாங்கத் திணைக்கள் பெயர்ப்பலகைகளில் தமிழ்மொழி இடம்பெற வேண்டும் என்பதும், சுற்றுறிக்கைகள், வழிகாட்டல்கள் மூலம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. 1989ல் காலஞ்சென்ற ஜனாதிபதி திரு. ஆர். பிரேமதாச அவர்களினால் பிரதேச செயலகங்கள் உருவாக்கப்பட்டபோது, பிரதேச செயலக பெயர்ப்பலகைகள் மும்மொழிகளிலும் இடப்பட வேண்டும் என அறிவுறுத்தப்பட்டது.

1994ஆம் ஆண்டில் பிரதேச செயலகங்களில் “பிரதேச வேலை வாய்ப்புத் தகவல் பிரிவு” உருவாக்கப்படுவது தொடர்பாக திட்டமிடல் அமுலாக்கல் அமைச்சரினால் அனுப்பப்பட்ட வழிகாட்டியில் அதற்கான பெயர்ப்பலகையிடல் தனியான விடயமாக எடுக்கப்பட்டு, அதில் தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் பெயர்ப்பலகை இடப்பட வேண்டும் என வலியுறுத்தப்பட்டிருந்தது.

இத்தகைய சட்டவாக்கம் சுற்றுறிக்கைகள், வழிகாட்டல்கள் கட்டளைகள் அதன் அமுல்படுத்தல், அது தொடர்பாக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் என்பவற்றோடு குறிப்பாக அரசு திணைக்கள் நிருவாகத்திலும், பொதுப் பெயர்ப்பலகைகளிலும், தமிழ்மொழிப் பிரயோகம் என்பவற்றை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போதும், கடந்தகால அச்சுறுத்தல்களைக் கொண்டு பார்க்கும்போதும், தமிழுக்கு சமமான அந்தஸ்து கொடுக்கப்பட்டதா என்பது இங்கு கவனிக்கப்பட வேண்டியதான்றாகும்.

7. கின்றைய நிலையில் பொதுப் பெயர்ப்பலகைகளில் தமிழ்ப் பிரயோகம்:

பொதுப் பெயர்ப்பலகைகள் இன்று வைக்கப்படும் இடங்களை பொதுவாக நான்கு பிரிவுக்குள் அடக்கலாம்.

- அ. அரசாங்க நிறுவனங்கள்.
- ஆ. அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள்.
- இ. தனியார் நிறுவனங்கள்.
- ஈ. ஏனையவை (வீதிகள், இடங்கள் போன்றவை)

இத்தகைய இடங்களிலுள்ள பெயர்ப்பலகைகள் தமிழ்மொழிப் பிரயோகம் பின்வருமாறு காணப்படுகின்றது.

01. சிங்களச் சொற்களை நேரடியாக தமிழில் எழுதுதல்.
02. ஆங்கிலச் சொற்களை நேரடியாக தமிழில் எழுதுதல்.
03. தமிழ்மொழியினைப் பிழையாகப் பிரயோகித்தல்.
04. தமிழ் மொழியில் எழுதுதல்.

சிங்களச் சொற்களை நேரடியாக தமிழில் எழுதுதல்:

சிங்கள மொழியில் எழுதப்பட்ட பெயர்ப்பலகை தமிழ்மொழியிலும் இடம்பெற வேண்டும் என்பதற்காகவும், சிங்கள மொழி பெயர்ப்பலகையிலே நேரடியாக எழுதும் முறை உள்ளது. குறிப்பாக இந்த நிலைமை வடக்கு - கிழக்கிலுள்ள பொலிஸ் / இராணுவ முகாம்களில் காணமுடியும்.

உதாரணமாக: கஜவாகு நெஜிமென் / பொலிஸ் ஸ்தாயை.

வடக்கு - கிழக்குக்கு வெளியே குறிப்பாக அரசாங்கத் திணைக்களங்கள், அமைச்சக்கள், கூட்டுத்தாபனங்களில் கூட இத்தகைய நிலைமையைக் காணலாம்.

குறிப்பாக: கூட்டுறவு, மொத்த விற்பனை நிலையம் “சதோச” எனும் நேரடி சிங்களப் பதங்களின் சுருக்கம் தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கலாம்.

அதேபோல் திட்டமிடல், கல்வி அமைச்சக்களின் கட்டிடங்களிலும், காப்புறுதிக் கூட்டுத்தாபனக் கட்டிடங்களிலும் முறையே, “செத்சிறிபாய்”, “இசுறுபாய்”, “ர்க்கணமந்திரய்”, எனும் சிங்கள நேரடி மொழிபெயர்ப்பே தமிழில் இடப்படுவதை மேலும் இடங்களுக்கான பெயர்கள் வைக்கப்படும்போதும்

இந்த நிலைமை காணப்படுகின்றது.. “மாவத்தை” “பூர்” எனும் சிங்களப் புதமே பாவிக்கப்படுகின்றது. இது அனேகமாக வடக்கு - கிழக்கு தவிர்ந்த பகுதிகளில் காணப்பட்டாலும் அன்மைக் காலங்களில் முஸ்லீம்கள் வாழும் சில இடங்களிலும், சிங்களக் குடியேற்றங்கள் இடம்பெறும் இடங்களிலும் இதனைக் காணமுடிகின்றது.

உதாரணமாக: அன்மையில் மட்டக்களப்பு, காத்தான்குடியில் ஒரு பகுதிக்கு “அல்ஹாஜ் பெளி மாவத்தை” எனப் பெயிடப்பட்டுள்ளது.

ஆங்கிலச் சொற்களை நேரடியாக தமிழில் எழுதுதல்:

இந்த நிலைமை அனேகமாக தனியார் வர்த்தக ஸ்தாபனங்கள், பிரத்தியேக மருத்துவமனைகள் தனியார் தொழிற்சாலைகள் போன்ற இடங்களில் காணப்படுகின்றது.

உதாரணமாக: பன்சி குட்ஸ் / கூல் ஸ்பொட்,

டில்ஸென்சரி / பாமசி,
காமன்ஸ்.

தமிழ்மொழில் நேரடியான பிரயோகம்:

அனேகமான வடக்கு - கிழக்கிலும், ஏனைய பகுதிகளில் குறிப்பிட்ட இடங்களிலும் பெயர்ப்பலகைகளில் தமிழ்மொழியின் அதிகப்பட்ச சரியான நேரடிப் பிரயோகம் இடம்பெறுவதை அவதானிக்கலாம். இப் பெயர்ப்பலகைகள்:

01. தனித் தமிழிலும் அல்லது சிங்களத்திலும் அல்லது தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் அல்லது
02. தமிழிலும் சிங்களத்திலும் அல்லது தமிழிலும் சிங்களத்திலும் அல்லது
03. தமிழிலும் சிங்களம், ஆங்கிலம் மும்மொழிகளிலும் மொழிப் பகிரவு இடம்பெற்ற அரசாங்கத் திணைக்களங்களில் அனேகமாக மும்மொழிகளிலும் பெயர்ப்பலகை இடம்பெறுவதனை அவதானிக்கலாம்.

வடக்கு - கிழக்கில் இரானுவக் கட்டுப்பாடற் பிரதேசங்களில் கட்டாயத் தமிழ்மொழிப் பிரயோகம் கொண்டு வரப்பட்டதன் காரணமாக ஏற்கனவே வழக்கத்தில்லாத புதிய சொற்கள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டன.

குறிப்பாக: (வேக்கரி) என்பதற்கு, வெதுப்பகம் எனவும் அச்சகம் என்பதற்கு அழுத்தகம் எனவும் குளிர்பானசாலைக்கு குளிரோடை எனவும் பதப் பிரயோகங்கள் இடம் பெற்றிருப்பதனைக் காணலாம்.

தமிழ் மொழியினப் பிழையாக பிரயோகத்தை:

தமிழ் மொழியில் இல்லாத சில சொற்கள் பிரயோகிக்கப்படுவது என்பது இன்று புதிய விடயமல்ல. அனேகமாக வடக்கு - கிழக்குப் பகுதிக்கு வெளியே இந்த நிலைமையைக் காணலாம். வடக்கு - கிழக்கிலும் பொலிஸ் / இரானுவ முகாம்களிலும் இத்தகைய நிலைமை காணப்படுகிறது.

உதாரணமாக: “திவுலபிலய” எனுமிடத்தில் பிரதேச செயலாளர் செயலிகம் என்பதற்கு “பிரனேச செயலாண செயலய” என எழுதப்பட்டுள்ளது.
(தினக்கத்திரி ஜூலை 12-31 1998).

8. தமிழ்மொழியின் தவறான பிரயோகமும், அதற்கான காரணங்களும்:

தமிழ்மொழியின் தவறான அல்லது தவிர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டியதன் பிரயோகம் பல வேறு காரணங்களால் ஏற்பட்டுள்ளது.

(1) சிங்கள மொழிச் சொற்களை நேரடியாக தமிழில் எழுதுவதற்கு பின்வருவனவற்றைக் கூறலாம்.

அ. தமிழ்மொழி தேசிய மொழியாகவும், உத்தியோக மொழியாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டதைப் பெயரளவில் ஏற்றுக் கொண்டதை நிருபித்தல்.

ஆ. தமிழ் எழுத்துக்களில், எழுதப்படுவது எல்லாம் தமிழ்க் கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறது என்ற தப்பான அபிப்பிராயம்.

இ. சிங்களமொழி நிருவாகத்தின் கீழ் நிரப்பந்திக்கப்பட்டுப் போனதும், அதன் தொடர்ச்சியான சிங்களப் பதம் பிரயோகமும்.

ஈ. சிங்கள மயமாக்கல்.

- (2) ஆங்கில மொழிச் சொற்களை நேரடியாகத் தமிழில் எழுதுவதற்கு ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் பின்னர் ஆங்கிலமொழி நிர்வாகத்தின் கீழ் பழக்கப்பட்டுப் போன்றும் அதன் தொடர்ச்சியான ஆங்கில மொழியின் பிரயோகமும்.

இதில் ஒரு உண்மை என்னவெனில், ஆங்கில மொழியில் எதுவித அறிவும் இல்லாதவர்களுக்கு கூட இப் பிரயோகம் விளங்கிக்கொள்ளக் கூடியதாக இருப்பதாகும்.

- (3) தமிழ்மொழியைப் பிழையாக எழுதுவதற்கு தமிழ்மொழி தெரியாதவர்களால் பெயர்ப்பலகைகள் எழுதப்படுவதும், தமிழ் மொழி அமுலாகத்தில் பொருத்தமானவர்கள் ஏனோதானோ என நடந்து கொள்வதும் காரணமாக அமைகின்றது.

9. பொதுப்பெயர்ப்பலகைகளில் தமிழ் எவ்வாறு கூடம்பெற வேண்டும்:

மொழிப் பிரயோகத்தின் முக்கிய அம்சம் என்னவெனில், விளங்கிக்கொள்வதாகும். எனவே பொதுப் பெயர்ப்பலகை எந்த மொழியில் எழுதப்பட்டாலும் அம்மொழி பேசுவர்களுக்கு இலகுவில் விளங்கித் தேவையை நிறைவு செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு பூரணமாக இருக்க வேண்டும்.

தமிழ்மொழியை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டிய தேவை முதலில் தமிழ்மொழியை மட்டும் விளங்கிக் கொள்பவர்களுக்கும், அடுத்து தமிழ்மொழியை விளங்கிக்கொள்ளக்கூடிய ஏனைய மொழிக் காரர்களும் சரியான கருத்தை விளங்கிக் கொள்வதற்கு முக்கியமானதாகும்.

ஏனைனில் தமிழ்மொழி சரியானதாக பிரயோகிக்கப்படாதுவிடின் தமிழை மாத்திரம் விளங்கிக் கொள்பவர்கள்நிராகரிக்கப்படுவதுடன் தமிழை அறிய விருப்பமுள்ள மற்றவர்களுக்கும் பிழையான அர்த்தத்தை ஊட்டுவதாக அமைந்துவிடும்.

எனவே, தமிழ்மொழி பெயர்ப்பலகைகளில் இடப்படும்போது அனைத்துத் தமிழ்மொழி பேசும் மக்களும் தமிழை விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியதாக தமிழ்மொழிப் பிரயோகம் இடம்பெறுவது அவசியமாகும்.

எவ்வாறான தமிழ்மொழிப் பதங்கள் பிரயோகிக்கப்படல் வேண்டும் என்பதற்காக தனி ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டு, ஆலோசித்து அனைவரும் விளங்கிக்கொள்ளக்கூடிய வகையில் மொழிப்பிரயோகத்தை நிச்சயப்படுத்திக் கொள்வது அவசியமாகும்.

இக் குழுவினது சிபார்க்கள் தமிழ்மொழிப் புலமையை அல்லது பாண்டித்தியத்தை நிருபிக்கின்ற அல்லது திணிக்கின்ற கொள்கையை கடைப்பிடிக்காது தமிழ்மொழிப் பிரயோகம் பொதுமக்கள் விளங்கிக் கொள்வதற்கானது என்பதைக் கவனத்தில் கொண்டு செய்யப்படுவதாக இருக்க வேண்டும்.

மொழி கடந்த காலங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டதுபோல அரசியல் இலாபங்களுக்காக பிரயோகிக் கப்படாமல் இருப்பதை அரசாங்கம் உறுதிப்படுத்த வேண்டிய தேவையும் இருக்கின்றது. அதேவேளை பின்வரும் நிலைமைகளையும் தவிர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்:

01. சிங்கள மொழியின் நேரடி மொழிபெயர்ப்புக்களை தமிழில் எழுதுதல்.
02. ஆங்கில மொழியின் நேரடி மொழிபெயர்ப்புக்களை தமிழில் எழுதுதல். இவ்விடத்தில் ஒரு விடயத்தை கவனிக்க வேண்டும். தமிழ்மயமாகிய ஆங்கிலச் சொற்களின் பிரயோகம் பாவிக்கப் படுவதா, இல்லையா என்பது முக்கிய விடயமாகும். உதாரணமாக: வேக்கரி என்பது ஆங்கிலச் சொல்லாயினும், அது தமிழ் மயமாகியுள்ளது.
03. தமிழ் மொழியை பிழையாகப் பிரயோகித்தல்.
04. அரசக்கரும் மொழித் திணைக்களத்தின் / அரசாங்க அதிகாரிகளின் அச்ட்டையீன்.
05. தமிழ் மொழியை விளங்கிக் கொள்ள முடியாதவர் பெயர்ப்பலகை எழுதுதல்.

உசாத்துணை:

1. சாசனமும் தமிழும் (சி. வி. வேலுப்பிள்ளை)
2. தமிழ் மொழியின் கணக்கெடுப்பும் பிரச்சினைகளும் (வகிமா)
3. அரசாங்க சுற்றுறிக்கைகள்
4. அரசியல் வாய்ப்பு 1972 - 1978
5. தினப் பத்திரிகைகள்

பொலிஸ் நிலையங்களில் தமிழ்

ஜனாப். ஏ. பிள்யூ. ஏ. சத்தார்,
சட்டத்துறணி,
கிண்ணியா.

“யாம் அறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல் இனிதாவதெங்கும் காணோம்” “தமிழக்கும் அழைத்தன்று பெயர்” என்று நம் முன்னோர்கள் தேன் மதுரத் தமிழின் சிறப்பையும், இனிமையும் கூறிச் சென்றுள்ளனர். மேலும் கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்துக்கு முன்தோன்றிய முத்ததமிழ் என நம் தமிழின் முத்த தன்மையையும் கூறிச் சென்றனர். நம் முன்னோர் மதுரைச் சங்கம் அமைத்து வளர்த்த ஆட்சித் தமிழ் இன்று நம்நாடில் அதிலும் குறிப்பாக வடக்கு - கிழக்கில் நிர்வாக மொழியாக அதிலும் பொலில் நிலையங்களில், அதன் பிரயோகம் எந்த நிலையில் இருக்கின்றது என்பதைச் சுற்று ஆராய்வோம்.

எல்லாவற்றுக்கும் முன்பாக எழுத்துருவில் வடிக்கப்பட்ட நம் நாட்டுச்சடங்களில் நம் தமிழின் நிலைமை என்ன என்பதைச் சற்றுப் பார்ப்போம். இந்நிலையில் 1956ஆம் ஆண்டின் ஆம் இலக்கக்சட்டம் குறிப்பிடத்தக்கது. அதன்படி சிங்கள மொழி அரசகரும் மொழியாக பிரகடனப் படுத்தப்பட்டது. அதன் பயனாக நாட்டில் எழுந்த நிலைமைகளை சரித்திரம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது. மேற்படி சட்டத்தின் பயனாக, கட்டாயம் சிங்களமே அரசு கரும் மொழி எனப் பிரகடனப்படுத்தியதன் மூலம், தமிழ் மொழி எந்த வகையிலும் அரசு கருமங்களில் பாவிக்கப்படமுடியாத நிலைமையை ஒருவாக்கியது மட்டுமல்ல, பேரினவாதத்தையும், தொண்டுதலையும் வழங்கியது என்பதைவிட, தமிழ் மொழியை அரசு கருமங்களில் இருந்து முழுமையாக அகற்றி விடுவதற்கு அனுசரணையாகவும் இருந்தது.

அடுத்த கட்டமாக நமது இன்றைய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைப் பார்ப்போம். அதன்படி இன்றைய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் உறுப்புரை 12, உப உறுப்புரை (2), இந்நாட்டின் எந்தப்பிராகையும் இனம், மதம், மொழி, சாதி, பால், அரசியல் அபிப்பிராயம் காரணமாக பாகுபாடு காட்டப்படக் கூடாது என ஏற்பாடு செய்கிறது. மேலும் உறுப்புரை 18, சிங்களம் இலங்கையில் அரசு கரும் மொழியாக இருக்கும் என ஏற்பாடு செய்யும் அதேவேளை, உறுப்புரை: 19, சிங்களமும், தமிழும். தேசிய மொழிகளாக இருக்கும் என ஏற்பாடு செய்கிறது. இதன்படி பார்க்கும்போது, தமிழுக்கு பேசும் மொழியாக அந்தஸ்து கொடுக்கப்படுகிறது, ஆனால் அரசு கரும் மொழியாக பாவிக்கும் அந்தஸ்து மறுக்கப்படுகிறது.

மேலும் அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 22 பின்வருமாறு ஏற்பாடு செய்கின்றது, அதாவது அரசு கரும் மொழியான சிங்களம் நாடு பூராவும் நிர்வாக மொழியாக இருக்கும். இருந்த போதும் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிலையில், தமிழ் அரசக்கரும் மொழியாக இருக்கும் வகையில் ஏற்பாடு செய்கிறது. அதாவது வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் பொது நிர்வாகங்களின் கருமம் சம்பந்தமான சகல பொதுப் பதிவேடுகளின் பராமரிப்பு சம்பந்தமான நிர்வாக மொழி தமிழாக இருக்கும் என ஏற்பாடு செய்கிறது.

உறுப்புரை 23, சட்டவாக்க மொழி சம்பந்தமாக ஏற்பாடு செய்கிறது. எல்லா சட்டவாக்கங்களும், பிரசரிப்புகளும் தேசிய மொழிகளில் செய்யப்பட வேண்டும் எனவும் ஏதாவது முரண்பாடு காணப்படுமாக இருந்தால், சிங்கள ஆக்கமும், பிரசரிப்புமே வலிதானதாக இருக்கும் என ஏற்பாடு செய்கிறது.

உறுப்புரை 24 நீதிமன்ற மொழி பற்றிப் பேசுகின்றது. என்னுடைய இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையின் வரையர்க்குள் இந்த உறுப்புரை முக்கியமானதாகும். இந்த உறுப்புரையின் முதலாவது உப உறுப்புரை என ஏற்பாடு செய்கிறது. அதாவது, இலங்கை பூராவும் அரசு கரும் மொழியிலேயே இருக்கும் என ஏற்பாடு செய்கிறது. இவ்வறுப்புரையின் புற நடையாக, வடக்குக் - கிழக்கு மாகாணங்களில் மூல நியாதிக்கத்தை பிரயோகிக்கும் நீதி மன்றங்களில் வழக்குப் பதிவேடுகளும் நடவடிமுறையும் தமிழில் இருக்கும். ஆனால் மேன் முறையிட்டு செய்யப்படும்போது, மேன் முறையிட்டைக் கேட்கும் நீதி மன்றின் நோக்கத்திற்காக அத்தகைய வழக்குப்பதிவேடுகளும், நடவடிமுறைகளும் தேசிய மொழிகளில் தயாரிக்கப் படவேண்டும் என ஏற்பாடு செய்கிறது. ஆனால் நீதித்துறைக்குப் பொறுப்பான அமைச்சர் அமைச்சரவையின் கலந்தாலோசனையுடன், அத்தகைய நீதிமன்றங்களின் வழக்குப்பதிவேடுகளும், நடவடிமுறைகளும் அரசு கரும் மொழியில் இருக்கலாம் எனப் பள்ளிக் குழுமம் முடியும். மேலும் அத்தகைய நீதி மன்றங்களில், ஏதேனும் குறிப்பிடப்பட்ட வழக்கு நடவடிமுறையின் பதிவும், பதிவேடும், தமிழ் மொழியில் பரிச்சயம் இல்லாத நீதவான் ஒருவரின் அல்லது ஏதேனும் கட்சிக்காரரின் அல்லது விண்ணப்பதாரியின் அல்லது ஏதேனும் கட்சிக்காரரை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்கு சட்டப்படி உரிமையுள்ள ஆளின் அல்லது கட்சிகாரரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க அது அரசு கரும் மொழியில் இருக்கலாம். மேலும் இது சம்பந்தமாக மேற்படி உறுப்புரையை அவதானிக்கவும்.

மேற்குறிப்பிட்ட நீதிமன்றங்களின் மொழி சம்பந்தமான அரசியலமைப்பு நிலைப்பாடு இன்றுவரை மாற்றப்படாது அதே விதமாகவே இருந்து வருகின்றது. இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையில் இதை குறிப்பிட நேரந்த முக்கிய விடயம், நீதவான் நீதிமன்றங்களில் பெரும்பாலான வழக்கு ஆரம்ப நடவடிமுறைகள் பொலிசாரினால் ஆரம்பிக்கப்படுவதால், பொலிஸ் நிலையங்களில் தமிழ் என்ற விடயத்தில், இது குறிப்பிடத்தக்க அளவு முக்கியம் பெறுகிறது.

மேலும், அந்த ஆய்வுக்கட்டுரையினை பொலிஸ் நிலையத்தில் ஆற்றப்படுகின்ற பௌதுக்கருமங்களின் தொடர்பிலும், நீதிமன்றத்தில் ஆரம்ப நடவடிமுறைக்கை எடுக்கப்படும் வரையிலான அம்சங்களின் தமிழ் மொழியில் எவ்வாறு பிரயோகிக்கப்படுகிறது என்பதை வரையறைக்குட்படுத்துவது சாலச்சிறந்ததாகும்.

“பொலிஸ் நிலையங்களில் தமிழ்” என்ற தொடர்பில் 1979ம் ஆண்டின் 15ம் இலக்க குற்றவியல் நடைவடிமுறைச் சட்டக்கோவையின் ஏற்பாடுகள் கவனிக்கப்பட வேண்டியது மிக முக்கியமானதாகும். பொலிசாரின் அதிகாரங்கள், பொதுமக்கள், மற்றும் தொடர்பானவர்களின் பொறுப்பு, அவர்களுடனான அணுகுமுறை என்பன சம்பந்தமான விடயங்களின் ஏற்பாடுகளை இது கொண்டுள்ளது.

பொலிஸ் நிலையங்களில் பொது மக்களின் தொடர்பானது, ஏதேனும் நிவாரணம் தேடி பொலிஸ் நிலையத்துக்குச் செல்வதிலிருந்து அதாவது முறையான ஒரு முறைப்பாடு செய்வதிலிருந்து, அம்முறைப்பாட்டைக் கொண்டு பொலிசார் புலன் விசாரணை செய்வதிலிருந்து வழக்குத் தாக்கல் செய்வது வரையிலானவையாக மட்டுப்படுத்திக் கொள்ளலாம். முதற்கட்டமாக பொதுமக்கள் பொலிஸ் நிலையத்துக்கு, தங்களுக்கு இழைக்கப்பட ஏதேனும் அநீதி சம்பந்தமாக அல்லது குற்றம் சம்பந்தமாகச் செல்கிறார்கள். அவ்வாறு செல்கின்ற பொழுது அவர்களுடைய வாக்குமூலம் அல்லது முறைப்பாடு பொலிசாரினால் பதிவுப் புத்தகத்தில் பதிவு செய்யப்படுகின்றது. அத்தகைய வாக்குமூலம் அல்லது முறைப்பாட்டில் ஏதேனும் உண்மை தென்படின், யாருக்கெதிராக முறைப்பாடு செய்யப் படுகின்றதோ

அவர் கைது செய்யப்பட்டு அவருடைய வாக்கு மூலமும் பதியப்பட்டு, மேற்கொண்டு புலன் விசாரணை செய்யப்பட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுமிடத்து சாட்சிக்காரர்களுடைய வாக்கு மூலமும் பதியப்படுகின்றது. இத்தகைய பொலிசாருடைய கருமங்களில் தமிழ் மொழி பேசும் ஒருவர் சம்பந்தப் படுகின்றது, அந்த நபருடைய மொழி எந்த அளவுக்கு அனுசரிக்கப்படுகின்றது என்பதை ஆய்வதுதான் இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

இது தொடர்பில் குற்றவியல் நடைமுறைக்கட்டக் கோவையின் பிரிவு109 ஏற்பாடு செய்கின்றது. அப்பிரிவின் முதலாவது உப பிரிவு, ஏதேனும் குற்றம் இழைக்கப்படுவது சம்பந்தமான தகவல், ஏதேனும் பொலிஸ் உத்தியோகத்தருக்கோ அல்லது விசாரணை அதிகாரிக்கோ வாய்மூலமாக அல்லது எழுத்து மூலமாக கொடுக்கப்படலாம், எனக் கூறுகின்றது. அதே பிரிவின் இரண்டாம் உப பிரிவு மிகவும் முக்கியமாக கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும். அதன்படி பொலிஸ் உத்தியோகத்தருக்கோ அல்லது விசாரணை அதிகாரிக்கோ தகவல் ஒன்று கொடுக்கப்படும்போது, அத்தகவல் ஒன்று கொடுப்பவர் என்ன மொழியில் அத்தகவல்களைக் கொடுக்கின்றாரோ அம்மொழியிலேயே அது பதிவு செய்யப்பட்டு, அது அவருக்கு வாசித்துக்காட்டப்படவும் வேண்டும் என ஏற்பாடு செய்கிறது. இது கட்டாயம் கடைப்பிடிக்கப்படவேண்டிய ஒரு சட்டவிதியாகும். அதன்படி ஒரு தகவல் தமிழ் மொழியில் கொடுக்கப்படுகின்றபோது அத்தகவல் கட்டாயம் தமிழ் மொழியிலேயே பதிவு செய்யப்படவேண்டும் என்பது அவசியமாகின்றது. ஆனால் அவ்வாறு செய்வதற்கு தவிர்க்கமுடியாத சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்போது மட்டுமே பின்வருமாறு அத்தகவல் பதிவு செய்யப்படலாம். அதாவது தகவலாளர் வாய்மூலமாக கொடுக்கின்ற தகவலை, அவர் கொடுக்கின்ற மொழியில் பதிவு செய்யப்பட முடியாதிருக்கும்போது, அப்பொலிஸ் உத்தியோகத்தர், அத்தகவலை அவருடைய தகவலை பதிவுசெய்யும் பொலிஸ் உத்தியோகத்தர், அவ்வாறு அவரால் செய்ய முடியாதவிடத்து, தகவலை பதிவுசெய்யும் பொலிஸ் உத்தியோகத்தர், தன்னால் தகவலாளர் அவர் கொடுக்கும் மொழியில் தகவலைப் பதிவுசெய்ய முடியாமல் விருப்பதற்கான காரணத்தை பதிவுசெய்து கொள்வதன் பேரில் ஏதாவதொரு தேசிய மொழியில் பதிவுசெய்து அவ்வாறு பதிவு செய்ததன் பின்னர் அவருக்கு வாசித்துக்காட்டி, அவர் விளங்கும் மொழியில் விளங்கப்படுத்திக் காட்டவும் வேண்டும்.

அடுத்து குற்றவியல் நடைவடிமுறைக்கோவையின் பிரிவு 110 உம் கவனத்தில் எடுக்கப்பட வேண்டியதாகும். பொலிஸ் உத்தியோகத்தரினால் ஒரு குற்றம் இறைக்கப்பட்டது சம்பந்தமாக தகவல் கொடுக்கப்பட்டு புலன் விசாரணை செய்யப்படும்போது சாட்சிகளின் வாக்குமூலம் எவ்வாறு பதிவு செய்யப்படவேண்டும் என ஏற்பாடு செய்கின்றது. அவ்வாறான வேளையிலும் பிரிவு 109ன் இரண்டாம் உப பிரிவின் ஏற்பாடு கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும் எனக் கூறுகின்றது.

மேலும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் பயங்கரவாத தடுப்புக்கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழும், அவசரகால ஒழுங்கு விதிகளின் கீழும் பதிவு செய்யப்படும் குற்ற ஒப்புதல் வாக்குமூலம் சம்பந்தமாகவும் ஆராயப்படல் வேண்டும். பொதுவாக பொலிஸ் கட்டுக்காப்பில் இருக்கும்போது அளிக்கப்படும் குற்ற ஒப்புதல் வாக்குமூலம் ஏற்கப்படுவதில்லை. இருந்த போதும் மேற்கூறிய இரு சட்டங்களின் கீழ் உதவி பொலிஸ் அத்தியடிகளின் முன்னிலையில் பதியப்படும் குற்ற ஒப்புதல் வாக்குமூலம் ஏற்கப்படும் என ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளன. எது எவ்வாறு இருப்பினும் மேற்கூறிய இரு சட்டங்களின் கீழ் பதியப்படுகின்றன. குற்ற ஒப்புதல் வாக்குமூலங்கள் பொலிஸ் நிலையங்களில் வைத்து பதியப்படுவதால் இதுவிடயத்திலும் குற்றவியல் நடைமுறைக்கோவையின் பிரிவு 109, 110 ஆகியவற்றின் ஏற்பாடுகள் மிகவும் கடுமையாகக் கடைப்பிடிக்கப்படுதல் வேண்டும். முதற் தகவல், புலன் விசாரணையின்போது கொடுக்கப்படுகின்ற வாக்குமூலங்களின் விடயத்தை விட, குற்ற ஒப்புதல் வாக்குமூலம் அதை அளிப்பவருக்கெதிராக பயன்படுத்தக்கூடும் என்ற காரணத்தால் மேற்படி 109, 110 ஆகியவற்றின் ஏற்பாடுகள் மிகவும் கடுமையாக பின்பற்றப்படுதல் வேண்டும் என்பது மிகவும் தெளிவாகின்றது.

எனவே ஒட்டு மொத்தமாக பார்க்கும்போது இலங்கையின் எந்தப் பொலிஸ் நிலையத்திலாவது யாராவது ஒரு தமிழ்பேசும் நபர், ஒரு தகவல், அல்லது வாக்குமூலம் அளிக்கும்போது அது கட்டாயம் தமிழ் மொழியில் பதிவு செய்யப்படவேண்டும். விதிவிலக்கான சந்தர்ப்பங்களில் மட்டும் தேசிய மொழி ஒன்றில் பதிவு செய்யப்படவேண்டும். அவ்வாறு செய்வதற்கான காரணங்களையும் பதிவு செய்யும் பொலிஸ் உத்தியோகத்தர் பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டும். இதனைப் பார்க்கும்போது தமிழ் பேசும் ஒருவருக்கு பொலிஸ் நிலையங்களில் தன் மொழியைப் பிரயோகிப்பதற்கு தேவையான ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றன என்பது தெளிவாகின்றது. ஆனால் இது எந்தாவத்கு நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றது என்பது ஆராயப்படவேண்டியதோன்று மட்டுமல்ல கேள்விக்குரிய தொன்றுமாகும். பொதுவாக எந்த ஒரு பொலிஸ் நிலையத்திலும் தமிழ் மொழியின் பிரயோகம் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அதாவது குற்றவியல் நடைமுறைக் கோவையின் பிரிவு 109, 110 என்பன அறவே கடைப்பிடிக்கப்படுவதில்லை. குறிப்பாக வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில், பயங்கரவாத தடுப்புக்கட்டளைச் சட்டத்தின் பின்னர் ஆயிரக்கணக்கான குற்ற ஒப்புதல் வாக்குமூலங்கள் பதியப்பட்டுள்ளன. அவைகளை அளித்தவர்கள் அனைவரும் தமிழ் மொழியைப் பேசுபவர்களே. அவைகளில் விரல் விட்டு என்னக் கூடியளவுக்குக்கூட தமிழில் பதியப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடப்படவேண்டியதாகும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு வழக்கில் எனது அனுபவத்தைச் சொல்லவுது சாலப் பொருத்தம் என நினைக்கிறேன். ஒரு தமிழ்பேசும் உதவிப் பொலிஸ் அத்தியடிகள், தமிழ் பேசும் ஒருவருடைய குற்ற ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தை சிங்களத்தில் தட்டச்ச

செய்திருந்தார். அவர் சாட்சியம் அளிக்கும்போது, தனக்குத் தமிழ் நன்றாகப்பேச முடியும் என்றும் எழுத முடியும் என்றும் ஒப்புக்கொண்டார். அப்படியானால் ஏன் தமிழில் குற்ற ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தை எழுதிக் கொள்ளாமல் சிங்களத்தில் தட்டச்ச செய்து கொண்டார் என்ற நீதிபதியின் கேள்விக்கு அவரால் உருப்படியான பதில் கொடுக்கமுடியவில்லை. அதன் பயனாக எதிரிக்கு சாதகமான முடிவு ஏற்பட்டது.

இவ்வாறு தமிழ் மொழி பேசுவர்களுடைய தகவல்கள், வாக்குமூலங்கள் மற்றும் குற்ற ஒப்புதல் வாக்குமூலங்கள் அவர்கள் பேசும் மொழியான தமிழிலேயே பதியப்படுவதற்கான தெளிவான, சந்தேகமற்ற ஏற்பாடுகள் இருந்தும், பொலிஸ் நிலையங்களில் ஏன் அவை சரியாக நடைமுறைப்படுத்தப் படுவதில்லை என்பது ஆராயப்படவேண்டும்.

பொலிஸ் நிலையங்களில் தமிழ் மொழி சரியாகப் பிரயோகிக்கப்படாமைக்கான எழுபத்தைந்து விதமான பொறுப்பை மாறிமாறி வருகின்ற ஆட்சியாளர்கள் தான் ஏற்கவேண்டும். சட்ட விதிகள் சரியாக இருந்தும் அதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான சரியானதும், உறுதியானதுமான நடவடிக்கைகள் அரசாங்கத்தினால் ஏற்படுத்தப்படவில்லை என்பதுதான் உதாரணமாக நூற்றுக்கு நூறு வீதம் தமிழ்பேசும் மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களில் அமைந்திருக்கும் பொலிஸ் நிலையங்களில் நூற்றுக்கு நூறு வீதம் சிங்கள மொழிபேசும் பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்களைக் கொண்டு நிரப்பி விடுதல். இந்நிலையில் எவ்வாறு அம்மக்களின் மொழியில் அவர்களுடைய முறைப்பாடுகள் பதியப்பட முடியும். இவ்வாறான பகுதிகளில் தமிழில் தகவல்கள் வாக்குமூலங்கள் பதியப்படுவதற்கான எந்த விதமான உறுதியான மாற்று ஏற்பாடுகளும் செய்யப்படுவதில்லை. இவ்வாறான ஏற்பாடுகளை, அரசாங்கம் தமிழ்பேசும் மக்களின் மீதான அக்கறை, நலன் ஆகியவைகளைக் கருத்தில் கொண்டு அவர்களாகவே எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை களாகும்.

இது இவ்வாறிருக்க இவ்வாறான நடவடிக்கைகளால் தமிழ் பேசும் மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்றாலும், அம்மக்கள்மீது அக்கறை கொண்டவர்கள் என்றுசொல்லிக் கொள்பவர்களாவது கரிசனை செலுத்துகிறார்களா என்று பார்க்கும்போது அது அரசாங்கத்தினுடைய நடவடிக்கைகளாவிட மோசமாக அமைந்துள்ளது. காலத்துக்கு காலம், தமிழ்மொழியை அமுலாக்குவதில் அரசாங்கத்தினால் எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகள்கூட ஒரு சிறிய பலனையேனும் தரவில்லை. பொலிஸ் நிலையங்களில் தமிழ் மொழிப் பிரயோகம் காலத்துக்குக் காலம் இறுக்கமடைந்து கொண்டே வந்துள்ளது. இதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளதாகத் தெரியவில்லை.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பொலிஸ் சேவை சம்பந்தமாக அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 13வது திருத்தத்தின் வாயிலாக கொண்டுவரப்பட்ட மாற்றத்தினையும் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். அதன்படி பொலிஸ்சேவை, தேசியப்பிரிவு என்றும் மாகாணப்பிரிவு என்றும் இரு கூறுகளாக இருக்கும். மேலும் தேசிய ரீதியில் தேசிய பொலிஸ் பிரிவின்கீழ் வருபவர்களின் நியமனம், பதவி உயர்வு ஆகியவைகளைக் கவனிப்பதற்காக தேசிய பொலிஸ் சேவை பிரிவுக்கான, நியமனம், பதவி உயர்வு ஆகியவைகளைக் கவனிக்க மாகான பொலிஸ் சேவை ஆணைக்கும் ஒன்றும் இருக்கும். இதன்படி பார்க்கும் போது இந்த அமைப்பாவது சரியான முறையில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருந்தால் ஆகக் குறைந்தது வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத்திலாவது அதாவது அங்குள்ள பொலிஸ் நிலையங்களாவது தமிழ் மொழிப் பிரயோகம் ஒரவாவது நடைமுறைப்படுத்தப் பட்டிருக்கும். அந்த அமைப்பு அதாவது 13வது திருத்தச் சட்டத்தின்கீழ் செய்யப்பட்ட சட்டமும் ஒழுங்கும் என்ற அதிகாரப்பரவல் முழுமையாக மறுக்கப்பட்டு மறுக்கப்பட்ட நிலையில் உள்ளது.

உடனடியாக பொலிஸ் நிலையங்களின் தமிழ் மொழிப் பிரயோகத்திற்கான நடவடிக்கையினை ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது முதலாவதாக ஒவ்வொரு பொலிஸ் நிலையத்திலும் தமிழ் தகவல்கள், வாக்கு மூலங்கள் ஆகியவைகளைப் பதிவுசெய்வதற்காக விசேட பிரிவுகளை அமைக்க வேண்டும். இரண்டாவது அரசியலமைப்பின் 13வது திருத்தச் சட்டத்தின்கீழ் சட்டமும் ஒழுங்கும் சம்பந்தமாக செய்யப்பட்ட அதிகாரப் பரவலாக்கம் முழுமையாகச் செய்யப்பட்டு அமுலப்படுத்தப்பட வேண்டும். முன்றாவதாக, தமிழ்பேசும் மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் பிரதேசங்களில் உள்ள பொலிஸ் நிலையங்களில் தமிழ்பேசும் பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்களை பெரும்பான்மையாக நியமித்து, அவர்களிடம் நிர்வாகம் ஒப்பு விக்கப்படல் வேண்டும்.

எனவே பொலிஸ் நிலையங்களில் தமிழ் மொழி முழுமையாக அமுலப்படுத்தப்பட அரசாங்கம், தமிழ்ப் பேசும் மக்கள், அம்மக்களின் நலனின் முழுமையாகவும், உண்மையாகவும் அக்கறை கொண்டு செயல்படுகின்ற தலைவர்கள் அவர்களோடு புத்திஜீவிகள் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு செயல்பட்டு ஆக்கழிவான நடவடிக்கைகளில் இயங்கும்போது தமிழ் மொழி பொலிஸ் நிலையங்களில் பிரயோகிக்கப் படக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகும்.

இலங்கையில் தமிழை அரசுகளும் மொழியாகப் பயன்படுத்துவதில் உள்ள பிரச்சினைகள்

நீண்ட விதம் வாய்த் திட்டம்	நீண்ட விதம் வாய்த் திட்டம்	நீண்ட விதம் வாய்த் திட்டம்
For Necessary Action	P. N. C.	பேராசிரியர். அ. சண்முகதாஸ்,
Vice Chancellor	V. C.	பதில் துணைவேந்தர், யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

മുൻമുരை:

ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அரசுக்கும் மொழி பற்றிய திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டு அவை நிறைவேற்றப்பட்டும் வருகின்றன. சில நாடுகளில் பெரும் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. மலேசியாவில் மலாய் மொழியையே எல்லாத் துறைகளிலும் பயன்படுத்தவேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடு உள்ளது. அம்மொழியை ஏழத்தோபாடுக்கவோ தெரியாத ஒருவருக்கு அரசு துறைகளில் பணி எதுவும் கொடுக்கக் கூடாது என்று கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் நாட்டில் 1978இல் கடிதங்கள் அலுவலக ஆணைகள், அரசாணைகள் யாவற்றிலும் தமிழில் கையொப்பிடவேண்டுமெனச் சட்டம் கொண்டுவரப் பட்டது. சிங்கப்பூரிலே தமிழ், மலாய், ஆங்கிலம், மண்டின் ஆகிய நான்கு மொழிகளுமே ஆட்சி மொழிகளாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. இலங்கையில் தமிழ் நிருவாக மொழியாக கொள்கையளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாலும் செயற்பாடு எவ்வாறு அமைந்துள்ளது என்பது சிற்திக்கப்பட வேண்டியது.

இலங்கை ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகள் பேசுபவர்கள் வாழும் நாடாகும். தமிழ்மொழி தமிழர்களாலும், இல்லாமயர்களாலும் பேசப்படுகின்றது. சிங்களமொழி சிங்களவர்களாலே பேசப்படுகின்றது. இம்முன்று இனத்தவர்களுமே ஆங்கில மொழியினை பல்வேறு நிலைகளில் பயன் படுத்துகின்றன (மேலும் விபரங்களுக்கு: Sanmugadas, 1993). இலங்கையில் தமிழ், சிங்களம் ஆகியன அரசக்ரும் மொழியாக அரசியல் யாப்பிலே விதிமுறைப்படி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட போதும் தமிழ் மொழியை அரசக்ரும் மொழியாக நடைமுறைப்படுத்துவதில் மத்திய, மாகாண, மாவட்ட செயலகப் பிரிவு மட்டத்தில் மிகக்குறைந்த வேகத்திலேயே நடைபெறுகின்றது. இதற்கான காரணங்கள் என்ன?

அரசியற் காரணம்:

ஆ. தேவராஜன் Tamil as official Language என்னும் நூலிலே இக் காரணத்தை முன்னில்லப் படுத்தி விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார். தமிழை அரசுகரும் மொழியாகக் காலத்துக்கு காலம் இந்நாட்டை ஆண்ட அரசுகள் நடைமுறைப்படுத்துவதிலே ஆர்வம் காட்டவில்லை என்று பலர் மேற்கொண்ட முறைப்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே தேவராஜன் தன்னுடைய ஆய்வினைச் செய்துள்ளார். தமிழ் மொழியிலே நிர்வாகக் கடமைகள் ஆற்றப்படும் போதுதான் இம்மொழி பேசுகின்ற இனத்தினர் உண்மையான நன்மையைப் பெறுவார். ஆனால், அரசுகரும் நிர்வாகிகள், பேரின அரசியல்வாதிகள் இத்தகைய நிர்வாக ஆற்றுகைக்கு தம் விருப்பமுடனான இணக்கத்தினையோ, ஒத்தாசையினையோ வழங்காமலிருந்து வந்துள்ளனர் என்றே தேவராஜன் நூலிலே தக்க சான்றுகளுடன் எழுதியுள்ளார். தமிழ் மொழிக்கு உத்தியோக அந்தஸ்து வழங்கும் அரச யாப்பின் பதினாறாவது திருத்தச்சட்டம் கவனிக்கப்படாமை காரணமாகத் தமிழ் மக்கள் பலவகையிலே துன்பப்படுகின்றனர். இத்தகைய போக்கிற்கு காரணம் உயர்மட்ட நிர்வாக இயந்திரமே எனத் தேவராஜன் கருதுகின்றார். இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு, தமிழை அரசுகரும் மொழியாக நடைமுறைப்படுத்தப் பல பரிந்துரைகளை அவர் கூறுகின்றார். அவை பின்வருமாறு:

- (1) அரசின் மொழிக் கொள்கையை அனுசரிக்காத உயர்மட்ட நிர்வாகிகளை ஒய்வுபெற அனுமதித்தல்.

(2) தமிழ்மொழி நடைமுறையாக்கத்துக்கு வேண்டிய கருவிகளை வழங்கல். (தேவராஜன் தட்சச்சு தலையோபு துறிப்புக்குதின்னார். அனால் இன்று கண்ணிகள் பயன்பாடு விரைவுபட்டுள்ளது.)

- (3) கொக்குவில், சம்மாந்துறை தொழில்நுட்பக் கல்லூரியிலிருந்து முழுமையான தமிழ் தட்டச்சு, சுருக்கெழுத்துப் பயிற்சியை முடித்து வெளியேறுபவர்கள் எல்லோரையும் அரசு சேர்த்துக் கொள்ளுதல்.
- (4) பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் மொழிபெயர்ப்புப் பயில்நெறி ஒன்றினைத் தொடங்குதல். இரண்டு வருட டிப்ளோமா பயிற்சிநெறியாகத் தொடங்கிப் பின்னர் பட்டப் பயில் நெறியாக ஆக்குதல்.
- (5) 1991இன் உத்தியோகமொழி ஆணைச்சட்டம் 18, ஆணையத்துக்கு உதவுமுகமாக குழுக்களை நியமிக்க அதிகாரம் கொண்டுள்ளது. அந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி ஒரு கண்காணிப்புக் குழுவினை நிறுவுதல்.

அரசியல் அடிப்படையிலான பல சிக்கல்களுக்கு தீவு ஏற்படின் தமிழை அரசகரும் மொழியாக நடைமுறைப்படுத்துவதிலே தடைகள் ஏற்படமாட்டா. எனினும், வேறுசில காரணிகளையும் இவ்வேளையில் நாம் இன்காணவேண்டியது இன்றியமையாததாகும்.

நீர்வாகத்தில் தமிழ்மொழிப் பயன்பாடு:

வடக்கு - கிழக்கு மாகாணசபைக்கு உட்பட்ட பிரதேசத்திலே தமிழை அரசகரும் மொழியாக நடைமுறைப்படுத்துவதிலே தடைகள் ஏற்படமாட்டா. எனினும், வேறுசில காரணிகளையும் இவ்வேளையில் நாம் இன்காணவேண்டியது இன்றியமையாததாகும்.

“எந்தப் பொதுமகனும் தனக்கு எவ்வகையிலும் நீர்வாகப் பிரச்சினை ஏதும் இல்லை என்ற அளவிற்கு வடக்கு - கிழக்கு மாகாண நீர்வாக அதிகார எல்லைக்குள் மொழி நீர்வாகத்தைச் செயற்படுத்த நாம் முனையவேண்டும். ஆனால் எமக்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பங்களைப் பயன்படுத்தாது நீர்வாக மட்டத்தில் தமிழ் மொழியைப் பெரும்பாலும் புறக்கணித்தே வந்துள்ளோம்.”

என்று கூறிச்சென்றுள்ளார்.

நீர்வாக மட்டத்தில் தமிழ் மொழி புறக்கணிக்கப்படுவதென்றால், அதற்கு எது தமிழ் நீர்வாகி களையே குறைக்கவேண்டியுள்ளது. தமிழ் நீர்வாகிகளிடையே தமிழை நீர்வாக மொழியாக பயன்படுத்துவது தொடர்பாக பல்வேறு வகையினர் உள்ளனர். ஒரு சாரார், என்ன இன்னல்கள், தடைகள், நடைமுறைச்சிக்கல்கள் வந்தாலும் தமிழை அரசகரும் மொழியாகப் பயன்படுத்துவதிலே தீவிர ஆர்வம் உடையவர்கள். இன்னொரு சாரார், மாகாண அரசு எப்படி இயங்கினாலும் மத்திய அரசின் அமைச்சகள், தினைக்கானங்களுக்கு கட்டுப்பட வேண்டிய தேவை இருப்பதால், கோபுகள், கடிதங்கள், அறிவுறுத் தல்கள் ஆகியவற்றைத் தமிழிலேயே வைத்திருக்கல் நடைமுறைச்சிக்கல்கள் பலவற்றைத் தீர்க்கும் என என்னுகின்றனர். வேறொரு சாரார், எமக்கு ஏற்ற மொழிபெயர்ப்பாளர்கள், சுருக்கெழுத்தாளர்கள், தட்டச்சாளர்கள் இல்லை என்று கூறி, இதனாலே தமிழை அரசு கரும் மொழியாகப் பயன்படுத்துவதிலே சிக்கல் உண்டு எனக்கூறி வருகின்றனர். கடைசியாக குறிப்பிட்ட இருசாராருடைய குறைகள் அல்லது அவர்கள் தொடர்பாக உருவாகும் சிக்கல்கள் அரசின் தாாள மன்பாங்கினால் உடனடியாகத் தீர்த்து வைக்கமுடியும். அதாவது தேவராஜன் (1995) குறிப்பிட்ட பரிந்துரைகளில் இரண்டாம் மூன்றாம் பரிந்துரைகள் நடைமுறைப்படுத்தினாலேயே சிக்கல்கள் பல தீர்ந்துவிடும்.

நீர்வாகத் தமிழ்:

ஓவ்வொரு துறைக்கும் அத்துறைசார் சிறப்புப் பண்புகள், பணிகள் ஆகியனவற்றுக்கு ஏற்றபடி மொழிநடையும் அமைந்து விடுவது இயல்ல. இலக்கியரசனத்துக்கு கையாளும் மொழி இலக்கிய விமர்சனத்துக்கு கையாளும் மொழியில் இருந்து வேறுபட்டதாகவே அமையும். எப்படியமையினும் இலக்கிய மொழி அறிவியல் மொழியில் இருந்து வேறுபட்டதாக அமையும். இந்த வகையிலே நோக்கும்போது நீர்வாகத்திற்கென ஒரு மொழி அமைவது இன்றியமையாததாகும். நீர்வாகத்திற்கு பயன்படும் தமிழ் மொழி இலக்குவாக இல்லையென்ற குற்றச்சாட்டினை எஸ். ஸ்கந்தராஜா (1996: 12) முன்வைக்கிறார். நீர்வாகம் தொடர்பான விளக்கங்களை பொதுமக்களுக்கு வழங்கும்போது அவை இலகு தமிழிலேயே அமையவேண்டும். இதிலே இரண்டுபட்ட கருத்து இருக்கமுடியாது. ஆனால், நீர்வாகிகள் மட்டும் விளங்கிக்கொள்ளும் விதிகள், சட்டவாககங்கள் அவற்றிற்கேற்ற தமிழ் நடைபிலேயே அமைய வேண்டும். சட்டவாகக்கம் என்பது சிறப்பான ஒரு மொழிநடையிலேயே அமையவேண்டும். ஆங்கிலம், பிரிஞ்சு, ஜேர்மன் போன்ற மொழிகளிலும் இவ்வாறே அமைந்துள்ளது. இந்த வகையில் தமிழ் மொழியும் இதற்கு விலக்கல்ல. ஆனால், சாதாரண மக்கள் பல்வேறு தேவைகளுக்காக நிரப்பப்படும் படிவங்கள் அவர்களுக்கு வழங்கும் விதந்துரைகள், அறிவுறுத்தல்கள் என்பன இலகு தமிழிலே அமைவது தவிர்க்க முடியாததாகும். அரசாணைகள், வரைவுகள் முதலியன ஆங்கில மொழியில் அல்லது சிங்கள மொழியிலேயே முதலில் எழுதப்படுகின்றன. அவை பின்னர் தமிழ் மொழியிலே மொழிபெயர்க்கப் படுகின்றன. இதனாலேற்படும் காலதாமதம் மாத்திரமன்றி சிலவேளைகளில் வித்துவத்தன்மை செறிந்த மொழிபெயர்ப்பும் வந்து சேர்ந்துவிடுகின்றது. நீர்வாகத் தமிழ் கூர்மையானதாக இருக்கவேண்டிய அதே வேளையில் எளிமையானதாகவும் அமையவேண்டியது இன்றைய நிலையில் இன்றியமையாததாகும்.

நிர்வாகத் தமிழ் தொடர்பாக இன்று இன்னொரு சிக்கலும் எழுந்துள்ளது. அதாவது பிறமொழிச் சொற்களின் மேலாண்மை என்பதாகும். பயன்பாடு என்னும் தமிழ்ச் சொல்லுக்கு மாற்றாக ‘பாவனை’ என்னும் பிழையான சொல் நீண்டகாலமாகப் பயன்படுத்தியதன் காரணத்தினால் அது தமிழ்ச் சொல் என்று கருதப்பட்டு பயன்படுத்தப்படுகின்றது. தமிழ்மொழியிலே பிறமொழிச் சொற்களின் பெருந் தொகையான பயன்பாடு பற்றிக் கூறும் ஸ்கந்தராஜாவே (1996: 13) ‘சமுர்த்தி’ ‘சலுசலா’ ‘லக்சலா’ ‘ஒசலா’ ‘அமா வேலைத்திட்டம்’ என்ற சிங்களப் பதங்கள் அப்படியே தமிழ்மொழி நிர்வாகத்தில் பாவனையிலிருந்து வருகின்றமை தமிழ் மொழியின் மேம்பாட்டுக்கு உகந்ததல்ல என எண்ணத் தோன்றுகின்றது, என்று சிந்திக்கத்தக்கது.

நிர்வாகத் தமிழுக்கு சுருக்க வடிவங்களை ஆக்கிக் கொள்ளும் திறன் வேண்டும். நிர்வாகத்தில் லுள்ளோர் பெருந் தொகையான ஆங்கிலச் சுருக்கங்களைக் கையாளுகின்றனர். இவற்றுக்கு இணையான தமிழ்ச் சுருக்க வடிவங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டிய தேவையுண்டு.

மூல ஆங்கில வடிவம்	ஆங்கிலச் சுருக்கம்	தமிழ் வடிவம்	தமிழ்ச் சுருக்கம்
For Necessary Action	F. N. C.	தேவையான செயற்பாட்டுக்கு	தே. செ.
Vice Chancellor	V. C.	துணை வேந்தர்	து. வே.
Noted File it	N. F.	கண்டேன் கட்டிவை	க. க.
Chief Minister	C. M.	முதல் அமைச்சர்	மு. அ.

இப்படியான தமிழ்ச் சுருக்க வடிவங்களை ஆட்சித்துறையிலே பணிசெய்வோர் பயன்படுத்தி வந்தால், நிர்வாகத்தில் தமிழ்மொழியின் பயன்பாடு இன்னும் சிறப்படையும். ஆட்சிமொழி விற்பனைகளும் மொழியியலாளரும் அமர்ந்து தமிழிலே நிர்வாகச் சுருக்க வடிவங்களைப் பொருத்தமான முறையிலே ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

மக்களின் சமூக உளவியலும் அரசகரும் மொழியும்:

தமிழை அரசகரும் மொழியாக நடைமுறைப்படுத்துவதற்குச் சாதாரண மக்கள் என்றுமே இடையூராக இருந்ததில்லை. ‘தமிழ் ஆட்சிமொழிச் செயலாக்கம்: சிக்கல்களும் தீர்வுகளும்’ என்று தமிழ் நாடு தொடர்பாக எழுதிய கோ. கேசவன் (தமிழ் ஆட்சிமொழி: 1997)

“இன்றைய தமிழ் மக்களின் சமூக உளவியலில் ஆங்கில மோகம் ஆழப்பதின்துள்ளது. நகர்ப்புறத்து சிறுவுடைமையாளர்வரை பரவியிருந்த இது, இன்றைக்கு நகர்ப்புறத்து அடிநிலை கிராமப்புறத்து சிறுவுடைமையாளர்வரை பரவியுள்ளது. இத்தகைய பண்பாட்டுக்கூறு தமிழர் மனத்தையே குடியேற்ற ஆதிக்கத்துக்கு உகந்ததாக வடிவமைத்துள்ளது. மக்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் இடையிலான இடைவெளி இருப்பதனாலேயே ஆட்சிமொழி குறித்த உணர்வுபூர்வமான கருத்தாக்கம் மக்களிடத்தில் எழவில்லை என்பதோடு மக்களின் சமூக உளவியல் அம்சமாக உள்ள ஆங்கில மோகம் இங்கு ஒரு சிக்கலாக அமைகின்றது.”

என்றும் கூறுவதை நோக்குமிடத்து, எம்முடைய நாட்டு மக்கள் இந்தளவுக்கு ஆங்கில மோக முடையவர்களாயில்லை. பெரும்பாலானவர்கள் தமிழ் மொழியிலேயே தம் நாளாந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள விரும்புகின்றனர். அப்படி விரும்பும் மக்களுக்கு ஆங்கிலத்திலோ ‘சிங்களத்திலோ படிவங்களை, சுற்று நிருபங்களை அனுப்பும் நிலைதான் எம்முடைய நாட்டில் நிலவுகின்றது. எனினும், வடக்கு - கிழக்கு மாகாண ஆட்சி அலுவல்களைத் தமிழிலே நடத்துகின்றது. பெரும்பாலான அமைச்சகள் முயற்சி செய்கின்றன. இந்த ஆட்சி எல்லைக்குள்ளேயே தமிழை அரசகரும் மொழியாக நடைமுறைப்படுத்துவது இயலக்கூடிய தொன்றாகும். இம்முயற்சியில் எல்லோரும் ஒற்றுமைப்பட்டுச் செயற்பட வேண்டும்.

நிர்வாகத் தமிழும் கணனியும்:

நிருவாகத் தமிழுக்கு கணனியின் பயன்பாடு நாம் விரும்பியோ விரும்பாமலோ தேவையான தொன்றாகும். தற்போதைய போர்ச்குழ்நிலையில் தமிழ்ப்பிரதேசங்களில் கணனியைச் சரியான முறையிலே பயன்படுத்த முடியாது. எனினும், அதனுடைய பயன்பாடு பற்றி நாம் எண்ணமலிருக்க முடியாது. வடக்கு - கிழக்கு மாகாண சபையின் திட்டமிடற் பிரதிப் பிரதம செயலாளர் இ. இரங்கராஜா (1996: 14-21) இதுபற்றி அருமையான பயனுள்ள ஒரு கட்டுரையை எழுதியுள்ளார். அவர் தமிழ்க் கணனி தொடர்பான பல சிக்கல்களை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். அவற்றுள் தமிழ்மொழி மூலமான மென்பொதி தளின் பற்றாக்குறையும், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தமிழ் எழுத்துத் தட்டுப் பலகைகள் இருப்பதும் முக்கியமான சிக்கல்களாக அமைகின்றன. அத்துடன் அகர வரிசைப்படி தகவல்களை அல்லது தரவுகளை தமிழிலேயே ஒழுங்குபடுத்துவதற்குரிய செயற்பாட்டினைக் கணனியில் ஏற்படுத்த வேண்டும். ஆங்கில மொழியின் Grammar Check போன்று, தமிழிலும் ‘இலக்கணச் சரிபார்ப்பு’ கணனியில் அமையவேண்டும். இவை தொடர்பாக இந்திய நாட்டிலே முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக கணனித்துறையினர் இவை தொடர்பான ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளலாம். கணனிப் பயன்பாட்டினாடாகத் தமிழை அரசகரும் மொழியாகப் பயன்படுத்துவது எனிதாக அமையலாம்.

**நீதித்துறையில் தமிழ் மொழியின் உபயோகம்
(மன்வரைபு)**

I. அறிமுகம்:

மொழியின் பொதுவான பயன்பாடு யாது என்பதும் அதன் பல்பரிமாண இயல்திறன் (Potentiality) குறித்தும் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இங்கு அடிப்படை உரிமைகளுள் ஒன்றாகவும் சர்வதேசச் சட்டத்தினால் அங்கீரிக்கப்பட்டுள்ளது என்றாலிலும் ஓரினக்குழு தனது மொழியைப் பாவிப்பதற்கான உரிமை பற்றியும் குறிப்பிடப்படும். அதேவேளை இலங்கையைப் பொறுத்தவில் ‘மொழி’ தொடர்பான அரசியல், சமூக, கலாசார தாக்கங்களும் கோடு காட்டப்படும்.

II. சட்டமும் மொழியும்:

சட்டம் என்ற சொல் (Law) எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட சட்ட ஏற்பாட்டையும் கட்டுவதில்லை.. அது அடிப்படையான சட்ட நெறியினைக் குறிக்கும் வகைகளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. சட்டத்தின் ஆட்சி (Rule of Law) என்பதன் பொருளும் சட்ட நெறியின் ஆட்சியையே குறிக்கின்றது. இத்தகைய சட்டங்கள் எவ்விதம் தோன்றின என்பது கவராசியமானது. எனினும் இங்கு அது விரிவாகுகிறது. தலைர்க்கப்படுகின்றது. சட்டத்தின் நோக்கம் நீதி (Justice) வழங்குதலாக மட்டுமே இருக்க முடியும். நீதி வழங்குதலுக்கு எழுத்திலான சட்டங்கள் போலவே எழுத்திலில்லாத சட்டங்களும் பிரயோகிக்கப்படும். ஆக இந்தச்

சட்டத்தின் மொழி என்ன என்ற வினா சிக்கலை ஏற்படுத்தும். ஏனெனில் எழுதப்பட்டிருக்காத சட்டத்தின் மொழி என்பது நடைமுறை அல்லது வழக்காறு என்பதேயாகும். அதற்கு மொழி அவசியமில்லை. எனவே சட்டவாக்க் சபையினால் ஆக்கப்படும் நியதி சட்டத்துக்கே (Statute) மொழி அவசியமாகின்றது. இது அரசியல் காரணிகளின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்ட விடயமாகின்றது.

III. நீதியும் மொழியும்:

கொள்கை அளவில், நீதிக்கு மொழி அவசியமில்லை என்றே கூறலாம். ஆனால் நீதிபுரிதல் என்பது வாஸ்மேல் நடப்பது போன்றே கடினமானதும் அவதானமிக்கதுமான விடயமாகும். எனவேதான் நீதிபுரிதலில் நிறையவே எதிர்பார்ப்புக்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. “நீதி புரியப்பட்டால் மட்டும் போதாது. அது புரியப்பட்டமை வெளிப்படையாகத் தெரிதலும் வேண்டும்” என்று சட்டத்திலே முதுரை (Maxium) ஒன்று உள்ளது. இங்கேதான் நீதிநிர்வாகத்தில் மொழிப்பிரயோகம் கவனத்துக்கு எடுக்கப்பட வேண்டியதாகின்றது.

நீதிபுரிதல் என்பது வழக்கொன்று நீதிமன்றம் கொண்டுவரப்பட்டதன் பின்னர் நீதிமன்றக் கட்டடத்துக்குள்ளே நியாயமாக நடந்து கொண்டு நீதிபதி தன் திறமையால் தீர்ப்பு வழங்குதல் என்று மட்டும் பொருளாகாது. உண்மையில் நீதிபுரிதல் என்பது தனிமனிதனது சுதந்திரம் / உரிமை மட்டுப்படுத்தப் பட்டவுடனேயே ஆரம்பமாகி விடுகின்றது. இங்கே மொழியின் பயன்பாடு நீதிமன்றத்துக்குள் என்பதைவிட நீதிமன்றத்துக்கு வெளியிலேயே அதிகம் தேவைக்குரிய ஒன்றாகின்றது. அத்தகைய சந்தர்ப்பங்கள் யாவை என்பது வெளிப்படையாகவே ஆராயப்பட வேண்டியவையாகும். எனவே நீதிநிர்வாக மொழி என்பது நீதிமன்றத்தோடு மட்டும் சம்பந்தப்பட்ட மொழியென்ற தவறான கருத்தை நாம் கொள்ளக் கூடாது.

IV. இலங்கையில் நீதிமன்ற மொழி:

இலங்கையில் நீதிமன்ற மொழி அல்லது நீதிநிர்வாக மொழிபற்றிய பல்வேறு சட்டவாக்கங்கள் காலத்துக்குக் காலம் ஆக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் சில அரசியலமைப்பு அந்தஸ்தும் கொண்டவையாகும். இச்சட்டவாக்கங்கள் பிரதானமானவையா? இவை எந்தாவு தூரத்துக்குப் பின்பற்றப்படுகின்றன என்பன உதாரணங்களுடன் விளக்கப்படக் கூடியன. 1932இல் அரசு சபையில் மாத்தறைப் பிரதிநிதி திரு. ஜி. கே. டபிள்யூ. பேரேரா கொண்டுவந்த பிரேரணை முதல் தற்போதைய அரசியலமைப்புக்கான 16வது திருத்தம் வரையான ஏற்பாடுகளைத் தொட்டுச் செல்லவேண்டிய அவசியம் உள்ளது.

V. தமிழ் மொழியின் அரசியலமைப்பு அந்தஸ்து:

தமிழ் மொழியின் அரசியலமைப்பு அந்தஸ்து என்ன? அதாவது 16வது திருத்தத்துக்கு முந்திய நிலைப்பாடுகளும் 16வது திருத்தத்துக்கு வழிகோலிய அரசியல் நிகழ்வுகளும் ஞாபகப்படுத்தப்படுவதுடன் இதுசார்பாக ஒப்பிட்டுச் சட்ட ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படும். (Comparative constitutional analysis will be undertaken) இந்தியா, மலேசியா, கனடா, சுவிடன், நோர்வே, பின்லாந்து, சுவிஸ்லாந்து போன்ற நாடுகளின் நீதிமன்ற மொழிபற்றிய விபரங்கள் இங்கே தரப்படும்.

VI. நீதிமன்ற நிர்வாக மொழி:

நீதிமன்ற நிர்வாக மொழி என்றாலில் இலங்கை அரசாங்கம் இதுவரை மேற்கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகளும் இனி எடுக்க உத்தேசித்துள்ள செயற்படுகொள்ம (உத்தேசத் தீர்வுத்திட்டத்தின்படி) அலசப்படுவதுடன் இவை எந்தாவு தூரத்துக்கு வெற்றிகரமாகச் செயல்யுருப்பெறும் என்பதுபற்றியும் இங்கே வினா எழுப்பப்படும். இது விடயத்தில் அரசாங்கம் எதிர் நோக்கும் பாரிய தடைகளுக்கான அடிப்படைக் காரணங்கள் என்ன? அவற்றின் இயல்பென்ன? அவை எங்களும் களையப்பட முடியும்? அதற்கு அவசியமான முன்நிபந்தனைகள் யாவை என்பதையும் கட்டுரையாளர் குறிப்பிடுவார்.

VIII. முடிவுரையும் யோசனைகளும்:

நீதிநிர்வாக மொழியாகத் தமிழ் இன்று எந்தாவு தூரத்துக்கு இலங்கையில் பாவிப்பிலுள்ளது என்பதைக் குறிப்பிட்டு, இந்திலைமையைப்க் கொண்டுவந்த அரசியல், சட்ட, சமூகக் காரணிகளையும் மீட்டுரைத்து இந்திலை மாற்றமடைவதற்கான யோசனைகள் முன்வைக்கப்படும். இவ் யோசனைகள் வரலாற்று ரீதியிலும் அரசியல் ரீதியிலும் ஏனைய அடிப்படையில் அதற்கான நேரடி உதாரணங்களும் இங்கே குறிப்பிடப்படும். அரசியலமைப்பு உத்தரவாதம் மட்டும் போதுமா? நிர்வாக இயந்திரம் எவ்வாறு சீர்படுத்தப்படவேண்டும் என்பதை இந்த உதாரணங்கள் தெளிவாகக் காட்டி நிற்கும்.

சட்டத்துறை ஆவணங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பதிலுள்ள சில பிரச்சினைகள்

நடவடிக்கை முப்பகுமையிலிருந்து நிற்கின்றது என்று. A

கலாநிதி. எம். ஏ. நு. மாண், அன்புபி குழாய்களின் திருப்பாடுகளைப் பற்றி சிரேஸ்ட் விரிவுரையாளர், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

1. ప్రాంతాలు:

1. നോക്കുമ്പോൾ മനസ്സിൽ വരുത്തുന്ന അനുഭവങ്ങളും ആവിഷ്കാരങ്ങളും അനുഭവിച്ചാലും

இலங்கையில் சட்டத்துறை ஆவணங்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்ப்பது தொடர்பான சில பிரச்சினைகளை அரூப்பில் இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

2. ଚଟ୍ଟଵାକ୍କ ମୋଟିଃ

அரசியல் யாப்பிள்படி இலங்கையில் தமிழும் சட்டவாக்க மொழிகள் ஒன்றாகும். இப்போது நடைமறையிலுள்ள 1978ம் அண்டு ஆசியல் யாப்ப சட்ட வாக்க மொழியின்றி பிரஸ்வென்டை குறித்து;

1. எல்லாச் சட்டங்களும் துணைநிலைச் சட்டவாக்கங்களும் இரண்டு தேசிய மொழிகளிலும் சட்ட மாக்கப்படுதலும் அல்லது இயற்றப்படுதலும் வெளியிடப்படுதலும் வேண்டும். அவை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்பையும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். எவ்வேபோனும் இரண்டு உரைகளுக்கிடையே ஏதேனும் ஒவ்வாமை இருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் அரசுகருமொழி உரையே மேலாங்கி இருத்தல் வேண்டும்.

2. அரசியல் அமைப்புத் தொடங்கும் தேதிக்கு நேர்முன்னர் வலுவுடையனவாயிருந்த எல்லாச் சட்டங்களும், துணைநிலைச் சட்டங்களும் சட்டவாக்கங்களும் இயன்றாவு விரைவாகத் தேசிய மொழிகள் இரண்டிலும் கசெற்றில் வெளியிடப்படுதல் வேண்டும்.
3. இவ்வறுப்புரையின் (2) ம் பந்தியின் ஏற்பாடுகளின் கீழ் சிங்களத்தில் வெளியிடப்பட்ட சட்டமே அத்தகைய வெளியிட்டுத் தேதியிலிருந்து சட்டமாகக் கருதப்படுதல் வேண்டும் என்பதோடு ஆங்கிலத்தில் அதற்கிணையொத்ததாக இருக்கும் சட்டத்தினைப் பறுத்தொகுத்தலும் வேண்டும்.

1997ல் ஜூக்கிய முன்னணி அரசு வெளியிட்டுள்ள அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தத்துக்கான ஆலோசனைகள் சட்டவாக்க மொழிபற்றிப் பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

- (1) எல்லாப் பாராஞமுன்றச் சட்டவாக்கங்களும் பிராந்தியசபையின் நியதிச் சட்டவாக்கங்களும் துணைநிலைச் சட்டவாக்கங்களும் சிங்களத்திலும், தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலிலும் சட்டமாக்கப் படுதல் அல்லது ஆக்கப்படுதல் வேண்டும்.
- (2) ஏதேனும் சட்டத்தில், அல்லது நிதியச்சட்டத்தில் அல்லது துணைநிலை சட்டவாக்கத்தின் ஏற்பாட்டில் அத்தகைய எவ்வயேனும் இரண்டு உரைகளுக்கிடையே ஏதேனும் ஒவ்வாமை ஏற்படும் பட்சத்தில் அத்தகைய உரை ஒவ்வான்றும் அத்தகைய எழுத்திலான சட்டத்தைச் சட்டமாக்குகின்ற அல்லது ஆக்குகின்ற அதிகார சபையானது வேறுவகையாக ஏற்பாடு செய்தாலன்றி, சமமான அதிகாரமுடையதாகக் கருதப்படுதல் வேண்டும்.

இவ்விரண்டு யாப்புகளின் நுட்பவிபரங்களில் முக்கியமான வேறுபாடுகள் இருப்பினும் இவ்விரண்டும் சட்டவாக்க மொழிகளுள் ஒன்றாக தமிழும் இருக்க வேண்டும் என்பதையும் முன்னைய சட்டங்கள் அனைத்தும் தமிழிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன என்பது முக்கியமானது.

சட்டத்தை ஆக்குவதற்கு அல்லது எழுதுவதற்கு உரிய மூலமொழி என்பதே சட்டவாக்கமொழி என்பதன் பொருளாகும். ஆயினும் நடைமுறையில் தமிழ் ஒரு சட்டவாக்க மொழியல்ல. இலங்கைப் பாராஞமுன்றச் சட்ட மூலங்கள் அனைத்தும் நான் அறிந்தவை ஆங்கிலத்திலேயே வரையப்படுகின்றன. பின்னர், அவை சிங்களம், தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப் படுகின்றன. இன்று தமிழில் கிடைக்கும் சட்டங்கள் அனைத்தும் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட சட்டங்களே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வகையில் சட்டமொழி பெயர்ப்பு முக்கிய கவனத்துக்குரியது.

சட்ட மொழியின் தன்மை:

சட்டமொழி, கவிதை மொழிபோல் அலங்காரமானதாகவும், உணர்ச்சிக் கலப்புடையதாகவும் பல்வேறு விளக்கங்களுக்கு உரியதாகவும் அமைதல் இயலாது. அது குழப்பங்கள், மயக்கங்கள் இன்றி, தெளிவானதாக நேரடியானதாக முடிந்தவரை முரண்பட்ட இரண்டு விளக்கங்களுக்கு இடம் அற்றதாக இருத்தல் அவசியம். அறிவு சார்ந்த பிற துறைகளை விடவும் சட்டத்துறையில் பயன் பயன்படுத்தப்படும் மொழி கூரியதாக இருத்தல் வேண்டும். அதனாலேயே சட்டத்துறை நிறுவனங்கள் ஒரு விடயத்தின் பல்வேறு கூறுகளையும் உள்ளடக்கத்தக்க வகையில் உருப்புரைகளாகவும் (Article), பந்திகளாகவும் (Paragraph) உபயுந்திகளாகவும் (Sect - Paragraph) பிரித்து விளக்குகின்றன. அலங்காரமற்ற கூர்மையான மொழியையும், விசேஷமான மொழி நடையையும் பயன்படுத்துகின்றன. இவ்வகையில் ஆங்கிலம் போன்ற ஜோராப்பிய மொழிகளில் சட்டத்துறைக்கான மொழி நடை சிறப்பாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது.

தமிழில் சட்ட மொழிநடை:

ஜோராப்பியரின் வருகையின் முன்னர் தமிழில் எழுதித் தொகுக்கப்பட்ட சட்டங்கள் இருக்க வில்லை. பாரம்பரியச் சட்டங்களே இங்கு வழக்கில் இருந்தன. இவை சமூக மரபுகளாகவும் சம்பிரதாயங்களாகவும் நிலை பெற்றவை. இதனால் சட்டத்துறை சார்ந்த கலைச் சொற்களும், மொழி நடை ஒன்றும் தமிழில் உருவாகி இருக்கவில்லை.

இலங்கையில் தச்சக்காரர்களே எழுத்து மூலமான சட்டத் தொகுப்பினை முதலில் அறிமுகப் படுத்தினார். பிரித்தானிய ஆட்சிமுறை இங்கு நடைமுறைக்கு வந்தபோது எழுத்துமூலமான சட்டவாக்கம் ஆட்சி நடைமுறையின் முக்கிய அம்சமாகியது. பிரித்தானியர் காலத்தில் ஆங்கிலமே ஆட்சி மொழியாக அமைந்தமையால் அனைத்துச் சட்டவாக்கங்களும் ஆங்கிலத்திலேயே நிகழ்ந்தன. சுதந்திரத்துக்குப்பின் கதேச மொழிகள் தேசிய மொழிகளாகவும் ஆட்சி மொழிகளாகவும் அங்கொரம் பெற்ற பின்னரே தமிழிலும் சிங்களத்திலும் சட்டவாக்கத்துக்கான தேவை ஏற்பட்டது. அத்தேவையை ஈடு செய்யும் வகையில் சட்டவாக்கத்துக்கான அல்லது மொழி பெயர்ப்புக்கான கலைச் சொற்களையும் மொழி நடையையும் உருவாக்க வேண்டிய அவசியம் நேர்ந்தது.

தமிழில் சட்ட மொழி பெயர்ப்புகள்:

1956ல் சிங்காஸ் ஆட்சி மொழியாக்கப்பட்டது பின்னர் பாரானூமன்றச் சட்டங்கள் சிங்காஸ்திலும் தமிழிலும் மொழி பெயர்க்கப்படும் நடைமுறை ஆரம்பமாகியது. பாரானூமன்றத்தில் ஆக்கப்படும் எல்லாச் சட்டங்களுக்கும் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு இருக்கவேண்டும் என்பது அரசியல் யாப்பில் குறிப்பிடப் பட்டிருப்பினும், நடைமுறையில் எல்லாவற்றுக்கும் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு உண்டா என்பது தெரியவில்லை. எனினும் பல சட்டங்களுக்கான தமிழ் மொழி பெயர்ப்புக்கள் கிடைக்கின்றன. அவற்றோடு அரசியல் யாப்புக்கான தமிழ் மொழி பெயர்ப்புக்களும் கிடைக்கின்றன. இம்மொழி பெயர்ப்புகள் சட்டவரைஞர் தினைக்களத்தினாலேயே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

இக்கட்டுரைக்கான தரவுகள் பெரிதும் 1978ம் ஆண்டின் அரசியல் யாப்பு, 1997ம் ஆண்டின் அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தத்துக்கான அரசாங்கத்தின் ஆலோசனைகள் ஆகியவற்றின் வெளியிடப்பட்ட மொழிபெயர்ப்புக்களில் இருந்தே பெறப்பட்டன. இம்மொழி பெயர்ப்புகளைப் பார்க்கும்போது மொழி பெயர்ப்பாளர்கள் எதிர்நோக்கிய சிரமங்களையும் சவால்களையும் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. அவர்கள் மிகுந்த கவனத்துடனும் உழைப்புடனும் இந்த மொழி பெயர்ப்பு முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளனர் என்பது தெளிவாகின்றது. தனக்கென்று சட்டத்துறை மொழி மறு ஒன்றை வளர்த்துக் கொள்ளாத ஒரு மொழியில், அத்துறையில் மிகுந்த வளர்ச்சியடைந்த மொழிமொழின்றில் வரையப்படும் ஆவணங்களை மொழி பெயர்ப்பதில் உள்ள சிக்கல்களும் வெளிச்சமாகின்றன.

ஒப்பிட்டாலில் தமிழில் ஆக்க இலக்கியங்களை மொழி பெயர்ப்பது அவ்வளவு சிரமமானதல்ல. ஏனெனில், தமிழில் ஏற்கனவே வளமான இலக்கிய மொழிநடை ஒன்று வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. கடந்த ஐம்பது, அறுபது ஆண்டுகளாக இயற்கை விஞ்ஞானம், சமூக விஞ்ஞானம் சார்ந்த எழுத்துகளும் அறிவியல் மொழி நடை ஒன்றும் தமிழில் ஓரளவு விருத்தியடைந்துள்ளன. எனினும் சட்டவாக்க மொழிநடை ஓர் ஆர்ப்ப நிலையில் உள்ளது என்றே சொல்ல வேண்டும். மொழி பெயர்க்கப்பட்ட சட்ட ஆவணங்களைப் பார்க்கும்போது அவை தமிழ் மறு, ஆங்கில மறு இரண்டும் கலந்த ஒரு வகையான செயற்கை நடையில் இருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. சட்ட ஆவணங்கள் ஏனைய நூல்களைப்போல் பொதுப்பயன்பாட்டுக்கு உரியவை அல்ல எனினும் சிறப்புத் தேர்வாளர்கள் கூட மொழி பெயர்க்கப்பட்ட சில ஆவணங்களைப் புரிந்து கொள்வதில் இடர்படுகின்றனர்.

இங்கு இரண்டு உதாரணங்களை மட்டும் பார்க்கலாம்.

- (1) “அரச சேவையை அல்லது ஏதேனும் பகிரங்க கூட்டுத்தாபனத்தின் சேவையைச் சேர்ந்த ஊழியத்தை அல்லது பதவியை நிறைவேற்றுவதற்கு ஏதேனும் தேசியமொழி அறிவு நியாயமான அளவு அவசியமாக இருக்கின்றவிடத்து அத்தகைய ஊழியத்துக்கான அல்லது பதவிக்கான தகைமை ஒன்றாக அத்தகைய தேசிய மொழியில் போதுமான அளவு அறிவை நியாயமான அளவு காலத்துக்குள் ஆளோருவரைத் தேவைப்படுத்துவது சட்ட முறையானதாதல் வேண்டும்.”
- (2) “ஏதேனும் நீதிமன்றத்தின், நியாயசபையின் அல்லது நிறுவனத்தின் தீர்ப்பு, தீர்வை, கட்டடளை அல்லது தண்டனைத்தீர்ப்பு எதுவும் தீற்றத்தவர்களின் பொருளாளவிலான உரிமைகளுக்குப் பங்கம் விளைவித்திருக்காத ஏதேனும் பிழை, குறைபாடு அல்லது ஒழுங்கின்மை காரணமாக நேரமாகக் கடுதலோ அல்லது வேறுபடுத்தப்படுதலோ ஆகாது.”

மேலே உள்ள பந்திகளைப் புரிந்துகொள்வதில் உள்ள பிரதான இடர்பாடு இதில் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ள மொழியமைப்பாகும். இதில் வாக்கியம், சொற்றொடர், கலைச்சொற்கள் என்பன அடங்கும். ஒவ்வொரு பந்தியும் பல்வேறு தொடர்களைக் கொண்ட ஒவ்வொரு நீண்ட வாக்கியத்தால் அமைந்துள்ளது. இத்தகைய நீண்ட தொடர் வாக்கியங்கள் சட்ட மொழி நடையின் ஒரு பொதுக் கூறாக காணப்படுகின்றன.

மற்ற அம்சம் கலைச் சொற்களும் வார்த்தைப் பிரயோகங்களுமாகும்.

இப்பிரதியில் இடம் பெற்றுள்ள (1) ஊழியம் (Employment), பதவி (Office) (2) நீதிமன்றம் (Court), நியாயசபை (Tribunal) நிறுவனம் (Institution), (3) தீர்ப்பு (Judgement), தீர்வை (Decree), கட்டடளை (Order) தண்டனைத்தீர்ப்பு (Sentence) போன்ற கலைச் சொற்கள் பொது வழக்கில் பெரிதும் வேறுபடுத்தப்பாத ஆனால் சட்டத்துறையில் ஏராளமாகப் பயன்படுத்தப் படுகின்றன.

அடுத்த அம்சம் ஆங்கிலத்தொடர்களின் நேரமொழி பெயர்ப்பாய் அமைகின்ற சொற்றொடர்கள். உதாரணமாக (1) ஏதேனும் (தேசிய மொழி) அறிவு நியாயமான அளவு அவசியமாக இருக்கின்றவிடத்து (Where such knowledge is reasonably necessary) (2) நியாயமான அளவு காலத்துக்குள் (With in a reasonable time) (3) போதுமான அளவு அறிவு (Sufficient knowledge) (4) ஆளோருவரைத் தேவைப்படுத்துவது (To require a person) (5) சட்டமுறையானதாதல் வேண்டும் (Shall be lawfal) (6) பொருளாளவிலான உரிமைகள் (Substantial rights) (7) நேரமாறாக்கப்படுதலோ தவறுபடுத்தப்படுதலோ ஆகாது (Shall not be reversed or varied)

தமிழில் சட்ட ஆவணங்களை மொழி பெயர்ப்பவர்கள் ஆங்கில மூலத்தில் உள்ள வார்த்தைகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் மொழி பெயர்ப்பில் தமிழ் வார்த்தைகள் இருக்கவேண்டும் என்று கருதிச் செயற் படுவதாகத் தோன்றுகின்றது. இதுவே இவர்களை வழி நடத்தும் உள்ளார்ந்த மூலக் கொள்கை என்று கூறலாம். அவ்வாறு இல்லையெனில் மொழிபெயர்ப்பு மூலத்திலிருந்து பிறழுந்ததாகக் கருதப்படக்கூடும் என்றும் இவர்கள் கருதுவதாகக் கொள்ளலாம். அதனால் சட்டமொழி பெயர்ப்புகள் பெரிதும் நேரமொழி பெயர்ப்புகளாக (Literal translation) அமைந்து விடுகின்றன. ஆங்கிலச் சட்டமொழி நடைக்குரிய கூறுகள் அனைத்தும் தமிழ்ச் சட்டமொழி நடைக்குப் பெயர்க்கப்பட வேண்டுமா என்ற கேள்வி இங்கு எழுகின்றது.

உதாரணமாக "A legislation shall be enacted or made in Tamil and Sinhala" என்ற ஆங்கில வாக்கியத்தை எடுத்து நோக்குவோம். இதில் enacted, made என்னும் இருவினைகள் உள்ளன. இவற்றுள் enacted என்பது சட்டத்துறைக்கே உரியது. சட்டமாக்குதல் எனப் பொருள்தருவது. made என்பது ஆக்குதல், செய்தல் என்னும் பொதுப் பொருள்தருவது. ஆங்கிலச் சட்டமொழி நடையில் enacted or made என்ற பயன்பாடு மரபுதீயானது. இரண்டும் வெவ்வேறு சட்டவாக்க நடைமுறைகளைக் குறிப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஒரு இணைந்த தொடர்போல் யண்படுத்தப்படுவதாகவே கருத்த் தோன்றுகின்றது. இவ்விரண்டு வினைகளும் ஆங்கிலச் சட்டத்துறையில் நுட்பமான பொருள் வேறுபட்டுடன் யண்படுத்தப் படுகின்றன எனக் கொண்டாலும் தமிழில் அவற்றை எவ்வாறு வெளிப்படுத்துவது என்பது பிரச்சினை. எனினும் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பாளர்கள் இவ்விரு வினைகளையும் மொழி பெயர்ப்பிலும் கொண்டுவரவே முயன்றுள்ளனர்.

1998ம் ஆண்டின் அரசியல் யாப்பின் 23ம் உறுப்புரையில் பின்வரும் வாசகம் இடம் பெற்றுள்ளது.

"All laws and subordinate legislation shall be enacted or made and published in both National Languages"

1997ம் ஆண்டு அரசு வெளிப்பட்ட அரசியல் அமைப்புத் திருத்த ஆலோசனைகளின் 37ம் உறுப்புரையில் பின்வரும் வாசகம் இடம் பெறுகின்றது.

"All acts of parliament, statutes of regional councils and subordinate legislation shall be enacted or made in sinhala, Tamil and english"

இவற்றுக்குரிய தமிழாக்கம் இக்கட்டுரையின் தொடக்கத்தில் தரப்பட்டுள்ளது. இவ்விருமொழி பெயர்ப்புக்களிலும் சட்டமாக்கப்படுதலும் அல்லது இயற்றப்படுதலும் வேண்டும் என்றும் சட்டமாக்கப்படுதல் அல்லது ஆக்கப்படுதல்வேண்டும் என்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். இவை தமிழ் மொழி நடையில் பொருளாற்தாக அல்லது குழப்பம் தருவதாக அமைகின்றன. இதனை சட்டமாக்கப் படுதல் வேண்டும் என்றோ, சட்டமாக இயற்றப்படுதல் வேண்டும் என்றோ, சட்டமாக ஆக்கப்படுதல் வேண்டும் என்றோ மொழி பெயர்த்தல் பொருத்தமாக அமையும்.

ஆங்கிலச்சட்ட மொழிநடையில் such, where, wheres, here in after ஆகிய சொற்கள் அடிக்கடி பயின்றுவரக் காணலாம். தமிழ் மொழி பெயர்ப்பில் இவற்றை அவ்வாறே கொண்டுவர முயலும்போது தமிழ் மொழிநடை சுற்று அந்நியமான சாயலைப் பெறுகின்றது. பின்வரும் பந்தியை இதற்கு ஒரு உதாரணமாகத் தரலாம்.

"நீதிமன்றம் ஒன்றில் பயன்படுத்தப்படும் மொழியை அறிந்திராத எவ்வேனும் நீதிபதி, யூர்கட்சிக்காரர் அல்லது விண்ணப்பகாரர் அல்லது அத்தகைய கட்சிக்காரரை, விண்ணப்பகாரரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்கு சட்டப்படி உரித்துடைய எவ்வேனும், ஆன், அத்தகைய நீதிமன்றத்தின் முன்னருள்ள நடவடிக்கைகளை விளங்கிக் கொள்வதனையும் அவற்றில் பங்குபற்றுவதனையும் இயலச் செய்வதற்காக சிங்களத்தில், தமிழில் அல்லது ஆங்கிலத்தில் பேச்சு மொழி பெயர்ப்பும் மொழி பெயர்ப்பும் அரசினால் ஏற்பாடுசெய்து கொடுக்கப்படுவதற்கு அத்தகைய நீதிபதி, யூர், கட்சிக்காரர் அல்லது அவர் பெற்றுக்கொள்வதற்கு உரித்துடையவராதல் வேண்டும். அத்துண் சட்டத்திற்கிணங்க அவர் பெற்றுக்கொள்வதற்கு உரித்துடையவராகக் கூடியவாறான பதிவேடுகள் விடப்பட்டிருக்கின்றன அத்தகைய ஏதேனும் பாகத்தை அல்லது அதன் மொழி பெயர்ப்பொன்றை அத்தகைய மொழியில் பெற்றுக் கொள்வதற்கும் உரித்துடையவராதல் வேண்டும்."

இந்த உறுப்புரையில் ஜந்து இடங்களில் அத்தகைய என்ற சொல் இடம் பெற்றுள்ளது. தமிழில் அத்தகைய என்ற சொல் அதை ஒத்த, அதைப்போன்ற என்ற பொருளுடையது. ஆயினும் மேல் உள்ள உறுப்புரையில் பல இடங்களில் கூட்டு அடையாக, அதற்கு முன்னர் குறிப்பிட்ட ஒன்றின் பதிலிடு கூயராகவே (Anaphoric pronoun) பயன்படுத்தப்படுகின்றது. தமிழ் மொழி பெயர்ப்பைப் பொறுத்தவரை இந்த இடங்களில் அந்த அல்லது அ என்னும் கூட்டு அடை பொருத்தமானதாக இருக்கலாம். எனினும் சட்டத்துறையினரே இதில் இறுதித் தீர்மானம் எடுக்கவேண்டும்.

சட்டமொழி பெயர்ப்பில் கலைச்சொல்லாக்கத் முக்கிய இடம் பெறுகின்றது. நுட்பமான பொருள் வேறுபாடு உடைய ஆங்கிலச் சொற்களுக்கு சமமான தமிழ்ப் பதங்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டிய பிரச்சினையை மொழிபெயர்ப்பாளன் எதிர்நோக்குகிறான். நமது மொழி பெயர்ப்பாளர்கள் அதிக சிரமத்தோடு இத்துறையில் பாராட்டத்தக்க முயற்சிகளைச் செய்துள்ளனர் என்பதை மறுக்க முடியாது. உதாரணமாக, ஆட்கொணர்வு எழுத்தாணை (Habeas corpus), உறுதிகேள் எழுத்தாணை (Certiorari), தலையீட்டு எழுத்தாணை (Prohibition), மேற்கெல் என்னும் எழுத்தாணை (Mondamus), யாதுரிமை (Quo warranto) போன்ற தடை மனுக்கள் பற்றிய சொல்லாக்கங்களைக் குறிப்பிடலாம். ஆயினும் கலைச் சொற்களின் பொருத்தப்பாடு, பொதுப்பயண்பாடு, நியமப்படுத்தல் பற்றிய பிரச்சினைகள் உள்ளன. சட்டக்கல்லூரி, சட்டபீடம் ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த தமிழ்ப் புலமையாளர்கள் இத்துறையில் அதிகம் பங்களிப்புச் செய்யவேண்டியவர்கள். தமிழ்நாட்கள், மொழியியலாளர்களின் உதவியுடன் இப்பணி செய்யப்படல் வேண்டும். இங்குசில பிரச்சினைகளை மட்டும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

- (1) Judgment, degree, order, sentence ஆகியவை முறையே தீர்ப்பு, தீர்வை, கட்டளை, சோடனைத் தீர்ப்பு எனத் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் தீர்வை என்பது ஏற்கனவே பொது வழக்கில் வேறு பொருளில் (Customs duty) பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. அவ்வகையில் இன்று ஒரு சொல்லைத் தேடுவது பயனுடையதாக அமையும்.
- (2) Power என்ற சொல் அதிகாரம், தத்துவம் என இரு வகையாகவும் மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றது. உதாரணமாகப் பின்வருவனவற்றை நோக்குக.
 - (1) Parliament - Procedure and powers பாராளுமன்றம் - நடவடிக்கை முறையும் தத்துவங்களும்.
 - (2) Legislative power - சட்டமாக்கற்றத்துவம்.
 - (3) Delegation of legislative power சட்டமாக்கற் தத்துவத்தைக் கையளித்தல்.
 - (4) The devolution of power to regions பிராந்தியங்களுக்கு அதிகாரத்தைப் பரவலாக்கல்.
 - (5) Executive powers of the region பிராந்தியத்தின் நிறைவேற்று அதிகாரங்கள்.

இவ்வாறு ஒரு விடயத்தைச் சுட்ட இருவேறு கலைச் சொற்களைப் பயன்படுத்துவது குழப்பத்தை ஏற்படுத்தக்கூடும். தவிரவும் Authority என்பதைச் சுட்டுவும் அதிகாரம் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக Power and authority என்பது தத்துவமும் அதிகாரமும் என மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதில் ஒரு நியமத்தைக் கடைப்பிடித்தல் பொருத்தமானது.

- (3) Offence, offender ஆகிய சொற்கள் முறையே தவறு, தவறாளி எனத் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக "The president may in the case of any offender convicted for any offence in any court within the republic, grant a pardon either free or subject to lawful conditions" என்பது பின்வருமாறு தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

"சனாதிபதி, இலங்கைக்கு குடியரசுக்குள் ஏதேனும் நீதிமன்றத்தில் ஏதேனும் தவறுக்காகக் குற்றத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டிருக்கும் எவ்வேறும் தவறாளியின் விடயத்தில் நிபந்தனையற்ற மன்னிப்பொன்றை அல்லது சட்டமுறையான நிபந்தனைக்கு அமைந்த மன்னிப்பொன்றை வழங்கலாம்."

தமிழ் சொல் மரபில் தவறு என்பது இலகுவான உள்நோக்கமற்றுச் செய்யப்பட்ட பிழைகளையே சுட்டும். ஆங்கிலத்தில் Mistake என்பது இதற்கு நிகரானதாகும். Offence என்பது உள்நோக்கத்துடன் செய்யப்படும் பெரும் பிழைகளைச் சுட்டும். இதனைக் குற்றம் என மொழி பெயர்த்தல் பொருத்தமாகும்.

சீக்கலான் மொழிபெயர்ப்பு:

வழக்கிலுள்ள இலகுவான சொற்களுக்குப் பதிலாக புத்தாக்கங்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் மொழி பெயர்ப்பு மேலும் சீக்கலடைகின்றது. பின்வரும் பந்தியைக் கவனிப்போம்.

"இயைபான வாக்குத் தொகையானது அத்தேர்தல் மாவட்டத்துக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவர்கள் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை ஒன்றினால் குறைத்த பின்னர் வரும் எண்ணிக்கையினால் பிரிக்கப் படுதல் வேண்டும். அத்தகைய பிரித்தலின் விளைவான எண்ணானது பூரணியாகவிருப்பின் அப்பூரணி அல்லது அவ்வெண் பூரணியாகவும் பின்னமாகவும் இருப்பின். அப்பூரணியிலும் பின்னத்திலும் பார்க்க உடனடியாகக் கூடியதாகவுள்ள பூரணியானது பின்னர் விளைதொகை எனக் குறிப்பீடு செய்யப்படும்".

இங்கு Integer என்பதே பூரணி என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதனை பொதுவழக்கில் உள்ளபடியே முழுஎண் என்று மொழிபெயர்ப்பது மொழிபெயர்ப்பை எளிமைப்படுத்தும். ஒருதமிழ் வாசக்கருக்கு பூரணி என்பது ஒரு பெண்ணின் பெயரை நினைவுட்டுமேயன்றி முழு எண்ணை அல்ல.

மேல் தரப்பட்ட பந்தியும் நேர்மொழி பெயர்ப்புக்கு ஒரு சிற்றந் த உதாரணமாகும். நேர் மொழி பெயர்ப்பு மொழி பெயர்ப்பு நடையை மிகவும் சீக்கலாக்குகின்றது.

தற்பட்ட மொழி பெயர்ப்பில் Relevant என்ற சொல் இயைபான் என்று மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. பரிசீலனைக்கு எடுக்கப்பட்ட சட்டமொழி பெயர்ப்பு நூல்கள் இரண்டிலும் Relevant என்னும் ஆங்கிலச் சொல், அது இடம் பெறும் எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் இயைபான் என்றே மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. அவ்வகையில் 'Relevant Number of Vote' என்பது அங்கு இயைபான் வாக்குத்தொகை என மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லை விட்டு விட்டு பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டு மொழிபெயர்த்தால் செல்லுபடியான மொத்த வாக்குத்தொகையென இதனை மொழி பெயர்ப்பதே பொருத்தமாக இருக்கும். இப்பஞ்சியில் உள்ள ஒவ்வொரு தொடரும் ஏற்கனவே குறிப்பிடவாறு ஆங்கில வாக்கிய அமைப்பின் நேர் மொழிபெயர்ப்பாகும்.

உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை ஒன்றினால் குறைத்தபின்னர் வரும் எண்ணிக்கையினால் பிரிக்கப்படுதல் வேண்டும் என்பது shall be devided by the number of members.....reduced by one என்பதன் நேர் மொழிபெயர்ப்பாகும். இதனை “உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையில் இருந்து ஒன்றைக் கழித்துவரும் எண்ணிக்கையினால் பிரிக்கப்படுதல் வேண்டும்” என தமிழ் அமைப்புக்கேற்ப இன்னும் இலகுபடுத்தி மொழி பெயர்க்கலாம். “பூரணியிலும் பின்னத்திலும் பார்க்க உடனடியாகக் கூடியதாகவுள்ள பூரணி” என்பது, “The integer immediately higher to that intermission and fraction” என்பதன் நேர்மொழி பெயர்ப்பாகும். இதனை “அம் முழு எண்ணுக்கும் பின்னத்துக்கும் அடுத்த முழு எண்” என கருத்துச் சிதைவின்றி இலகுபடுத்தி மொழி பெயர்க்கலாம்.

here in after என்ற ஆங்கிலத் தொடர் சட்ட ஆவணங்களில் ‘இதனகத்துப் பின்னர்’ என தொடர்ச்சியாக மொழி பெயர்க்கப்படுகின்றது. here afer என்பதே சட்டத்துறையில் here in afterஎனப் பயன்படுத்தப் படுகின்றது. இரண்டுமே ஒரு பொருள் உடையன. தமிழில் பிறதுறையினர் இதனை ‘இதன் பின்னர், அல்லது இனி என மொழிபெயர்த்து வழங்குகின்றனர். சட்டத்துறையிலும் இதனைப் பின்பற்ற இயலாதா?

ஆங்கிலமொழி மரபுக்கு முற்றிலும் இணங்கி சொல்லுக்குச் சொல் என்ற வகையில் நேர்மொழி பெயர்ப்புச் செய்யாது, பொருஞ்குக்கு. முதன்மை கொடுத்து கருத்துச் சிதைவின்றி மேற்காட்டிய செய்தியை பின்வருமாறு மொழி பெயர்க்கலாம்.

“செல்லுபடியான மொத்த வாக்குத் தொகை, அத்தேர்தல் மாவட்டத்துக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வுள்ள உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையில் இருந்து ஒன்றைக் கழித்துவரும் எண்ணிக்கையினால் பிரிக்கப்படவேண்டும். அவ்வாறு பிரித்துவரும் எண்ணிக்கை முழு எண்ணாக இருப்பின் அம் முழு எண், அல்லது அவ்வெண் முழு எண்ணாகவும் பின்னமாகவும் இருப்பின் அம் முழு எண்ணுக்கும் பின்னத்துக்கும் அடுத்த முழு எண் இதன் பின் ‘விளைவுத்தொகை’ எனக் குறிப்பிடப்படும்.”

இதுவரை நோக்கியதில் இருந்து தமிழில் சட்ட ஆவண மொழிபெயர்ப்புகள் சிக்கலானதாகத் தோன்றுவதற்குரிய பிரதான காரணம் அவை ஆங்கில மொழி நடையை அப்படியே பேண முயல்வதாகும் எனக் கூறலாம்.

சட்ட மொழிநடை ஆங்கிலத்தில் இருந்தே தமிழுக்கு வருவதனால் ஆங்கில மரபின் செல்வாக்கை முற்றிலும் தவிர்க்க முடியாது என்பதோடு அவ்வாறு தவிர்க்க முயல்வது தமிழில் சட்ட மொழி நடையின் வளர்ச்சிக்குப் பாதகமாகவும் அமையும் என்பதையும் நாம் மன்மகாள்ளவேண்டும். தற்காலத் தமிழ் வசன நடை வளர்ச்சியில் ஆங்கிலத்தின் செல்வாக்குக் கணிசமானது என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. அதேவேளை ஆங்கில மொழி மரபை முற்றிலும் தமிழில் மறு உற்பத்தி செய்யாமல் முடிந்த அளவு தமிழ் வாக்கிய அமைப்பைப் பேண முயல்தல் பயனுடையதாக அமையும் என்பதே என்னணம்.

ஆயினும் துரதிவ்ட வசமாகத் தமிழ் மரபைப் பேணுவதென்பது பழந்தமிழ்ப் புணர்ச்சி விதிகளை இறுக்கமாகக் கடைப்பிடிப்பதிலும் சில பழந்தமிழ்ச் சொல் வழக்குகளைக் கையாளவதிலுமே வெளிப் படுகின்றது. உதாரணமாக குடியியற்றகுதியீஸ், சட்டமாக்கற்றத்துவம் போன்ற புணர்ச்சிகளும், துடர்ச்சி, ஒப்புரவு, அவா நிறைவு போன்ற சொற்களும் பயன்படுத்தப்படுவது சட்ட மொழி நடைக்கு ஒரு செவ்வியல் தன்மையைத் தருகின்றது. அதேவேளை பின்பற்றப்படும் ஆங்கில வாக்கிய மரபு முற்றிலும் ஓர் அன்னியத் தன்மையைத் தருகின்றது. இவ்விரண்டும் சேரும் போது சட்ட மொழி நடை தவிர்க்க முடியாமல் சிக்கலானதாகின்றது.

தமிழில் சட்ட மொழிநடை இயன்ற அளவு எனிமைப்படுத்தப்பட்டு தமிழ் மயமாதல் வேண்டும். சட்டம் பற்றிய சிந்தனையும் சட்டவாக்கமும் தமிழில் நடைபெறுதல் அதற்கு ஒரு உடன் தேவையாகும். ஒரு மொழிநடை முழுமையாகக் கடன் வாங்கலில் தங்கியிருக்கும்போது அதன் அன்னியத்தன்மை தவிர்க்க முடியாதது.

தமிழகத்தில் தமிழ் ஆட்சி மொழி
- மக்கள் நிலை நின்ற நோக்கு

தமிழகத்தில் தமிழ் பூட்சி மொழி மக்கள் நிலை நின்ற நோக்கு:

“தமிழ் நியாயவாதிகள் தமிழில் வாதிக்காமல் இங்கிலீஸில் வாதிக்கிறார்கள்! தேச பாலையும் தமிழ்; கோர்ட்டில் வழங்கா நின்ற பாலையும் தமிழ்; நியாயாதிபதியும் தமிழர்; வாதிக்கின்ற வகுக்கிலும் தமிழர்; மற்ற வகுக்கில்களும், கட்சிக்காரர்களும் தமிழர்கள்; இப்படியாக எல்லோரும் தமிழ் மயமாயிருக்க அந்த வகுக்கீல்கள் யாருக்குப் பீரித்தியார்த்தமாக இங்கிலீஸில் வாதிக்கிறார்கள்?”.¹

“இங்கிலீட் வார்த்தைகளுக்குச் சரியான பிரதி பதங்கள் தமிழில் இல்லை என்று வக்கீல்கள் சொல்வது அவர்களுடைய தெரியாமையே அல்லாமல் உண்மையல்ல” (மே-ள்: கே.ராமநாதன், 1963: 21).

தமிழ்ப் புனைக்கதை உருவாக்கத்தில் முதன்மையான பங்களிப்புச் செய்தவரும் வழக்கு மன்றத்தில் நீதிபதியாகச் செயலாற்றிவருமான மாடியும் வேதநாயகம் பிள்ளையின் கூற்று இதுவாகும். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதி காலங்களில் அவர் வெளிப்படுத்திய ஆதங்கம் இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியிலும் பொருட்களுடையதாகவே உள்ளது. கடந்த ஒரு நூற்றாண்டில், தமிழில் நிர்வாகம் மற்றும் தமிழ்க்கல்வி பயிற்றுமொழி ஆகியவற்றில், மேற்குறிப்பிட்டவாறு சிக்கலும் குழப்பமும் மிக்கதாகவே இருப்பதன் காரணங்களை டதிப்பீடு செய்ய வேண்டிய தேவை நம்முன் உள்ளது.

தமிழகத்தின் நிர்வாகமொழி தொடர்பான சிக்கல்களைப் புரிந்து கொள்வதற்கு பின்வரும் கூறுகள் அடிப்படையாக அமையக்கூடும்.

- தொடக்க காலம் முதல் தமிழ் - சமஸ்கிருத மொழிகளுக்கிடையில் இருந்த உறவுகள்; சமஸ்கிருத மொழியின் இடத்தைத் தொடர்ந்து வந்த காலங்களில் தெலுங்கு, ஆங்கிலம், இந்தி போன்ற மொழிகள் கால மாற்றத்திற்கு ஏற்ப பெறுதல்.

- பிரித்தானியர்களின் இரட்டை ஆட்சி மறை மூலம் உருவான குழல்கள்.

- மொழி வழி மாநிலங்கள் உருவாக்கப்படுதலும் அவை இந்தியா என்ற கட்டமைப்பில் செயல்படுதல் தொடர்பான நிலைபாடுகளும்.

‘இலக்கணக் கொத்து’ எழுதிய சாமிநாத தேசிகர் தமது பாயிரவியலில், “வடமொழி தமிழ்மொழி எனும் இருமொழியிலும் இலக்கணம் ஒன்றே என்றே என்னுக” - என்றும், “அன்றியும் தமிழ்நூற் களவிலை அவற்றுள் ஒன்றேயாயினும் தனித்தமிழ் உண்டோ?” என்ற கேள்விகளை எழுப்பினார். நாயக்கர் காலத்தில் வாழ்ந்த இவர், இவ்வகைக் கேள்விகளை எழுப்பவேண்டிய சூழல் ஏன் நிலவிற்று? என்பதற்கான விடைதான், தமிழ்-சமஸ்கிருதம் தொடர்பான நீண்ட உறவை நமக்குத் தெரியப்படுத்துகிறது. பல்லவர்கள் மற்றும் பிற்காலச் சோழர்கள் காலம் முதல் தொடர்ந்து - அரசர்களின் நிர்வாக மொழி, வழிபாட்டு மொழி ஆகிய கூறுகளில் சமஸ்கிருதத்தின் இடத்தை நாம் குறைத்து மதிப்பிடுவதற்கில்லை.

மேற்குறிப்பிட்ட தன்மையின் தொடர்ச்சிதான், பின்னர் கைவ எழுச்சி, தனித்தமிழ் இயக்கம், தமிழசை இயக்கம், திராவிட மற்றும் தமிழர் இயக்கங்கள் என்பவை செயல்பட ஊற்றாக அமைந்தன. இத்தன்மையினாலும் நிர்வாகத்தில் தமிழ் பெறவேண்டிய இடம், தமிழ் யயிற்று மொழியாக வேண்டியதன் அவசியங்கள் ஆகியவை முன்னெடுக்கப்பட்டன. இரட்டை ஆட்சி சூழலில் மொழி பற்றிய சிக்கல்கள் உருவாகும் குழல்கள் அனைத்திலும் மேற்குறிப்பிட்ட இயக்கங்கள் தொடர்பான கருத்து நிலைகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. அதன் தொடர்ச்சி இன்னும் நடைமுறையில் உள்ளது.

1919 ஆம் ஆண்டில் மாண்ட்போர்டு அறிக்கையின்படி இரட்டை ஆட்சி முறை நடைமுறைக்கு வந்தது. இந்திய நிர்வாகச் செயல்பாடுகளில், இந்தியர்கள் பங்கேற்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. சேததுப்பட்டு பட்டாபிராம் அய்யர் (1923), பனகல் இராஜா (1928), திவான்பகதூர் டி. என். சிவஞானபிள்ளை (1923), திவான்பகதூர் கிருஷ்ணன் நாயர் (1928), டாக்டர் பி. கப்பராயன் (1926), எஸ். முத்தையா முதலியார் (1926), எம். ஆர். சேதுரத்தினம் அய்யர் (1928), ஏ. அரங்கநாத முதலியார் (1926), ஆர். என். ஆரோக்கியசாமி முதலியார் (1926), ஏ. டி. பண்ணிசெலவும் (1934), பெப்பிலி அரசர் (1932), பி. டி. இராசன் (1932), எஸ். குமாரசாமி ரெட்டியார் (1932) போன்ற பலர் 1921 முதல் 1937 வரை தென்னிந்திய ஆட்சி நிர்வாகத்தில் அமைச்சர்களாக பணிபுரிந்தார். இந்தக்காலச் சூழலில் நிர்வாக மொழி தொடர்பான விவாதங்கள் சட்டமன்றத்தில் நடைபெற்ற தொடங்கின.

1921ம் ஆண்டு மார்ச் 28ஆம் நாள் பி. சி. முத்துச்செட்டியார் என்ற உறுப்பினர், ஆங்கிலத்தில்தான் பேசவேண்டும் என்ற கட்டாயம் இருந்த குழலில், தமிழில் பேசினார்.

“தற்போதைய இங்கிலீஸ் பாலையில் நான் அப்பியாசமில்லாதவனாய் இருக்கிறபடியால், இங்கு நடக்கும் நடவடிக்கைகளை எல்லோரும் அறியும்படியாய், சுய பாலையில் எப்பொழுது பேசும்படி ஏற்படுமோ தெரியவில்லை” (துரை. சந்திரசேகரன், 1986: 16)

1921ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 4ஆம் நாள், இராவப்பகதூர் சி. வெங்கடரங்காரெட்டி சட்ட மன்றத்தில் கொண்டுவேந்த தீர்மானம் பின்வருமாறு:

“சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளை வட்டார மொழிகளில் மொழிபெயர்த்து, சுருக்கமாக அதன் சாராம்சத்தை உறுப்பினர்களுக்கு மாவட்ட கெஜட்டுகளுடன் விநியோகிக்க வேண்டும்”. இத்தீர்மானத்தை விளக்கி அவர் ஆற்றிய உரை குறிப்பிடத்தக்கது.

“.....சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளை வட்டார மொழிகளில் பிரசுரிப்பதன் மூலம்தான் சாதாரணக் குடிமகனும் அரசாங்க நடவடிக்கைகளைப் புரிந்து கொண்டு ஈடுபாடு காட்டுகிறான். இதுதான் பயிற்சி கொடுப்பதற்குரிய சிறந்த முறையாகும். இந்த அரசாங்கத்தைப் பற்றியும் அமைச்சர்களைப் பற்றியும் ஒத்துழையாமை இயக்கத் தலைவர்கள் தவறான மற்றும் உருக்குலைந்த தகவல்களைச் சொல்லி, பொதுமக்களை திசை திருப்புகிறார்கள். கொழுத்த சம்பளத்தை வாங்கிக்கொண்டு பொது மக்களுக்கு அமைச்சர்கள் எந்தவித நன்மையும் செய்யவில்லை என்ற தவறான தகவலும் மக்கள் மத்தியிலே பரப்ப படுகின்றது. ஒத்துழையாமை இயக்கத்தைத் தடுத்து நிறுத்தவும் தொலை தூரத்துக் கிராமத்திலுள்ள மக்கள் நாம் செய்கின்ற நல்ல காரியங்களைப் புரிந்து கொள்ளவும் சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளை வட்டார மொழியில் மொழி பெயர்த்து, சுருக்கமாக விநியோகிக்க வேண்டும்....” (மேற்படி: 22).

திரு. சி. வெங்கடரங்க ரெட்டியின் கருத்தை மறுத்து ராவப்பகதூர் டி. நம்பெருமான்செட்டி பின்வருமாறு கூறினார்.

“இம்மாநிலத்தில் ஜந்தாறு வட்டார மொழிகள் இருப்பதனாலும் படித்தவர்களின் என்னிக்கை ஜந்து சதவீதமே இருப்பதாலும் சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளை மொழிபெயர்த்து வெளியிடுவது வீணானது, தேவையில்லாதது” (மேற்படி: 24)

இல்லிதம் விவாதிக்கப்பட்ட தீர்மானம் ஒட்டுக்கு விடப்பட்டபோது தீர்மானத்திற்கு ஆதரவாக ஒன்பது பேரும், எதிராக ஏழு பேரும் வாக்களித்தார்கள். தீர்மானத்திற்கு ஆதரவாக வாக்களித்தவர்கள் ஆங்கிலக் கல்லியில் பெருமளவிற்கு பயிற்சி இல்லாத, நிலவுடைமையாளர்களும் குட்டி சமஸ்தானத்து அரசர்களும் ஆவர். தீர்மானத்தை எதிர்த்தவர்கள் ஆங்கிலக் கல்லியில் பெற்ற கிறிஸ்தவர்கள், பார்ப்பானர்கள், வெள்ளாளர்கள் ஆவர். எனவே, இரட்டையாட்சி முறையின் தொடக்க காலத்தில் தமிழ் நிர்வாகத்தில் இடம் பெறுவதற்கு எதிராக நின்றவர்கள் ஆதிக்க சாதி மற்றும் ஆங்கிலக் கல்லியின்றவர்கள் என்பதை அறிய முடிகிறது. எனவே முதல் நிலையில், பலரும் பங்கேற்கும் நிர்வாக முறையில் தமிழ் மொழி நிர்வாகம் இவ்வகையில் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டது. அதே காலச் சூழலில், ஆந்திரப் பல்கலைக்கழகம் உருவாக்கப்பட்டன. இதனை அன்றைய சட்டமன்றம் ஏற்றுக்கொண்டது. ஆனால் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் சென்ட் அதற்கான அனுமதி வழங்கவேண்டும். தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் உருவாக்குவதற்கான மாநாடு ஒன்றும், ‘தமிழ்’ மாத இதழின் ஆசிரியர் ம. உ. க. பஞ்சரத்தினம் பிள்ளை அவர்களால் 1926ஆம் ஆண்டு சனவரியில் திருச்சியில் நடத்தப்பட்டது. (தமிழ்: 466): இவ்வகையான பல்கலைக்கழகம் தொடங்குவதை சென்னைப் பல்கலைக்கழக சென்ட் அனுமதிக்க வில்லை. மாறாக 1927இல் உருவாக்கப்பட்ட கீழைத்தேய மொழிகளின் ஆய்வு நிறுவனத்தில் சமஸ்திருத மொழிக்கு மட்டும் பேராசிரியர் பதவி வழங்கப்பட்டது. இவரே அந்நிறுவனத்தின் இயக்குநராகவும் நியமிக்கப்பட்டார். அவரது நிர்வாகத்தின் கீழ் திராவிட மொழிகள் குறித்த ஆராய்ச்சிகள் நிகழ்ந்தன. தமிழ்த்துறைக்கு இணைப்பேராசிரியர் மட்டுமே நியமிக்கப்பட்டார். அதனாலதான் பேராசிரியர் ச. வையாபுரிப்பிள்ளை, சென்னைப் பல்கலைக்கழக நியமனப்படி இணைப் பேராசிரியராக நியமிக்கப் பட்டார். பேராசிரியர் பதவி வழங்கப்படவில்லை (விரிவுக்கு பார்க்க: K. Nambiarooran: 1980).

இவ்வகையில் தமிழ் நிர்வாக மொழியாக உருவாகும் சூழலில், சமஸ்திருத ஆதிக்கமும் ஆங்கிலப் படிப்பும் கைகோர்த்துக் கொண்டன. தமிழ் இரண்டாந்தர மொழியாகவே கருதப்பட்டது. இதே காலச் சூழலில் அகில இந்திய அளவில் ஆங்கில மொழித் தொடர்பான மதிப்பீடு வேறு வகையில் இருந்தது. தமிழகத்தில் நிலைமை வேறாக இருந்தது. இந்த நிலைமை தொடர்பாக காந்தியார் பின்வருமாறு ‘யங் இந்தியா’-வில் (5.7.1928) எழுதினார்:

“அன்னிய ஆட்சியின் அனேக தீமைகளுள், மிகப்பெரியது இந்திய இளைஞர்களின்மீது. அழிவிக்கும் அன்னிய போதனா மொழியைத் தினிப்பதே எனச் சரித்திரங்களும். அது தேசத்தின் சக்தியை உறிஞ்சிவிட்டது, மாணவர்களின் ஆயுளைக் குறைத்துவிட்டது; அவர்களை மக்களிடமிருந்து தன்மைப்படுத்தி விட்டது. அதனால் கல்லிய அணாவசியமாக. செலவு மிகுந்ததாகவிட்டது. இது தொடர்ந்து நீடிக்குமேயானால் அது நமது தேசத்தின் ஆன்மாவைக் கொள்ளுகிறது போய்விடும். அன்னிய போதனா மொழியின் மயக்கத்திலிருந்து, கல்லிய கற்ற இந்தியர்கள் எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் விடுபடுகிறார்களோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு அவர்களுக்கும் மக்களுக்கும் நல்லது” (மே-ள்: எஸ். மோகன் குமாரமங்கலம், 1965).

இறுதியில் ஒத்துழையாமை இயக்கம் முனைப்பு பெற்ற சூழலில், ஆங்கில மொழியை காந்தியார் கடுமையாக விமரிசனம் செய்தார் (யங் இந்தியா, 2.2.1921).

“ஆங்கில மொழி அறிவு இல்லாமலே, இந்திய என்னாம் மிக உயர்ந்த வளர்ச்சியை அடைவது சாத்தியம்தான். அந்த மொழி நமது நாட்டின் ஆண்மையை குறிப்பாக இந்தியப் பெண்மையை வல்லடியாகச் சிதைத்துவிட்டது. ஆங்கில மொழி தெரியாவிட்டால் உயர்ந்த சமூகத்தில் கலந்து பழக முடியாது என்ற எண்ணத்தை நமது இளைஞர்கள், பெண்கள் மனத்திலே அது தூண்டிவிட்டுள்ளது. இது தாங்க முடியாத, தாழ்வளிக்கும் எண்ணம். ஆங்கில மோகத்திலிருந்து விடுபடுதல் சுயராஜ்யத்தின் முக்கியமான அம்சங்களில் ஒன்றாகும்” (மேற்படி: 17).

இந்திய தேசீய அளவில் இவ்வகையான ஆங்கிலத்திற்கு எதிர்நிலை என்பது, ஒட்டுமொத்த அளவில் வட்டார மொழிகளை வளர்ப்பதற்கு என்றும் கருத முடியவில்லை; மாறாக அந்த இடத்தில் இந்துஸ்தானி அல்லது இந்தியை வைக்க வேண்டும் என்பதை பிற்கால வரலாற்று சிக்கியுள்ள நிருபிக்கின்றன. இவ்வகைச் சூழலுக்கான எதிர்நிலைப்பாடாகவே 1939இல் தமிழகத்தின் முதல்மொழிப் போராட்டம் உருப்பெற்றது என்கையும் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். இரட்டை ஆட்சிமுறையின் வளர்ச்சியாக, காங்கிரஸ் நிறுவனம் வெகுமக்களின் செல்வாக்குமிக்க அமைப்பாக வளர்ச்சியடந்தது. 1937இல் அந்தப் பின்புலத்தில் தமிழகத்தின் நிர்வாகத்தை இராஜாஜி தலைமையில் காங்கிரஸ் ஏற்றது. 1938 மார்ச் 30ஆம் நாள் வரவு - செலவு திட்ட விவாதத்தில் இராஜாஜி பின்வருமாறு கூறினார்:

“...இந்துஸ்தானத்தில் இருப்பவர்களுடைய மொழி இந்துஸ்தானி இந்துஸ்தானி இந்திய மக்களுடைய மொழியாகும். அதற்காக நாம் மிகவும் பெருமைப்பட வேண்டும். தமிழ் மக்களும் இந்துஸ்தானத்தின் ஒரு பகுதியாக வாழ்வதால், இந்துஸ்தானி மொழிக்கு ஆதரவு தரவேண்டும்” (துரை. சுந்தரேசன்: 62).

மேலும் தமிழகத்தின் நிர்வாக மொழியாக இந்துஸ்தானி, இந்தி இருக்கவேண்டியதன் அவசியம் குறித்து, 1938 மார்ச்சு 21ஆம் நாள் ‘மானியக் கல்லி’ என்ற பொருளில் பேசும்போது இராஜாஜி பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

“...இந்தி என்பது சமஸ்கிருதமோ அல்லது திராவிட வார்த்தையோ அல்ல. பெர்வியன் சொல்லாகும். இந்திய நாட்டின் மொழி இந்தியாகும். கண்டா நாட்டிற்கோ அமெரிக்க நாட்டிற்கோ ஒரு மூஸ்லீம் சென்றால் அவர் இந்துவாகத்தான் கருதப்படுவார். ஆங்கிலத்தைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட இங்கிலாந்துக்காரர் ஆங்கிலேயராக எப்படி கருதப்படுவாரோ அதேபோல இந்துஸ்தானத்தின் மொழி இந்தியாகும்.

தாய்மொழியில் கல்வி கற்பது மிகவும் முக்கியமாகும். தென் மாவட்டங்களில் தெஹுங்கு பேசும் மாணவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய வீடுகளில் தெஹுங்கிலே பேசுவார்கள். ஆனால், தமிழில் கல்வி கற்பதனால் எவ்வித சங்கடமும் அவர்களுக்குக் கிடையாது. ஏனென்றால் அவர்களைச் சுற்றித் தமிழ் பேசுவார்கள் இருப்பதனால்தான்” (மேற்படி: 69).

இங்கு இராஜாஜி மொழிச் சூழல் எவ்விதம், மனிதர்களுக்கான மொழியை உருவாக்குகிறது இந்தியச் சூழலில் இந்தியின் இடம் அந்தப் பின்புலத்தில் எவ்வகையில் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறார். இவர் வெளிப்படுத்தும் மொழிச்சூழல், இந்தியைப் பொறுத்தவரை இந்திய அளவில் உள்ளதா? என்பது விவாதத்திற்குரிய ஒன்றாகும். 1937இல் நிர்வாகத் தலைமை ஏற்ற இராஜாஜி நிர்வாக மொழியாக இந்தி இருக்கவேண்டும். அதனை இந்தியர்கள் அனைவரும் பயில வேண்டும் என்று கூறிய அதே வேளையில் பயிற்று மொழி தாய்மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருந்தார். ‘தமிழில் முடியுமா?’ என்றொரு நாலை 1937இல் அவர் எழுதினார்.

“தமிழில் புத்தறிவு நூல்களைச் சொல்லில் புகட்டமுடியுமா? முடியும் என்பதைக் காட்ட இச்சிறு புத்தகத்தை வெளியிடலாணேன். இது பொருள் நாவின் முறை பகுதியில் மிகச்சிறிய ஒரு பாகமாகும். பொருள் நூல் மேல்தரப்பட்டு முழுவதும் தமிழில் நடத்தலாம் என்பதற்கு இப்புத்தகம் போதிய சான்றாகும் என்று நம்புகிறேன்” (1937: முன்னுரை) பெள்கூத்தை பொருள்நூல் என்கிறார் இராஜாஜி; இவ்வகையில் தாவரங்களின் வாழ்க்கை; இரசாயனப் பொருள் நூல் போன்ற பல துறைகள் குறித்து அக்காலத்திலேயே நூல்களை உருவாக்கியுள்ளார். கலைச் சொல்லாக்கம் பற்றி அவர் கூறுவது வருமாறு:

“உலகம் முழுவதும் ஆங்கில மொழி பரவி வருகிறது. நாமும் ஆங்கிலக் கலைச் சொற்களையே அமைத்துக் கொண்டாலென்ன? சப்தத்தில் எனது, உனது என்றெல்லாம் ஏது, விஷயம்தானே முக்கியம், காலத்தை ஏன் வீண்போக்க வேண்டும்? என்றெல்லாம் சிலர் வாதம் செய்வார்கள். இதற்குப்பதில் சொல்லி முடிவு காட்ட இயலாது. யுக்தி வாதத்தைவிட உள்ளத்தின் உவப்பே பிரதானம். தமிழ் மொழியால் ஒன்றைக் குறித்தவுடன் தமிழனுக்கு அது மனதோடு மனமாகக் கலந்து மகிழ்ச்சி தருகிறது. மற்ற இரவல் மொழிகளால் தமிழனுக்கு அந்த மகிழ்ச்சி உண்டாக மாட்டாது. இந்த ஒரு காரணமே போதும்” (இராஜாஜி கட்டுரைகள்: 18. ஆண்டு தெரியவில்லை).

இராஜாஜியின் இவ்வகைச் செயல்பாட்டின் விளைவாக, பயிற்று மொழி தொடர்பான ஒரு கருத்தோட்டமும் நிர்வாக மொழி தொடர்பான ஒரு கருத்தோட்டமும் கொண்டிருப்பதைக் காண முடிகிறது. இவரின் இந்த இருநிலைப்பாடு விவாதிக்க வேண்டியதாகிறது. பயிற்று மொழியாக அங்கீரிக்கும் இவர், ஆட்சிமொழியாக அங்கீரிக்க மறுப்பது, இந்தியா என்ற பரந்த நிலப்பகுதி ஒருமைப்பாடு, பண்பாடு போன்றவற்றில் இருந்த நம்பிக்கை சார்ந்தது என்று சொல்லலாம். இந்தத் தன்மையும் விவாதிக்க வேண்டும். தேசிய இனத்தின் கட்டமையில் மொழிக்கான இடம் பற்றி இராஜாஜி கருத்து எவ்வகையில் சரியாக இருக்க முடியும்? என்ற கேள்வி எழாமல் இல்லை.

1920கள் தொடங்கி 1940களில் முடிந்த இக்காலச் சூழலில், தமிழர்கள் நேரடியாக நிர்வாகத்தில் ஈடுபடத் தொடங்கிய காலத்தில், தேசிய அளவில் காந்தியர், ஆங்கில எதிர்ப்பு நிலையை மேற்கொண்டிருந்த சூழலில், தமிழகத்தில் இராஜாஜி போன்றவர்கள் இந்துஸ்தாலியை முதன்மைப்படுத்தினார்கள். அதற்கு எதிர்நிலையில் இருந்தவர்கள், தமிழை நிர்வாக, மொழியாகக் கொண்டு வருவதற்கான முயற்சியில் ஈடுபடுவதைவிட, இந்தியை எதிர்ப்பதில் மும்முரம் உருவானது. அதன் மறுவிளைவாக அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஆங்கிலமே நிர்வாகத்தில் இருந்தது.

1939களில் தமிழகத்தில் உருவான மொழிப் போராட்டம் 1945களில் ‘தமிழியக்கம்’ போன்ற நூல்களை எழுதுவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது. ம.பொ.சி. தமிழரசு இயக்கத்தைத் தொடங்கினார். காங்கிரஸ் இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் ‘தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம்’ போன்றவற்றை. உருவாக்கினர். 1947இல் திரு. தி. சு. அவினாசிலிங்கம் அவர்கள் கல்வியம்மச்சராக இருந்தபோது, 1940இல் உருவாக கப்பட்ட கலைச்சொல் உருவாக்கக் குழு, 1947இல் எட்டுத் தொகுதி கலைச்சொல் பட்டியலை அரசு மூலம் வெளியிட்டது. கலைக் களஞ்சிய உருவாக்கக் குழுவும் இந்திய மொழிகளில் முதன்முதலாகத் தமிழில் அமைக்கப்பட்டது. திராவிட இயக்கங்கள் ஆரியர் - திராவிடர் சிக்கலை முதன்மைப்படுத்திச் செயல்பட்டன.

தமிழிசை இயக்கம் தொடர்பாக சி. என். அண்ணாதுரை பின்வருமாறு கூறினார்:

“கூவங்கள் ஆரியர்களோ! கொக்கரியுங்கள்! தமிழ் மீது மோதிக் கொள்ளுங்கள். தமிழரின் முயற்சிக்கெல்லாம் தடை செய்யுங்கள்; தமிழ் மொழியைத் தழைக்க விடாதீர்கள்; தமிழிலே வடமொழியை, ஆங்கிலத்தை, இந்தியைக் கலக்கிக் குழப்புங்கள். தமிழன் தன்னைத் தமிழன் என்றுரைத் தால், சீறுங்கள். தமிழ் மொழியில் இசை இருக்கட்டும் என்றால் எதிர்த்துப் பேசுங்கள். கலைச் சொற்களுக்கு வடமொழியே இருக்கவேண்டும் என்று வாதாடுங்கள். தமிழனைத் தாழ்ந்த ஜாதி என்று சொல்லுங்கள் கூட இருக்கக்கூடாது என்று கட்டளையிடுங்கள் கோயிலும் குளத்திலும் இழிவுப்படுத்துங்கள்....

தனித்தமிழ் கேட்டால், மொழி வளம் குன்றும் என்பர்; தமிழ் இசை கேட்டால், சங்கீதக்கலை சவீணமடையும் என்று கூறுவர்; தமிழர் அதிகாரம் வேண்டும் என்று கேட்டால், ஆட்சியிலே திறமை குறையுமே என்று கூறுவர்; தமிழருக்குச் சம உரிமை வேண்டும் என்று கேட்டால், பழங்காலப் பக்குவம் பாழாகுமே என்று பகருவர். தமிழனுக்குத் தனிநாடு வேண்டும் என்று கேட்டால் பாரத மாதா பிரலாபிப்பாளே என்று பசப்புவர். இது அவர்களின் ஆரியர்களின் பழைய பல்லவி! இது இனி பலிக்காது.” (1947: 17, 23).

சொல்வேகம் மிக்க சி. என். ஏ. அவர்களின் இந்த வெளிப்பாடு அன்றைய மொழி, பண்பாடு தொடர்பாக ஒரு பிரிவினரிடம் இருந்த கருத்துக்களைப்பரிந்து கொள்ள இயலும். இந்தக் காலத்தில் இந்தியக் குடியரசு அமைப்பும் உருவானது. மொழி வழி மாநிலங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இந்தப் பின்புலத்தில் 1956இல் தவிர்க்க முடியாமல் தமிழ் ஆட்சி மொழிச் சட்டத்தை சி. சுப்பிரமணியம் கொண்டு வந்தார்.

தமிழகத்தின் அலுவல் முறை நோக்கங்களில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய மொழியாகத் தமிழை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு வகை செய்யும் சட்டமாக, அலுவல் மொழியாக அறிவித்தாலும், ஆங்கிலத்தின் இடத்தை தக்கவைத்துக் கொள்ளும் வகையிலும் அது அமைந்துள்ளது.

“தமிழ்நாடு மாநிலத்தின் ஆட்சி மொழியாகத் தமிழ் இருக்க வேண்டும் என்று இருந்தபோதிலும் மற்றும் அரசமைப்பின் 346, 347 ஆகிய உறுப்புக்களின் வரைமுறைகளுக்கு ஊறின்றியும் ஆங்கில மொழியானது அது இந்தச் சட்டத்தின் தொடக்க நிலைக்கு முன்பு மாநிலத்தின் எந்த அலுவல்முறை நோக்கங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்ததோ அந்த நோக்கங்கள் எல்லாவற்றிலும், மாநில அரசு அவ்வப்போது வெளியிடும் அறிக்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அதில் குறிப்பிடப்படும் அலுவல் முறை நோக்கம் எதைப் பொறுத்தும் வேறு வகையில் பணிக்கும்வரை, தொடர்ந்து பயன்படுத்தல் வேண்டும்” (1956 தமிழ் ஆட்சி மொழிச் சட்டம்).

மேற்குறிப்பிட்ட பகுதி தமிழ் ஆட்சிமொழிச் சட்டம் பிரிவு மூன்றில் கண்டுள்ள செய்தியாகும். இதன் மூலம் ஆங்கில மொழிப் பயன்படுத்தல், தமிழ் ஆட்சி மொழிச் சட்டமே உறுதிப்படுத்தியுள்ளது என்பதை புரிந்து கொள்ள முடியும்.

இந்தச் சட்டத்தை உருவாக்கி வெளியிட்ட சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் பின்வரும் கருத்து, மேலும் தெளிவிற்கு வழி வகுக்கும்:

“இந்திய தேசத்தின் நீண்ட வரலாற்றில் (சில ஆயிரம் ஆண்டுகள்) சமஸ்கிருதம் அகில இந்திய மொழியாக இருந்து வந்தது பிறகு சமஸ்கிருதமும் பர்சிய மொழியும் சேர்ந்து அந்த இடத்தைப் (சில நூற்றாண்டுகள்) பெற்றிருந்தன. கடைசியாக சென்ற நூற்றாண்டில் ஒரு பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டு ஆங்கிலமொழி, சமஸ்கிருதத்தையும் பர்சிய மொழியையும் அகில இந்திய மொழிகள் என்ற இடத்திலிருந்து நீக்கி விட்டது.

இந்த மாற்றங்கள் தலைமைப் பீடத்தில் ஏற்பட்ட அதிகார மாற்றத்தை மட்டும் எடுத்துக் காட்டவில்லை. தேச அறிவாளிகளிடையே ஏற்பட்ட மாற்றத்தையும் இது காட்டுகிறது. குழிப்பாக, கடைசியாக வந்த அகில இந்திய மொழி, அதாவது ஆங்கில மொழி ஓவெளாரு தேசிய மொழி பேசும் தொகுதியின் உள்ளேயும் புகுந்து அறிவாளிகளைப் பொறுத்த மட்டில் அவர்களிடையே இடுகிற சாதிக்கட்டுப்பாடு முதலியவற்றைத் தகர்த்தெறிந்து விட்டது... மொழிப் பிரச்சினையின்மேல் ஏற்பட்ட விவாதத்தை அறிந்துகொள்ள வேண்டுமானால், இந்த அடிப்படைகளைத் தவறாமல் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்” (1962: 46-47).

இவ்வகையில் நேருவின் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவகையில் சி. சுப்பிரமணியமும் ஆங்கிலத்தை மதிப்பிட்டார். ஆனால் இவரும், பயிற்று மொழியாக தமிழ் செயல்படுவதற்கான வழிமுறைகளில் அக்கறை செலுத்தினார். கோவை பி. எஸ். ஜி. கல்லூரியில் நடைமுறைப்படுத்தினார். தொடர்ந்து வந்த ஒரு மொழிக்குழுவில் இருந்த ஏ. இலட்சமணசாமி முதலியார் முதலியோர் இப்பயிற்று மொழிக்கு நிற்ரா நாந்தனர். அவர் கூற்று வருமாறு:

“இந்த மாநிலத்தின் மக்களுக்கு ஆங்கிலம் பெரும் சொத்தாக இருந்து வந்துள்ளது என்றுதான் நான் கூற விரும்புகிறேன். இன்னும் சில காலத்திற்கு அது அப்படியே இருக்கவேண்டும். எனவே முன்றாவது வகுப்பிலிருந்து ஆங்கிலத்தைப் புகுத்தியதை நான் வரவேற்கிறேன். அவர்களுக்கு அரசியல் அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதற்காகத் தாங்கள் நினைத்தபடி முடிவெடுக்கும் உரிமையைத் தனிப்பட்ட நபர் களுக்கு விட்டுவிடக்கூடாது” (மே-ஸ்: மோகன் குமாரமங்கலம், 1965: 85).

திரு. பக்தவத்சலம் நடவடிக்கைகளைப் பாராட்டி திரு. ஏ. ஸ்தங்கமண்சாமி முதலியார் கூறியவை மேற்கண்டவை. பின்னர் 1963 - 65 இல் தமிழகத்தின் மும்மொழித் திட்டம் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இதனால் மிகப் பெரிய மாணவர் போராட்டம் நிகழ்ந்தது. (விரிவுக்கு பார்க்க: அ. இராமசாமி, 1994) இராணுவம் அமைக்கப்பட்டது; துப்பாக்கிச் சூடுகள் நடந்தன; பல மாணவர்கள் கொல்லப்பட்டனர்; சிலர் தக்குளித்தனர். தமிழக வரலாற்றில் மிகப்பெரும் நிகழ்வாக இது அமைந்தது. இதன் விளைவாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தது. தொடர்ச்சியாக திராவிட இயக்கம் மற்றும் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் தமிழகத்தை ஆண்டு வருகிறார்கள். தமிழ் வளர்ச்சித்துறை, மாநில ஆட்சி மொழிக்குழு, சட்டவியல் - தமிழ்ப் பிரிவு, மொழி பெயர்ப்புத்துறை ஆகியவை உருவாக்கப்பட்டு தமிழை நிர்வாக மொழியாக செயல்படுத்தும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

திராவிட இயக்கம், பயிற்று மொழியாகத் தமிழைக் கொண்டு வருவதற்கான செயல்பாடுகளையும் மேற்கொண்டுள்ளது. ஆனால் உண்மையில் தமிழ்ப் பயிற்சி மொழி இரண்டாம் நிலையில்தான் உள்ளது. நகரங்களில் உள்ள அரசு சாரா பள்ளிக்கூடங்களில் தமிழ்மொழி பயிற்றுமொழி கிடையாது. முழுவதும் ஆங்கிலப் பள்ளிகளே. நகரத்தில் வாழும் எவ்வும் தமிழ் வழியில் குழந்தைகளைப் படிக்க வைப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் இல்லை. ஆங்கிலப் பள்ளியில்தான் படிக்கவேண்டும். பொருளாதாரத்தில் நலிந்தவர்கள், தரமின்றி நடத்தப்படும் தமிழ்ப் பள்ளியில் படிக்கும் நிலை. இந்தச் சூழல் சிறு சிறு நகரங்களுக்கும் பரவி வருகிறது.

மேற்குறித்த பின்புலத்தில் ஆங்கிலம் தொடர்பான பெரியாரின் அனுகுழறை பின்கண்டவாறு உள்ளது. அவர் கூறுகிறார்:

“எனது இந்தி எதிர்ப்பு என்பது இந்தி கூடாது என்பதற்கோ, தமிழ் வேண்டும் என்பதற்கோ அல்ல... ஆங்கிலமே பொதுமொழியாக அரசாங்க மொழியாக, தமிழ்நாட்டு மொழியாக, தமிழன் வீட்டு மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்கோயாகும்” (விடுதலை 27.1.1969, மே-ஸ்: கோ. கேசவன், 1991).

எனவே, திராவிட இயக்கத்தலைவர்கள் மனநிலை சார்ந்த அனுகுழறை, ஆங்கிலத்தின்மீது ஈடுபாடு கொண்ட நிலையில்தான் உள்ளது. உலகத்தொடர்பு, வேலைவாய்ப்பு, சமூக மரியாதை ஆகியவற்றில் ஆங்கிலமே தேவை என்று கருதும் நிலையில்தான் அவர்களின் செயல்பாடுகள் உள்ளன. இருமொழிக் கொள்கையே நிர்வாகக் கொள்கையாக உள்ளது. தமிழ் என்ற ஒரு மொழிக் கொள்கை சட்ட அளவில் முழுமையாக இல்லை. பண்பாட்டுத் தளத்திலும் அதற்கான வாய்ப்புகள் இல்லை. இவ்வகை அனுகுழறைகளை, தமிழகத்தில் உள்ள மார்க்சிய - லெனினியக் குழுமங்கள் கடுமையாக விமர்சனம் செய்கின்றன. தமிழ்தேசீயவாதிகளும் விமர்சனம் செய்கின்றனர். தமிழ் நிர்வாக மொழியாக பெரும் அளவில் இடம் பெற்றிருப்பதாகக் கூறமுடியவில்லை. தமிழ் பயிற்று மொழியில் உள்ள சிக்கலோடு இதனை இணைத்துப் பார்க்கவேண்டும். எனவே, தமிழகத்தில் தமிழ் நிர்வாகத் தன்மைகளை பின்கண்டவாறு தொகுக்கலாம்:

- இராஜாஜி, சி. சுப்பிரமணியம் போன்றவர்கள் தமிழ் பயிற்று மொழிக்கு காட்டிய ஆர்வத்தை தமிழ் ஆட்சி மொழியாக இருப்பதில் காட்டவில்லை. அவர்கள் தேசீய மொழியாக ஒன்று இருக்கவேண்டும் என்ற கண்ணோட்டத்தில் செயல்பட்டனர்.
- பெரியார் ஆங்கிலத்தை முழுமையாக அனைத்து நிலைகளிலும் நியாயப்படுத்தியே வந்தார். பெரியாரின் இந்தக் கண்ணோட்டம் ஏகாதிபத்திய ஆதரவு என்பதைவிட, ஆங்கில மொழியானது மதச்சார்பு, மூட நம்பிக்கைச் சார்பு ஆகியவற்றில் வேறுபட்டிருப்பதாகக் கருதுகிறார். நேருவும் இவ்வகையான கண்ணோட்டத்தைக் கொண்டிருந்தார்.
- முதலமைச்சர் மு. கருணாநிதி உள்ளிட்ட திராவிட - இயக்கத் தலைவர்கள், ஆங்கிலம் மீதான மதிப்பை சமூக மதிப்பீடாகவும் அறிவு வளர்ச்சியாகவும் கருதுகிறார்கள். தமிழ் நிர்வாகமொழி பற்றிய சட்ட ரீதியான நடைமுறைகள் இருந்தாலும், பண்பாட்டு ரீதியாக அதற்கான முதன்மை இன்னும் கிட்டவில்லை. இத்தன்மை குழப்பமாகவும் சிக்கல் நிறைந்த நடைமுறைகளைக் கொண்டதாகவும் இருப்பதை அறிய முடிகிறது.

மொழி பற்றிய மனக்கட்டமைவுகளின் ஆழமான அதிகாரச் செயல்பாடுகளாகவே, தமிழக தமிழ் மொழி நிர்வாக வரலாறும் உள்ளது.

துணை நூற்பட்டியல்

1. 1925 - 26 ம. உ. க. பஞ்சரத்தினம் பிள்ளை - "தமிழர்" - மாத இதழ், திருச்சி.
2. 1937 சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலச்சாரி - தமிழில் முடியுமா?, ராக் ஹவுஸ் அண்டு ஸன்ஸ், 292, எஸ்பிளாநேட், மதராஸ்.
3. 1947 அண்ணாதுரை, சி. என். - தமிழரின் மறுமலர்ச்சி, முத்தமிழ் நிலையம், 77, வரத முத்தியப்பன் தெரு, சென்னை - 1 (முன்றாம் பதிப்பு, 1950).
4. 1962 சுப்பிரமணியம், சி. தமிழில் முடியும், தொகுப்பு: மு. நமசிவாயம், வள்ளுவர் பண்ணை, 137, பிராட்வே, சென்னை - 1 (முன்றாம் பதிப்பு, 1963).
5. 1962 வானமாமலை, ந. தமிழ் பயிற்சி மொழி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வெளியீடு, சென்னை - 1.
6. 1963 இராமநாதன், கே. தாய்மொழிக்கே முதல் இடம் (மொழிப் பிரச்சினை குறித்து கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கொள்கை விளக்கம்), கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வெளியீடு, சென்னை.
7. 1965 எஸ். மோகன் குமாரமங்கலம் - இந்தியாவின் மொழிச் சிக்கல் - ஓர் அறிமுகம், நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., சென்னை - 2.
8. 1980 Nambi Arooran K. Tamil Renaissance and Dravidian Nationalists - 1905 - 1944, Koodal Publishers, Madurai - 1.
9. 1986 கோதண்டராமன், பொன் - தமிழ் உணர்ச்சி, தமிழ் வளர்ச்சி, தமிழ் ஆட்சி, நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., சென்னை - 2 (முன்றாம் பதிப்பு, 1998).
10. 1986 சுந்தரேசன், துரை - தமிழ் ஆட்சிமொழி ஒரு வரலாற்று நோக்கு 1921 - 1956, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
11. 1991 பெரியாண்டவன், த. ஆட்சித் தமிழ், வளர்தமிழ் பதிப்பகம், 40, அஞ்சகும் நகர், சென்னை - 95.
12. 1991 கேசவன், கோ. திராவிட: இயக்கமும் மொழிக் கொள்கையும், செல்மா, 2, சிவன் கோவில் தெரு, சிவகங்கை.
13. 1994 சுப்பிரமணியன் சி. என் வாழ்க்கை நினைவுகள்; திருப்புமுனை - முதல் தொகுதி, நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., (மொழியாக்கம்), அம்பத்தூர், சென்னை - 98.
14. 1994 இராமசாமி அ. என்று முடியும் இந்த மொழிப் போர்?, செம்புலம் பதிப்பகம், 23, பாண்டிய விநாயகர் கோவில் சந்து, தெற்கு வெள்ளி வீதி, மதுரை - 1.
15. 1997 இராமமூர்த்தி எல். சுதாசன மு., பரசுராமன் த. (பதி) - தமிழ் ஆட்சி மொழி, புதுவை மொழியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனம், புதுவை - 1.
16. ஆண்டு இராஜாஜி கட்டுரைகள் (பதிப்பகம், ஊர் கிடைக்கவில்லை).

**தமிழ்நாட்டில் தமிழ் ஆட்சி மொழிச் செயற்பாடும்
உள்ளகக் கட்டுமானங்களும்**

முனைவர் ம. இராசேந்திரம்,
மொழி பெயர்ட்டு இயக்குநர்,
தமிழ் வளர்ச்சி - பண்பாடு,
இந்து அறநிலையத்துறை,
தலைமைச் செயலகம்,
தமிழ்நாடு அரசு.

தமிழகத்தில் தமிழ் ஆட்சிமொழியாக அரியனையில் ஏறி, 42 ஆண்டுகள் ஆகியுள்ளன. ‘எங்கும் தமிழ் எல்லும் தமிழ்’ என்ற அடிப்படையில் தமிழக அரசும் இன்று செயல்பட்டு வருகிறது.

தமிழ் ஆட்சிமொழியாக எவ்வாறு திறம்பட பயன்பட்டு வருகிறது என்பதை ஆராய முயலும் இக்கட்டுரை, கீழ்க்கண்ட மூன்று பிரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டு ஆராயப்படுகிறது.

1. மொழிச் சிக்கலும், இந்தியச் சமுக அரசியல் குழலும்.
 2. தமிழகத்தில் தமிழ் ஆட்சிமொழி.
 3. புதின் வாய்மூல சமூக முறையினால்

1. மொழிச் சீக்கலும், கிந்தியச் சமூக அரசியல் சூழலும்:

வல்லரசாயினும் நல்லரசாயினும் மக்களின் ஆதரவு தேவை என்ற நெருக்கடியில் இன்றைய உலகம் இயங்குகிறது. மக்களைச் சென்றடையப் பயன்படும் சாதனங்களுள் மொழி தனித்த இடத்தைக் கொண்டுள்ளது. மொழி, கருத்தை உணர்த்தும் கருவி மட்டுமன்று. அதனையும் கடந்தது. மக்களின் மரபும் பண்பாடும் விழுமியங்களும் உணர்ச்சிகளும் மொழிக்குள் பொதிந்துள்ளன. நிலவியல், வாழ்க்கைமுறை, சமூக, அரசியல், பொருளாதாரக் காரணிகள் ஆகியவை ஒரே மொழியைப் போக்கிறவர்களிடத்தேயும் வேறுபாடுகளை உருவாக்கி விடுகின்றன. இந்நிலையில் வேறுபட்ட மொழிகளைப் பேசும் பல்வேறு தேசிய இனங்களைக் கொண்ட நாட்டில் ஆட்சிமொழிப் பிரச்சினை சிக்கல் மிக்கதாகவே விளங்குகிறது. எனினும் உலகநாடுகளில் சில இப்பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொண்டுள்ளன.

நாடுகளும் ஆட்சி மொழியும்:

நாடுகளைப் பொதுவாக ஒரு மொழிச் சூழல் நாடு பன்மொழிச் சூழல் நாடு என்று வகைப்படுத்திக் கொள்ளலாம். ஒரு மொழி பேசப்படும் நாட்டில் ஆட்சிமொழியும் அதே மொழிதான். சிக்கல் இல்லை. பலமொழிகள் பேசப்படும் பல்வேறு தேசிய இனங்களைக் கொண்ட நாடுகளை ஒரே மொழியை ஆட்சிமொழியாகக் கொண்ட நாடுகள். (சான்று அமெரிக்கா, அமெரிக்காவின் ஆட்சிமொழி ஆங்கிலம். அங்கு ஆங்கிலம் பேசுவோர்கள் 90%. பல்வேறு வகையான 25 தேசிய இனங்களின் மொழிகளைப் பேசுவோர் 10%. இவர்கள் அரசு உதவியின்றி தங்கள் தாய்மொழியில் பள்ளிக் கல்வியை மேற்கொள்ளத் தடையில்லை) ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளை ஆட்சிமொழிகளாகக் கொண்ட நாடுகள் என்றும் (சோவியத் ருசியா) வகைப்படுத்தலாம்.

ஆட்சிமொழிப் பிரச்சினையில் பெரும்பான்மை சிறுபான்மை பார்ப்பது சிக்கலைத் தீர்க்காது. பின்லாந்து நாட்டில் பின்னிடி (Finish) மொழி பேசுவோர் 91% சுவேடிஷ் (Swedish) மொழியைப் பேசுவோர் 9 % விழுக்காடு மட்டுமே. ஆனால் தெருப்பெயர், தொடக்கக் கல்விக்கூடங்கள், அலுவலகங்கள் அனைத்திலும் இரண்டு மொழிகளும். சமநிலையில் ஆட்சிமொழிகளாக ஏற்கப்பட்டன. உயர்நிலைக் கல்வியில் ஆங்கிலமும் ஜூர்மனும் சேர்க்கப்பட்டு நான்கு மொழிகள் அங்கு கட்டாய மாக்கப்பட்டுள்ளன.

சுவிட்சர்லாந்தில், ஜெர்மன் - சுவிஸ் பேசுவோர் 72% பிரெஞ்சு பேசுவோர் 21% இத்தாலியன் மொழி பேசுவோர் 6%. ஆனால் அங்கு மூன்று மொழிகளுக்கும் சம உரிமை அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தியாவில் ஆட்சிமொழிச் சிக்கல்:

சமூக, அரசியல், பொருளாதார ஆதிக்க சக்திகள், ஒரு நாட்டில் நிலவும் யதார்த்த நிலையைக் கவனத்தில் கொள்ள மறுத்துத் தங்களது மொழி, கலாச்சாரக் கூறுகளை அனைத்து மக்கள் மீதாம் திணிக்கும். இதனால் கல்வி பெறுவதிலும் அரசியல் உரிமைகளில் சம வாய்ப்பு பெறுவதிலும் பல துறைகளிலும் பிற இனங்கள் இரண்டாம் தரக் குழிமக்களாகக்கப்படுகின்றனர்.

இப்பின்னணியில் இந்தியாவில் நிகழ்ந்த ஆட்சி மொழிப் போராட்டங்களை நான்கு கட்டமாக வகைப்படுத்தி ஆராயலாம். ஆங்கிலத்தை எதிர்த்து இந்தியை ஆதரித்தது முறைக்ட்டம்; இந்தியை எதிர்த்து ஆங்கிலத்தை ஆதரித்தது இரண்டாவது கட்டம்; இந்தியை எதிர்த்து ஆங்கிலத்தையும் மாநில மொழிகளையும் ஆதரித்தது மூன்றாவது கட்டம்; மாநில மொழிகளை ஆதரித்து ஆங்கிலத்தை எதிர்ப்பது இன்றைய நான்காவது கட்டம்.

ஆங்கிலத்தை எதிர்த்து இந்தியை சூதாரித்தல்:

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் இந்திய விடுதலைபெற நினைத்தபோது ஆங்கிலத்தினின்றும் விடுதலையைத் தேடியது. 1909ஆம் ஆண்டில் குசராத்தி இலக்கியக் கழகத்தின் மூன்றாம் ஆண்டுவீழா வில், “ஆங்கிலத்தின்மீது நமக்குள் பற்றுதலால் நம் தாய்மொழியைக் கீழ்நிலைக்குக் கொண்டுவந்து விட்டோம். நம் மொழியைக் கேலிக்குள்ளாக்குவதன் மூலம் நம்மை நாமே கேலிக்குள்ளாக்கிக் கொள்கிறோம்,” என காந்தி குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் அவர் ஆங்கிலநாட்டாரின் துணிகளைப் புறக்கணிப்பதைப்போல் அவர்களின் மொழியையும் புறக்கணிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் நாடு விடுதலை அடைய முடியுமென்று கூறியுள்ளார். (அ. இராமசாமி ப.2)

நிருவாக நலனுக்காக வங்காளத்தைக் கிழக்கு வங்காளம் மேற்கு வங்காளம் என்று ஆங்கிலேயர்கள் பிரித்ததை எதிர்த்து மொழி அடிப்படையில் வங்காளிகள் கிளர்ந்தெழுந்தபோது 1911ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 25 ஆம் நாள் மீண்டும் ஒரே வங்காளம் உருவானது. மொழிப் பிரச்சினையில் மக்கள் போராடி வெற்றி பெற்றதற்கு இந்திய வரலாறு காட்டும் முதல் நிகழ்ச்சி இதுவே. இதன் தொடர்ச்சியாக ஆந்தீரர்களும் போராட்ட தொடங்கினர். இவற்றின் விளைவாக 1920ஆம் ஆண்டு கூடிய காங்கிரஸ் கடசியின் ஆண்டுக் கூட்டத்தில் இந்தியா முழுமையும் மொழி அடிப்படையில் மக்கள் உணர்வுகளுக்கேற்ப மாகாணங்களைப் பிரித்திட வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டு 1928ஆம் ஆண்டு ஒரு குழு நியமிக்கப் பட்டது.

1920இல் நாகபூரில் கூடிய காங்கிரஸ் மாநாடு பலமொழிகளைப் பேசுவோரைக் கொண்டதாக எங்கும் மாகாண அமைப்பை மொழி அடிப்படையில் பல மாநிலங்களாகப் பிரிக்க வேண்டுமெனவும் தீர்மானம் நிறைவேற்றியது. இதனைத் தொடர்ந்து மொழி அடிப்படையில் மாநிலக்குமுக்களாக காங்கிரஸ் 1922ல் அமைக்கப்பட்டது. (கேசவன் ப.10)

1925இல் கான்பூரில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் காங்கிரஸ் கட்சியின் நடவடிக்கைகள் இந்துஸ் தானியிலேயே நடைபெற வேண்டுமென்றும் அம்மொழியை அறியாதவர்கள் தங்கள் தாய்மொழி அல்லது ஆங்கிலத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்றும் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. (அ. இராமசாமி, ப.2)

இதன் அடிப்படையில் ஆங்கிலத்திற்குப் பதிலாக இந்தியை இந்தியாவின் மொழியாக்கிட விரும்பிய காந்தியின் தலைமையில் இந்தியா முழுவதும் இந்தியை வளர்க்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. சென்னை மாகாணத்தில் இராஜாஜி, சி. பி. ராமசாமி போன்றோர் இந்திப் பிரச்சார சபாவைத் தொடங்கிட உலா வந்தனர்.

இவ்வாறு இந்தியா முழுவதும் மொழி உணர்வு அடிப்படையில் மக்கள் விழிப்படைந்திருந்த காலத்தில் இந்தி மொழி பேசுவோர் இந்தியை இந்தியாவின் பொது மொழியாக்க விரும்பினர். காசியில் 1839ஆம் ஆண்டிலேயே தோற்றுவிக்கப்பட்டிருந்த நகரி பிரச்சாரனிசபா 1910இல் அலகாபாத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இந்திசாகித்திய சம்மேளனம் ஆகிய அமைப்புகள் தேவநகரி வடிவத்தில் இந்தியை வளர்ச்சியடையச் செய்திட பணிகளை மேற்கொண்டன. இவ்வமைப்புகளின் தலைமைப் பதவிகளில் பி. டி. தாண்டன், கோவிந்ததாஸ், மதன், மோகன், மாளவியா போன்றோர் இருந்தனர்.

1919இல் மாண்டேகு செம்ஸ்போர்டு சீர்திருத்தத்தின்படி இந்தியாவில் இந்தியர்களும் பங்குகொள்ளும் இரட்டை ஆட்சிமுறை 1921இல் அமுலுக்கு வந்தது. இதன்வழி இந்தியர்களும் அமைச்சர் களாகும் நிலை ஏற்பட்டது. இந்தியா மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. ஒவ்வொரு மாகாணமும் பலவேறு மொழிகளைப் பேசும் பலவேறு தேசிய இன மக்களைக் கொண்டிருந்தது. மக்கள் பிரதிநிதிகள் பங்கேற்ற மாகாண சட்டமன்றத்தில் ஆங்கிலத்தில் மட்டுமே பேச முடிந்தது. ஆங்கிலம் தெரியாத பிரதிநிதிகள் தங்கள் தாய்மொழியில் பேசினால் பதில் சொல்லும் அமைச்சர் திண்டாடவேண்டியிருந்தது. அவையின் மற்றவர்களுக்கும் அவை நடவடிக்கைகளில் பங்குபெற இயலும் என்றிருந்த நிலையை அந்திருந்துப் பல உறுப்பினர்கள் சட்டமன்றத்தில் பேசியுள்ளனர். (சுந்தரேசன் I,பக். 1-3)

இந்தியை எதிர்த்து ஆங்கிலத்தை ஆதரித்தல்:

1937இல் சென்னை மாகாணத்திற்கு நடைபெற்ற பொதுத்தேர்தலில் நீதிக்கட்சி தோற்றது. காங்கிரஸ் வெற்றிபெற்றது. சென்னை மாகாணத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியின் முதலாவது அமைச்சரவை இராஜாஜி தலைமையில் அமைந்தது. முதலமைச்சராகப் பதவியேற்ற பத்தாவதுநாளே தமிழ்நாடு மட்டுமின்றி இந்தியா முழுவதுமே பட்மாழியைப் படிக்க வேண்டுமென்றும் அதற்கு எனிய வழியாக முதலில் இந்தியைப் படிக்க வேண்டுமென்றும் அவர் கூறினார். 1937 ஆகஸ்ட் 10ஆம் நாள் சென்னை இராதாகிருட்டின் மண்டபத்தில் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்தில் பேசும்போதுதான் சென்னை மாகாணத்தில் உள்ள அனைத்துஉயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் இந்திமொழியைக் கட்டாயமாக வைக்கப்போவதாக இராஜாஜி முதல் முறையாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். (அ. இராமசாமி, ப.2)

இராஜாஜியின் இந்த அறிவிப்பிற்கு பின்னர் தமிழ்நாடு முழுவதும் ஆங்காங்கே கண்டனக் கூட்டங்களும் பொதுக்கூடங்களும் நடந்தன. 1937 ஆகஸ்ட் 31இல் கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் தமிழ்வேள் உமாமகேசவரம் பிள்ளையும் கே. எம். சோமசுந்தரமும் பேசினர். ஆகஸ்ட் 20இல் திருவையாறு செந்தமிழ் கழகத்தின் சார்பில் இந்தி எதிர்ப்பு ஊர்வலமும் பொதுக் கூட்டமும் நடைபெற்றன. செப்டம்பர் 5இல் சென்னையில் நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியாரும் அறிஞர் அண்ணாவும் அக்டோபர் 4இல் மறைமலை அடிகளாரும் இந்தி எதிர்ப்புக் கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டு பேசினர். பெரியாரும் அறிஞர் அண்ணாவும் இந்தியை எதிர்த்துத் தீவிரமாகச் செயற்பட்டனர்.

1937 ஆகஸ்ட் 27இல் திருச்சி மாவட்டம் துறையுரில் நடைபெற்ற தன்மான இயக்க மாநாட்டிற்குத் தலைமை தாங்கிய அறிஞர் அண்ணா, இந்தி மொழியால் வரும் கேடுகளை விளக்கிப் பேசினார்.

இந்தியை எதிர்த்து அண்ணா பேசிய முதல்மாநாடு இதுதான். இப்பின்னணியில் இந்தியா 1947இல் விடுதலை அடைந்தது. விடுதலை இந்தியாவின் மொழிக் கொள்கை எவ்வாறு இருக்கவேண்டும் என்பது குறித்து 1924இல் பெல்காமில் நடந்த காங்கிரச மாநாட்டில் காந்தி மாகாண அளவில் அந்தந்த வட்டார மொழிகளும், மத்திய அரசிலும் தலைமை நீதிமன்றங்களிலும் இந்துஸ்தானியும் உலகத் தொடர்பிற்கு ஆங்கிலமும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று ஒரு தீர்மானத்தை வைத்தார். இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு 1950 ஜூவரி 26ஆம் நாள் செயற்பாட்டிற்கு வந்த இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டது.

இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தில் ஆட்சிமாழிப் பிரிவுகள்:

இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தின் 17வது அத்தியாயத்தில் நான்கு பிரிவுகள் உள்ளன. அவற்றுள் 343 (1)ஆம் பிரிவு இந்தியே இந்தியாவின் ஆட்சி மொழி (Official Language) என்று குறிப்பிடுகிறது.

343 (2) ஆம் பிரிவில் 343 (1)ஆம் பிரிவில் என்ன குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும் இந்த அரசியல் சட்டம் அமுலுக்கு வரும் முன்னர் ஆங்கிலம் எந்தெந்த அலுவல் நோக்கங்கட்டுப் பயன்பட்டு வந்ததோ அதற்கெல்லாம் ஆங்கிலமே தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். எனினும் இந்தச் சட்டப்பிரிவு 15 ஆண்டுகட்டு (1965 வரை) மட்டுமே என்று காலவரையறை குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

அனால் அது பின்னர் வரையறையின்றி நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது.

344வது பிரிவு 5 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இந்திமாழியின் வளர்ச்சியைக் கண்டறிய ஆட்சிமாழி ஆணையம் ஒன்றை அமைக்கக் குடியரசுத் தலைவருக்கு அதிகாரம் வழங்குகிறது.

345ஆம் பிரிவில் இரு மாநிலங்களுக்கு இடையிலும் மாநில மத்திய அரசிற்கு இடையிலும் தொடர்பு மொழியாக இந்தியே இருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

348 (1) (a) பிரிவில் உயர்நீதிமன்றம் உச்சநீதிமன்றங்களின் மொழி ஆங்கிலமே என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

348 (1) (b) பிரிவில் சட்டமன்றத்தில் கொணரப்படும் அனைத்து ம்சோதாக்கள், அவற்றுக்கான திருத்தங்கள், மாநிலச் சட்டமன்றம் வெளியிடும் ஆணைகள், விதிமுறைகள் அனைத்திற்குமான மாற்றுப் பிரதிகள் (Alternative texts) ஆங்கிலத்தில் இருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

348 (3) ஆம் பிரிவில் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பே அதிகாரப்பூர்வமான பிரதி என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

‘இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தின் 344ஆம் பிரிவின்படி குடியரசுத் தலைவர் 1955 ஜூன் 7ஆம் நாள் பி. சி. கேர் தலைமையில் 20 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஆட்சி மொழி ஆணையத்தை அமைத்தார். ஆணையம் 1956 ஆகஸ்ட் 6 ஆம் நாள் குடியரசுத் தலைவரிடம் அறிக்கை அளித்தது. ஆணையத்தின் அறிக்கையில் இந்தியாவின் ஆட்சிமாழியாக்கக்கூடிய செயல்திட்டங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. ஆணையத்தின் அறிக்கையுடன் தமிழ்நாட்டின் சார்பாக உறுப்பினராக இருந்த பி. சுப்ராயனும் மேற்குவரங்க சுனித்துமார் சட்டர்ஜியும் அளித்த இரண்டு மறுப்புக் குறிப்புகளும் சேர்க்கப் பட்டிருந்தன. பி. சுப்ராயன் தனது மறுப்புரையில் இந்தி பேசுவோரின் நடவடிக்கை தென்னக மக்களிடையே ஜயங்களையும் எதிர்ப்புகளையும் கிளப்பியுள்ளது என்று தெரிவித்திருந்தார். (அ. இராமசாமி, பக். 14, 15)

ஆட்சிமாழி ஆணையத்தின் அறிக்கை 1957 ஆகஸ்ட் 12 ஆம் நாள் நாடாஞ்சன்றத்தின்இரு அவைகளிலும் வைக்கப்பட்டது. இந்த அறிக்கையை ஆராய்ந்து கருத்துத் தெரிவிப்பதற்காக நாடாஞ்சன்ற உள்ளுறை அமைச்சர் வல்லப் பந்த தலைமையில் முப்பது உறுப்பினர்களைக் கொண்ட நாடாஞ்சன்றக்குமு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. இக்குழு 1959 பெர்வரி 8ஆம் நாள் தனது அறிக்கையை அளித்தது. இக்குழுவின் அறிக்கையுடன் பிராங்க் அந்தோனி மறுப்புரையும் சேர்க்கப்பட்டது. இந்த விவாதம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் இந்தி பேசாத மாநிலங்கள், தங்கள் மீது இந்தித் தினிக்கப்படுவதாகவும், இந்தியாவின் ஏற்றுமையை இந்தி சீர்குலைக்கும் என்றும், ஆங்கிலம் பெபோதும் வேண்டும் இந்தி என்றைக்கும் வேண்டாம், (English Ever, Hindi Never) என்றும், போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். இந்தியை எதிர்த்து ஆங்கிலத்திற்கு ஆதரவாக டாக்டர் சி. பி. ராமசாமி ஜயர், இராஜாஜி, டாக்டர். எம். ரத்னசாமி, பி. கோதண்டராவ், பி. டி. ராஜன், ஏ. சுப்பையா, சி. செல்லசாமி ஆகியோர் கொண்ட நடவடிக்கைக் குழு அமைக்கப்பட்டது. அழைக்கப்பட்டவர்கள் மட்டுமே அனுமதிக்கப்பட்டனர். எனினும், மக்கள் கூட்டம் அரங்கத்தின் வெளியிலும் திரண்டது.

மாநாட்டில் இந்தி பேசும் மாநிலங்களில் படித்தவர்கள் 20% தான் என்றும் இந்திபேசாத மாநிலங்களில் இந்தி தெரிந்தவர்கள் 5 முதல் 10 விழுக்காடுதான் என்றும் ஆகவே பெரும்பான்மை கருதி இந்தியை ஆட்சிமாழியாக்குவது பொருத்தமல்ல என்றும் ஆங்கிலம் அந்நியமாழி என்றால் இந்தியும் இந்தி பேசாத மாநில மக்களைப் பொறுத்தவரை அந்திய மொழிதான் என்றும், சென்னை மாநில அரசு

ஆங்கிலம் இந்தி இரண்டையும் ஆட்சி மொழிகளாக ஏற்றிருப்பது நிருவாகத்தில் மேலும் தாமதத்தை ஏற்படுத்தும் வேலை என்றும் இந்தி இந்திய நாட்டின் ஏற்றுமையைச் சீர்க்கலைக்கும் ஸ்ன்றும் இந்திக்கு ஆட்சிமொழியாவதற்குரிய வளம் இல்லை என்றும் இந்திய மொழிகளில் வரலாற்றுப் போக்கிலும் இயல்பான நிலையிலும் தகுதியைப் பெறும் ஒரு மொழியைப் பின்னர் ஆட்சிமொழியாக்கிக் கொள்ளலாம் என்றும், மற்ற இந்திய மொழிகளுக்கு ஓரவஞ்சகம் செய்து விட்டு இந்தியை மட்டும் வளர்க்க இந்திய அரசு முயல்வது அரசமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணானது என்றும் இந்தியாவின் ஆங்கிலமொழியே இந்தியாவின் ஆட்சிமொழியாக நீடிக்க வேண்டும் என்றும் இல்லையேல் உலக அளவில் இந்தியாவிற்கு இடமில்லாது போய்விடும் என்றும் கருத்துரையாளர்கள் கூறியுள்ளனர்.

சி. பி. ராமசாமி ஜயர், தனக்கு இந்தியின்மீது எந்தவித வெறுப்பும் இல்லை என்றும் நாற்பதாண்டுகளுக்கு முன்னர் தென்சென்னையில் இந்திப் பிரச்சாரபாவைத் தானே தொடங்கியுள்ள தாகவம் தெரிவித்த அவர், தனக்கும் ராஜாஜி குமுக் இந்திமொழி தெரியும் என்றாலும் அப்புல்கலாம் பேசுகிற இந்தியைத் தன்னாலோ ராஜாஜி யாலோ புரிந்துகொள்ள முடியாது என்றும் ஏனைனில் அப்புல்கலாம் பேசுகிற இந்தியில் பெர்சியன் மொழியின் வெளிப்பாடு இருக்கும் என்றும் தாங்கள் பேசும் இந்தியில் சமஸ்கிருத மொழியின் வெளிப்பாடு இருக்கும் என்றும் தெரிவித்தார். எனவே இந்தி என்று பொதுப்படையாகச் சொல்லப்பட்டாலும் அது ஒரே மாதிரியாக எல்லா இடங்களிலும் இல்லை. இதற்குச் சான்றாக 1957இம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 18இம் நாள் நடந்த நாடாஞ்சுமறை நிகழ்ச்சி ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். நாடாஞ்சுமறை உறுப்பினர் அமுல் சந்த இந்தியில் துணைக்கேள்விகள் கேட்க துணை அமைச்சராக இருந்த திருமதி. இலட்சுமி மேனனுக்கும் இந்தி தெரியும் என்றாலும் அமுல் சந்த பேசுகற இந்தியைத் துணை அமைச்சரால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை என்று சி. பி. ராமசாமி ஜயர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மாநாட்டில் பேசிய இராஜாஜி, நாம் யத்த களத்தில் இருக்கிறோம், இதில் நாம் வெற்றிபெற்றாக வேண்டும். அதற்காக இந்தி போசாத மக்கள் ஏற்றுமையுடன் ஒன்று தீரள வேண்டும். பதினைந்தாண்டுகள் அல்ல எவ்வளவு காலம் புகழித்து கெடு வைத்து இந்தியை ஆட்சிமொழியாக்குவதாயினும் சரி ஏற்க முடியாது. பள்ளி, கல்லூரிகளிலும், அரசப்பணியாளர் தேர்விலும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இப்போதில் இருந்தே இந்தியைத் தினித்து ஆங்கிலத்தை அகற்றும் போககு தொடங்கப்பட்டு விட்டது. ஆகவே இதை எதிர்த்தே தீர வேண்டும். ஆங்கிலத்தை அகற்றக்கூடாது. இந்தியை எதிர்த்து சமஸ்கிருதத்தை ஆட்சிமொழியாக்கலாம் என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். நடைமுறைக்கு சமஸ்கிருதம் சாத்தியப்படாது. பதினைந்தாண்டுகள் கழிந்த பின்னரும் உயர்ந்தி மன்றங்களிலும் உச்ச நீதிமன்றத்திலும் ஆங்கிலமே நீடிக்கும் என்று அரசமைப்புச் சட்டம் ஆங்கிலத்தின் அவசியத்தை உணர்ந்திருக்கிறபோது ஆட்சிமொழிக்கு மட்டும் ஏன் இந்தியை அழைக்கிறீர்கள். இந்தியை அப்பீடிடி ஆக்கிடா நினைப்பது தற்கொலை முயற்சியாகும். இவற்றையெல்லாம் மீறி இந்தியை அட்சி மொழியாக்கிவிட நினைத்தால் இந்தியா சிதறுண்டுபோகும் என்று பேசியுள்ளார். (Tamil Culture, Vol. VII No. 2. P.P 88 - 91) மேலும் கலகத்தாவில், ராஜாஜி இந்திய மக்களின் எதிர்காலத்தை அடகு வைக்க நமக்கு உரிமை இல்லை என்றும் இந்தியாவின் தேசியமொழியாக ஆங்கிலம் இருக்கவேண்டும் என்று கூறியில்லை. ஆட்சிமொழியாக இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் தனது கருத்து என்றும், அந்நியராகிய ஆங்கிலேயர் விட்டுச் சென்ற பலவற்றை நாம் அப்படியே கடைப்பிடிக்கிறபோது ஆங்கிலமொழியை மட்டும் விலக்கவேண்டும் என்பது ஏன் என்றும் கூறியுள்ளார். (The Hindu, 10.3.58)

இவ்வாறு இந்தியை எதிர்த்து ஆங்கிலத்தை ஆதரித்து நடந்த போராட்டங்களுக்கு முன்னதாகவே தமிழ் நாட்டில் இந்தியை எதிர்த்துத் தமிழ்மையும் ஆங்கிலத்தையும் ஆதரித்துத் தீராவிட இயக்கங்கள் களத்தில் இறங்கியிருந்தன.

இந்திய அரசியலமைப்பு அவையில் இந்தியாவின் ஆட்சிமொழிபற்றி 1949 செப்டம்பர் மாதம் 12 முதல் 14இம் நாள் முடிய விவாதம் நடைபெற்றது. இந்திமொழிதான் இந்தியாவின் ஆட்சிமொழி என்று முடிவு செய்யப்பட்ட முன்னராவது நாள் 1949 செப்டம்பர் 17இம் நாள் தமிழகத்தில் அறிஞர் அண்ணா தலைமையில் தீராவிட முன்னேற்கக்கழகம் தொடங்கப்பட்டது. ஆட்சிமொழிபற்றி விவாதம் நடந்து கொண்டிருந்த காலத்திலேயே தீராவிட நாட்டில் (1-8-48) தமிழ் மொழிதான் இந்திய அரசின் ஆட்சிமொழியாக ஆக்கப்படவேண்டும் என்று அவர் எழுதினார். 1959 ஜூலை 26இம் நாள் கோவில் பட்டியில் கலைஞர் கருணாநிதி தலைமையில் நடைபெற்ற நெல்லைமாவட்ட தி.மு.க. மாநாட்டில் இந்திய அரசின் ஆட்சி மொழிக் கொள்கையைக் கண்டத்து தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. 1952 ஆகஸ்ட் முதல் நாள் இந்தி எழுத்துகளை அழிக்கும் போராட்டமும் நடந்தது. இப்போராட்டத்தை தி.மு.கவும் பெரியா தலைமையிலான தி.க.வும் ஒரே நாளில் நடத்தியது.

இவ்வாறு இந்திக்கு எதிராக மக்கள் வெகுண்டெழுந்த போராட்டத்தால், 1959 ஆகஸ்ட் ஏழாம் நாள் மக்களவையில் ஆட்சிமொழி பற்றிய அறிக்கைமீது நடந்தவிவாதத்தில், பிரதமர் நேரு, எவ்வளவு காலத்திற்கு மக்கள் விரும்புகிறார்களோ அதுவரையில் ஆங்கிலம் இருக்கும். இதற்கான முடிவெடுக்கும் உடாமையை இந்திபேசும்மக்களிடம் நான் விடமாட்டேன். இந்தி போசாத மக்கள்தான் முடிவெடுக்கவேண்டும் என்று உறுதியளித்தார். இந்த உறுதிமொழியை வரவேற்று 1959 செப்டம்பரில் பூவிருந்தவல்லியில் நடைபெற்ற தி.மு.க.மாநாடு தீர்மானம் நிறைவேற்றியது. (அ. இராம.ப.15)

ஆனால் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் 1965 இல் இந்தியே இந்தியாவின் ஆட்சிமொழி என்றும் அதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளைத் தொடங்குமாறும் 1960 ஏப்ரல் 7 ஆம் நாள் ஆணை ஒன்று பிறப்பித்தார். இந்திலையில் இந்தி ஆட்சிமொழியாவதை எதிர்த்துத் தமிழகத்தில் தீராவிட முன்னேற்றக் கழகம் போராட்டத்திற்குத் தயாரானது. இந்திய அரசு 1965ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்பும் ஆங்கிலம் துணை ஆட்சிமொழியாக நீடிக்க வகை செய்யும் சட்டம் ஒன்றை 1963 ஏப்ரல் 13ஆம் நாள் மக்களாலையில் கொண்டு வந்தது. இந்தச் சட்டவரைவில் விவாதத்திற்குரிய பகுதி பிரிவு 3இல் உள்ள '(may)' என்ற சொல்லாகும். ஆங்கிலம் நீடிக்கலாம் என்று குறிப்பிட 'may' பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இந்தி பற்றிக்குறிப்பிடும் போதெல்லாம் 'Shall' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது இந்தியைப் பயன்படுத்தியே ஆகவேண்டும் என்ற பொருள் தருகிறது. எனவே ஆங்கிலம் துணை மொழியாக நீடிக்கும் உறுதியை இந்த ஆட்சிமொழிச் சட்டவரைவு தரவில்லை (இராமசாமி. ப.17) என்று கண்டித்து 1963 ஏப்ரல் 26ஆம் நாள் சென்னையில் அனைத்துக் கட்சி கூட்டம் நடைபெற்றது. இவற்றை மத்திய அரசு பொருட்படுத்தாததால் தீராவிட முன்னேற்றக்கழகம் போராட்டத் திட்டம் வகுக்கு போராட்டக்குழு ஒன்றைக் கலைஞர் தலைமையில் ஏற்படுத்தித் தமிழகத்தைப் போராட்டத்திற்கு தயார்படுத்தியது. தமிழகமே போராட்டக்களமாகியது. தமிழக மக்களின் போராட்டம் நியாயமானது என்று மத்திய அரசில் அமைச்சர்கள் இருந்த சி. சுப்பிரமணியமும் அாகேசனும் தங்களுடைய பதவிகளிலிருந்து ராஜினாமா செய்து கடிதங்களை அனுப்பினர். (பின்னர் தங்கள் கடிதங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டனர்)

1967ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரியில் நடந்த பொதுத்தேர்தலில் தி.மு.க. வெற்றி பெற்று அறிஞர் அண்ணா தலைமையிலான அமைச்சரவை ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றது. சென்னை மாநிலம் மட்டுமின்றி எட்டு மாநிலங்களில் காங்கிரஸ் கட்சி தோல்லி கண்டது. எனவே புதிய நாடாஞ்மன்றத்தின் கூட்டத்தை தொடங்கிவைத்து உரையாற்றிய குடியரசுத் தலைவர் ஜாகீர் உசேன், மத்திய அரசின் துணை ஆட்சிமொழியாக ஆங்கிலம் நீடிக்கும் வகையில் ஆட்சிமொழிச் சட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டுவரப்படும் என்பதை அரசின் கொள்கையாக அறிவித்துள்ளார்.

மத்திய அரசின் இந்த அறிவிப்புக்குப் பிறகு இந்தி மாநிலங்கள் எதிர்ப்பைக் காட்டின. பீகார் மாநிலவாட்சியிலும் பாட்னாவிலும் உத்தரப்பிரதேசத்திலும் ஊர்வலங்களும் கலவரங்களும் நடைபெற்றன. இச்சூழ்நிலையில் 1967 நவம்பர் 27ஆம் நாள் மத்திய அரசு ஆட்சிமொழி திருத்தச்சட்ட வரைவை மக்களாலையில் விவாதத்திற்கு வைத்து டிசம்பர் 16ஆம் நாள் வாக்கெடுப்பிற்கு விட்டு நிறைவேற்றியது. 1968 ஜூன் 8ஆம் நாள் குடியரசுத் தலைவரின் கையொப்பம் பெற்று இது சட்டமானது.

இச்சட்டம் மத்திய அரசு நிருவாகத்திலும் நாடாஞ்மன்ற நடவடிக்கைகளிலும் இந்தி பேசாத மாநிலங்களுடன் மத்திய அரசு தொடர்பு கொள்வதற்கும் ஆங்கிலம் தொடர்ந்து பயன்பட வழிவகுத்தது. மத்திய அரசு இத்துடன் நாடாஞ்மன்றத்தில் மொழிபற்றிய தீர்மானம் ஒன்றையும் கொண்டு வந்தது. அதன்படி இந்தி மொழியை வளர்ப்பதற்கும் பரப்புவதற்கும் தேவையான நடவடிக்கைகளை மத்திய அரசு தீவிரமாக மேற்கொள்ளும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. இத்தீர்மானத்தை தி.மு.க. நாடாஞ்மன்ற உறுப்பினர்கள் கடுமையாக எதிர்த்தனர் எனினும் 1968 18ஆம் நாள் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

மத்திய அரசின் ஆட்சிமொழிக் கொள்கைத் திருத்தத்தில் மனநிறைவடையாத சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். தொடர்ந்து சென்னை மாநிலக்கல்லூரி மாணவர்களும் மற்ற கல்லூரி மாணவர்களும் சேர்ந்து கொண்டனர். மேற்கு வங்காளத்திலும் பிற மாநிலங்களிலும் கூட மாணவர்கள் இத்தகைய போராட்டங்களில் ஈடுபட்டனர். தமிழகத்தில் மாணவர்கள் போராட்டம் தீவிரமடைந்தது.

1965இல் நடைபெற்ற போராட்டம் போலவே இந்தப் போராட்டமும் தீவிரமடையத் தொடங்கியது. 1967 டிசம்பர் 22ஆம் நாள் சென்னை மத்திய புகைவண்டி நிலையத்தில் மாணவர்களிடையே கலைஞர் உரையாற்றினார். மறுநாள் முதலமைச்சர் அண்ணா வெளியிட்ட அறிக்கையில் போராட்டத்தினைக் கைவிடுமாறு மாணவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டார். டிசம்பர் 26ஆம் நாள் பொதுவுடைமைக் கட்சித் தலைவர்களை ஏ. கே. கோபாலனும் பி. இராமமூர்த்தியும் கூடாக வெளியிட்ட அறிக்கையில் நான்கு தென்மாநில முதலமைச்சர்களும் கலந்து பேசி ஆட்சிமொழிச் சிக்கலுக்குத் தீர்வு காணவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டனர். அன்றைய தினமே ராஜாஜி வெளியிட்ட அறிக்கையில் பிரதமர் தவறான பாதையில் செல்வதாகக் குற்றம் சாட்டினார். டிசம்பர் 31இல் திருச்சியில் செய்தியாளர்களைச் சந்தித்த முதலமைச்சர் அண்ணா, “இந்தி தினிக்கப்பட்டால் தி.மு.க. அமைச்சரவை பதவி விலகி அதை எதிர்த்துப் போராடும்” என்று தெரிவித்தார்.

மொழிச் சிக்கல் குறித்து விவாதிக்கத் தமிழகச் சட்டமன்றத்தின் சிறப்புக்கூட்டம் ஜூன் 23ஆம் நாள் கூடியது. தமிழகத்தில் எல்லாப் பள்ளிகளிலும் இந்தியை அறவே நீக்கிட சட்டமன்றம் தீர்மானித்தது. தமிழ் நாட்டில் இந்திக்கு இடமில்லாமல் தமிழ் ஆங்கிலம் எனும் இரு மொழிக் கொள்கை நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டது. தமிழ் நாட்டில் தமிழ் ஆட்சிமொழியாகவும் பிற மாநிலங்களுடனும், மத்திய அரசுடனும்தொடர்பு கொள்வதற்கு ஆங்கிலமுமாக இருமொழிக் கொள்கை நடைமுறைக்கு வந்தது.

ஆங்கிலத்தை எதிர்த்து தமிழை வூதரித்தல்:

இந்திய மொழிகளில் ஒன்றை இந்தியாவின் ஆட்சிமொழியாகக் கருதினால் அதற்குரிய தகுதிகள் அனைத்தையும் கொண்ட மொழி தமிழ்தான் என்று தொடர்ந்து தி.மு.க. வலியுறுத்தி வந்தது. இந்தியை எதிர்க்க ஆங்கிலம் தேவைப்பட்டதால் மத்திய அரசின் துணை ஆட்சிமொழியாக ஆங்கிலம் நீடிக்க வகை செய்யப்பட பின்னர் தமிழ்நாட்டில் இந்திக்கு இடமில்லாமல் இருமொழிக் கொள்கை நடைமுறைக்கு வந்தது. எனினும் 1968 ஜெவரி 15ஆம் நாள் அறிஞர் அண்ணா இன்னும் ஓராண்டிற்குள் தமிழ்மொழியும் மத்திய அரசின் ஆட்சி மொழியாக ஆக்கப்படாவிட்டால் 1969 ஜெவரி 26ஆம் நாள் முதல் தி.மு.கமுகமே போராட்டத்தை முன் நின்று நடத்தும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். (இராமசாமி. ப. 198) 1969 பெற்றவரியில் அண்ணா மறைந்தார். அதன்பின் முதலமைச்சராகக் கலைஞர் பொறுப்பேற்றார். 1970 பெற்றவரி 22ஆம் நாள் திருச்சியில் நடைபெற்ற தி.மு.க. மாநாட்டில் இந்தித் தினிப்பை என்றும் எதிர்ப்போம் என்று கலைஞர் குறிப்பிட்டுள்ளார். (இராமசாமி. ப. 198) அதன்பின்னர் பல்வேறு அரசியல் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. எனினும் மத்திய அரசின் ஆட்சிமொழிகளாக எட்டாவது அட்டவணையில் குறிப்பிட்டுள்ள மொழிகள் அனைத்தும் தமிழ் உட்பட அறிவிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கை வலியுறுத்தப்பட்டு வந்தது.

1996ஆம் ஆண்டு மீண்டும் தி.மு.க. ஆட்சிப்பொறுப்பேற்றது. தமிழ் ஆட்சிமொழி பண்பாட்டுத் துறைக்கென்று மாண்புமிகு முனைவார் மு. தமிழ்க்குழுமங்கள் அவர்கள் அமைச்சராக நியமிக்கப்பட்டார். அதன்பின் ஆட்சிமொழியாகத் தமிழின் செயற்பாட்டில் தீவிரமான முனைப்புடன் தமிழ்நாடு அரசு செயற்பட்டு வருகிறது. 1996க்குப் பிறகு மத்தியில் மாநிலக் கட்சிகளும் பங்கேற்கும் வகையில் மத்திய அரசு இருப்பதால் எட்டாவது அட்டவணையில் உள்ள மொழிகள் அனைத்தையும் மத்திய அரசின் ஆட்சிமொழியாக அறிவிக்கக்கோரும் கோரிக்கை வலுப்பெற்று வருகிறது.

2. தமிழகத்தில் தமிழ் ஆட்சிமொழி:

ஒரு மாநிலம் மாநிலத்தில் உள்ள மொழியை ஆட்சிமொழியாகவும் சட்டமன்ற நடவடிக்கைக்கான மொழியாகவும் ஆக்கிக் கொள்ள அரசமைப்புச் சட்டத்தின் 345ஆம் பிரிவில் வகை செய்யப்பட்டதற்கிணங்க தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு ஆட்சிமொழிச் சட்டம் (எண் XXX IX / 1956) 1957ஆம் ஆண்டு ஜெவரி 19ஆம் நாள் ஆரூந்தின் இசைவுகளைப் பெற்று ஜெவரி 23ஆம் நாள் அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டது. இச்சட்டத்தின்படி தமிழ்நாட்டின் ஆட்சிமொழி தமிழாகியது. உயர்நீதிமன்றத்திற்குக் கீழ்ப்பட்ட உரிமை வழக்கு மற்றும் குற்றவழக்கு நீதிமன்றங்கள், தீர்ப்பாயங்கள், வாடகை வழக்கு நீதிமன்றங்கள், வருவாய் வழக்கு நீதிமன்றங்கள் அனைத்திலும் தமிழை ஆட்சிமொழியாக அமைக்க வேண்டும் என்று அறிவிக்கப்பட்டு வருகிறது.

தமிழ் ஆட்சிமொழிச் சட்டத்தைச் செயற்படுத்துவதில் அரசுக்கு அறிவுரைகள் வழங்கிட ஆட்சி மொழித் திட்டநிறைவேற்றக்கூடு 1957இல் அரசால் அமைக்கப்பட்டது. 14.1.1958 பொங்கல் திருநாளன்று ஆட்சிமொழித் திட்டத்தின் பிரிவு 4இன் கீழ் அறிக்கை ஒன்று வெளியிடப்பட்டது. தமிழில் கடிதம் அனுப்பிட தமிழ்த் தட்டுச்சுப் பொருளிகள் வழங்கப்பட்டன. 1961 - 63 ஆண்டுகளில் இத்திட்டம் மாவட்ட அளவிலான அலுவலகங்களுக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டது.

பொதுமக்களுக்கு எழுதப்படும் அனைத்துக் கடிதங்களுக்கும் தமிழ் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற அரசு ஆணை (எண் 225 / நாள் 13.2.64. பொதுத் துறை) வெளியானது.

அடுத்ததாகச் சார்நிலை, மாவட்ட அலுவலகங்களுக்கு எழுதப்படும் அனைத்துக் கடிதங்களுக்கும் தமிழ்ப் பயன்படுத்தப் பெறவேண்டும் என்ற அரசு ஆணை (603 / நாள் 24.3.65, பொதுத்துறை) வெளியானது.

பிற துறைகளுக்கு எழுதும் கடிதங்களுக்குத் தமிழ்ப்யன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று ஆணை (27.9.69 ஆம் நாளிட்ட அரசு (பொதுத்துறை) ஆணை (எண் 1796) வெளியானது.

அரசு செயலகத் துறைகளுக்கு எழுதப்படும் கடிதங்களுக்குத் தமிழ் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று (02.12.1971ஆம் நாளிட்ட அரசு கல்வித்துறை (த.வ.) (எண் 2070) ஆணை வெளியானது.

மேற்குறிப்பிட்டவற்றில் முதல்நிலை 1963ஆம் ஆண்டிலும் இரண்டாம் நிலை 1965ஆம் ஆண்டிலும் மூன்றாம் நிலை 1968ஆம் ஆண்டிலும் நான்காம் நிலை 1971ஆம் ஆண்டிலும் நடைமுறைக்கு வந்தன. ஆட்சிமொழித் திட்டத்தில் அதுவரை விலக்கப்பட்டிருந்த சில அலுவலகங்களுக்கும் விதிவிலக்குகள் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

அரசுபணிப் பதிவேடுகளைத் தமிழில் வைத்துவர ஆணையிட்டுள்ளது (ஆணை (நிலை) எண் 1993 (பொதுத்துறை நாள் 28.6.1971). சட்டம், நிதி, சட்டமன்றம் தவிர தலைமைச் செயலகத்தில் உள்ள பிற துறைகளில் ஆட்சிமொழித் திட்டத்தின் முதல் நிலையானது 1966ஆம் ஆண்டு மே மாதம் முதல் நாளிலிருந்தும் சட்டத்துறை, நிதித்துறை ஆகியவற்றில் 1970 ஆகஸ்டு ஏப்ரல் முதல் நாளிலிருந்தும் நடைமுறைக்கு வந்தது (24.2.1966 ஆம் நாளிட்ட அரசு பொதுத் (1.வ.) துறை நிலையானை எண். 453) சட்டத்தின்கீழ் பிறப்பிக்கப்படும் விதிகள், விதிமுறைகள், ஆணைகள் மற்றும் விதிவிலக்கினங்கள் தவிர ஏனைய ஆணைகள் தமிழிலேயே பிறப்பிக்கப்பட வேண்டும். துணை விதிகளைப் பொறுத்தவரையில் ஆங்கிலத்தில் தொடர்ந்து ஆணைகள் வெளியிடலாம். எனினும் அத்தகைய நேரவுகளில் ஆங்கிலத்துடன் தமிழுக்கும் நிகர்நிலை தந்து தமிழாக்கம் கூடிய வரைவில் வெளியிடப்பட வேண்டும் என்றும் அரசு ஆணை வெளியிட்டுள்ளது. (அரசாணை (நிலை) எண்.182, த.வ.ப. துறை, நாள் 27.5.1989)

சில விதிவிலக்குகளுடன் தமிழ்நாட்டிலுள்ள குற்றவியல் நீதிமன்றங்களின் அனைத்து நடவடிக்கை களிலும் சான்றுகளைப் பதிவு செய்யும் நோக்கத்திற்காக 1970ஆம் ஆண்டு ஐங்கள் 14ஆம் நாளிலிருந்து தமிழைப் பயன்படுத்தவேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. (அரசு பொதுத் (த.வ.6) துறை நிலை ஆணை எண். 2807 நாள் 13.11.69).

14. 11. 1976ஆம் நாள் முதல் நீதிமன்றங்களில் தீர்ப்புகள் எழுதுவது தொடர்பாகவும் தமிழ் ஆட்சிமொழித் திட்டத்தைச் செயற்படுத்த வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டது. நடைமுறைச் சிக்கல்களின் காரணமாக இவ்வாணையானது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. எனினும் 18.1.1982ஆம் நாளிட்ட அரசு சட்டத்துறை நிலை ஆணை எண் 9இன் படி உயர்நீதிமன்றத்திற்குச் சார்நிலையிலைமந்த உரிமையியல் நீதிமன்றங்கள், தீர்ப்பாயங்கள், குத்தகை வருவாய் நீதிமன்றங்கள் ஆகியவற்றில் எழுதப்படும் தீர்ப்புகள், தீர்ப்பாணைகள், ஆணைகள் ஆகியவை தமிழில் இருக்க வேண்டும் என்று அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. அரசுப் பணியாளர்கள் அனைவரும் தமிழிலேயே கையொப்பமிட வேண்டும் எனவும் அரசு ஆணையிட்டுள்ளது (கல்வித்துறை (த.வ.) நிலை ஆணை எண். 1134, நாள் 21.6.78). தமிழ்த் தட்டச்சின விசைப்பகை தரப்படுத்தப்பட்டது. தமிழ்த் தட்டச்சர்களுக்கும் சூருக்கெழுத்தாளர்களுக்கும் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. 19.11.61ஆம் நாளுக்குப் பின்னர் நியமிக்கப்படும் தட்டச்சர்கள் தமிழ்த்தட்டச்சில் குரைந்தளவேனும் தேர்ச்சி பேற்றிருக்க வேண்டும் என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழில் போதிய அளவு தேர்ச்சி பெற்றிருந்த அரசுப் பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டன. 30.11.1957க்குப் பின்கீர் அரசுபணியாளர் சேர்ந்தவர்கள் தமிழில் போதிய அளவுக்குத் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கவேண்டும். அவ்வாறில்லாத சிறுபான்மை இனத்தோர், பணியில் சேர்ந்தவுடன் தகுதிகாண் பருவத்தினை முடிக்கும் முன்னர் அரசுப்பணியாளர் தேர்வாணையத்தால் நடத்தப்படும் இரண்டாம் வகுப்பு மொழித்தேர்வில் தேர்ச்சி பெறுதல் வேண்டும். இ.ஆ.ப.இ.கா.ப. அலுவலர்களுக்கும் அவர்களுடைய பயிற்சிக்காலத்திலேயே தமிழில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

ஆட்சிமொழித் திட்டத்தை முனைப்புடன் செயற்படுத்த மூவாண்டு முனைப்புத்திட்டம் 1981ஆம் ஆண்டில் வகுக்கப்பெற்றது (அரசுகல்வித்துறை நிலை ஆணை எண் 432, நாள் 10.3.81) ஆங்கிலத்தில் ஒருவகையாகவும் தமிழில் ஒருவகையாகவும் அமைக்கப்பட்ட ஊர்ப்பெயர்களுக்குச் சரியான முறையில் எழுத்துக்கூட்டல் அமைக்கப்பட்டு வருகிறது.

(Tanjor - தஞ்சாவூர். Thanjavur)

பெரியாளின் எழுத்துச் சீரமைப்பைத் தமிழ்நாடு அரசு ஏற்று நடைமுறைப்படுத்துகிறது. (அரசு கல்வித்துறை நிலை எண் ஆண்டு 1875, நாள் 19.10.78 அரசு கல்வித் (த.வ.) துறைக்கு குறிப்பாணை எண் 4704/ த.வ./79-2)

ஆட்சித் தமிழைச் சிறந்தமுறையில் பயன்படுத்திய துறைத்தலைமை அலுவலகத்திற்கும் மாவட்ட நிலை அலுவலகங்களுக்கும் ஆண்டுதோறும் தகுதிச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட்டன. (அரசு கல்வித்துறை நிலை ஆணை எண். 2018, நாள் 16.12.1975) தமிழ் ஆட்சி மொழித் திட்டச் செயலாக்கத்தில் சிறந்து விளங்கும் துறைத்தலைமை அலுவலகத்திற்கும் சிறந்த மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகத்திற்கும் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் தெரிவு செய்யப்படும் அலுவலகத்திற்கும் பாராட்டுரையும் பரிக்கேடுயமும் வழங்கிட அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. (அரசு தமிழ்வளர்ச்சி - பண்பாட்டுத் (த.வ. 2-1) துறை, நிலை ஆணை எண். 251 நாள். 31.7.1987 மற்றும் ஆணை எண். 210, நாள் 6.7.1989) சிறந்த வரைவுகள் குறிப்புகள் ஆகியவற்றைத் தமிழில் எழுதும் அரசுப் பணியாளர்களுக்குப் பண்பரிசு வழங்கும் திட்டமும் நடைமுறையில் உள்ளது. (அரசு தமிழ் வளர்ச்சி - பண்பாட்டுத்துறை நிலை ஆணை எண். 371, நாள் 31.10.89, மற்றும் எண். 240, நாள் 2.12.91)

விதிவிலக்குகள்:

நிருவாக நடைமுறைச் சிக்கல்களைத் தவிர்த்திடும் வகையில் மாவட்ட கருவூலங்களுக்கும், சம்பளக்கணக்கு அலுவலகங்களுக்கும் அனுப்பப்படும் சம்பளப்பட்டிகள், சில்லறைச் செலவினப்பட்டிகள், பண்படிப்பட்டிகள், பயிற்சிக்கால உதவித் தொகைப்பட்டிகள், கிராம நீதிமன்றங்கள் அல்லது மற்றநீதிமன்றங்களுக்கும் பிறமாநில அரசுகளுக்கும் மத்தியஅரசு அலுவலகங்களுக்கும் எழுதப்படும் அனைத்துக் கடிதங்கள் மேல்முறையீடு அல்லது சீராய்வுக்கு உட்படக்கூடிய சட்டமுறைப்படியான

அனைத்து ஆணைகள், வெளிநாட்டுத் தூதரகங்களுக்கு அனுப்பப்பெறும் கடிதங்கள் ஆகியவற்றிற்கு ஆங்கிலத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. (அரசு கல்வித் (த.வ.) துறை நிலை ஆணை எண். 2070, நாள். 02.12.71 மற்றும் த.வ.ப. துறை கடித எண். 7411/ த.வ. 1-1/35-11)

துணை நிலைப்பணிகள்:

ஆட்சித்தமிழைச் செயற்படுத்திடத் துணையாகப் பின்வரும் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

ஆட்சித்தமிழைச் செயற்படுத்திட முதற்கட்டத் தேவையான ஆட்சிச்சொல் அகராதி. சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச்சங்கத்தைவர் இ.மு. சுப்பிரமணியபிள்ளை, பல்துறை அலுவலர்களைக் கூட்டித் தமிழ்ச்சங்கத்தின் சார்பில் அகராதி ஒன்றைத் தயாரித்து அளித்தார். பின்னர் 1957இல் இவ்வகராதி எஸ். வெங்கடேஸ்வரன் தலைமையிலமைந்த ஆட்சி மொழிக்குழு செய்த திருத்தங்களுடன் வெளியிடப்பெற்றது. இவ்வகராதியின் நான்கு பதிப்புகள் இதுவரையில் வெளிவந்துள்ளன. ஆட்சிச் சொல் அகராதியில் பொதுவான சொற்களே இடம்பெற்றுள்ளமையால் அந்தந்தத் துறைகளுக்கென சிறப்புச்சொல் துணை அகராதிகளும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. பல்வேறு துறைகளுக்குமான படிவங்கள், பதிவேடுகள், அலுவலக நடைமுறை நூல்கள், விதித்தொகுப்புகள் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன. நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டுத் ‘தீர்ப்புத் திரட்டு’ ‘உழைப்பவர் உலகம்’ எனும் இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன.

தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்து நூல் 1965ஆம் ஆண்டு செப்டம்பரில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. தமிழ் ஆட்சிமொழி அமைச்சரின் அரிய முயற்சியால் வணிக நிறுவனங்களின் பெயர்ப்பலகைகளில் தமிழ் எனும் பெயரில் 1996ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் ஆட்சிமொழி வளர்ச்சிப் பணிகளையும் சொல்லாக்கப் பணிகளையும் ஆய்வு செய்வதற்கும் அறிவுரைகள் வழங்குதற்குமான தமிழ் வளர்ச்சிமன்றம் புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. (அரசு ஆணை நிலை எண். 222, த.வ.ப. (த.வ. 1-1) துறை, நாள். 27.8.97)

நீதிமன்றங்களில் ஆட்சித் தமிழ் செயற்பாட்டிற்காகச் சட்டசொல் அகராதியும் சட்டசொல் களஞ்சியமும் இந்திய அரசுமைப்புச்சட்டம் மற்றும் இந்தியத் தண்டனைகளும் போன்ற 14 சட்டங்களின் மொழியாக்கமும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

தலைமைச் செயலகப் பணியாளர்களுக்கும் அலுவலர்களுக்கும் ஆட்சித் தமிழ்ப் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

3. தமிழ் ஆட்சியும் உள்ளகக் கட்டுமானங்களும்:

ஆட்சி மொழித்திட்டத்தினை நிறைவேற்றுவதற்காக, கீழ்க்கண்டவாறு உள்ளகக் கட்டுமானங்கள் அமைந்து செயல்பட்டு வருகின்றன.

1. மொழி பெயர்ப்புத்துறை.
2. தமிழ் வளர்ச்சி இயக்கம்.
3. செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்கம்.
4. சட்டத்துறை ஆட்சி மொழி இணையம்; சட்டத் துறைத் தமிழ்ப்பிரிவு.
5. தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம்.

மேற்கண்டவற்றில் முதல் முன்றையும் (வேறு சில துறைகளையும்) உள்ளடக்கி, ‘தமிழ் ஆட்சிமொழி பண்பாடு’ என்ற ஒரு அமைச்சகத்தையே மாண்புமிகு முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் உருவாக்கியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மாற்றம் - வரலாறு - செயல்பாடு:

1857ல் நிகழ்ந்த முதல் விடுதலைப் போருக்கும் மின்னர் கம்பெனியின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஒடுங்கிலமாக ஏற்றுக் கொண்டது. மைய அமைப்பில் கவர்னர் - ஜெனரலும் மாகாணங்களில் கவர்னர்களும் ஆட்சித் தலைவர்களாக அமைந்தனர். அந்நாள் சென்னை மாகாண அரசில் ஆளுநர் அலுவலகத்தில் அவருக்கு அதைவிட ஏற்றதாழ 1890இலேயே ஆளுநரின் மொழிபெயர்ப்பாளர் (Translator to Governor)

நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். இந்தப் பதவியே ஆணூரின் ஆட்சிமன்றம் (Council) மற்றும் மாகாணச் சட்டமியற்றும் மன்றம் (Provincial Legislative Assembly) ஏற்படுத்தப்பட்ட நாளில் ஏற்ததாழ 1948இல் ஆண்டளவில் "Office of the Translator to Government" என்று அழைக்கப்பட்ட அரசு மொழிபெயர்ப்பாளர் அலுவலகமாக மாகாண அளவில் உருவாகியது.

தொடக்க ஆண்டுகளில் இந்த அலுவலகத்தின் பணி அரசும், ஆணூரும் பிறப்பிக்கும் ஆணைகள், மாற்றங்கள், அவசரச் சட்டங்கள், அறிக்கைகள், அறிவிக்கைகள் ஆகியவற்றை ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கும் ஏனைய (தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம் ஆகிய) வட்டார மொழிகளுக்கும் மொழிபெயர்ப்பதே ஆகும். மொலையாய் பேரரசின் ஆட்சி மொழிகளாக விளங்கி சில நூற்றாண்டுக்காலம் நிருவாகத் துறைகளில் பழக்கத்தில் இருந்த உருது, அரபி மற்றும் பாரசீக மொழிகளிலும், மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டு, அந்நாள் சென்னை மாகாண அரசின் தலைமை மொழிபெயர்ப்பாளர் அலுவலகத்தில் அந்தந்த மொழிகளில் மொழிபெயர்ப்புப் பணிகள் நடைபெற்று வந்தன.

இவ்வாறாக, நாடு விடுதலை அடைந்தபோது, 1947இல் ஆண்டில், சென்னை மாகாண அரசின் ஆட்சித் தலைமை மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் அலுவலகத்தில் ஆங்கிலம் மற்றும் பின்வரும் மொழிகள் அறிந்த மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் இடம் பெற்றிருந்தனர்.

1. ஆங்கிலம்.
2. தமிழ்
3. தெலுங்கு.
4. மலையாளம்.
5. கன்னடம்.
6. உருது (பகுதி நேரம்)
7. அரபி (பகுதி நேரம்)

தமிழ் ஆட்சிமொழிச் சட்டம் செயற்படத் தொடங்கிய நாள் முதல் அரசு மொழி பெயர்ப்பாளர் அலுவலகப் பணிகள் விரிவடையத் தொடங்கின.

தலைமைச் செயலகத்தில் அரசின் சட்ட முன் வடிவு, சட்டம், அவசரச் சட்டம், சட்டமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படும் நிருவாக மற்றும் ஆய்வு அறிக்கைகள், அரசிதழில் வெளியாகும் ஆணைகள், அறிக்கைகள், வேறு பல ஆவணங்கள் ஆகியவற்றை உடனுக்குடன் மொழிபெயர்க்கும் பணிகளுக்காகத்தான். அலுவலர் (மொழி பெயர்ப்பு) நியமிக்கப்பட்டார். தனி அலுவலர் (மொழி பெயர்ப்பு) அலுவலகம் முன்னரே இருந்து வந்த அரசு தலைமை மொழி பெயர்ப்பாளர் அலுவலகத்தையும் உள்ளடக்கி அமைந்தது. அதுவே பின்னர், மொழிபெயர்ப்புத் துறையாக 1966இல் உருவாயிற்று. மொழிபெயர்ப்புத் துறை பொதுத்துறையில் அரசு தலைமைச் செயலாளரின் நேர் பொறுப்பில் இயங்கி வந்தது.

தற்போது, மொழி பெயர்ப்புத்துறை தமிழ் வளர்ச்சி பண்பாட்டுத் துறையின் ஓர் அங்கமாக அமைந்தது பின்வரும் மொழியாககப் பணிகளை ஆற்றி வருகிறது.

1. மாநில ஆட்சி அறிக்கை.
2. அரசாணைகள்.
3. அரசு அறிவிக்கைகள்.
4. சட்டமன்றத்தில் வைக்கப்படும் பின்வரும் ஆவணங்கள்.

அ) விசாரணை ஆணையச் சட்டத்தின்கீழ் நிறுவப்பெறும் ஆணையத்தின் விசாரணை அறிக்கை.

ஆ) சட்டப்படிக்கான அறிக்கைகள்.

இ) ஆய்வு அறிக்கைகள்.

ஈ) நிறுவாக அறிக்கைகள்.
உ) வல்லுநர் குழு அறிக்கைகள்.
ஊ) ஏணைய விவர அறிக்கைகள்.

5. பொதுத் (மிகக் கழக்கம்) துறை அனுப்பும் ஆவணங்கள்.
6. பொதுத் (சட்டம் - ஒழுங்கு) துறை அனுப்பும் ஆவணங்கள்.
7. பல்துறைகளின் சுற்றாணைக் குறிப்புகள்.
8. பொதுக் கணக்காய்வுக்குழு மற்றும் பொது நிறுவனங்கள் குழு அளிக்கும் கருத்துரைகள், அதன் மீது துறை நடவடிக்கைகள் ஆகிய குறிப்புகள்.
9. பொதுத் தேர்தல் துறையில் பயனுக்கான கையேடுகள், படிவங்கள், ஆவணங்கள்.
10. அமைச்சரவைக் குறிப்புகள்.
11. நிதித்துறையின் வரவு - செலவுத்திட்ட உரை உட்பட வரவு - வெலவுத்திட்ட ஆவணங்கள் (முழுமையாக) (ஆண்டுதோறும் 70 நூல்கள்)
12. பல்வேறு அரசுத்துறை நிறுவனங்கள் குறித்த அறிக்கைகள் குறிப்பு.
13. பல்வேறு அரசுத் துறைகளின் கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள், சாதனை அறிக்கைகள்.
14. விழிப்புப்பணி ஆணையம் அளிக்கும் ஆண்டு அறிக்கைகளும் ஆவணங்களும்.
15. முதலமைச்சர் அலுவலகம் மற்றும் பிற அமைச்சர்கள் அலுவலகங்கள் அனுப்பும் குறிப்புகள், குறிப்புரைகள்.
16. அரசின் உள்ளாட்சித் துறைப் பயனுக்கான ஆவணங்கள், குறிப்புகள்.

ஓர் ஆண்டில், வரவு செலவுத் திட்டக் கூட்டத் தொடரில் நிதி நிலை அறிக்கைகளும், பிற ஆவணங்களும் சட்டமன்றத்தில் வைக்கப்படுகின்றன. இப்பணி, மிக இன்றியமையாத, அவசரத் தன்மை வாய்ந்த, கடும் பொறுப்புச் சமையுடைய பெரும் பணியாகும். ஆண்டின் தொடக்கமாக ஆண்டாநால் உரை வைக்கப்படுகிறது. இவையனைத்தையும் மொழி பெயர்க்கும் பணியை, இத்துறை ஏற்கிறது.

காபிபோசா, மிசா சட்டங்களின்கீழ் தடுப்புக் காவல் ஆணை பிறப்பித்து, குற்றும் சாட்டப்பட்டவரைத் தடுப்புக் காவலில் வைக்கும்பொழுது, அரசு அதற்கான காரணங்களை (Grounds of Detention) அவருக்குத் தாய் மொழியில் வழங்க வேண்டும். அப்பணி, கழக்கழும் விரைவும் இணைந்த கடும்பணி. அதனை இத்துறை ஆற்றி வருகிறது. இதுபோன்று, அரசின் அலுவலகள் செவ்வனே நடை பெறுவதற்காக நாள்தோறும் தலைமைச் செயலகத்தின் பல்வேறு துறைகளில் எழுகின்ற குறிப்புக்கோப்புகள், தேவையேற்படும் போதெல்லாம் உடனுக்குடன் மொழிபெயர்த்து வழங்கப்படுகின்றன.

இந்திய உச்சிநீதிமன்றத்தில் மேல் முறையிடு செய்யும் நேர்வுகளில், தமிழில் வழங்கப்பெற்ற தீர்ப்பு முதலான தொடர்புடைய ஆவணங்கள் ஆங்கில ஆக்கம் செய்யப்படுகின்றன. இந்திய அரசுக்குச் செல்லும் பல இன்றியமையாத கடித்த தொடர்புகளின்போது தேவைப்படும் ஆவணங்கள் தமிழிலிருந்து ஆங்கில ஆக்கம் செய்யப்படுகின்றன. இவற்றையும் இத்துறையே செய்தளிக்கிறது.

தொலைபேசியில் மொழியாக்கம்:

தலைமைச் செயலகத் துறைகளிலிருந்தும், நகரில் உள்ள துறைத் தலைமை அலுவலகங்களி லிருந்தும் பல்வேறு சமயங்களில் ஆங்கிலத்தில் அமைந்த ஆட்சிச் சொற்றொடர்களுக்கு விளக்கம் மற்றும் தமிழாக்கம் வழங்கக்கோரி தொலைபேசி வாயிலாகக் கோரிக்கைகள் இத்துறைக்கு வருகின்றன. அவற்றை நிறைவேற்றும் வகையில் உடனுக்குடன் தொலைபேசி வாயிலாக அச்சொற்களுக்குப் பொருள்விளக்கம் அளிக்கப்படுகிறது. இப்பணி கிட்டத்தட்ட மின்னியக்கச் சொல்வங்கி (Electronic Word Bank) போன்று நடைபெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒளிவு மறைவற்ற அரசாட்சி:

அரசு தன்னுடைய பணிகளை ஒளிவு மறைவற்ற வகையில் வெளிப்படையாக ஆற்றிவர உறுதி பூண்டுள்ளது. அதற்குப் பெரும் துணையாக அமைவது தமிழாக்கப் பணியே. பொதுமக்கள் எளிதில்

புரிந்து கொள்ளும் வகையில், அரசு நடவடிக்கைகள் தமிழில் அமைந்திருத்தல் அரசு ஒளிவு மறைவின்றி இயங்கத் துணை நிற்பதாகிறது.

தமிழ் வளர்ச்சி கியக்ககம் பணிகள்:

தமிழ் நாட்டில் தமிழே ஆட்சி மொழி என்பதை நிறைவேற்ற நிறைவேற்ற 1957இல் உருவாக்கப்பட்ட ஆட்சிமொழித்திட்ட நிறைவேற்றுக்கும், என்ற அமைப்பு 1968இல் தமிழ் வளர்ச்சித்துறையாக உருப்பெற்றது. இத்துறை ஆட்சி மொழிசெயலாக்கப் பணிகளையும், பிற தமிழ் வளர்ச்சிப் பணிகளையும் ஆற்றி வருகிறது.

1. ஆட்சி மொழிச் செயலாக்கம் - ஆய்வு:

அரசு அலுவலகங்கள் அனைத்தும் தமிழ் ஆட்சி மொழித் திட்டத்தின்படி அலுவலகப் பயன்பாட்டில் தமிழை முழுமையாகப் பயன்படுத்தப்படுவது வேண்டும். அவ்வாறு பயன்படுத்தப்படும் நிலை தமிழ் வளர்ச்சி இயக்கத்தால் ஆய்வு செய்யப்பெறுகிறது. துறைத் தலைமை அலுவலகங்களையும், மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகங்களையும் தமிழ்வளர்ச்சி இயக்குநர் ஆய்வு செய்து உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறார். மாவட்டங்களிலுள்ள அலுவலகங்களை அந்தந்த மாவட்டத் தமிழ் வளர்ச்சி உதவி இயக்குநர்கள் தமிழாய்வு அலுவலர்கள் ஆய்வு செய்து நடவடிக்கை மேற்கொள்கின்றனர். ஒவ்வொரு அலுவலகத்திலும் பேணப்படும் பதிவேடுகள், கோப்பு நடவடிக்கைகள், கடிதப் போக்குவரத்துகள், ஆணைகள், அறிக்கைகள் முதலிய அனைத்தும் தமிழில் அமையும் வகையிலும், அலுவலர்கள் தமிழிலேயே ஒப்பறிடும் வகையிலும், அலுவலர்கள் பணியாளர்கள் ஆசியோருடன் கலந்துரையாடியும், ஜயப்பாடுகளையும் இடர்பாடுகளையும் நீக்கும் வகையில் வகுப்புகள், சொற்பொழிவுகள் நடத்தியும் இத்திட்டச் செயலாக்கம் முழுமையாக அமைய வழிவகை காண்ப்போகிறது.

2. தமிழ்த் தட்டச்சுப் பொறிகள் வழங்கல்:

ஆட்சிமொழித் திட்டநிறைவேற்றுத்திற்கு தமிழ்த்தட்டச்சுக்பொறிகள் மிகவும் இன்றியமையாதவை. இதனைக் கருத்தில் கொண்டு கீழ்க்காணும் அளவில் தமிழ்த் தட்டச்சுக் பொறிகளும், ஆங்கிலத் தட்டச்சுப் பொறிகளும் அலுவலகங்களில் இருந்திட வேண்டுமென்று அணையிடப் பெற்றால்கூ.

	தமிழ்	ஆங்கிலம்
துறைத் தலைமை அலுவலகங்களில் மற்றும்	75%	25%
மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகங்களில்	75%	25%
சார்நிலை அலுவலகங்களில்	100 %	-
தலைமைச் செயலகத் துறைகளில்	65%	35%
தன்னாட்சி நிறுவனங்களில்	50%	50%

குறிப்பிட்ட அளவில் குமேல் உள்ள ஆங்கிலத் தட்டச்சுக்கள் திரும்பப்பெறப்பட்டு வருகின்றன.

தலைமைச் செயலகத் துறைகளுக்கு 500 தமிழ்த் தட்டச்சுக்கள் வழங்க 1996 - 97 இல் அரசரு. 50 இலட்சம் ரூபஸித்துள்ளது. தலைமைச் செயலகத் துறைகளுக்குப் புதிய தமிழ்த் தட்டச்சுக்கள் வாங்கி அளிக்கப்படுமின்ஸன்

துறைத் தலைமை அலுவலகங்கள், மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகங்கள் ஆகியவற்றிற்கும் தமிழ்த் தட்சசுக்கள் வழங்க 1997 - 98இல் ரூ. 40 இலட்சம் ஒப்பளிக்கப்பெற்றுள்ளது. தமிழ்த் தட்சசுக்கள் வழங்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டுபோய்வது வாய்தின்றன.

3. ஆட்சீமாயிக் கருத்தாஸ்கம்:

அரசு அலுவலர்களிடையே ஆட்சிமொழிச் செயலாக்கத்தை விரைவுபடுத்தும் நோக்கில் மாவட்டந்தோறும் ஆட்சிமொழிக் கருத்தரங்குகள் 1984இல் ஆண்டுமுதல் நடத்தப்பெற்று வருகின்றன. ஆண்டுக்கு 6 மாவட்டங்கள் என்ற அளவில் நடத்தப்பெற்று வந்த இக்கருத்தரங்குகள் இனி ஆண்டுக்கு 8 மாவட்டங்கள் என்ற அளவில் நடத்தப்பெறவேண்டும்.

4. மாதிரி வரைவுகள் கையேடு:

தமிழில் சிறந்த முறையில் எழுதிட உதவும் வகைபில் அரசு அலுவலகங்களில் நாள்தோறும் எழுதப்படும் முதன்மையான குறிப்புகள், வரைவுகள் ஆகியவற்றின் மாதிரிகளைக் கொண்ட கையேடு ஒன்று 1995ஆம் ஆண்டில் தயாரிக்கப்பெற்று, அரசுத்துறை அலுவலகங்களுக்கு வழங்கப் பெற்றுள்ளன.

5. சிறந்த நூல்கட்டுப் பரிசு:

இத்திட்டம் முதன்முதலில் 1947இல் தொடங்கப் பெற்று 1960ஆம் ஆண்டுவரை தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தால் செயல்படுத்தப்பெற்றது. 1961ஆம் ஆண்டுமுதல் தமிழக அரசினால் இத்திட்டம் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படுகிறது. ஒவ்வொர் ஆண்டும் தமிழில் துறைதோறும் வெளிவரும் சிறந்த நூல்களை 23 தலைப்புகளில் தெரிவுசெய்து ஒவ்வொரு தலைப்பிற்கும் மூன்று பரிசுகள் அளிக்கப்பெறுகின்றன. முதற்பரிசு ரூ. 5,000.00 இரண்டாம் பரிசு ரூ. 3,000.00 மூன்றாம் பரிசு ரூ. 1,000.00 என வழங்கி நூலாசிரியர்கள் ஊக்குவிக்கப்பெறுகின்றனர். இந்நூல்களை வெளியிட்ட பதிப்பகத்தாருக்குப் பாராட்டுச் சான்றிதழ்கள் அளிக்கப் பெறுகின்றன.

6. சிறந்த நூல்கள் வெளியிட நிதியுதவி:

இத்திட்டம் 1966 முதல் செயற்பட்டு வருகிறது. சிறந்த நூல்கள் தங்கு தடையின்றி வெளியிடப் பெறவேண்டும் என்னும் நோக்கில் நூலாசிரியர்களுக்கு நிதியுதவி வழங்கப் பெறுகின்றது. நூல்களை அச்சிட ஆகும் செலவுத் தொகையில் 50% தொகை அல்லது ரூ. 8,000/- இவற்றில் எது குறைவோ அத்தொகை நிதியுதவியாக அளிக்கப் பெறுகின்றது. 1997 நவம்பர் வரை 546 நூலாசிரியர்களுக்கு நிதியுதவி வழங்கப் பெற்றுள்ளது. 1997 - 98இல் ரூ. 2 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு பெறப்பட்டுள்ளது.

7. அரிய நூல்கள் வெளியிட நிதியுதவி:

இத்திட்டம் 1994 - 95இல் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. தமிழில் உள்ள சிறந்த அரிதான நூல்களை அச்சிட்டு வெளிக்கொண்டும் பொருட்டு ரூ. 20,000/- அல்லது அச்சிடும் செலவில் 60% தொகை இவற்றில் எது குறைவோ அத்தொகை நிதியுதவியாக அளிக்கப் பெறுகிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ் 1997 நவம்பர்வரை 45 நூல்களை வெளியிட ரூ. 3,32,296/- வழங்கப்பெற்றுள்ளது. 1997-98இல் ரூ. 1 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பெற்றுள்ளது.

8. சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் வெளியிட நிதியுதவி:

இத்திட்டம் 1996 - 97இல் தோற்றுவிக்கப் பெற்றுள்ளது. தமிழில் உள்ள சிறந்த இலக்கியங்களைப் பிற மொழிகளிலும், பிற மொழிகளில் உள்ள சிறந்த இலக்கியங்களைத் தமிழ்லும் மொழிபெயர்ப்பு செய்து வெளியிட நூல் ஒன்றிற்கு ரூ. 25,000/- அல்லது அச்சிட ஆகும் செலவில் 60% தொகை இவற்றில் எது குறைவோ அத்தொகை நிதியுதவியாக வழங்கப் பெறுகின்றது. 1997 நவம்பர்வரை 15 நூல்களை வெளியிட ரூ. 1,13,141/- நிதியுதவியாக வழங்கப் பெற்றுள்ளது. 1997 - 98இல் இத்திட்டத்திற்கென ரூ. 5 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப் பெற்றுள்ளது.

9. அகவை முதன்த தமிழ்நூர்களுக்கு நிதியுதவி:

இத்திட்டம் 1987ஆம் ஆண்டில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. குறிப்பிடத்தக்க வகையில் தமிழக்குத் தொண்டாற்றிய 58 வயதைக் கடந்த தமிழ்நூர்களுக்கு இத்திட்டத்தின்கீழ் நிதியுதவி வழங்கப் பெறுகிறது. இவர்களின் திங்கள் வருவாய் ரூ. 400/-க்கு மிகாமல் இருத்தல் வேண்டும். இத்திட்டத்தின்படி நிதியுதவி பெறுவோர்க்குப் பின்வருமாறு திங்கள்தோறும் நிதியுதவி அளிக்கப்பெற்று வந்தது.

14.04.87முதல்	ரூ. 250/-
01.12.89முதல்	ரூ. 250/-
01.04.90முதல்	ரூ. 350/-
15.01.91முதல்	ரூ. 400/-

தற்போது 10.09.96முதல் ரூ. 500/-ஆக உயர்த்தி வழங்கப் பெற்று வருகிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ் 452 பேர் பயன்டைந்து வருகின்றனர்.

10. மொழிக் காவலர் நிதியுதவி:

தமிழ்மொழியையும், தமிழ்நாட்டு எல்லையையும் காத்திடத் தொண்டும். தியாகமும் புரிந்த சான்றோர்களின் தியாகப் பாங்கினைப் பாராட்டிப் போற்றும் வகையில் மொழிக் காவலர்களுக்குத் தங்கள் தோறும் நிதியுதவி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

இத்திட்டம் 1984ஆம் ஆண்டில் தோற்றுவிக்கப்பெற்றது. இத்திட்டத்தின்கீழ் பின்வருமாறு திங்கள் தோறும் நிதியுதவி அளிக்கப் பெற்றுள்ளது.

14.04.87முதல்	ரூ. 250/-
01.10.89முதல்	ரூ. 350/-
15.01.91முதல்	ரூ. 400/-
09.09.96முதல்	ரூ. 1500/- மருத்துவப்படி ரூ. 15/-
15.08.97முதல்	ரூ. 3000/- மருத்துவப்படி ரூ. 15/-

நிதியுதவி பெறும் மரபுரிமையருக்கு ரூ. 1500/- மருத்துவப்படி ரூ. 15/- வழங்கப்பெறுகிறது. நிதியுதவி பெறுவோருக்கு இலவசப் பேருந்துப் பயண வசதியும் அளிக்கப்பெற்றுள்ளது. இத்திட்டத்தின்கீழ் மொத்தம் 1936பேர் பயணடைந்து வருகின்றனர்.

11. தமிழ் நால் விவர அட்டவணைத் தொகுப்பு:

1867 முதல் 1935ஆம் ஆண்டுவரை தமிழில் வெளிவந்த பதிவு செய்யப்பெற்ற நால்களுக்கு விவர அட்டவணை தயாரித்து நாலாக வெளியிடப்பெற்றுள்ளது. எஞ்சியவற்றிற்குரிய பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

12. வரலாற்று வரைவுத் திட்டம்:

தமிழ்நாட்டு வரலாற்றினை முறையாகத் தொகுத்து வெளியிடும் திட்டம் 1971இல் தோற்றுவிக்கப் பெற்றது. தமிழ்நாட்டு முனைவர் மு. வரதராசனார் தலைமையில் வெள்ளுநர் குழு ஒன்று முதனிலையில் அமைக்கப் பெற்றது. பின்னர் அவ்வப்போது இக்குழு மாற்றியமைக்கப்பெற்றது. தற்போது முனைவர் 'சி. ஏ. இராமச்சந்திரன்' தலைமையில் இக்குழு செயற்படுகிறது.

தொல்பழங்காலம் 1975ஆம் ஆண்டிலும், சங்ககாலம் பகுதி - 1 (அரசியல்) சங்ககாலம் பகுதி - 2 (வாழ்வியல்) ஆகியவை 1983ஆம் ஆண்டிலும், பல்லவர் - பாண்டியர் காலம் பகுதி - 1, 1991ஆம் ஆண்டிலும் வெளியிடப்பெற்றன. கடந்த ஆண்டு (15.01.97) திருவள்ளுவர் திருநாளில் பல்லவர் - பாண்டியர் காலம் பகுதி - 2 நாலும், இவ்வாண்டு (15.01.98) திருவள்ளுவர் திருநாளில் சோழப் பெருவேந்தர் காலம் முதற்பகுதி நாலும் வெளியிடப் பெற்றுள்ளன. இதன் இரண்டாம் பகுதி நாலும், மற்ற தொகுதி நால்களும் தொடர்ச்சியாகவும் விரைவாகவும் வெளியிடப் பெற நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப் பெற்றுள்ளன.

13. நிதியுதவி, மானியம் வழங்கல்:

அயல் மாநிலப் பல்கலைக் கழகங்களில் தமிழிருக்கை நிறுவுவும், தமிழில் பட்டய வகுப்பு தொடங்கவும் நிதியுதவி வழங்கப் பெறுகிறது. மேலும் தமிழ்ப் பணியாற்றும் தென்மொழிகள் புத்தக நிறுவனம், திருவனந்தபுரம் பன்னாட்டுத் திராவிட மொழியியல் பள்ளி, மைகுர் இந்திய மொழிகள் மைய மானியங்கள் அளிக்கப் பெற்றுள்ளன.

- திருவனந்தபுரம், பன்னாட்டுத் திராவிட மொழியியல் பள்ளி ரூ. 10 இலட்சம்
- கர்நாடக மாநிலம் ஹாப்ஸி தமிழ்ச் சங்கம் ரூ. 80 ஆயிரம்
- மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் ரூ. 45 இலட்சம்
- டெல்லி தமிழ்ச் சங்கம் ரூ. 10 இலட்சம்
- ஜம்மு பல்கலைக் கழகம் ரூ. 20 ஆயிரம்
- ஆசியவியல் ஆய்வு நிறுவனம் ரூ. 20 இலட்சம்

14. கலைக் களஞ்சியம் வெளியிடல்:

கலைக் களஞ்சியம் தயாரித்து வெளியிடும் திட்டத்திற்கென 1997 - 98இல் முதற்கட்டமாக ரூ. 10 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பெற்றுள்ளது. தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் வெளியிட்ட சிறுவர் கலைக் களஞ்சியத்தின் மறுபதிப்பு விரைவில் வெளியிடப்படவுள்ளது.

15. வெளிநாடுகளுக்கு நூல்கள் அன்பளப்பு:

தமிழ்மொழி, இலக்கியம், பண்பாடு தொடர்பான நூல்களை வெளிநாடுகளுக்கு அன்பளப்பாக வழங்க 1997 - 98இல் ரூ. 5 இலட்சம் ஒதுக்கப்பெற்றுள்ளது. இந்த ஆண்டு 100 தலைமுககளில் 122 புத்தகங்கள் 22 நாடுகளுக்கு அனுப்பியதவுள்ளன. இத்திட்டத்தின்கீழ் மொரீசியக, சிங்கப்பூர், நியூசிலாந்து ஆகிய நாடுகளுக்கு நூல்கள் அனுப்பப்பட்டுள்ளன.

16. நூல்கள் நாட்டுடைமையாக்கம்:

அறிஞர் பெருமக்களின் படைப்புகளைப் பெருமைப்படுத்தும் முறையிலும், அனைவருக்கும் அவை எளிதாய்க் கிடைத்திடும் நோக்கிலும் அறிஞர்களின் படைப்புகள் அனைத்தும் நாட்டுடைமையாக்கப்பெற்று அவர்களின் மரபுரிமையருக்குத் தமிழ் வளர்ச்சித்துறையின் வாயிலாகப் பரிவுத்தொகைகள் வழங்கப் பெற்றுள்ளன.

17. விழாக்கள் - விருதுகள்:

தமிழுக்குப் பெருமை சேர்த்த திருவள்ளுவர், திரு. வி. க. போன்றேரின் விழாக்கள் கொண்டாடப் பெறுகின்றன. குறிப்பிடத்தக்க வகையில் தமிழ்ப்பணியாற்றியுள்ள அறிஞர்களுக்கும், கவிஞர்களுக்கும் பாரதிதாசன், திரு. வி. க., திருவள்ளுவர், பாரதியார் பெயர்களில் ஆண்டுதோறும் விருதுகளும் பாராட்டிதழகளும் வழங்கப்பெறுகின்றன.

18. கி. ஆ. ப. தேர்வு எழுதுவோர்க்குக் கருவி நூல்கள்:

இந்திய ஆட்சிப்பணித் தொகுதித் தேர்வினைத் தமிழில் எழுதுவோர்க்குப் பயன்படும் வகையில் கருவி நூல்களைத் தயாரித்து அச்சிட்டு வெளியிட நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப் பெற்றுள்ளது. இதற்கென ரூ. 3.இலட்சம் ஒதுக்கப்பெற்றுள்ளது.

19. யாழ்ப்பான நூலகத்தற்கு நூல்கள் அன்பளப்பு:

உலகில் தலைசிறந்த நூலகங்களுள் ஒன்றாக விளங்கிய யாழ்ப்பான நூலகத்தை மீண்டும் உருவாக்கி இலங்கை அரசு திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2029 கைத் திங்கள் முதல் நாளன்று (14.01.98) திறப்புவிழா நடத்தியது. இலங்கை அரசின் இந்தியத் தூதுவரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் அந்நூலகத்திற்கு நூல்களை அன்பளிப்பாக வழங்க ஆணையிட்டார்கள். அதன்படி முதல் தவணையாக 1738 நூல்களை மாண்புமிகு தமிழ் ஆட்சிமொழி, தமிழ்ப் பண்பாடு, இந்துசமய அறநிலைத்துறை அமைச்சர் முனைவர் மு. தமிழக்குடிமகன் அவர்கள் 05.01.1998ஆம் நாளன்று சென்னையில் உள்ள இலங்கை அரசின் துணைத் தூதுவரிடம் வழங்கினார்.

செந்தமிழ் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்கம்:

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்கம் ஞா. தேவநேயப்பாவானர் அவர்களை இயக்குநராகக் கொண்டு 08.05.1974இல் தமிழக முதலமைச்சர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி அவர்களால் உருவாக்கப்பெற்றது.

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேர்கரமுதலி, அனைவரும் பயன்படுத்தும் பொதுவகையான சொற்பொருளாகர முதலியாகவும் (General Dictionary), ஆராய்ச்சியாளருக்கே பயன்படும் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியாகவும் (Etymological Dictionary) இணைந்த பேர்கரமுதலி (Lexicon) ஆகும்.

அகர எழுத்தில் தொடங்கும் 6500 சொற்களைக் கொண்ட முதன்மடலத்தின் முதற்பாகம் (1985ஆம் ஆண்டு), திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2016 கை இரண்டாம், நாளில் வெளியிடப்பெற்றது.

ஆ, இ, ர ஆகிய எழுத்துக்களில் தொடங்கும் 6290 சொற்களைக் கொண்ட முதல்மடலத்தின் இரண்டாம் பாகம் 1992இல் வெளியிடப்பெற்றது.

உ முதல் ஓள் வரையிலான எழுத்துக்களில் தொடங்கும் முதன்மடலத்தின் மூன்றாம் பாகம் 1997 அக்டோபரில் வெளியிடப்பெற்றது.

அகரமுதலி உருவாக்கம் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையான பணிகளில் முதன்மையானதாகும்.

பாவானின் சொற்பிறப்பு ஆராய்ச்சி, நூல் முதன் மொழிக்கொள்கை என்னும் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அமைந்ததாகும். தமிழ் தனித்தே இயங்கியதென்ற உண்மையின் வெளிப்பாடு ஆகும்.

சொல்லின் பொருளைப் புரிந்துகொள்வதற்கும், தமிழில் புதிய படைப்புச் சொற்களை உருவாக்குவதற்கும் சொற்பிறப்பு அகரமுதலி பெருந்துணை புரிகிறது.

தமிழின் சொல்வளத்தையறிதற்பொருட்டும் தனித் தமிழாளர்க்குப் பயன்படும் பொருட்டும் தமிழ்ச் சொற்களும் அயற்சொற்களும் இவ்வகர முதலியில் பிரித்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

தமிழில் முதன் முறையாக வரலாற்றுப்படையிலும் மொழிநூலாடிப்படையிலும் வெளிவரும் வேர்ச்சொல் அகரமுதலி இதுவே. தமிழ் திராவிடத்திற்குத் தாயும் ஆரியத்திற்கு மூலமும் ஆன ஞால முதன்மொழியுமாதலால் இனச்சொற்கள் திராவிட மொழிகளிலிருந்தும் ஆரிய மொழிகளிலிருந்தும், பிற உலகமொழிகளிலிருந்தும் காட்டியிருப்பது இவ்வகரமுதலியின் தனிச்சிறப்பாகும்.

11 ஆராய்ச்சியாளர்களும், 7 அலவலகப் பணியாளர்களும் பணியாற்றுகின்றனர். எழும்பூர், அருங்காட்சியக வளாகத்தில் இதன் அலுவலகம் அமைந்துள்ளது.

சட்டத்துறை ஆட்சிமொழி ஆணையம் / தமிழ்ப்பிரிவு:

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் கூட தமிழகத்தில் சில சமஸ்தானங்களில் தமிழில் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளது. சான்றாகப் புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தில் சி. வெ. தாமோதரம்பிள்ளை தமிழில் தீர்ப்புகளை வழங்கியுள்ளார். மயிலாடுதுறை முன்சீப் வேதநாயகம்பிள்ளை நீதிமன்றங்களில் தமிழ் ஆட்சி செலுத்தவேண்டும் என்று கருதியுள்ளார். ஆங்கிலத் தீர்ப்புகளைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து 1850 - 1861 ஆம் ஆண்டுகளில் “சித்தாந்த சங்கிரகம்” என்ற பெயரில் வெளியிட்டு வந்துள்ளனர். பின்னர் வந்த தீர்ப்புத் திரட்டிற்கு இது முன்னோடியாகும்.

“மக்களுக்குச் சட்டம் தெரிந்திருக்கவேண்டும்” என்பது (Ignorance of Law is not excusable) சட்டக் கோட்பாடாகும். அதற்கேற்ப சட்டங்களைத் தமிழில் கொண்டுவரும் பணியில் இந்த ஆணையம் ஈடுபட்டுள்ளது. சட்டங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பதற்குத் துணையாக அகராதிகள் தயாரிக்க, அகராதிக்கும் ஒன்று 1957இல் அமைக்கப்பட்டது. (அரசு, கல்வித்துறை ஆணை எண் 1904, நாள் 19.11.1957) அக்குழுவில் டாக்டர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை, பெ. நா. அப்சுாமி ஆகியோர் இடம் பெற்றிருந்தனர். இக்குழு A முதல் C வரையிலான சொல் அகராதி ஒன்றை வெளியிட்டது. பின்னர் 1965இல் ஆட்சிமொழி ஆணைக்கும் அமைக்கப்பட்டது. (அரசு, சட்டத்துறை ஆணை எண் 1785, நாள் 16.12.1965) சட்டச்சொல் அகராதிக்காக ஏற்கெனவே பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த குழுவின் பணியை ஆய்வுசெய்து ஆணைக்குழுவின் முன் அவைப்போது வைப்பதற்கென்று ஓர் உடக்குழு அமைக்கப்பட்டது. செ. ரங்கராஜன், கா. அப்பாத்துரை, பு. ரா. பக்கிரி சங்கர், மா. சண்முகசப்பிரமணியம் ஆகியோர் உடக்குழுவின் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர்.

சட்டங்கள், தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையாலும் இந்திய நாடாஞ்மன்றத்தாலும் இயற்றப்படுகின்றன. இந்திய நாடாஞ்மன்றத்தால் இயற்றப்படும் சட்டங்களைத் தமிழில் கொண்டுவரும் பணியைச் சட்டத்துறையின் ஆட்சிமொழி ஆணையம் மேற்கொண்டுள்ளது. தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தில் இயற்றப்படும் சட்டங்களின் தமிழாக்கப்பணிகளைச் சட்டத்துறையின் தமிழ்ப்பிரிவு மேற்கொண்டுள்ளது.

தமிழ்நாட்டுப்பாட நால்நிறுவனம்:

பயிற்று மொழியாகத் தமிழ் முனைப்புடன் கொண்டு செல்லப்பட்டால் ஆட்சிமொழியாகத் தமிழ் செயற்படுவதில் சிக்கல் ஏதும் இருக்காது என்ற நிலையில் பள்ளி, கல்லூரிப் பாடநால்களைத் தமிழில் வெளியிடும் நிறுவனமாகப் பாடநால் நிறுவனம் செயற்பட்டு வருகிறது.

முடிவுரை:

தமிழ்நாட்டில் தமிழ் ஆட்சிமொழியாகச் செயற்படுவதில் தடையேதும் இல்லை. இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தில் மாநில மொழியை மாநில ஆட்சிமொழியாகவும் கல்விக்கட்டங்களில் பயிற்று மொழியாகவும் உயர்நீதிமன்றத்திற்குக் கீழமைந்துள்ள சார்நிலை நீதிமன்றங்களில் யென்பாட்டு மொழியாகவும் ஆக்கிக்கொள்ள வகைசெய்யப்பட்டுள்ளது. தமிழ் ஆட்சிமொழிச்சட்டம் 1956ஆம் ஆண்டே கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. எனவே தமிழ் ஆட்சி மொழியாவதில் சட்டச் சிக்கல் ஏதும் இல்லை. மத்திய அரசின் தொடர்பு மொழியாக ஆங்கிலம் நீடிக்கவும் ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டில் தமிழ் ஆட்சிமொழியாகவும் ஆங்கிலம் தொடர்புமொழியாகவும் செயற்பட இருமொழிக்கொள்கை நடைமுறையில் உள்ளது.

மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையில் ஆலயங்களிலும் பண்பாட்டு நிகழ்ச்சிகளிலும் தமிழ் சிறப்பாக இடம் பெறுகிறது. இவற்றில் சட்டசிக்கல் இல்லை; மக்களிடம் மேற்கூறிய அனைத்திலும் எதிர்பார்ப்பும் அதிகம் இருக்கிறது. எனவே, தமிழை, ஆட்சிமொழியாக ஆக்குவதற்கும் அதற்குரிய வளங்களைத் தமிழில் சேர்ப்பதற்குமான முயற்சிகளில் முனைப்புடன் செயற்படத் தொடங்கியுள்ள காலகட்டம் இது. இந்திய அரசின் ஆட்சிமொழிகளில் ஒன்றாகத் தமிழ் ஆகும் நிலைக்குக் காலம் கணிந்துள்ளது. அதற்கேற்பத் தமிழும் வளர்ந்தாக வேண்டும்; வளர்த்தாகவேண்டும்.

துணைநூற்பட்டியல்

1) அ. இராமசாமி	(1994)	என்று முடியும் இந்த மொழிப்போர் செம்புலம் பதிப்பகம், மதுரை.
2) கோ.கேவன்	(1998)	தமிழ் மொழி இனம் நாடு
3)	(1979)	சட்டச்சொல் அகராதி தமிழ்நாடு சட்டத்துறை ஆட்சி மொழி ஆணையம், சென்னை.
4)	(1967)	சட்டச் சொற்பொருட் களஞ்சியம் தமிழ்நாடு ஆட்சிமொழிச் சட்டச் சொல்லாக்க ஆணைக்குழு, சென்னை.
5)		TAMIL CULTURE
Vol VII, No. 2.
6) டாக்டர் சி. செல்வராச	(1994)	தமிழ் ஆட்சி மொழித் திட்டம் வரலாறும் செயற்பாடும் தமிழ் வளர்ச்சித்துறை, தமிழ்நாடு அரசு.
7) வி. சந்திரன்	(1997)	“தமிழ் ஆட்சி மொழி வரலாற்றில் மாண்புமிகு முதல்வர் கலைஞரின் பங்களிப்பு” தமிழ்ப் பொழில், ஜூலை - 1997.

TAMIL CULTURE
Vol VII, No. 2.

தமிழின் தற்காலம் பயன்பாடு

திரு. எஸ். வினாயகவிஞ்கம், செயலாளர், புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு நிருமாணத்துறை அமைச்சர், வ. கி. மா. வெள்ளுப்புநூலை எடுத்திருக்கிறார்கள் வேற்கொண்டு வருகிறீர்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன். புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு நிருமாணத்துறை அமைச்சர், செயலாளர், புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு நிருமாணத்துறை அமைச்சர், வ. கி. மா. வெள்ளுப்புநூலை எடுத்திருக்கிறார்கள் வேற்கொண்டு வருகிறீர்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

சாதாரணமாக பண்ணடத்துமிழ் இலக்கியத்தை நாங்கள் ஆராய்ந்து அதைப்போற்றி அத்தோடு நின்றவிடுவது வழக்கம். ஆனால் எமக்குத் தேவையான விதத்தில் தமிழைப் பாவிப்பதற்கு அதை உருவாக்குவதற்கு ஒரு புதிய முன்னோக்குப் பாதையிலே தமிழை ஒரு தொட்பாடல் ஊடகமாக கையாள எவ்வகையாக செயற்பட வேண்டும் என்ற கருத்துக்களை இந்த விழாவின் கருத்துரவுக்கள் மூலமாக தர இருப்பது மிகப்பொறுப்பான ஒரு அம்சம். ஒவ்வொரு வருடமும் இப்படியான புதிய நோக்கத்திலே நாங்கள் செயற்படுவோமாயின் எங்களுடைய தமிழ் மொழியானது எங்களுடைய நோக்கத்திற்கு சேவை செய்யக்கூடிய வல்லமையை நாங்கள் ஆக்கக் கூடியவர்களாய் இருப்போம். எவருக்கும் தங்களுடைய சொந்தமொழி இலகுவானதாய் இருக்கும். அந்தவகையில் தமிழ்மொழியின்

வன்மைக்குறைவு, மற்றுது நிர்வாகத்திலே கையானும் எங்களுடைய திறமைக்குறைவு ஆகியவற்றினாலும் தடைகள் இடர்கள் ஆகியவற்றினாலும், பிறமொழிகள் தமிழ் மொழிக்கு மேலாக முதன்மை பெற்றிருப்பதற்கு ஒரு காரணம்.

பிறமொழி ஆட்சியாளர்களின் மேலானுமை தமிழின் பாவனைக்குறைவு தமிழின் வளர்ச்சிக்கு குந்தகமாய் உள்ளன. தமிழின் வல்லமையை சிறப்பிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள எங்கள் பேராசிரியர்கள், அறிஞர்களை நாங்கள் போற்றி தமிழை வளர்க்கும் நிர்வாகத்தின் சேவைகளை அவர்களுக்குப் பரிமாறி அவர்களின் பங்களிப்பின் முழுப்பயணையும் எங்கள் இளம் சந்ததியினருக்கும் பெற்றளிக்க ஒரு வாய்ப்பாகும் பணியினை நிறைவேற்ற வடக்கு கிழக்கு மக்களுக்கு என்று ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்த மாகாணசபை, அதன் கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு இரண்டும் திடசங்கற்பம் கொண்டிருக்கின்றது.

இன்று வணிகம் உலகமயமாகியிருக்கின்றது. தகவல் பரிமாற்றம் மிக முக்கியமானதாய் இருக்கின்றது. கண்ணித் தொழில்நுட்பம் வளர்ச்சியடைந்து அதனால் ஒரு சர்வதேச மொழிப்பான்மை முக்கியமான இடத்தைப் பிடித்துகொண்டிருக்கின்றது. இப்படியான நிலையிலே தமிழுக்கு எப்படி இடம் இடம்பிடிக்க முடியும்? அந்த சர்வதேச மொழிப்பாவனையிலே அந்த வணிகத்துறையிலே எப்படி இடம் பிடிக்க முடியும் என்பது ஒரு பெரிய சவால். இப்படியாக மாறும் சந்தர்ப்பங்களிலே சிலவேளை பிறமொழிகள் அவற்றின் முக்கியத்துவம் மேலோங்கி தமிழின் முக்கியத்துவம் மங்கிப்போக இடமுண்டு. ஆகையினால் நாம் முக்கியமாகச் செய்யவேண்டிய பணி இருக்கின்றது. நம்முடைய தமிழ் எங்களது தற்கால தேவைக்கேற்றதாக என்னமாதிரியாக அதனுடைய பாவனைக்குள் வல்லமையை மாற்றப்பட வேண்டியதென்பதை நாங்கள் சிந்தித்து செயலாற்றவேண்டும்.

எனினும் அந்த விடயங்களை மனதில் வைத்து நாங்கள் எங்களுடைய இன்றைய குறைபாடுகளை நிவாரித்து செய்து தமிழை வல்லதாக மாற்றவேண்டுமென்பது முக்கியமாக ஆராயப்பட வேண்டியது. அந்த விசயத்திலே இந்திய நாட்டின் அறிஞர்கள் எங்களுக்கு முன்னோடியாக இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் இங்கு வந்திருக்கும் அறிஞர்கள் எங்கள் ஸழத்து அறிஞர்களுக்கும் இந்திய மன்னிலே ஒரு சம இடத்தை கொடுப்பதற்கு வழிசெய்தவர்கள். அவர்கள் எங்களுக்கு நன்பர்களாக வந்து அவர்களுடைய முன்னேற்ற அறிவுரைகளை எங்களுக்குத் தந்து, எங்களுக்கு வழிகாட்டிகளாக இருப்பதற்கு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வரவு எங்களுக்கு கொரவத்தையும் ஊக்கத்தையும் தருகிறது.

எமது இளங் சந்ததியினருக்கு ஒரு பெரும்பொறுப்பு உள்ளது. அரசகருமாம், பாதுகாப்பு ஒழுங்கு நிர்வாகம், நீதி நிர்வாகம், வணிகத்துறை நிர்வாகம் ஆகிய பலவற்றிலும் அவர்கள் திறமை பெறுவதற்கு எங்களுடைய தாய்மொழி அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும்.

அந்தியமொழிப் பாவனையால் தங்களுக்கான தேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு பொதுமக்கள் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். ஆதலாலே எங்களுடைய தமிழ் மொழியை சகல துறைகளிலும் பாவிப்பதற்கு நாங்கள் முன்னுக்கு வரவேண்டும். இன்றைய நெருக்குமயமான நீதிநிர்வாகத்திலே பல சிக்கலான பிரச்சினைகள். எமது நீதில்தாநத்திலே சென்று தங்களுடைய உரிமைகளை வாதாடி, வெண்டுமெடுப்பதற்கு தமிழ் மொழியிலே நிர்வாகம் இல்லாத குறையினாலே பொதுமக்கள் என்ன நடக்கின்றது என்பது கூடத் தெரியாமல் மற்றவர்களுடைய உதவியிலே தங்கியிருந்து சில நேரத்தில் ஏராற்றம் அடைகின்றார்கள்.

இதே மாதிரி மற்றைய நிர்வாகத்திலும் இவர்களுக்குப் பல துன்பங்கள், இன்னல்கள் ஏற்படுகின்றது. நாங்கள் எங்களுடைய தமிழ்மொழியைக் கைக்கொள்வதற்கு என்ன படைப்புக்களை ஆக்கவேண்டும். அதற்கு என்ன திருத்தங்களைச் செய்யவேண்டும், என்ன முறைகளைக் கைக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஆய்வு அறிஞர்கள் தங்களுடைய ஆராய்சிகளை எங்களுக்கு உணர்த்துவார்கள். எங்கள் தமிழ் மொழியை நாங்கள் இலகுவாகப் பாவிக்கும் நேரத்திலேதான் எங்களுக்கும் கொரவம் உண்டாகும். மற்றைய நாடுகளிலே யப்பான், இரஸ்தியா, சீனா, மற்றும் பல நாடுகளிலே ஆங்கிலம் பாவியாமல் எப்படி தங்கள் சொந்த மொழியிலேயே தங்களது அரச கருமங்களை கொண்டு செல்கிறார்கள் என்பது ஆராய வேண்டிய ஒன்று.

எங்கள் பல்கலைக்கழக அறிஞர்களுடைய பணிகளிலே இது முக்கியமானதொன்று. அதை நான் அவர்களது முக்கிய பணியாகச் செய்யுமாறு வேண்டிக் கொள்கிறேன். எங்களுடைய பங்கு இதிலே எங்களுடைய நடைமுறைச் சிக்கல்கள் அவற்றிலே எங்களுக்குள் தேவைகளை அவர்களுடன் பரிமாறி அவர்களுடைய உயர்ந்த சேவையை நாங்கள் சிறந்த பலன்களைப் பெற்றுக் கொள்வது எங்களுடைய முக்கியமான பணி. அவர்களுடைய உயர்ந்த சேவையை நாங்கள் சிறந்த பலன்களைப் பெறவேண்டுமென்பதும், இன்னும் வஞ்ச வஞ்சநக்களில் இப்படியான புதியவழியிலே நாங்கள் மொழியை மேலும் மேலும் அபிவிருத்தி செய்யும் நோக்கத்தோடு இப்படியான விழாக்களை நடாத்துவது மிக முக்கியமானது.

இலங்கைச் சன்னியக சோசலிசுக் குடியரசின் அரசியலமைப்பு

அத்தியாயம் - IV
மொழி

அரசுக்கரும்மொழி: 18. (1)*இலங்கையின் அரசுக்கரும் மொழி சிங்கள மொழியாதல் வேண்டும்.
 ** (2) தமிழும் அரசுக்கரும் மொழியாதல் வேண்டும்.
 (3) ஆங்கிலம் இணைப்பு மொழியாதல் வேண்டும்.
 (4) பாராளுமன்றம் சட்டத்தின் மூலம் இவ்வத்தியாயத்தின் ஏற்பாடு களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்தல் வேண்டும்.

தேசிய மொழிகள்: 19. இலங்கையில் தேசிய மொழிகள் சிங்களமும் தமிழமும் ஆகவு வேண்டும்.

பாராஞ்மன்றத்திலும் 20. பாராஞ்மன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் ***அல்லது மாகாண சபையின் அல்லது உள்ளுரத்திகார சபையிலும் உள்ளுரத்திகார சபையின் உறுப்பினர் ஒருவர், பாராஞ்மன்றத்திலோ *** தேசிய மொழிகளைப் பயன்படுத்துதல்: அத்தகைய மாகாண சபையிலோ அல்லது உள்ளுரத்திகார சபையிலோ எந்தவொரு தேசியமொழிலும் தமது கடமைகளைப் புரியவும் பணிகளை நிறைவேற்றவும் உரித்துடையராகல் வேண்டும்.

கல்வி மொழி: 21. (1) ஆள் ஒருவர் எந்தவொரு தேசிய மொழியிலும் கல்வி கற்பதற்கு உரித்துடையராதல் வேண்டும்.

ஆயின், தேசிய மொழியல்லாத ஒரு மொழியைக் கல்வி மொழி யாக்க கொண்டிருக்கின்ற ஓர் உயர்கல்வி நிறுவனத்துக்கு இப்பஞ்சியின் எஸ்பாடிஸ் எஸ்பாடு மனைவகலாக்கா!

(2) அரசினால் நேரடியாகவோ நேரடியில்லாமலோ நிதியளிக்கப்படும் ஏதேனும் பல்கலைக்கழகத்தின் ஏதேனும் கற்கைநெறியில் அல்லது பகுதியில் அல்லது துறையில், ஒரு தேசிய மொழியே கல்வி மொழியாக இருக்கின்றவிடத்து, அத்தகைய பல்கலைக்கழகத்தில் சேநுவகர்கு மன்னர் மற்றுக் கேள்வியை வொழிலில் கல்வி தள்ளுவங்க

விவரங்களின்பொலி பகாய்ப்பாவுட் மாணவர்களுக்கு அத்தகைய கற்கை நெறியில், பகுதியில் அல்லது துறையில், அந்த மற்ற தேசிய மொழியையும் கல்வி மொழியாக ஆக்குதல் வேண்டும்.

ஆயின், இந்தப்பந்தியின் முற்போந்த ஏற்பாடுகளுக்கு இனங்கி யொழுகுவது, அந்த மற்ற தேசிய மொழியானது, அத்தகைய பல்கலைக்கழகமுக்கத்தின் அல்லது அதையொத்த வேறேதேனும் பல்கலைக்கழகத்தின் வேறேதேனும் வளாகத்தில் உள்ள அல்லது கிளையில் உள்ள, ஏதேனும் ஒத்த கற்கை நெறியில், பகுதியில் அல்லது துறையில் கல்வி மொழியாக இருக்குமாயின், இந்தப் பந்தியின் ஏற்பாடுகளுக்கு இனங்கியொழுக் கல்வி வேண்டுமென்பது கட்டாயமானதாக இருத்தலாகாது.

* 1987-11-14 ஆந் தேதிய பதின்மூன்றாவது திருத்தத்தால் மறு இலக்கிடப்பட்டது

** 1987-12-17 ஆந் தேதிய பதின்மூன்றாவது திருத்தத்தால் சேர்க்கப்பட்டது

*** 1987-12-17 ஆந் தேதிய பதின்மூன்றாவது திருத்தத்தால் சேர்க்கப்பட்டது

**** 1987-12-17 ஆந் தேதிய பதின்மூன்றாவது திருத்தத்தால் சேர்க்கப்பட்டது

(3) இந்த உறுப்புரையில் “பல்கலைக்கழகம்” என்பது, உயர் கல்வித்கான எந்த நிறுவனத்தையும் உள்ளடக்கும்.

நிருவாக மொழிகள்: *22 (1) சிங்களமும் தமிழும் இலங்கை முழுவதிலும் நிருவாக மொழிகளாக இருக்கும் தமிழ்துடன் வடக்கு மாகாணமும் கிழக்கு மாகாணமும் தவிர்ந்த இலங்கையின் எல்லா மாகாணங்களிலும் சிங்களம் நிருவாக மொழியாக இருக்கும் வேண்டுமென்பதுடன், பொதுப் பதிவேடுகளைப் பேணிவருவதற்காகவும் பகிரங்க நிறுவனங்களைப் பொதுப் பதிவேடுகளைப் பேணிவருவதற்காகவும் சிங்களமொழி பயன்படுத்தப்படுதல் வேண்டும். வடக்கு மாகாணத்திலும் கிழக்கு மாகாணத்திலும் தமிழ் மொழி அவ்வாறு பயன்படுத்தல் வேண்டும். ஆயின், உதவி அரசாங்க அதிபரின் பிரிவைன்றை உள்ளடக்கும் கூறு எதனதும் மொத்தச் சனத்தொகைக்குச் சிங்களம் அல்லது தமிழ் மொழிவாரியான சிறுபான்மைச் சனத்தொகை என்ன விஹாசாரத்தைக் கொண்டுள்ளதோ அதனைக் கருத்திற் கொண்டு சிங்களம், தமிழ் ஆகிய இரண்டு மொழிகளும் அல்லது அத்தகைய இடப்பரப்பு அமைந்திருக்கக் கூடியதான் மாகாணத்தில் நிருவாக மொழியாகப் பயன்படுத்தப்படும் மொழி தவிர்ந்த ஒரு மொழி அத்தகைய இடப்பரப்பிற்கான நிருவாக மொழியாகப் பயன்படுத்தப் படலாம் எனச் சனாதிபதி பணிக்கலாம்.

(2) சிங்களம் நிருவாக மொழியாகப் பயன்படுத்தப்படும் ஏதேனும் இடப்பரப்பில், ஆளொருவர் (அலுவலர் என்ற தன்மையில் செயலாற்றும் அலுவலரோருவர் நீங்கலாக) பின்வருவனவற்றுக்கு உரித்துடையவராதல் வேண்டும்:

(அ) ஒன்றில் தமிழில் அல்லது ஆங்கிலத்தில் அலுவலர் என்ற தன்மையில் எவ்வேறும் அலுவலரிடமிருந்து செய்தித் தொடர் மூலம், நாக்குதை மத்தைக் கூடிய புகள் பெறுவதற்கும், அந்த அலுவலருடன் தொடர்பு கொண்டு வதற்கும், அவருடன் அலுவல் கொண்டு நடாத்துவதற்கும்.

(ஆ) ஏதேனும் அலுவலக முறையான இடாப்பை, பதிலேட்டை, காட்டாம்பளவுக்கு கொட்டுவதற்கு வெளியிட்டை, அல்லது வேறு ஆவணத்தைச் சோதனை செய்வதற்கு அல்லது அவற்றிலிருந்து பிரதிகளை அல்லது பொயிப்புகளை எடுப்பதற்கும் அவருக்குள்ள உரிமைச்சட்டம் ஏற்றுக்கொண்டால், ஒன்றில் தமிழில் அல்லது ஆங்கிலத்தில் அத்தகைய இடாப்பிலிருந்து, பதிலேட்டிலிருந்து, வெளியிட்டி விருந்து அல்லது வேறு ஆவணத்திலிருந்து பிரதியொன்றைப் பெறுவதற்கும் அல்லது விடயத்திற்கேற்ப, மொழிபெயரப் பொன்ற பெறுவதற்கும், அத்துடன்,

(இ) அவருக்கு உழங்கப்படும் நோக்கத்துக்கென ஆவணமொன்று எவ்வேறும் அலுவலரினால் எழுதி நிறைவேற்றப்படுமிடத்து, ஒன்றில் தமிழில் அல்லது ஆங்கிலத்தில் அத்தகைய ஆவணத்தை அல்லது அதன் மொழிபெயரப்பைப் பெறுவதற்கும்.

(3) தமிழ் மொழியானது நிருவாக மொழியாகப் பயன்படுத்தப்படும் ஏதேனும் இடப்பரப்பில், ஆளோருவர் (அலுவலர் என்ற தன்மையில் செயலாற்றும் அலுவலரோருவர் நீங்களாக) சிங்களத்தில் அல்லது ஆங்கிலத்தில் இவ்வறுப்புரையின் (2) ஆம் பந்தியின் (அ), (ஆ) அத்துடன் (இ) என்னும் உபபந்திகளில் குறிப்பீடு செய்யப்பட்ட உரிமைகளைப் பிரயோகிப்பதற்கும் சேவைகளைப் பெறுவதற்கும் உரித்துடையவராதல் வேண்டும்.

* 1987-12-17ஆந் தேதிய பதினாறாவது திருத்தத்தால் சேர்க்கப்பட்டது.

(4) சிங்களத்தில் அதன் அலுவல்களை நடாத்துகின்ற ஒரு மாகாணசபை அல்லது ஓர் உள்ளூர்திகாரசபை, அலுவலர் என்ற தன்மையில் எவரேனும் அலுவலரிடமிருந்து சிங்களத்தில் செய்தித் தொடர்புகள் பெறுவதற்கும் அந்த அலுவலருடன் சிங்களத்தில் தொடர்பு கொண்டு நடாத்துவதற்கும் உரித்துடையதாதல் வேண்டும். தமிழில் அதன் அலுவல்களை நடாத்துகின்ற ஒரு மாகாணசபை அல்லது ஓர் உள்ளூர்திகாரசபை, அலுவலர் என்ற தன்மையில் எவரேனும் அலுவலரிடமிருந்து தமிழில் செய்தித் தொடர்புகள் பெறுவதற்கும் அந்த அலுவலருடன் தமிழில் தொடர்பு கொள்வதற்கும் அவருடன் அலுவல்களை கொண்டு நடாத்துவதற்கும் உரித்துடையதாதல் வேண்டும்.

ஆய்வின், எவ்வாறாயினும், வேறொருமொழி நிருவாக மொழியாகப் பயன்படுத்தப்படும் இடப்பரப்பொன்றில் உள்ள வேறு ஏதேனும் மாகாணசபை, உள்ளூர்திகாரசபை, பகிரங்க நிறுவனம் என்பவற்றிட மிருந்து அல்லது பணியாற்றுகின்ற ஓர் அலுவலரிடமிருந்து செய்தித் தொடர்புகளைப் பெறுகின்ற அல்லது அலுவலர்களைக் கொண்டு நடாத்துகின்ற ஒரு மாகாணசபை, உள்ளூர்திகாரசபை, பகிரங்க நிறுவனம் அல்லது எவரேனும் அலுவலர் ஆங்கிலத்தில் செய்தித் தொடர்புகளைப் பெறுவதற்கு அலுவல்களைக் கொண்டு நடாத்துவதற்கும் உரித்துடையதாதல் வேண்டும்.

(5) பகிரங்க சேவை, நீதித்துறைச் சேவை, மாகாணபகிரங்கச் சேவை, உள்ளூராட்சி சேவை அல்லது ஏதேனும் பகிரங்க நிறுவனம் என்பவற்றுக்கு ஆட்களைச் சேர்த்துக்கொள்வதற்கான ஏதேனும் பாட்சையில் ஆளோருவர் ஒன்றில் சிங்களம் மூலம் அல்லது தமிழ் மூலம் அல்லது அவர் தெரிந்தெடுக்கும் மொழியொன்றின் மூலம் பாட்சிக்கப்பட உரித்துடையவராதல்வேண்டும். ஆயின் இந்த உரித்து, அவரது கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு தமிழில் அல்லது சிங்களத்தில் போதிய அறிவைப் பெறுதல் நியாயமாக அவசியமாகவுள்ளிடத்து, அவர் அத்தகைய ஏதேனும் சேவையில் அல்லது பகிரங்க நிறுவனத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன பின்னர் நியாயமான காலத்தினுள், விடயத்திற் கேற்றாற்போல் சிங்களத்தில் அல்லது தமிழில் போதிய அறிவைப் பெறுதல் வேண்டுமெனத் தேவைப்படுத்தப் படலாம் என்ற நிபந்தனைக்கு அமைந்தாயிருத்தல் வேண்டும்.

ஆயின், அவர் ஆட்சேர்க்கப்படும் அத்தகைய பதவிக்கான அல்லது ஊழியத்திற்கான பணிகளுள் எவற்றையும், சிங்களத்தை அல்லது தமிழை அமிந்திருந்தால் தவிர வேறுவித்தில் நிறைவேற்ற முடியாமலிருக்குமிடத்து, அத்தகைய ஏதேனும், சேவைக்கு அல்லது பகிரங்க நிறுவனத்துக்குச் சேர்த்துக்கொள்வதற்கான நிபந்தனையொன்றாக சிங்களத்தில் அல்லது தமிழில் போதிய அறிவைப் பெறுதல் வேண்டுமென அமைந்தாயிருத்தல் வேண்டும்.

(6) இந்த உறுப்புரையில்:

“அலுவலர்” என்பது சனாதிபதி, எவரேனும் அமைச்சர், பிரதி யமைச்சர் என்று அல்லது மாகாணமொன்றின் ஆளுனர் பிரதம அமைச்சர் அல்லது அமைச்சர் சபையின் அமைச்சர் என்று அல்லது ஒரு பகிரங்க நிறுவனத்தின் அல்லது ஓர் உள்ளூர்திகாரசபையின் அல்லது மாகாணசபையின் எவரேனும் அலுவலர் என்று பொருளாகும். அத்துடன், “பகிரங்க நிறுவனம்” என்பது அரசாங்கத் திணைக்களம் அல்லது நிறுவனம், பகிரங்கக் கூட்டுத்

தாபனம் அல்லது நியதிச் சட்டமுறையான நிறுவனம் என்று பொருளாகும்.

சட்டவாக்க மொழி

- *23.(1) எல்லாச் சட்டங்களும் துணைநிலைச் சட்டவாக்கங்களும் சிங்களத் தீவும் தமிழிலும் சட்டமாக்கப்படுதலும் அல்லது இயற்றப்படுதலும், வெளியிடப்படுதலும் வேண்டும். அவை ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பையும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

ஆயின், பாராளுமன்றம், ஏதேனும் சட்டம் சட்டமாக்கப்படும் கட்டத்தில், உரைகளிடையே ஒவ்வாமையெதுவும் இருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் எந்த உரை மேலாங்கி நிற்றல் வேண்டுமெனத் தீர்மானித்தல் வேண்டும்.

ஆயின், மேலும், வேறெல்லா எழுத்திலான சட்டங்கள் தொடர்பிலும், அத்தகைய சட்டங்கள் எந்த உரையில் சட்டமாக்கப்பட்டனவோ அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவோ அந்த உரையானது, அத்தகைய உரைகளிடையே ஏதேனும் ஒவ்வாமை இருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் மேலாங்கி நிற்றல் வேண்டும்.

- (2) மாகாணசபையொன்றில் அல்லது உள்ளுரதிகார சபையொன்றில் தவிர எழுத்திலான ஏதேனும் சட்டத்தின் கீழ் ஆக்கப்பட்ட அல்லது வழங்கப்பட்ட எல்லாக்கட்டளைகளும், பிரகடனங்களும், விதிகளும், துணை விதிகளும், ஒழுங்கு விதிகளும், அறிவிப்புகளும் அத்துடன் கசெற்றும், சிங்களத்திலும், தமிழிலும் வெளியிடப்படுதல்வேண்டும். இவை ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பையும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

- (3) ஏதேனும் மாகாண சபையினால் அல்லது உள்ளுரதிகார சபையினால் எழுத்திலான ஏதேனும் சட்டத்தின் கீழ் ஆக்கப்பட்ட அல்லது வழங்கப்பட்ட எல்லாக் கட்டளைகளும், பிரகடனங்களும், விதிகளும், துணை விதிகளும், ஒழுங்கு விதிகளும், அறிவிப்புகளும் அத்துடன் அத்தகைய குழுவால் அல்லது ஏதேனும் பகிரங்க நிறுவனத்தால் வழங்கப்படும் அல்லது பயன்படுத்தப்படும் சுற்றிக்கைகளும் படிவங்களும் உள்ளிட்ட எல்லா ஆவணங்களும், அவை பணியாற்றும் அந்தந்த இடப்பிரப்பு களில் நிருவாகத்தில் பயன்படுத்தப்படும் மொழியில் வெளியிடப்படுதல் வேண்டும். இவை ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பையும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

- (4) அரசியலமைப்புத் தொடங்குவதற்கு நேர்முனை வலுவடையனவா யிருந்த எல்லாச் சட்டங்களும் துணைநிலைச் சட்டவாக்கங்களும் கூடிய விரைவில் சிங்கள மொழியிலும் தமிழ் மொழியிலும் வெளியிடப்படுதல் வேண்டும்.

நீதிமன்றங்களின் மொழிகள்

- *24.(1) சிங்களமும் தமிழும் நீதிமன்றங்களின்மொழியாக இலங்கை எங்கனும் இருத்தல் வேண்டும். அத்துடன், தமிழ்மொழி நிருவாக மொழியாக விருக்கும் ஏதேனும் இடப்பிரப்பு தவிர்ந்த இலங்கையின் எல்லா இடப்பிரப்புக்களிலும் அமைந்திருக்கும் நீதிமன்றங்களின் மொழியாக சிங்களம் பயன்படுத்தப்படுதல் வேண்டும். பதிவேடும் நடவடிக்கைகளும் நீதிமன்ற மொழியில் இருத்தல் வேண்டும். ஏதேனும், நீதிமன்றத்தி விருந்து மேன்முறையிடு செய்யப்படும் சந்தர்ப்பத்தில், அத்தகைய நீதிமன்றத்தின் மொழியானது, மேன்முறையீடானது எந்த நீதிமன்றத்தி விருந்து முன்வைக்கப்படுகின்றதோ அந்தீமன்றத்தினால் பயன்படுத்தப்படும் மொழியிலிருந்து வேறானதானால், மேன்முறையீட்டைக் கேட்கும் நீதிமன்றத்தின் மொழியிலும் பதிவேடுகள் தயாரிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

ஆயின், நீதி என்னும் விடயத்திற்கு பொறுப்பாகவுள்ள அமைச்சர், அமைச்சரவையின் ஒருப்பாட்டுடன், ஏதேனும் நீதிமன்றத்தின் பதி வேடானது நீதிமன்ற மொழி தவிர்ந்த ஒரு மொழியில் நடத்தப்படுதல் வேண்டும் எனவும் பணிக்கலாம்.

- (2) எவ்ரேனும் கட்சிக்காரர், அல்லது விண்ணப்பகாரர் அல்லது அத்தகைய கட்சிகாரரின் அல்லது விண்ணப்பகாரரின் பிரதிநிதியாக இருப்பதற்குச் சட்டப்படி உரித்துடைய எவ்ரேனும் ஆள் நடவடிக்கை களை ஒன்றில் சிங்களத்தில் அல்லது தமிழில் தொடுக்கலாம் என்பதுடன், வழக்குரைகளையும் ஏனைய ஆவணங்களையும் ஒன்றில்

சிங்களத்தில் அல்லது தமிழில் சமர்ப்பிக்கலாம். அத்துடன் நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளில் ஒன்றில் சிங்களத்தில் அல்லது தமிழில் பங்கு பற்றலாம்.

- (3) நீதிமன்றத்திற் பயணபடுத்தப்படும் மொழியை அறிந்திராத எவரேனும் நிதிபதி, யூரார், கட்சிக்காரர் அல்லது விண்ணப்பகாரர் அல்லது அத்தகைய கட்சிக்காரரின் அல்லது விண்ணப்பகாரரின் பிரதிநிதியாக இருப்பதற்குச் சட்டப்படி உரித்துடைய எவரேனும் ஆள், அத்தகைய நீதிமன்றத்தின் முன்னருள்ள நடவடிக்கைகளை விளங்கிக்கொள்வதனையும் அவற்றில் பங்கு பற்றவுதனையும் அவருக்கு இயலச் செய்வதற்காக அரசினால் எற்பாடு செய்யப்படும் சிங்களத்தில் அல்லது தமிழில் அமைந்த பேச்சு மொழிபெயர்ப்பையும், மொழி பெயர்ப்பையும் பெறும் உரிமையையும், சட்டத்துக்கிணங்க அவர் பெறுவதற்கு உரித்துடையவராயிருக்கக் கூடிய பதிவேட்டின் அத்தகைய ஏதேனும் பாகத்தை அத்தகைய மொழியில் அல்லது அதன் மொழி பெயர்ப்பில் பெறும் உரிமையையும் உடையவராயிருத்தல் வேண்டும்.

(4) நீதி என்னும் விடயத்துக்கு பொறுப்பாகவுள்ள அமைச்சர், அமைச்சர் ரவையின் ஒருப்பாட்டுண், ஏதேனும் நீதிமன்றத்திலுள்ள பதிவேடுகளிலும் நடவடிக்கைகளிலும் அல்லது அவை தொடர்பாக தம் எல்லா நோக்கங்களுக்குமான பணிப்புகளிற் குறித்துரைக்கப்படக் கூடிய வாறான அத்தகைய நோக்கங்களுக்குமான ஆங்கிலத்தை ஏதேனும் நீதிமன்றத்தில் பயன்படுத்துவதை அனுமதித்துப் பணிப்புகளை வழங்க வாம். ஒவ்வொரு நீதிபதியும் அத்தகைய பணிப்புகளைச் செய்யப் படுவதற்குப் பணிக்கப்பட்டவராதல் வேண்டும்.

நான் வழக்கில் சொல்ல (50 இவ்வறுப்புரையில்:

“நீதிமன்றம்” என்பது, நீதிநிருவாகத்திற்கென (கைத்தொழிற் பினக்குகளையும் ஏனைய பினக்குகளையும் விளங்கித் தீர்த்து இணக்கமேற்படுத்துதல் உட்பட) உருவாக்கப்பட்டுத் தாபிக்கப்பட்ட ஏதேனும் நீதிமன்றம் அல்லது நியாயசபை என்று, அல்லது நீதிப் பணிகளை அல்லது நீதிமருவிய பணிகளைப் பிரயோகிக்கின்ற வேற்கேதேனும் நியாயசபை அல்லது நிறுவனம் என்று, அல்லது பினக்குகளை இணக்கித் தீர்ப்பதற்கென உருவாக்கப்பட்டுத் தாபிக்கப்பட்ட ஏதேனும் நியாயசபை அல்லது நிறுவனம் என்று பொருளாகும்.

“நீதிபதி” என்பது ஏதேனும் நீதிமன்றத்தின் தலைவர், தவிசாளர், தலைமைதாங்கும் அலுவலர், உறுப்பினர் ஆகியோரையும் உள்ள க்கும்.

அத்துடன்,

“பதிவேடு” என்பது, வழக்குரைகள், தீர்ப்புகள், கட்டளைகள், ஏனைய நீதிமுறைச் செயல்கள், நிருவாக முறைச் செயல்கள் என்பவற்றையும் உள்ளடக்கும்.

இந்த அத்தியாயத்தில் *25.
ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட
மொழிகளைப் பயன்படுத்து
வதற்குப் போதிய
வசதிகளை என்பாடு சொங்கல்

இவ்வத்தியாயத்துடன்
ஒவ்வாதிருக்கும் ஏதேனும்
சட்டத்தின் ஏற்பாடு நீக்கப்
பட்டதாகக் கருதப்படல்
வேண்டும்

*25. அ. ஏதேனும் சட்டத்தினதும் இவ்வத்தியாய்த்தினதும் ஏற்பாடுகளுக் கிடையே ஏதேனும் ஒவ்வாமை இருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில், இவ்வத்தியாய்த்தின் ஏற்பாடுகள் மேலாங்கி நிற்றல் வேண்டும்.

* 1987-12-17ஆந் தேதிய பதினாறாவது திருத்தத்தால் சேர்க்கப்பட்டது.

கருத்தாடல்கள்

எனது பெயர் சௌல்வின், மாகாணசபையைச் சேர்ந்தவன். எனக்குச் சில சந்தேகங்கள் உண்டு. இந்தத் தமிழ்ப்பெரியார்கள் எனக்கு அதைத் தெளிவுபடுத்தவேண்டும். 2000 வருட பெருமையைக் கொண்ட தமிழ் என்று கூறுகின்றோம். மாபெரும் காபியங்கள், காப்பியங்கள், இலக்கணங்கள் எல்லாம் உலகத்திற்குத் தந்த தமிழ் என்று பெருமைப்படுகின்றோம். அந்தக் கவிஞரோனோ, மாபெரும் வித்தகனோயாராவது ஒரு ஆங்கிலச் சொல்லத் தேடித்திரிந்தானா தமிழ் இலக்கியத்தைப் படைப்பதற்கு. தான் சிற்றிக்க நினைத்ததை சமூகத்திற்குச் சொல்வதற்காக எங்காவது இரவல் மொழியில் ஒரு வார்த்தையைத் தேடி அலைந்தானா? தமிழில் பழம்பெரும் விஞ்ஞானங்கள், பழைய பண்பாட்டு வளங்கள் எல்லாம் இருந்தாக கூறுகின்றோமோ அங்கெல்லாம் அவன் தன்னுடைய சிந்தனையை மக்களுக்கு அளிக்கும்போது எங்கேயாவது ஒரு இலத்தின் சொல்லலேயோ அல்லது வேறு ஒரு மொழிச் சொல்லலேயோ தேடினானா? இல்லை. நான் ஒரு நாள் பேராசிரியர் சிவந்தம்பியிடம் கேட்ட அதே கேள்வியைத்தான் இன்றும் ஞாபகப்படுத்துகிறேன். அதென்ன காப்பியங்கள் என்று சொன்னால், ஜம்பெருங்காப்பியங்களுக்குப் போகின்றோம். மாபெரும் இலக்கியம் என்று சொன்னால், மகாபர்ரதம், இராமாயணம் என்று போகின்றோம்.

ஏன் இப்பொழுது மட்டும் இவ்வளவு பேராசிரியர்கள் இருக்கிற்கள், இவ்வளவு பண்டிதர்கள் இருக்கிற்கள், இவ்வளவு வித்துவாணகள் இருக்கிற்கள், உங்களால் இலக்கியத்தைப் படைக்க முடியவில்லை, காப்பியத்தைப் படைக்கமுடியவில்லை, அந்த ஜம்பெரும் காப்பியம் மட்டும்தான் காப்பியமா? உங்களது இயலாமையா? அல்லது எங்களுடைய மொழியைப் பாவிக்கமுடியாத எங்களுடைய சிறுபிள்ளைத்தனமா? நான் நினைக்கின்றேன். நன்பார் தவசிலிங்கம் கேட்டது போன்று வழக்குத் தமிழ், பேசுக்கத்தமிழ் இரண்டும் இருக்கையில் எழுதும்போது சாதாரணமாக எங்களுக்கு ஒவ்வொரு பிரதேசத்திற்கும் பிரதேச மொழி நடை உண்டு.

ஆனாலும் எழுதும்போது ஒரு பொதுவான எழுத்துமொழியில் எழுதுவதுதான் எங்களுடைய வழக்கம். ஏனென்று சொன்னால் பேச்சுத் தமிழ் எப்பொழுதும் எல்லா இடமும் ஒன்றாக இருக்காது. ஏதாவது மொழிபெயர்ப்பு வரும்போது நாங்கள் எழுத்துத் தமிழை சீராக எல்லா இடமும் பாவிக்க முடியும். எனவே நான் நினைக்கின்றேன். எந்தவொரு விஞ்ஞானத்தையோ, அறிவியலையோ நாங்கள் எங்களுடைய மொழியினாடாகப் பார்க்கவேண்டும் என்று சொன்னால், எமது மொழியை வளம்படுத்துவது எவ்வாறு என்று சிந்திக்கவேண்டுமே தவிர, இன்னுமொரு மொழியை தவிர்க்கமுடியாமல் பாவிக்கவேண்டும் என்று சொன்னால். அது எங்களுடைய இயலாமையைத்தான் குறிக்கும். இந்த அணு என்ற சொல்லை

நான் நினைக்கின்றேன், ஒளைவயார் முன்பு அறிமுகப்படுத்தியிருக்காவிட்டால், நாங்கள் அட்டமிக் என்று சொல்லிக் கொண்டு இருந்திருப்போம். சிலவேளைகளில், நான் நினைக்கின்றேன் பழைய இலக்கியங்களை, காவியங்களை, காப்பியங்களை அழிந்துபோனவற்றைத் தேடினால் சில வேளைகளில் நாங்கள் தேடுகின்ற சொல்வாங்களைல்லாம் கிடைக்கும். எங்களுடைய இயலாமைதான் அதற்குக் காரணம்.

நேற்று எங்களுடைய பிரதம செயலாளர் சொல்லியது போல முயலாமை, இயலாமை, எல்லாம் சேர்ந்ததான் எங்களை இந்தளவுக்கு கொண்டுவந்திருக்கிறது. அரசியல் மொழியாக தமிழ் மொழியை அமுதலாவது பற்றி இந்தக் கருத்தங்களில், நான் நினைக்கின்றேன் அரசு மொழியாக அமுலாக்குவதற்கு முதலாவது தேவையானது ஆட்சி அதிகாரம். இரண்டாவது பிரச்சினை நேற்றுக் கூறிய அதே கருத்தைத்தான் வலியுறுத்துகின்றேன், என்னவென்று சொன்னால், எங்களுடைய தற்துணிவு இன்னை நாங்கள் எந்தளவிற்குத் துணிந்துள்ளோம்? ஒரு விடயத்திற்கு, இப்பொழுதுகூட இங்கு எங்களிடமுள்ள அதிகாரங்களை எந்தளவிற்குப் பாவித்து தமிழ் மொழியை நாங்கள் ஒரு ஆட்சிமொழியாக்கி விடுகின்றோம்? சட்டத்தைத்தான் துணைக்குத் தேடுகின்றோமே தவிர நடைமுறைக்கு யாருமே போவதில்லை. நாங்கள் எங்களுடைய இயலாமையையும் ஆற்றாமையையும், யாருடைய ஒரு தவறின்கீழ் ஓளிக்கப்பார்க்கிறோம்? அடுத்தது மொழிபெயர்ப்பில் வருகின்ற குறைபாடுபற்றிக் கூறுகின்றார்கள், நாங்கள் சாதாரணமாக எங்களைவிட இலங்கையிலுள்ள தமிழர்களைவிட தமிழ்நாட்டுத் தமிழ் மக்கள் தங்களுடைய பேச்கவார்த்தையில் ஆங்கிலத்தில் மிகச் சரஸ்மாகப் பேசுவார்கள். அது அவர்களுடைய வழக்கு. ஆரம்பத்தில், ஒரு நண்பர் கூறினார் ஒருமுறைதான் இந்தியாவிற்குப் போயிருந்தபோது, தங்குகிற விடுதிக்குப்போய் ஒரு அறை வேண்டுமென்று, என்னசார் அறை கேட்கிறங்க, அறைஞ்சிப் புடுவாங்கசார் என்றான், அவருக்கு விளங்கவில்லை, எனக்கு ஒரு அறை வேண்டும் என்றார். என்னத்துக்கு சார் அறை என்று, நான் இங்க் இரவு நிக்கிறதுக்கு.... ஆ...ராம் என்று தமிழில் சொல்லுங்க சார். ஏனென்றால் வழக்கில் ராம் என்று பழகியதால், அறை என்று சொன்னால் அறைவதைத்தான் அவர்கள் கருதினார்கள்.

ஆனால் இன்று இந்தியா, தமிழ் நாடு மாறிவிட்டது. மற்றது பேராசிரியர் கணேசலிங்கம் சொன்னார், கலைச்சொற்கள் இல்லையென்று, கலைச்சொற்கள் தயாரிக்கப்பட வேண்டுமென்று. நான் நினைக்கின்றேன் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களுக்குத் தெரியும் இப்போது இருக்கிறதைவிட 60ஆம் ஆண்டுகளில் இலங்கையில் கலைச்சொல் அகராதி, தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம் மூன்றிற்கு தேவையான அளவு இருந்தது. விருப்பம் என்று சொன்னால் எந்தவொரு பழைய புத்தகக் கடைக்கும் போய்ப்பார்க்கலாம். எல்லா விதமான சொற்களும், இப்பொழுது புதியாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கணிததொழில்நுட்பம் சம்பந்தமாக இல்லாதிருக்கலாம், ஏனைய எல்லாச் சொற்களுக்கும் என்று சொல்லி ஒவ்வொரு பாடங்களும், விலங்கியல், உயிரியல், இரசாயனம், சட்டம் எல்லா வகைக்கும் என்று சொல்லி அரசுகரும் மொழித் தினைக்களத்தினால் கலைச்சொல் அகராதி தயாரிக்கப்பட்டு 25சத வீதம். அன்றைய விலையில் 25 சதம் 10 சதத்திற்கு விற்கப்பட்டது. இப்பொழுது அந்த பழைய புத்தகக் கடைக்கு தேடிக்கொண்டுபோனால், தேவையான அளவு கலைச்சொல் அகராதி உண்டு. எங்களுடைய அரசாங்கத்தினுடைய களஞ்சிய அறைக்குள் போனால், ஆகக் கூடிய தொங்கவில் இருப்பது கலைச்சொல் அகராதிதான். எங்களுடைய மேசையில் இருக்கிறது எல்லாம், இங்கிலீஸ் டிக்ஸந்தியும், அங்கிவேற்றரும், றிசோறக்மதான். ஏனென்றால் நாங்கள் ஒரு மாயையில் நிற்கிறோம். நாங்கள் இப்போதும்கூட சிலவேளைகளில் எங்கட பெரிய சிரேஷ்டர்கள் என்ன யோசிக்கிறது என்று சொன்னால் இதுதான். இரண்டு பெரியவர்கள் கதைத்திருக்கிறார்கள், இரண்டு வருடத்திற்குப் பிறகு போனால் மாகாணசபை நிர்வாகத்தை நடத்துவது என்று சொல்லி. ஆகவே இந்தக் கவலை இங்கிலீஸ் கவலைதான். தீர்மானம் எடுப்பது பற்றிய கவலையில்லை. ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளன் செய்யவேண்டிய வேலைதான் இங்கிலீசை தமிழாக்குவதும், தமிழை இங்கிலீஸ் ஆக்குவதும். ஆங்கிலத்தில் முடிவெடுக்கிறது என்பது அதற்குத் தேவையில்லை. ஆனால் என்ன நடந்தது என்று சொன்னால், அவர்கள் எங்களுடைய ஆங்கிலம் மரபில் வந்தவர்கள். அவர்கள் யோசிக்கிறார்கள் ஆங்கிலம் தெரியாவிட்டால், இவர்கள் நிர்வாகத்திற்குப் பொருத்தமற்றவர்கள் என்று. இதுதான் இன்றைய யதார்த்தமும், நிலைப்பாடும் என்றும் நினைக்கிறேன். எனவே ஆட்சிமொழியாக மாற்றுவது என்று சொன்னால், முதலில் நாங்கள் அதனை எந்தளவிற்கு எங்களிடம் இருக்கிறதைப் பயன்படுத்துகிறோம். இருக்கிறதைப் பயன்படுத்தினால்தான் அடுத்த கட்டத்திற்கு, இவ்வளவுக்குமேல் எங்களால் போகமுடியாமல் இருக்கிறது மேலதிகமாக தக்க வலிமையைத் தா என்று சொல்லி. எனவே இதுதான் என்னுடைய கருத்து. நன்றி.

பெயர்: சத்தியசீலன், யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக வரலாற்றுப்பீடத் தலைவர். இங்கே தமிழ் நாட்சிலிருந்து வருகைதந்த இரு முனைவர்கள், இருவேறுப்பட்ட கருத்துக்களைக் கூறினார்கள். சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலே பேராசிரியர் குரியநாராயணன் கீழே ஒரு கலாநதிப்பட்டத்திற்கான ஆய்வு மாணவனாக மூன்று ஆண்டுகள் கழித்த அனுபவத்தைக் கொண்டு இங்கே கூறிய இரண்டு கருத்துக்களுக்குமிடையே பெரும் வேறுபாட்டை நான் கண்டுகொண்டேன். முதலிலே முனைவர் இராஜேந்திரம் குறிப்பிட்டபொழுது அவர் கூறிய கருத்து சரியானதுதானா? அல்லது நான்தான் தவறாகப் புரிந்துகொண்டேனா என்ற ஜயம் எனக்குள்ளே எழுந்தது. குறிப்பாக தமிழ் நாட்டின் முக்கிய நகரங்களிலும், கிராமங்களிலும் பிரயாணம் செய்து சாதாரண மக்கள் தொட்டு, புத்தி ஜீவிகள் வரை தற்போதைய அமைச்சர் துரைமுருகன் அவர்கள் அப்பொழுது (சட்டமன்ற) மெம்ப்ராக இருந்தவர்.

பலதரப்பட்ட வகையில் அவரோடு கலந்துரையாடிய அனுபவத்தின்மூலம் சில கருத்துக்களை இங்கே முன்வகைக் கிரும்புகிறேன். ஒன்று முனைவர் இராஜேந்திரன் கூறிய அறிவியல் துறையிலே தமிழ் அங்கு குறிப்பிடப்பட்ட அளவு வளர்ச்சியடைந்துள்ளது என்பதை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அதே கருத்தைத்தான் முனைவர் அரசு அவர்கள் முன்வைத்திருந்தார். தமிழ்க் குழிகள், தமிழ்நூல் வெளியீட்டுக் கழகம், தமிழ்ப் பாடநூல் நிறுவனம் போன்ற பல அமைப்புக்கள் இருந்தாலும், ஆங்கில மொழி அங்கே மிக அறிவியல் சார்ந்த துறையினுடைய வளர்ச்சியில் ஆனதொரு மொழியாக காணப்பட மாநகராட்சிப் பள்ளிகளிலும் சேரிகளிலும் இளிச்சினர் என்று சொல்லப்படுகின்ற கீழ் நிலையிலே இருக்கின்ற மக்களிடையே எல்லாம் இந்த ஆங்கிலம், தமிழ், தெலுங்கு எல்லாம் கலந்த ஒரு மொழி அங்கே வழக்கிலே இருக்கிறது. அந்த வகையிலே முனைவர் அரசு அவர்களுக்கு என்னுடைய சந்தேகத்தைப் போக்கியதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். இரண்டாவது தமிழ் நாட்டு அனுபவத்தோடு இலங்கையிலே வடக்கிழக்குப் பிரதேசங்களிலே காணப்படுகின்ற சூழ்நிலை அனுபவத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது வித்தியாசமானது. ஏனென்றால் அங்கு சென்னை மாநிலம் இருந்தது, அரசு இருந்தது; தமிழ் அரசாங்கமும் இருந்தது; ஆட்சிப்பரப்பு இருந்தது; மொழிவாரி ரீதியான தத்துவம் அங்கே காணப்படது; தமிழ் மொழிக்கு ஆட்சியாளர்கள் முக்கியமான இத்தைக் கொடுத்திருந்தார்கள். இங்கு ஆட்சிப் பரப்பு தமிழ் பேசுகின்ற பிரதேசம் என்று சொல்லுவதற்கு ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத சூழ்நிலை காணப்படுகின்றது.

நீண்டகாலமாக அவசரகாலச் சட்டத்தின் கீழே இந்தப் பிரதேசம் இருந்து வருகிறது. நடமாட முடியாத சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. உங்களுடைய கருத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு இங்கு எந்தவிதமான வாய்ப்பும், வசதியும் இல்லை. அந்தவகையிலே தமிழ் நாட்டு நிலமை வித்தியாசமானது. இங்கு நிலமை வித்தியாசமானது. ஆட்சிஅதிகாரம், பரப்பு, எங்களுடைய சுயாதீஸமான உரிமைகள் நிலைநாட்டப்பட்டிருக்கின்றபோது இந்தத் துறைகளிலே தமிழ் நாட்டிலும் பார்க்க சிறுபான முறையிலே ஏற்றுக்கொள்ளலாம். மற்றது ஒன்று ஆங்கிலம் மொழி கற்று இப்பொழுது அரசு சேவையாளர்கள் அவர்களுக்கு ஒரு பழையையான கூற்று இருக்கின்றது. ஆட்சிப்பரப்பு இருந்தது; மொழிவாரி ரீதியான தத்துவம் அங்கே காணப்படது; தமிழ் மொழிக்கு ஆட்சியாளர்கள் முக்கியமான இத்தைக் கொடுத்திருந்தார்கள். இங்கு ஆட்சிப் பரப்பு தமிழ் பேசுகின்ற பிரதேசம் என்று சொல்லுவதற்கு ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத சூழ்நிலை காணப்படுகின்றது.

பெயர் - குறிப்பிடாதவர், இங்கே குறிப்பிட்ட கருத்துக்களில் இரண்டு விடயங்கள்தான் எனக்கு மேலும் சிக்கலைத் தருகின்றது. ஒன்று ஆட்சியாளர்கள் மக்களுக்கிடையில் இருக்கின்ற நிர்வாக உத்தியோகத்தர்கள் அல்லது நீதிமன்ற உத்தியோகத்தர்கள் எவ்வாறு ஆட்சியாளர்களின் பணிப்புரையை ஏற்று இந்த மக்களை மொழிவழியாக வழி நடத்தலாம். அந்தச் சிக்கல் ஏற்படுகிறபோதுதான், இந்த நிர்வாகம் சம்பந்தமான மொழியை எவ்வாறு நாங்கள் கையாளலாம். என்ற பிரச்சினை இங்கு உருவாகியிருக்கின்றது என்பது ஒரு புறம். இன்னொருபுறம் இந்த மக்கள் அறிவினை மேலும் மேலும் இந்த அறிவியல் சார்பாக இந்த மொழி எந்தளவிற்கு வளர்க்கப்பட வேண்டும் என்பது இன்னொரு பிரச்சினையாக இருக்கிறது. இந்த இரண்டு பிரச்சினைகளும் ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புடையதுதான். ஏனென்றால் இந்தப் பார்ம மக்கள் மத்தியிலிருந்து அறிவியலை ஆங்கிலம் மொழியூடாகப் பெற்று பதவிக்கு வந்தவர்கள்தான் நிர்வாக உத்தியோகத்தர்களாக இருக்கின்றார்கள். ஆகவே அவர்கள் எப்போதும் தாங்கள் அறிவியலைப் பெறுவதற்காக அங்கிருந்து பயன்படுத்தி, இந்த ஆட்சியாளருக்கும் மக்களுக்கும் இடையில் ஒரு தொடர்பாளர்களாக இருப்பதனால், இந்த மக்களுக்கு எவ்வாறு ஆட்சியாளர்களினது பணிப்புரையைக் கொடுப்பது, என்பது சம்பந்தமான பிரச்சினையைத்தான் அவர்கள் முதல் நிலைப்படுத்துவார்கள். நிர்வாக உத்தியோகத்தர்கள்தான் இந்தப் பிரச்சினை அந்தப் பிரச்சினை என்று கூறுவார்களாக இருப்பார்கள். ஆனால், காணப்படுகின்ற இந்தப் பார்ம மக்கள் இந்த மொழி சம்பந்தமாக பிரச்சினையை எழுப்புவதில்லை. உண்மையில் இந்த இடையில் நிற்கின்றவர்கள் இந்த மக்கள் இந்த மொழி அதாவது ஆட்சியாளர்களினது பணிப்புரையை விளங்கிக்கொள்ளவில்லை. என்று இந்த நிர்வாக உத்தியோகத்தர்கள் ஆட்சியாளர்களுக்கு எந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்திலும் சொல்லுவதாக இல்லை. அல்லது ஒரு விண்ணப்பப் படிவமோ, ஏதோ, அவர்களினால் இது பூர்த்தி செய்யப்பட முடியாது. ஆகவே இதனை நாம் அவர்களிடம் கொடுக்க மாட்டோம். கொடுக்க இயலாது என்று சொல்ல இன்னும் ஒருவருக்கும் துணிவு வரவில்லை.

ஆகவே நிர்வாக உத்தியோகத்தர்கள் ஆட்சியாளர்களினது உத்தியோகத்தர்களாக இருப்பதனால் அவர்களிடமிருந்து சம்பளத்தைப் பெறுகின்றவர்களாக இருப்பதனால், ஆட்சியாளர்கள் சார்பாக இருக்கின்ற ஒரு தன்மை இருக்கும் என்பது ஒன்று. இரண்டாவது பிரச்சினை எனக்கு இருக்கிறது அடுத்த பிரச்சினை. என்னவென்றால் இந்த 21ம் நூற்றாண்டு வருகிறது. 21ம் நூற்றாண்டிற்கு அப்பால் நாங்கள்

எல்லோரும் கணனிமயப்படுத்தப்படப் போகின்றோம் என்று. இன்னுமொரு பெரும் ஆபத்தொன்று வருகின்றது, அதாவது கணனியில் எங்கள் தாய் மொழியைப் பயன்படுத்துகின்றபோது அதாவது, 'இன்றெந்த' என்ற ஒரு தொழில்நுட்பம் முன்னேற்றம் அடைந்ததினால், யாரும் இனி அதாவது எப்படி அச்சியுந்திரம் ஒரு புரட்சி ஏற்படுத்தியதோ அதே விதமான ஒரு புரட்சி கணனி மயப்படுத்தப்பட்ட மொழி ஏற்படுத்தப்போகின்றது. ஏற்படுத்துகின்றபோது கணனியோடு தொடர்பில்லாத பாமரமக்கள் வலு தூரத்திற்கு பின் தள்ளப்படுவார்கள். அவர்களுக்கு அறிவியலும் வந்து சேராது, மொழி வளமும் வந்து சேரப்போவதும் இல்லை. எல்லோருக்கும் கிடைக்கின்ற சாதனமாக அது தற்போதைக்கு வரப்போவதும் இல்லை. ஆகவே, கணனியிலே தமிழை நாங்கள் பயன்படுத்தி எங்கள் அறிவியல் அல்லது இன்னற் சார்ந்த நிகழ்வுகள் எல்லாவற்றையும் கணனியிலே பார்க்கின்றபோது அது அச்சிடுகின்ற ஒரு அவசியம் வராமலே போய்விடும். கணனி உபயோகம் வந்த பின்னாலே அச்சிடலாம். அச்சிடுகின்ற தேவை வராமலே போகலாம். வீரகேசரிப் பேப்பரை இந்தியாவில் ஒருவர் வாசித்துவிட்டுப் போகலாம். பேப்பர் என்றால் ஒருவர் வாசித்து முடிய பத்திரமாய் இருக்கும். இன்னொருவர் பார்ப்பதற்கு ஏற்றதாய் இருக்கும். ஆனால், இன்னற்றில் வாசித்துவிட்டுப் போனால் அது முடிந்திடும், அப்படி ஆபத்து இருக்கிறதால் பாமரமக்களுக்கு இந்தக் கணனி, கணனிக்குள் நாங்கள் மொழியைக் கொண்டுவருவது உண்மையிலேயே விரும்ப்பட வேண்டியது. எங்களுடைய மொழியைக் கணனிக்குள் கொண்டுவந்து வளர்க்க வேண்டிய அவசியம். ஆனாலும் கணனிப்பிரயோகம் வந்த பின்னாலும், ஒரு பகுதியினர் பின்னரும் பின் தள்ளப்படுகின்ற ஒரு நிலைமை காணப்படுகின்றது. அறிவியல் சார்ந்த அறிவுகளைப்பெற முடியாது போகிறது. தமிழிலே நாங்கள் கணனிக்கூடாக அறிவியலைக் கொண்டு வந்தபோதும், யாருக்கு அது போய்க் கென்றடைய வேண்டுமோ அவர்களுக்கு சென்றடையவே வாய்ப்பு. அது புத்தகமாக பத்திரிகையாக வெளிவந்தால் அந்த அறிவியல் பரவாயில்லை. இது இன்றன்றுக்குள்ளேயே எல்லாம் முடிந்திடும். இந்த ஆபத்தை எவ்வாறு நாங்கள் எவ்வாறு எதிர்கொள்ளப் போகின்றோம் எல்லோருக்கும் கணனியைக் கிடைக்கக் கூடிய ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப் போகிறோமா? இந்த மொழியை வளர்க்கின்றபோது அதைச் செய்யபோகிறோமா? அல்லது தொகுதும் பின்வரும் ஒரு உயர்மட்டத்தினரோடு அந்த மொழிப் பிரயோகம் முடிவடைந்துவிடும். இது எனதுகருத்து.

எனது பெயர் சரோஜா சீவச்சந்திரன், இந்த நிர்வாக மொழியில் தமிழ் என்ற கருத்தரங்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. பல அறிஞர்களுடைய கருத்துக்களை நாங்கள் கேட்கக் கூடிய வாய்ப்பு எங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது. ஆயினும், என்னைப் பொறுத்தவரையிலே ஒரு மயக்கம் அதாவது நிர்வாக மொழியாக தமிழ் பயன்படுத்தப்படும்போது நிர்வாகத்தில் இருக்கும் நிர்வாகத்தினருக்கிடையிலே தொடர்பு படுத்தும்போது தமிழ் பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமா? அல்லது நிர்வாகம் பொது மக்களோடு தொடர்புபடுத்தப்படும்போது தமிழ் பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமா இந்த இடத்திலே பொது மக்கள் எங்கே நிற்கின்றார்கள் என்ற ஒரு கேள்வி எங்களிடத்திலே எழுகின்றது. நாங்கள் தமிழை மொழிபெயர்த்து வைக்கப் போகின்றோமா? அல்லது அதனை செயலாகக்கூட்டிற்கு உட்படுத்தப் போகின்றோமா? என்பது எங்களுக்கு இன்னுமொரு கேள்விக்குறியாகத்தான் இருக்கின்றது. ஆகவே இந்த நிலையிலே, அந்தக் கருத்தரங்கிலே பொதுமக்கள் எங்கே நிற்கின்றார்கள் என்ற கேள்விக்கு விடையளிக்கப்பட வேண்டியது. அவசியம் ஆகின்றது. அத்துடன் நிர்வாகக் கூட்டங்கள், நிர்வாகச் செயல்மட்டத்திலே கூட்டங்கள் நடைபெறும்போது பெரும்பான்மை மொழியிலே அதாவது சிங்களமொழியிலே நடாத்தப்படுவதாக அல்லது ஆங்கில மொழியிலே நடத்தப் படுவதாக இங்கே கூறப்பட்டது. ஆயினும் தமிழ் பிரதேசங்களில் கூட உயர்மட்டக் கல்வி நிறுவனங்களிலும் கூட்டங்கள் நடைபெறும்போது ஆங்கிலத்திலேதான் நடைபெறுகின்றன. ஆகவே, இந்த நிலைமையிலே நாம் எங்கே நிற்கின்றோம் என்ற ஒரு கேள்வி மீண்டும் எழுகின்றது. அடுத்தாக சட்டத்தைப் பொறுத்தளவிலே சட்டத்தில் பல தமிழாக்கங்கள் இருக்கின்றன. யாப்பு தமிழிலே இருக்கின்றது. சட்டக்கோவை இருக்கின்றது, நீதிச்சட்டங்கள் தமிழிலே இருக்கின்றது, துணைநிலைச் சட்டங்கள் தமிழிலே இருக்கின்றன, இவையெல்லாம் தமிழிலே இருக்கின்றன. ஆயினும் இவை நடைமுறைப்படுத்தப்படும் பொழுது, இந்தச் சட்டங்கள் சட்டத்தரணிகள் மட்டத்திலேயே நின்று விடுகின்றன. அதாவது சட்ட நினைக்கங்களை நாங்கள் ஆராய்ந்து பார்க்கும்பொழுது நாங்கள் என்ன சட்டத்துறை பிரச்சினை வந்தாலும், பொது மக்கள் சட்டத்தரணியைத்தான் நாடவேண்டிய நிலைமை இருக்கின்றது. அது என்ன சட்டப் பிரச்சினையாகவும் இருக்கலாம். மன நீக்கம் அல்லது மனப் பதிவாக இருக்கலாம் அல்லதுபொலிஸ் பதிவாக இருக்கலாம் எப்படி இருந்த போதும் சட்டத்தரணிகள் மட்டத்திலேயே இந்தத் தமிழ் தங்கிலிக்கின்றது. அடுத்தாக இந்தக் தமிழ் இலங்கையைப் பொறுத்தளவில் தமிழ்ப் பிரதேசங்களைப் பொறுத்தளவில் இன்று பொலிஸ் பதிவுகளில் ஏராளமான தமிழ் மக்கள் கைது செய்யப்படுகின்றார்கள், காணாமற் போகின்றார்கள், இந்த நிலைமையிலே எங்களுடைய பதிவுகள், அவர்களுடைய பதிவுகள் தமிழிலே செய்யப்படுவதில்லை. சிங்கள மொழியிலே பதிவு செய்யப்படுகின்றன. அவர்களும் கையெழுத்து இடும்போது, நாங்களும் என்ன செய்கின்றோம், எப்படியாவது ஆங்கிலச் சொற்களைக் கண்டுபிடித்து, கையெழுத்தை ஆங்கிலத்தில்தான் போடுகின்றோம்.

இன்னொரு சட்டத்தை நாங்கள் பார்த்தால் எங்களுடைய பிரதேசத்திலே நாங்கள் எங்களுடைய இளம் சமுதாயத்தின் பல போராட்டங்களுக்கு உட்பட்ட நிலைமை காணப்படுகின்றது. அவர்கள் ஒரு குழம்பிய குட்டையிலேயே இருக்கின்ற நிலைமைதான் எங்களுடைய சமுதாயத்திலே இன்று காணப்படுகின்ற நிலைமை. இந்த நிலைமையிலேயே நாங்கள் பல கேள்விகளுக்கு விடை கொடுக்கக்கூடியவர்களாக இருக்க வேண்டும். இன்று அவர்கள் வேலையில்லாப் பிரச்சினை காரணமாக ஒரு போராட்ட குழலிலே இறங்கியிருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு இன்றவியூ நடப்புதானால் ஆங்கிலத்தில் அல்லது சிங்களத்தில் தான் இன்றவியூ நடக்கின்றது. அப்பொழுது அவர்கள் முகம்கொடுக்கும் பொழுது கட்டாயமாக ஆங்கிலம்

தெரிந்திருக்க வேண்டும் அல்லது சிங்களமொழி தெரிந்திருக்க வேண்டும். இன்று யாழ்ப்பானத்தை பொறுத்தளவிலே நீங்கள் பார்த்தீர்களானால் சிங்களமொழி பயிற்றுவிப்பதற்கான பல ரியூசன்கள் பல பெயர்ப்பலகையுடன் தூங்குவதை நீங்கள் காணலாம். அத்துடன் தமிழ்ச் சிறுகதைகள்கூட சிங்களத்திலே மொழி பெயர்ப்பதற்கு பல ஆர்வங்கள் காட்டப்பட்டு வருகின்றன.

ஆகவே இந்த நிலையிலே எங்களுடைய அடுத்த பரம்பரையினரை எவ்வாறு நாங்கள் வழிகாட்டப் போகின்றோம் என்ற கேள்வி அடுத்ததாக எங்களிடத்திலே இருக்கின்றது. அடுத்ததாக இன்னொரு கட்டமாக நாங்கள் பார்க்கும் பொழுது க.பொ.த.சாதாரண பரிட்சைக்கு ஆங்கிலம் இப்பொழுது கட்டாய பாடமாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவரை காலமும் ஆங்கிலம் ஒரு முக்கிய பாடமாக ஆக்கப்படவில்லை. இப்பொழுது அது கட்டாய பாடமாக ஆக்கப்பட்டதன் காரணமாக ஆங்கிலமொழி மீண்டும் கட்டாயமாக எல்லோராலும் கற்பிக்கப்பட வேண்டும் அல்லது கற்க வேண்டும் என்ற உந்துதல் பெரும்பாலும் பாடசாலை மாணவர்களிடையே காணப்படுகின்றது. இது ஒரு விசயமாகவும் இருக்கலாம். அண்மையிலே நான் ஒரு பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்க கூட்டத்திற்குச் சென்றிருந்த பொழுது அவர்கள் சொன்னார்கள் இயன்றளவில் நீங்கள் வீட்டிலே ஆங்கிலத்தில் பேசுகள். அப்பொழுதுதான் பிள்ளைகள் ஆங்கிலத்தில் பயிலுவார்கள் என்று கூறினார்கள். அப்போ இப்படி எல்லாம் இருக்கும் பொழுது நாங்கள் தமிழ்மொழியை எங்கே வளர்ப்பது? என்ற அடுத்த கேள்வி எழுகின்றது. இன்னொரு பிரச்சினை இருக்கின்றது. வெளிநாடுகளிலே சென்று எங்களுடைய ஏராளமான இளம் பிள்ளைகள் எந்தவொரு கட்டத்திலே திரும்பி வரப்போகிறார்கள். எமது நாட்டிற்கு திரும்பி வரும் பொழுது அவர்கள் ஆங்கிலம் கற்றவர்களாகவோ அல்லது பிரஞ்சு கற்றவர்களாகவோ அல்லது ஜப்பான் மொழி கற்றவர்களாகவோ வரப்போகிறார்கள். அவர்களிடையே இந்த மல்லி கலாச்சார பல்துறை கலாச்சாரங்களில் இருந்து நாங்கள் எங்களைப் பொருத்திப் பார்க்கும்போது எங்கே நாங்கள் இந்தக் கருத்தரங்கிலே பேசப்படுகின்ற பல விசயங்களை மிகவும் துரிதமாக செயல்படுத்த முயன்றால், இதை ஒரு கூட்டு முறையாகப் பல நிறுவனங்கள் கல்வி நிறுவனங்கள், அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து தீவிரமாக ஒரு உந்துதல் சக்தியைக் கொடுத்து எங்களுடைய இந்த மொழியாக அல்லது மொழித் திரிபை ஏற்படுத்தினால்தான் நிச்சயமாக இந்த தமிழ்மொழியை நாங்கள் நிர்வாகத்திலே புகுத்த முடியும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பெயர் சண்முகவிஸ்கம், நான் இங்கே மாகாணசபை நிர்வாக பிரிவிலே பணியாற்றுகின்ற ஒருவன் என்ற முறையிலே, நான் ஒரு முக்கியமான விடயத்தை இங்கு சொல்ல வேண்டும். அதாவது இன்றும், நேற்றும் பேசிய பேச்சுக்களிலே ஒரு கருத்து மேலோங்கி இருந்தது. இங்கே நிர்வாகத்திலே இருக்கிறவர்கள்தான் இந்த தமிழ் மொழியையிர்வாகத்தில் கொண்டு வருவதற்கு பெருந்தடையாக இருக்கிறார்கள். பிரச்சினை ஒன்றும் இல்லை. நிர்வாகத்திற்குள் தமிழ்வரவில்லை. வருவதற்குத் தடையாக இருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். இவர்களுடைய தலைப்பே நிர்வாக மொழிதான் தமிழ். இது ஒரு மிகப் பெரிய பொய். இப்படி ஒன்று இல்லை. இப்படி ஒரு பிரச்சினை இல்லை. ஆனால் ஒன்றை மனதிலே வைத்திருக்க வேண்டும். இதுவரை காலமும் இலங்கையிலே நிர்வாக அதிகாரம் மத்தியிலே குவிந்திருந்தது. மத்தியிலே குவிந்திருந்த பொழுது ஒவ்வொரு தினைக்களத்திலும், ஒவ்வொரு தினைக்களத்தில் தலைவர், செயலாளர் எல்லோரும் அங்கே தமிழர்கள் இருந்த பொழுதும் அங்கே தமிழை நிர்வாக மொழியாக பயன்படுத்துகின்ற சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கவில்லை. எனவே, எந்தவொரு தினைக்களத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் அந்தத் தினைக்களத்திலே ஒரு தமிழ்ப்பிரிவு இருக்கும்.இதோ இங்கே கொஞ்சக் கடிதம் வந்திருக்கிறது. இது தமிழில் கிடக்கிறது. யாராவது இருக்கிறவர்களிடம் கொடுங்கள் என்று சொல்லுகிற நிலைதான் இருந்தது. ஆனால் இன்று நான் சொல்லுகிறேன், மாகாண சபையிலே இந்த இலக்கிய விழாவை ஒரு செயலாளர் நடத்துகிறார். கல்வி அமைச்ச என்று ஒன்று இருக்கிறது. இது என்னவாக இருந்தாலும், ஆனால் ஒன்று நான் சொல்லுகிறேன் மாகாணத்திலே தமிழிலே நிர்வாகம் நடக்கிறது. 100% தமிழிலே நிர்வாகம் நடக்கிறது எந்தவொரு தமிழனும் இன்றைக்கு எழுதுகின்ற கடிதத்திற்கு யாராவது எங்கே சொல்லட்டும் ஆங்கிலத்தில் பதில் எழுதுகிறார்கள் என்று. அப்படி நடக்கவில்லை இங்கே.

ஆனால் நாங்கள் எதிர்நோக்குகின்ற பெரியபிரச்சினை என்னவென்றால் தமிழர்கள், தமிழ்ப் பாமரர்கள் ஆங்கிலத்தில் கடிதத்தை எழுதவிட்டு, தமிழில் கையெழுத்துக்கூட்டு விட்டு எங்களுக்கு இங்கே அனுப்புகிறார்கள். அதனுடைய கொப்பியை மத்தியிலே உள்ள அரசு அதிகாரிகளுக்கு எங்களுக்கு கட்டளை விடுக் குடியாத அதிகாரமற்ற அதிகாரிகளுக்கு அதை அனுப்புகிறார்கள். ஆனால் நாங்கள் அப்படி தமிழில் கையெழுத்துப்போட்டு ஆங்கிலத்தில் எழுதிய கடிதத்திற்கு தமிழில்தான் பதில் அனுப்புகிறோம். அதற்கு இதுவரை எதிர்ப்பு பெருக்கிறதா? என்று நான் பரிசோதித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். விசித்திரிம் என்னவென்றால், அப்படி தமிழில் எழுதியவுடன், திரும்ப தமிழிலே எழுதுகின்ற கடிதத்திற்கு யாராவது எங்கே சொல்லட்டும் ஆங்கிலத்தில் பதில் எழுதுகிறார்கள் என்று. அப்படி நடக்கவில்லை இங்கே.

ஆனால் தமிழை நிர்வாகத்திலே கொண்டு வருவதற்கு சில தடைகள் இருக்கின்றன. இந்தத் தடைகள் உத்தியோகத்தர்களது தடையல்ல, பல தடைகள் இருக்கின்றன. உதாரணம் ஒன்று நான் சொல்லுகிறேன். இங்கே நடத்தப்படுகின்ற கூட்டங்கள் எல்லாம் தமிழிலேதான் நடத்தப்படுகின்றன. தயவு செய்து பிழையாக விளங்கவேண்டாம். தமிழில்தான் நடக்கின்றன. ஆனால், அமைச்ச செயலாளருக் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பார்கள்.

குள்ளே ஒருசிலர் சிங்களவர்களும் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் இருக்கின்ற கூட்டத்தை நாங்கள் தமிழில் நடத்துவது அநாகீர்கம் என்று கருதி ஆங்கிலத்தில் நடத்துகிறோம். அதைவிட இங்கே நடக்கிற கூட்டங்களுக்கு, அதிகாரிகள், பெரியோர்கள், வெளியிலே இருந்து வருகிறார்கள். அப்படி வருகிறபொழுது அந்தக் கூட்டத்தைத் தளித்தமிழிலே நடத்துவது சரிப்பில்லை என்ற காரணத்தினாலே ஆங்கிலத்திலே நடத்தப்படுவதுண்டு. ஆனால் யாழ்ப்பானம் போன்ற இடங்களுக்குப் போனால் 100% தமிழிலேயே நடத்தப்படுகிறது. ஆங்கில ஆலோசகர்கள், அமெரிக்காவைச் சேர்ந்தவர்கள், அல்லது இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்தவர்கள், அல்லது ஜேர்மனைச் சேர்ந்தவர்கள் வந்திருந்தாலும் கூட்டம் தமிழில்தான் நடக்கும். அவர்களுடைய கருத்தை மட்டும் அந்தச் சமயத்திலே ஆங்கிலத்திலே சொல்லுவார்கள். அதுதான் நடைமுறை. ஆனால், வவனியா போன்ற ஒரு மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கு இது பிரச்சினை இல்லை. அங்கே என்னவென்றால் அரசாங்க அதிபர் தமிழர் இவ்வளவு காலத்திற்குப் பிறகு தமிழர் ஒருவர் அரசாங்க அதிபராக வருகின்ற ஒரு சூழ்நிலை அன்மைய பிரச்சினைகளுக்குப் பிறகு வந்திருக்கிறது. அப்படி, வந்த காரணத்தினாலே, ஆனால் அங்கே சிங்கள உத்தியோகத்தர்கள் இருக்கிறார்கள், சிங்கள மக்கள் இருக்கிறார்கள். இந்தக் காரணங்களினாலே அங்கே நடக்கிற கூட்டங்கள் மூன்று மொழியிலேயும் நடக்கும். இங்கேயும் அப்படிச் சில சந்தர்ப்பங்களில் இந்த மூன்று மொழியிலேயும் நடக்கும். ஆனாலியனாலே இந்த மாயையை நாங்கள் உடைக்க வேண்டும். இது ஒரு பொய்.

மற்றது என்னவென்றால், இங்கு தமிழ்மொழி உபயோகம் என்பதிலும், சிங்கள மொழி உபயோகம் என்பதிலும் இரண்டு பிரச்சினை இருக்கின்றது. எந்தவாரு நாட்டிலேயும் சொந்த மொழிகளை அரசகரும் மொழியாககும்போது ஏற்றோக்கும் இரண்டு பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. அந்த இரண்டு பிரச்சினையில் முதலாவது பிரச்சினை ஜனநாயகப்படுத்தல், மக்கள் உரிமையை வழங்குதல், என்பது முதலாவது பிரச்சினை. இரண்டாவது பிரச்சினை நிர்வாகத்தை பங்கம் இன்றி திறனோடு நடத்துவது. இந்த இரண்டு பிரச்சினைகளையும் ஏற்றோக்குகிறபோது, ஆபிரிக்கா போன்ற நாடுகள் அல்லது அன்மையில் இருக்கிற மாலைத்தீவு போன்ற நாடுகள் வந்து எ.பி.சியன்சியை முதன்மையாகக் கொண்டு, ஏனென்றால், எங்களுடைய மொழி வளராத மொழி. நாங்கள் இங்கிலீஸ் இருந்து எங்களுடைய சுயமொழிக்கு மாறவே முடியாது என்று சொல்லி எ.பி.சியன்சியை (EFFCIENCY) பிரதானமாகக் கொண்டு, அவர்கள் தங்களுடைய மொழியை நிர்வாக மொழியை ஆங்கிலமாகவே வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அப்படியான நாடுகளில் இருக்கிற சிங்கள் சேர்ன்ஸ் ஆக்களைப் பார்த்தீர்களென்றால், 'மால்லங்ஸ்' ஒரு வளர்ச்சி குறைந்த நாடு. ஆனால் அந்த நாட்டிலே 'சிங்கள்' சேவன்களைச் சுந்திக்கின்ற பொழுது அந்த சூழ்நிலையில் வாழ்ந்தவர்களாக, அங்கு படித்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். பிரச்சினை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஏனென்றால், ஒன்று எ.எ.பி. மற்றது ஜனநாயகக் கட்சி. எங்களுடைய நாட்டைப் பொறுத்தளவில் 'எ.பி.சியன்சியை' என்ற பிரச்சினை இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. அதை நீங்கள் தட்டிக்கழிக்க முடியாது. இந்த எ.பி.சியன்சியை என்ற பிரச்சினை இருக்கிறபடியால்தான், இன்னும் தமிழ் அரங்கேற முடியாமல் இருக்கிறது. இந்த எ.சியன்சி என்ற பிரச்சினையினால், கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று தயவு செய்து நினைக்கவேண்டாம். சிங்களவர்களுக்கும் இந்த எ.பி.சியன்சி பிரச்சினை. இங்கு பெரிதாக வந்துவிட்டது. அதை நான் இங்கு சொல்லவில்லை. நீதிமன்ற மொழியாகத் தமிழும் சிங்களமும் என்று சட்டத்திலே எழுதி வைத்திருந்தது. ஆனால், அங்கே என்ன சொல்லுகிறது. மேல் நீதிமன்றத்திலே தமிழும், சிங்களமும்தான் என்று சொல்லி விட்டு, ஆயின் நீதி என்னும், விடயத்திற்குப் பொறுப்பாக உள்ள அமைச்சர், அமைச்சரவையின் ஒருப்பாட்டுடன் ஏதேனும் நீதிமன்றத்தின் பதிவேடானது நீதிமன்றம் மொழி தவிர்ந்த ஒரு மொழியில் நடத்தப்பட வேண்டும் என்றும் பணிக்கலாம். அரசியல் சட்டத்திலேயே எழுதி வைத்திருக்கிறது, நாங்கள் சிங்களத்தை நாறு வீதம் கொண்டு வருவதற்கு தயாரில்லை என்று. ஏன் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேல் நீதிமன்ற மொழியாக சிங்களம் நாறு வீதம் கொண்டு வருவதற்கு இன்னும் இலங்கை தயாரில்லை. சரி, அது சட்டத்தில் இல்லை.

மற்றது திருமதி சிவச்சுந்திரன் சொன்னதுபோல இன்றைக்கு பழையபடி ஆங்கிலம் பல்கலைக் கழகத்தில் இருக்கிறது. ஓப்பின் யூனிவர்சிட்டியில் முதலாம் வருடம் நீங்கள் தமிழில் படிக்கலாம். முதலாம் வருடம் சிங்களத்தில் படிக்கலாம். அதற்குப்பிறகு இங்கிலீஸில்தான் படிக்க வேண்டும். இங்கிலீஸ்தான் பரிசையும் எடுக்கவேண்டும். ஜெயவர்த்தனபுர யூனிவிசின்றி, கொமஸ், பிஸனஸ் மனேஜ்மன்ட், தொடர்பான துறைகளை ஆங்கிலப் பாட நெறிக்குத்தான் மாக்கட். கொழும்பு பல்கலைக் கழகம், ஜயவர்த்தனபுர பல்கலைக் கழகம், பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம் இன்முன்று பல்கலைக் கழகங்களும் எம்.ஏ.ஏ. வகுப்புகளை ஆங்கிலத்திலே பல பாடநெறிகளை நடத்துகிறார்கள். அங்கு ஆங்கிலம்தான் போதனா மொழி. இது எதைக் காட்டுகிறது, அவர்கள் இப்பொழுது ஒரு நிலைக்கு வந்து விட்டார்கள். நாங்கள் இங்கிலீஸ் விட்டது பெரிய பிழை. இதற்கு எதிர்ப்பு இருந்தாலும் நாங்கள் இதை புலடோசர் மாதிரி போட்டு இதை அழைக்கப்போகிறோம். இன்றைக்கு எந்தப் பல்கலைக் கழகங்களை எடுத்துக் கொண்டாலும், அவர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய எம்.ஏ.பி.எ.டி. எல்லாவற்றையும் ஆங்கிலத்திலேயே செய்து அவர்களுடைய துறைகளை வளப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது நாங்கள் தமிழை அரியணை ஏற்றுவோம், தமிழை அரியணை ஏற்றுவோம் என்று சொல்லுகிற பொழுது ஒரு பிழையான பி.எ.டி. விஸ்னஸ் மனேஜ்மன்ட் பி.எ.டி. கொமஸ், பி.எ.டி. அப்படியான பட்டங்களுக்கு பெரிய கிராக்கி.

அதையே எல்லோரும் படித்துக்கொண்டு எம்பிளோமென்டில் சிங்களமொழி மூலம் படித்தவர்களை ஒதுக்கிக்கொண்டு, இவர்களுக்குத்தான் எல்லாத்துறைகளிலேயும், தலைமைப் புதுவிகளைக் கொடுக்கிறார்கள். கப்ரீம் கோட்டிலே, ஒரேயொருவர் மிக அன்மையிலே, சிங்கள மிடியத்திலே படித்தவர் கப்ரீம் கோட் நீதிபதியாக வந்திருக்கிறார், சிரானி பண்டாரநாயக்கா. ஆனால், அவர் வந்து தன்னுடைய வெது பட்டத்தை பி.எச்.டி. பட்டம் எல்லாவற்றையும் ஆங்கிலத்திலேயே படித்து ஆங்கிலத்திலேயே புலமை வெற்று ஆங்கிலத்திலே மிக வித்தியாசம் இல்லாத ஒருவராய் வந்துவிட்டார். நான் மிக நீண்ட நேரம் பெற்று ஆங்கிலத்திலே மிக வித்தியாசம் இல்லாத ஒருவராய் வந்துவிட்டார். நான் மிக நீண்ட நேரம் சொல்ல வரும் விடயம், எங்கேயோ பிரச்சினை இருந்தது. அந்தப் பிரச்சினையை நேராக அடிக்கத் தெரியாமல் சும்மா தேவையில்லாமல் நாங்கள் இங்கே இருக்கிற மாகாணசபை உத்தியோகத்தர்கள்தான் இதற்குத் தடையென்று சொல்லுவது, மிகப்பெரிய பிழை. இது சம்பந்தமான நிறையைப் பிரச்சினை இருக்கிறது. ஒரேயொரு பிரச்சினையை நான் சொல்லுகின்றேன். எங்களுடைய நாட்டிலே தமிழ்நூடைய அந்தஸ்து இப்படியாக உயர்ந்து கொண்டுபோக அரசியல் சட்டத்திலே, தமிழ்நூடைய அந்தஸ்து இப்படியாக உயர்ந்து கொண்டுபோக, அந்தத் தமிழை “பிளான்” பண்ணி நிர்வாகத்திலும், கல்வியிலும் வேறு துறைகளிலும் ஆகுகுகின்றதான் ‘பிளானில்’ இன்னும் சொன்னால் ‘லாங்குயில் பிளானிங்’ என்ன விசயம் எப்படியிருந்தும் இறங்கிக்கொண்டு போகிறது. இந்த லாங்குயில் பிளானிங் ஊடாக செயல்பட்டஅந்தக் காலத்திலே தமிழகத்து இல்லாத காலத்திலே மறுக்கப்பட்ட காலத்திலே, தமிழகத்து தமிழ் ‘லாங்குயில் பிளானிங்கில்’ வேலை செய்தவர்கள் பெரிய அறிஞர்கள் இன்றைக்கு இறந்து போனார்கள்.

ஏவ. எக்ஸ். சி. நடராஜா, இரட்னம், குலசபாநாதன் இப்படிப் பலபேரை நான் சொல்லுவேன், அந்த அறிஞர் இன்றைக்கு யார்? ஒரு அறிஞனால் தமிழை ஒரு பாடமாக படிச்சவன் கூட இந்த நிர்வாகத்திலே, நிர்வாகத்தை அமுலாக்குவதற்கு இல்லை. மாகாணசபை அமைத்ததன் பின்புகூட இன்றைக்கு நாங்கள் மொழி நிர்வாகத்திற்கான திணைக்களத்தை உருவாக்கவில்லை. இப்படியான இன்றைக்கு நாங்கள் மொழி நிர்வாகத்திற்கான திணைக்களத்தை உருவாக்கவில்லை. இப்படியான இன்றைக்கு நாங்கள் மொழி நிர்வாகத்திலே இருக்கின்றன. டாக்டர் இராஜேந்திரனைப் போன்ற ஒரு தலைமைத்துவம் சம்பந்தமான பிரச்சினையை இருக்கின்றன. இப்படியான இன்றைக்கு நாங்கள் மொழி நிர்வாகத்திற்கான திணைக்களத்தை உருவாக்கவில்லை. அப்படி ஒரு உத்தியோகத்தர் இங்கே இருக்கிறாரா? இல்லை. அப்படி ஒரு உத்தியோகத்தரை தேடிப் பிடிக்க முடியாது. காரணம் என்னவென்றால், ஆட்களில்லை. மற்றது அப்படி ஆகுகள் இருந்தாலும் நு.மான், போன்றவரோ, அல்லது சிவபாலன் போன்றோர்களோ இந்தப் பிச்சைச்சம்பளத்திற்கு இங்கு வரமாட்டார்கள். ஏனென்று சொன்னால், இலங்கையிலே இன்னொரு வரலாறும் இருக்கிறது. நிர்வாகத்துறையைச் சேர்ந்தவருடைய சம்பளம் மற்ற எல்லாத் துறைகளையும்விட குறைக்கப்பட்டு விட்டது. அவர்களுடைய அந்தஸ்தும் அவர்களுடைய சம்பளமும் குறைக்கப்பட்டு விட்டது. எந்தப் பல்கலைக்கழகத்திற்காகினும் ஒரு டிரைக்டர் ரமிலர் வேஸ் என்று சொல்லி ஒரு பதவிக்கு மாகாணசபையிலோ, மத்திய அரசாங்கத்திலேயோ ஒரு இடமும் போகமாட்டார்கள். அப்ப நாங்கள் யாரைக் கொண்டுவரவேண்டும். அட்வைஸரைக் கொண்டு வரவேண்டும். நான் இப்போது அமர்கிறேன்.

எனது பெயர் சிவபாலன், கல்வி அமைச்சைச் சேர்ந்தவர், நான் மிகச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டு முடிக்க விரும்புகின்றேன். ஆங்கில டிக்சனெரிகளை எடுத்துக்கொண்டால், விஜ்ஜேஸ்ம் டிக்சனெரியோ, ஒக்ஸ்வேட் டிக்சனெரியோ வருடம் வருடம் அல்லது இரண்டு முன்று வருடத்திற்கொருக்கால் புதுப்பதிபுகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதிலே உள்ளாடக்கப்படுகின்ற சொற்களின் எண்ணிக்கையும் கூடுக்கொண்டே போகிறது. ஆனால் தமிழில் எடுத்துக் கொண்டால், அந்த நிலை இல்லை. மெற்றால் யுனிவிசிட்டி 1965ம் ஆண்டிலே ஒரு பெரிய வொலீம் டிக்சனெரி ஒன்றை வெளியிட்டது. நாங்கள் 1965ம் ஆண்டில்தான் இந்த தமிழில் மொழி பெயர்ப்புக்குரிய வேலை இங்கே இலங்கையிலே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. டட்டி சேன்னாயக்கா அரசாங்கம் வந்து நியாயாளன் தமிழ்ப் பிரயோகம் வந்தபொழுது 1965, 1966ம் ஆண்டுகளில்தான் தமிழ்மொழியைப்பட்ட சட்டவாக்கங்களிலும் அரசாங்கத்திற்கு சமர்ப்பிக்கவேண்டிய அன்குகளிலும், தமிழ் பாவிக்கப்பட்டது. ஆனால் அதற்குப் பின்னர், மெற்றால் யுனிவிசிட்டி கூட ஒரு அறிக்கைகளிலும், தமிழ் பாவிக்கப்பட்டது. ஆனால் அதற்குப் பின்னர், மெற்றால் யுனிவிசிட்டி கூட ஒரு பெரிய வொலீம் ஆக கலைச் சொற்களைப் பாவிக்கக்கூடிய டிக்சனெரியைக் கொடுக்கிற எங்களுக்கு தெரியவில்லை. ஆனால் ஆங்கில மொழியை எடுத்துக்கொண்டால், ஒவ்வொருபாடத்திற்கும் டிக்சனெரியும் தெரியவில்லை. ஆனால் ஆங்கில மொழியை எடுத்துக்கொண்டால், ஒவ்வொருபாடத்திற்கும் டிக்சனெரியும் தெரியவில்லை. ஆனால் ஜியோக்கிருபி டிக்சனெரியும், கொம்பியிட்டஸ் அப்படித் தனித் தனியான பாடத்திற்கு இந்த டிக்சனெரிகளை வெளியிட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால், நாங்கள் தமிழிலே, தமிழகத்தில் இருக்கின்ற அவ்வாறான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டும் பாடங்களுக்கான டிக்சனெரி வந்ததாக இல்லை. சிங்களத்தில் கூட டிக்சனெரிகள் அடிக்கடி பிரசரமாகிக் கொண்டே இருக்கின்றன. காரணம் இல்லை. எங்களத்தில் கூட டிக்சனெரிகள் அடிக்கடி பிரசரமாகிக் கொண்டே இருக்கின்றன. பிறமொழியில் இருக்கிற சொற்களைக்கூட ஆங்கிலம் உள்வாங்கித்தான் வளர்த்துக்கொள்கிறது. சிங்களம் கூட பிறமொழியில் உள்ள சொற்களை உள்வாங்கி வளர்த்துக்கொண் டிருக்கிறது. ஆனால் எங்கள் தமிழ் மொழியிலே வளர்க்கி வீதம் குறைவாக இருக்கிறது. ஆனால், நாங்கள் வளருவதாக இருந்தாலும், அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற சொற்களைத்தான் நாங்கள் உள்வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். சமுரத்தியோ, அல்லது மகாபொலவோ இல்லாவிட்டால் இந்த இலங்கையில் உள்ள வங்கிகள் எல்லாம் புதுப்புத்தெயிலே வங்கி வைப்புத் திட்டங்கள் எல்லாம் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்தப் பெயர்ச் சொற்களைத்தான் நாங்கள் உள்வாங்குகிறோம். ஆகவே, தமிழிலே தேடல் முயற்சி போதுமானதாக இல்லை. ஆகவே, நாங்கள் இந்த வடக்கு - கிழக்கு மாகாண சபையை மாத்திரம் பயன்படுத்திக் கொண்டு எங்களிடமுள்ள நிர்வாக அலகைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, எங்களால் ஆன முயற்சியால் நாங்கள் எங்களுடைய முனைப்பு மேலும் தீவிரம் ஆக்கப்படல் வேண்டும். கலைச் சொல் அகராதி நாங்கள் எங்களுடைய முனைப்பு மேலும் தீவிரம் ஆக்கப்படல் வேண்டும். கலைச் சொல் அகராதி எவ்வாறு பயன்றவையாக பிரசரிக்கப்படவில்லை. அப்பொழுது பிரசரிக்கப்பட்ட கலைச்சொல் அகராதி எவ்வாறு பயன்றவையாக

அர்த்தமற்றவையாக வீசப்படிக்கின்றன. இன்றுமல் புதுப்புதுச் சொற்கள் புகுந்துவிட்டன. புதுப்புது கண்டிப்புகள் உள்வந்து விட்டன. அதைத் தமிழிலே மொழியெய்ப்பதாக இருந்தால், தமிழின் உடைய சொல்லும் தமிழ்ச் சொற்களும் கூட்டப்பட வேண்டும். நேற்று கலாநிதி குணராஜா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் இன்று ஒரு முஸ்லிம் நண்பர் அவர்களும் அதைத்தான் குறிப்பிட்டார்கள் என்னவென்றால், க்க, உற, பப அந்த மாதிரியான சொற்களை நாங்கள் உள்வாங்கினால்தான் எங்களுடைய மொழியை, கலாசாரத்தை வளர்த்துக் கொள்ள முடியும் என்று நினைக்கின்றேன். நன்றி வணக்கம்.

தீருமதி. என். ஸ்ரீதேவி, கல்வி அமைச்சர், வகிமா., திருகோணமலை. தமிழ் நாட்டிலிருந்து வருகை தந்த முனைவர் எம். ராஜேந்திரன் அவர்கள் தனது சிறப்புரையை ஆற்றுகின்றபோது நிர்வாகத் துறையில் தமிழ்மொழி சங்கமருவிய காலத்திலேயே இருந்ததாகச் சொல்லி சிலப்பதிகாரக்காட்சியை எடுத்துக்காட்டினார். வழக்குரை காதையிலே வந்த அந்தக் காட்சியில், யாரையோ நீ மடக்கொடியோய் என்று பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன். கண்ணகியை வினாவ அவனும் “தேரா மன்னா செப்புவதுடையேன்” என்று கூறி உன்னால் கொலைக்களப்பட்ட கோவலன் மனைவி கண்ணகி என்பதே என்பெயர் என்று சொல்லி அழகாக தன்னை அறிமுகம் செய்தாள். உண்மையிலே இது ரசிப்பதற்கு அழகானது. ஆனால் இந்த வழக்குரை காதை நடப்பதற்கு காரணமாயிருந்தது தமிழ்மொழிப் பிரயோகத்தின் தவறே ஆகும். காரணம் “சிலம்பைக் கொண்டு அவனைக் கொண்டு” என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக “அவனைக் கொண்று சிலம்பைக் கொண்டு” என்று சொன்னதனால்தான் இந்த வழக்குரை காதை நடந்தது.

சங்கம் வைத்து தமிழ் வளர்த்த காலம் போய் சங்கமருவிய காலத்திலே தமிழ் மொழியிலே வடமொழி கலக்கப்பட்ட அக்காலத்திலே கருத்தைச் சொல்பவனும், கருத்தை உள்வாங்கிக் கொள்பவனும் பின்புலம் என்று நாம் பேசுகின்ற தமிழ் நாட்டு சூழ்நிலையும் தமிழாக (சாதகமாக) இருந்தபொழுதே இத்தகைய பிரச்சினைகள் நிர்வாகத்திலே ஏற்படுமாகவிருந்தால் இன்று எத்தனையோ மொழிகள் கலக்கப்பட்ட தமிழ்மொழி மூலம் நிர்வாகம் நடத்தப்படுமாக இருந்தால் இன்று எத்தனையோ இடர்பாடுகள் ஏற்படும்.

நிர்வாக மொழி தமிழ்மொழி மூலம் இல்லாமல் போனதற்கு ஒரு காரணம் அல்ல பலகாரணங்களை எம்மால் முன்வைக்க முடியும். 01. இலங்கையின் பின்புலம். 02. உடனடித்தேவை. 03. தமிழ்மொழியில் நாம் கொண்டுள்ள திருப்தியின்மை. 04. போலி கெளரவும். 05. எமது அசிரத்தை.

கருத்துச் சொல்பவனும், அதனை உள்வாங்கிக் கொள்பவனும் ஒரே மொழி பேசுபவர்களாக இருந்து சூழ்நிலையும் சாதகமாக இருந்தால்தான் தொடர்பாடல் சிறப்பாக அமையும். ஆனால் பல இனமும், பலமொழியும் கலக்கப்பட்டு விட்ட எமது பிரதேசத்தில் நிர்வாகமொழி தமிழ்மொழி மூலம் அமைந்தால் தொடர்பாடலில் பல சிக்கல்களை ஏற்படுத்தும் என்று கருதி நிர்வாகத்தில் தமிழ்மொழிப் பிரயோகமும் நீக்கப்பட்டிருந்தாலது தவறாகும்.

எமது தேவையை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதற்கான குறுகிய நோக்கம் கருதி ஆங்கிலத்திலோ, இல்லை சிங்களத்திலோ எமது கருத்தை எடுத்துக்கூறி கருத்தை உள்வாங்கிக் கொள்பவனும் இம்மொழி சார்ந்தவர்களாக இருப்பதனால் எமது தேவையை காலதாமதமன்றி நிறைவேற்ற விரும்புகின்றோம். எனினும் எமது பிரதேசத்தில் தமிழின் உரிமையை நிலைநாட்ட நாமேதான் முயலவேண்டும்.

என் பெயர் தவசிலிங்கம், இப்படியான இலக்கிய விழாக்களின் பலாபலன்கள் நிகழ்கால சந்ததியினரையும் எதிர்கால சந்ததியினரையும் சென்றடைய வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையில் இங்கே எடுக்கப்படுகிறன்ற முடிவுகள் யதார்த்தமானவையாக இருக்கப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் சில கேள்விகளை கேட்க விரும்புகின்றேன். திருவாளர். நு.மான் அவர்கள் மொழி பெயர்ப்பைப் பற்றி சொல்லியிருந்தார். மொழி பெயர்க்கும் பொழுது நடைமுறைத் தமிழானது பயணபடுத்தப்படுமா? அன்றேல் இலக்கணத் தமிழ் பயணபடுத்தப்படுமா? உதாரணத்திற்கு ஒரு சுற்றறிக்கை ஒன்று ஒரு அலுவலகத்திற்கு வருகின்றது. குழலை நாற்றமாக வைத்திரு. அந்த சுற்றறிக்கையின்படி செயல்படுவர்கள், நடைமுறைத் தமிழில் அதனை செயல்படுத்தினால் குழல் எவ்வாறு அமையும் என்பது எங்கள் எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரிகின்றது. அதே போன்று சிவாலன் அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையை வாசிக்கும் பொழுது, சில சொற்களைப் பாவித்திருந்தார். சிலில், பொலில், கிரிமினல் இந்த சொற்களை அவர்கள் பாவித்திருந்த போதிலும் அந்த சொற்களினுடைய பொருளானது எல்லோருக்கும் விளங்கங்கூடியதாக இருந்தது. ஆகையினால் இப்படியான பதங்கள் உங்களுடைய மொழிபெயர்ப்புகளில் சேர்த்துக்கொள்ளப் படுமா? அல்லது படாதா? நடைமுறைத் தமிழ் என்பதற்கு என்ன மாதிரியான ஒரு வரைவிலக்கணம் கொடுக்கப்போகின்றீர்கள்? உதாரணத்திற்கு இங்கே தமிழகத்திலிருந்து இருப்பூர்ம் அறிஞர்கள் வந்திருக்கின்றார்கள். தமிழை ஒரு மொழியாகக் கற்ற ஒரு அன்பர் தமிழகத்திற்கு வந்திருப்பாரேயானால் அவர் அந்த மனிதத்தியாலும் ஏனும் அங்கே தாக்குப்பிடிக்க முடியாது? என்பது ஒரு கவலைக்கிடமான விஷயம். அவர் கற்ற தமிழ் தமிழகத்தில் இன்றைக்கு உதவப் போவதில்லை. அது இந்த அறிஞர்கள் இருவரிற்கும் விளங்கும் என்று நினைக்கின்றேன். அப்படியானால் நடைமுறைத் தமிழ் என்பதை எவ்வாறு வரையறைக்கப் போகிறீர்கள் என்பதையும் சற்று விளக்கமாகச் சொல்வதற்கால் நன்றாக இருக்கும்.

நிருவாக மொழிகள் : *22(1)

சீங்களமும் தமிழும் இலங்கை
முழுவதும் நிருவாக மொழிகளாக
இருத்தல் வேண்டும். அத்துடன்
வடக்கு மாகாணமும் கீழுக்கு
மாகாணமும் தவர்ந்த
இலங்கையின் எல்லா
மாகாணங்களிலும் சீங்களம்
நிருவாக மொழியாக இருத்தல்
வேண்டுமென்பதுடன்,
பொதுப்பதீவேந்துகளைப்
பேணிவருவதற்காகவும் பகிரங்க
நிறுவனங்களினால் அலுவல்கள்
யாவும் கொண்டு
நடத்தப்படுவதற்காகவும் சீங்கள
மொழி பயன்படுத்தப்படுதல்
வேண்டும். வடக்கு
மாகாணத்திலும் கீழுக்கு
மாகாணத்திலும் தமிழ்மொழி
அவ்வாறு பயன்படுதல் வேண்டும்.
ஆயின், உதவீ அரசாங்க அதிபரின்
ஸ்ரீவெள்ளை உள்ளடக்கும் கூறு
எதனதும் மொத்தச்
சனத்தொகைக்குச் சீங்களம்
அல்லது தமிழ் மொழிவாரியான
சிறுபான்மைச் சனத்தொகை
என்ன வீச்தாசாரத்தைக்
கொண்டுள்ளதோ அதனைக்
கருத்தீற் கொண்டு சீங்களம்,
தமிழ் ஆகையிரண்டு மொழிகளும்
அல்லது அத்தகைய இடப்பரப்பு
அமைந்திருக்கக் கூடியதான்
மாகாணத்தில் நிருவாக
மொழியாகப் பயன்படுத்தப்படும்
மொழி தவர்ந்த ஒரு மொழி
அத்தகைய இடப்பரப்பிற்கான
நிருவாக மொழியாகப்
பயன்படுத்தப்படலாம் எனச்
சனாதிபதி பணிக்கலாம்.

